

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΜΗ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14, Τ. 140-ΤΗΛ. 718-308 | 1/15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1971 | ΑΡΙΘ. 13-14

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Δ'

1. Εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἡμῶν διεσαφήσαμεν τὴν ἔννοιαν τῆς Οἰκουμένης καὶ τῆς Ὁρθοδόξιας. Ὑπεδείξαμεν τὴν ἐνότητα τῶν Ἐθνικῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τῆς διασποράς. Ἐξεθέσαμεν τὴν συνεχῆ ἐναλλαγὴν τοῦ κόσμου, τὴν ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὰς ἐκπληκτικὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις καὶ τὰς τεχνικὰς προόδους τῆς ἐποχῆς μας. Ἐπεσημάνσαμεν τοὺς ἐπαπειλοῦντας τὴν ἀνθρωπότητα κινδύνους ἐκ τῶν τεχνικῶν τούτων προόδων καὶ ἀνακαλύψεων, ἐκ τῆς συνεπειᾶς τούτων ἐμφανιζομένης ἀντινομίας καὶ κρίσεως. Διεκηρύξαμεν τὴν πίστιν ἡμῶν ἐπὶ τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον ν' ἀφεθῇ ὁ ἄνθρωπος ἔρμαιον τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς πλάνης αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅτι πρὸς τοῦτο πρώτη ἢ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον ν' ἀναζητήσῃ τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον διὰ τὴν ἐπαναδύωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπολεσθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ Πίστιν καὶ Ἐλπίδα τοῦ πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ.

2. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προχωρήσωμεν εἰς ἐκθεσιν τῶν σωστικῶν μέσων, ἅτινα ἡ Ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ δικαιούται καὶ ὀφείλει νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς φωτισμόν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς διδασχὴν, πρὸς ἀνόρθωσιν τοῦ πλανηθέντος καὶ ἐκπεσόντος ἀνθρώπου, θεωροῦμεν χρήσιμον νὰ διαπλάτνωμεν πρὸς μεγαλύτεραν ἔμφασιν τὴν παρατηρουμένην κατὰ

τὴν ἐποχὴν μας ἀνθρωπίνην κρίσιν, ἐξικνουμένην μέχρι καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς θρησκευτικῆς Πίστεως, τῆς πρὸς τὸν Θεὸν Πίστεως! Καὶ οὕτω πως ὁ Ψαλμῶδὸς φαίνεται ὁμιλῶν καὶ διὰ τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἐν πνεύματι προφητικῶς διακηρύττῃ: «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός! Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός» (Ψαλμ. 13, 1). Ἀπιστία καὶ ἀχρεΐότης, τὰ συνακόλουθα! «Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν». Πόσον παραστατικοὶ καὶ ἐμφαντικοὶ εἶναι οἱ θεόπνευστοι λόγοι τοῦ Προφητάνακτος Δαυΐδ! Ἀναζητεῖ ὁ Θεὸς τὸν ἀφωσιωμένον εἰς τὰς ἐντολάς Του, τὸν πιστὸν ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου, τὸν φρόνιμον καὶ συνετὸν ὁπαδὸν τοῦ Χριστοῦ, τὸν τὴν Πίστιν διὰ τῶν ἔργων τῆς Ἀγάπης ἀποδεικνύοντα. Καὶ δυστυχῶς, δὲν ἀνευρέθη ὁ συνετός, ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν, ὁ πιστός καὶ ἐνάρετος χριστιανός! «Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός»! (Ψαλμ. 13, 2-3). Φοβερά ἢ διαπίστωσις!

3. Ποία δὲ εἶναι ἡ διὰ τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον διαπίστωσις; Ἡ ἀπιστία του! Ἡ ἀπιστία, ἡ ὁποία μάλιστα εἶναι περισσότερον ἐμφανῆς εἰς τὸν φαινομενικῶς πεπολι-

τισμένον καὶ πνευματικῶς κατὰ τεκμήριον ἀνώτερον ἄνθρωπον. Τὸν ἄνθρωπον δῆλον ὅτι τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Γνώσεως! Τὸν ἄνθρωπον τῆς τεχνικῆς προόδου καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων. Ἴδου πῶς τὸν χαρακτηρίζει καὶ πῶς τὸν περιγράφει καὶ πάλιν ὁ Προφητὰνὰξ Δαυὶδ: «Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰδὲ ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν, ὧν τὸ στόμα ἄρᾶς καὶ πικρίας γέμει· ὅξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστιν φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (Ψαλμ. 13,3)! Φόβος καὶ τρόμος καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει καὶ μόνον τῶν ψαλμικῶν διαπιστώσεων διὰ τὸ κατάντημά του! Τὰ Ἔθνη ἐν ἀναταραχῇ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν συναγωνίζονται εἰς δολοπλοκίας! Ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν ἐγκρύπτεται «ἰδὲ ἀσπίδων», δηλητήριον ἐχιδνῶν, καὶ τὸ στόμα των γέμει κατάρας καὶ πικρίας. Πάντες εἶναι ἔτοιμοι πρὸς πόλεμον καὶ πάντα τὰ μέσα ὑπερφαλαγγίσεως τοῦ ὑποτιθεμένου ἐχθροῦ χρησιμοποιοῦνται, ὅπως προηγηθῶν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον. Ὁξύνουν τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ διὰ τῶν νέων μέσων ὑπερηχητικῶν ὀργάνων τῶν ἱλιγγιωδῶν ταχυτήτων, σπεύδουν εἰς τὸ «ἐκχέαι αἷμα» καὶ νὰ καταστήσουν τὴν γῆν καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα «σύντριμμα», καταλείποντες οὕτω ὀπισθέν των καὶ καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς διαβάσεώς των τὴν θλίψιν, τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν «ταλαιπωρίαν». Πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν Ἐθνῶν ὁμιλοῦν περὶ εἰρήνης, καὶ ὁμως «ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν»! Καὶ ὡς λέγει ὁ μέγας Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ καὶ Ναζιανζηνός: «Εἰρήνη φίλη, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα! Εἰρήνη φίλη, τὸ ἐμὸν μελέτημα καὶ καλλῶπισμα! Εἰρήνη φίλη, τὸ παρὰ πάντων μὲν ἐπαινούμενον ἀγαθόν, ὑπ' ὀλίγων δὲ φυλαττόμενον! Ποῦ ποτε ἀπέλιπας ἡμᾶς, τοσοῦτον ἔξ οὗ χρόνος ἤδη, καὶ πότε ἐπανήξεις ἡμῖν;» (Migne, P.G. 35, 1132). Διατὶ δὲ «οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν εἰρήνης» οἱ ἄρχοντες τῆς γῆς; Ἀπλούστατα, διότι «οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν» (Ψαλμ. 13,3)!

4. Ἴδου λοιπὸν ποῦ κατήντησεν ἡ ἀπιστία τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον. Τὸν ἄνθρωπον τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Γνώσεως! Τὸν ἄνθρωπον τῆς προόδου καὶ τῶν ἀνακαλύψεων! Τὸν ἄνθρωπον, τὸν πασχίζοντα ν' ἀποδείξῃ ἑαυτὸν ὡς προῖον τῆς ἐξελιξέως καὶ παράγωγος τῶν ὑλικῶν καὶ χημικῶν ζυμώσεων! Καὶ ἡ διαβόητος «Δαρβίνειος θεωρία» ἐπαναζῇ, χρησιμοποιοῦσα νέους τρόπους καὶ νέας μεθόδους παρουσιάσεώς της, ἀποτόκους δῆθεν τῶν νέων ἐπιστημονικῶν προόδων καὶ ἀνακαλύψεων! Βιολογικῶν καὶ χημικῶν ἀνακαλύψεων, στηριζομένων δῆθεν εἰς τὰς νέας περὶ ὕλης καὶ ἀντιὑλης ἐπιστημονικὰς θεωρίας, μετὰ τὴν περίφημον, ὅσον καὶ ἐκπληκτικὴν διάσπασιν τοῦ ἀτόμου! Καὶ ἐφηρμόσθησαν καὶ ἐνταῦθα οἱ λόγοι τοῦ Ψαλμῶδου: «Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβω, οὗ οὐκ ἦν φόβος» (Ψαλμ. 13,4). Ὁ ἱστορικὸς Εὐσεβίος, ἐρμηνεύων τὸν 13ον Ψαλμόν, καὶ ταῦτα προστίθῃσιν: «Τῶν δὲ ἀθέων οἱ μὲν μὴ εἶναι Θεὸν παντελῶς ἔδοξαν, ἀλλ' εἶναι διὰ κενὸν ὄνομα· οἱ δὲ μὴ ὄντως ἀνέπλασαν, τὸν ὄντα παρωσάμενοι· οἱ δὲ εἶναι μὲν ἔφασκαν, μὴ προνοεῖν δὲ τῶν ἐπὶ γῆς. Οἱ δὲ πάντες εἰς ἀθεΐαν περιετράπησαν φρονοῦντες οὕτως· εἰ καὶ μὴ ἐτόλμων εἰπεῖν δι' ἃς ἔχουσι πάντες φυσικὰς ἐννοίας περὶ Θεοῦ· διὸ καρδίᾳ ἔλεγον, ἀλλ' οὐ στόματι· ἐν τούτῳ γὰρ καὶ πολλοὺς λέγειν ἔδοκουν Θεούς. Ἠλέγχοντο δὲ ἀφ' ὧν ἔδρων· ἀπὸ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκειται. Μηδεμιᾶς γὰρ ἀσελγείας φειδόμενοι, παντὶ δὲ τρόπῳ τὸν βίον διαφθειρόμενοι, εἰ καὶ μυρίους ὁμολόγουν Θεούς, δῆλοι ἦσαν οὐδὲν ὑγιὲς φρονοῦντες περὶ Θεοῦ» (Β.Ε.Π. 21, 55). Εἰ καὶ οἱ λόγοι τοῦ Εὐσεβίου ἀναφέρονται εἰς τοὺς πρὸ Χριστοῦ εἰδωλολάτρας καὶ πολυθεϊστας, ἐν τούτοις ἐφαρμόζονται οὗτοι καὶ εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων τῆς σήμερον. Ἀλλ' οὐτε καὶ ὁ Ψαλμῶδς οὐτε καὶ ὁ ἐρμηνευτὴς τοῦ ἀπελπίζονται. Διὰ τοῦ στίχου 4 προφητεύεται μεταβολὴ τῶν ἐθνῶν ἐκ τοῦ θηριώδους βίου. Καὶ αὐτοί, οἵτινες πρότερον κατέτρωγον τοὺς λαοὺς, ὅπως τὸν ἄρτον, οἱ μὴδέποτε τὸν Θεὸν ἐπικαλεσά-

α-

ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τῇ Αὐτοῦ Μακαριότητι, τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερω νύμφ,

Ἀ θ ή ν α ς

Μακαριώτατε,

ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ» (Ψαλμ. 48,24). Μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀπευθύνομεν εἰς Ὑμᾶς τὸν πατροπαράδοτον χριστιανικὸν χαιρετισμόν·

Χ ρ ι σ τ ὸ ς Ἀ ν έ σ τ η !

Συνοδεύομεν τὸν χαιρετισμὸν τοῦτον διὰ τῆς εὐχῆς, ὅπως ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου τελεσθῇ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀληθεῖ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει ἐν τῇ Ὑμετέρα Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς χριστιανικαῖς Ἐκκλησίαις.

Εἶθε νὰ εἶναι διὰ τὸν κλῆρον καὶ τοὺς πιστοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν εὐσεβὴς ἀνάμνησις τῆς ἐν τῷ Στανρῷ θυσίας, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνήργησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἐξησφάλισεν εἰς ἡμᾶς τὴν αἰωνίαν ζωὴν· «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. 3,16).

Εἶθε νὰ εἶναι ταυτοχρόνως, ἐνκαιρία ἐνίσχυσεως τῆς ἀποφάσεως, ὅπως κηρύσσωμεν

μενοι, μήπως δὲν θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ γνωρίσωσι καὶ θὰ ὁμολογήσωσιν Αὐτόν; Εἶθε ἡ ἡμέρα αὕτη νὰ εἶναι μία τοῦ ἐπὶ γῆς βίου των. Διότι μετὰ θάνατον, θὰ γνωρίσωσι τὸν Κύριον, ἀλλ' ὡς δικαστὴν καὶ τιμωρὸν τῶν ἀνομιῶν των καὶ τῆς ἀπιστίας των!

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν!

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

διὰ λόγων καὶ ἔργων ζωῆς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὅπως ζῶμεν ἐν ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ καὶ ἐνότητι, ὅπως βοηθῶμεν ἀλλήλους, ὅπως πεισθῶμεν πλήρως ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ἀδελφοί, διότι εἴμεθα τέκνα τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ Πατρός. «Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπῃν ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰωάν. 13,34-35).

Αἱ χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι ὀφείλουσι νὰ προσφέρουν πᾶσαν τὴν συμβολὴν των, ὅπως ἐπιλυθοῦν ἅπαντὰ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπότης ἀντιμετωπίζει, διὰ τῶν ἀδιαλείπτων προσευχῶν των, διὰ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ τῶν ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν προετοιμασίαν ἐννοικῆς ἀτμοσφαίρας διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς λύσεως.

Ἐμφανισθεὶς εἰς τοὺς μαθητάς, μετὰ τὴν Ἀνάστασιν Του, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἀνδρείαν ἄγνωστον ἕως τότε, ἀκαταμάχητον ἀπόφασιν, βοήθειαν, τῆς ὁποίας οὐδέποτε θὰ ἐστεροῦντο κατὰ τὸ κήρυγμά των, «τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων» (Μάρκ. 16,20).

Ἡ βοήθεια αὕτη ἐδόθη καὶ εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν εἰς Αὐτόν καὶ δοξάζομεν τὴν Ἀνάστασιν Του. Χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ταύτην, θὰ δυνηθῶμεν νὰ βοηθήσωμεν τὴν ἀνθρωπότητα, ἵνα ὑπερληθῇ τὰς δυσκολίας, ὅπως παύσουν αἱ συγκρούσεις καὶ ἐγκαθιδρυθῇ δικαία καὶ διαρκὴς εἰρήνη δι' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς.

Ἀπευθύνοντες καὶ αὖθις τὰς εὐχὰς Ἡμῶν περὶ ὑγείας, μακροημερεύσεως καὶ εὐτυχοῦς διακονίας, ἀσπαζόμεθα Ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ ἐν Χριστῷ, τῷ Ἀναστάντι Σωτῆρι ἡμῶν.

† Ὁ Ρουμανίας ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ

Η ΑΥΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΣ Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Τὴν Κυριακὴν 9 Μαΐου 1971 ἐγένετο εἰς τὸν Αἰθιοπικὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἀντὶς Ἀμπέμπα ἡ ἐν-
θρόνισις τοῦ νέου Πατριάρχου Αἰθιοπίας κ. Θεοφί-
λου. Κατ' αὐτὴν παρίστατο ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰ-
θιοπίας Χαϊλέ Σελασσιέ μετὰ πάσης τῆς
ἀκολουθίας αὐτοῦ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλε-
ξανδρείας κ. Νικόλαος, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρ-
χος Ρουμανίας κ. Ἰουστινιανός, καθὼς ἐπί-
σης καὶ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλη-
σιῶν, τοῦ Κοπτικικοῦ Πατριαρχείου τῆς Αἰγύπτου καὶ
τῶν ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς,
τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐνθρόνισις ἐγένετο διαρκούσης τῆς Θ. Λειτουργ-
γίας. Κατ' αὐτὴν ὁ νέος Πατριάρχης ἐξεφώνησε τὴν
κατωτέρω δημοσιευομένην Ὁμολογίαν πίστεως. Μετὰ
τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας προσεφώνησαν τὸν Αἰ-
θίοπα Πατριάρχην ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αἰθιοπίας Χαϊ-
λέ Σελασσιέ, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἐκπρόσωποι
τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Ρωμαιοκαθο-
λικῆς Ἐκκλησίας.

*Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος, τοῦ ἐνὸς Θεοῦ, εἰς ὃν ἡ δόξα καὶ εἰς
ἡμᾶς χάρις καὶ ἔλεος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην αἰσθάνομαι πράγματι
τὴν ἀνάγκην τῆς Θείας δυνάμεως καὶ τῆς καθοδηγή-
σεως, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην στιγμὴν τοῦ πα-
ρελθόντος καὶ ἐμπιστεύομαι τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τὰς
παντοδυνάμους χεῖρας τοῦ Θεοῦ, αἵτινες ἐπροστάτεν-
σαν τοὺς πατέρας ἡμῶν καὶ αἵτινες καθοδηγοῦσιν ἡμᾶς
κατὰ τὸν παρόντα χρόνον.

Ἐν πρώτοις εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, τὴν Ἁγίαν καὶ
εὐλογητὴν Τριάδα, ὅστις κατὰ τὸ πολὺ Αὐτοῦ ἔλεος
μὲ ἐκάλεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων Του Μυστη-
ρίων. Ἐν τῇ ἀνεκτιμῆτῳ Αὐτοῦ ἀγάπῃ καὶ χάριτι,
μὲ ἐξέλεξε τώρα διὰ νὰ ὑπηρετήσω ὡς Πατριάρχης
τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν τῆς Αἰθιοπίας, τὴν ὁποίαν Ἐκεῖ-
νος ἐθεμελίωσε καὶ καθωδήγησεν ἄχρι τῆς ἡμέρας
ταύτης. Γνωρίζω, ἀδελφοί, ὅτι αὕτη εἶναι κλήσις εἰς
μίαν θέσιν ἀπεράντου ἐθνότητος. Παρακαλῶ τὸν Παντο-
δύναμον Θεὸν νὰ πορεύεται ἔμπροσθέν μου καὶ νὰ μὲ
ὁδηγῇ, καὶ παρακαλῶ καὶ ὑμᾶς, ὅπως μὲ ἐνθυμῆσθε τα-
κτικῶς καὶ σταθερῶς εἰς τὰς προσευχὰς σας ἐνώπιον
τοῦ θρόνου τῆς Χάριτος, ὥστε νὰ καταστῶ ἱκανὸς νὰ
ἐκπληρώσω τὸ ἀνατεθὲν εἰς ἐμὲ καθήκον, ὅσον δύναμαι
καλύτερον καὶ συμφώνως πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
πρὸς οἰκοδομὴν τῆς Ἀγίας Του Ἐκκλησίας.

Ἐμπιστευόμενος τὴν ἑαυτὸν μου εἰς τὰς προσευχὰς
ας, θεωρῶ ὡς ἕν εὐχάριστον προνόμιον νὰ ἐκθέσω

ἐνώπιόν σας τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον, τὴν ὁποίαν
πιστεύω ἀπὸ κοινοῦ μεθ' ὑμῶν, καὶ τὴν ὁποίαν μὲ τὴν
Χάριν τοῦ Θεοῦ θὰ προσπαθήσω νὰ διακρατήσω καὶ νὰ
μεταδώσω εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

Μαρτυρούσης τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔναντι τοῦ
ὑπεδάφους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ Πίστις τῆς Ἐκ-
κλησίας διευπλώθη εἰς τὰ Σύμβολα τῆς Πίστεως,
τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων καὶ τὸ Σύμβολον τῶν
Πατέρων τῆς Συνόδου τῆς Νικαίας κατὰ τὸ 325.
Προκειμένου νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἡ αἵρεσις, ἣτις διεκώ-
ρητε τὸν Υἱὸν ὡς κτίσμα, τὸ τελευταῖον Σύμβολον ἐπε-
κρῆθη ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Κωνσταντινουπόλεως
κατὰ τὸ 381, ἣτις ἐπίσης διεκήρυξε τὴν πλήρη θεότητα
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐπίσης τοῦτο ἐπεκρῆθη
παρὰ τῆς Συνόδου τῆς Ἐφέσου, κατὰ τὸ 431, ἣτις
ἀπεφάσισεν ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες διήρουν τὸν ἕνα
Χριστὸν εἰς δύο κέντρα ὑπάρξεως καὶ ἐνεργείας.

Στοιχῶν τῇ παραδόσει τῶν θεόθεν ἐμπνευσθέντων
Πατέρων αὐτῶν τῶν Συνόδων καὶ ὅλων ἐκείνων, οἵτινες
ἠκολούθησαν τὰ βήματα αὐτῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς μας,
ὁμολογῶ τὴν πίστιν μου εἰς τὸν Θεόν, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα. Ὁ Θεὸς εἶναι εἷς. Εἶναι Πατὴρ, Υἱὸς καὶ
Ἁγίον Πνεῦμα. Ὁ Πατὴρ εἶναι τέλειος Θεός. Ὁ Υἱὸς
εἶναι τέλειος Θεός. Τὸ Ἁγίον Πνεῦμα εἶναι τέλειος
Θεός. Δὲν εἶναι τρεῖς Θεοί, καθότι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν
εἶναι ὁ ἴδιος Θεός.

Ὁ Θεὸς εἶναι εἷς, διότι ἡ θεία ἀρχὴ εἶναι μία.
Εἶναι εἷς κατὰ τὴν οὐσίαν, κατὰ τὴν θέλησιν καὶ κατὰ
τὴν ἐνέργειαν. Τὸν λατρεύομεν καὶ τὸν δοξολογοῦμεν
ἐν τρισὶ προσώποις, ἐν διακεκοιμένοις ἰδιώμασι.
Διότι ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ Πατὴρ εἶναι Πατὴρ,
ὁ Υἱὸς εἶναι Υἱὸς καὶ τὸ Ἁγίον Πνεῦμα εἶναι τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀγιότητος. Ὁ Θεὸς εἶναι μονὰς ἐν τῇ Τριάδι
καὶ Τριάς ἐν τῇ μονάδι. Τὰ τρία πρόσωπα ἔχουν τὴν
αὐτὴν θεῖαν οὐσίαν κατὰ τὴν τελειότητα. Διακρίνονται
ἀλλήλων μόνον κατὰ τὰς ιδιότητας. Ὁ Πατὴρ εἶναι
Πατὴρ, χωρὶς νὰ εἶναι τοιοῦτος ὁ Υἱὸς ἢ τὸ Ἁγίον Πνεῦ-
μα. Ὁ Υἱὸς εἶναι Υἱός, καὶ δὲν εἶναι οὔτε Πατὴρ οὔτε
Ἁγίον Πνεῦμα. Τὸ Ἁγίον Πνεῦμα εἶναι τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀγιότητος, καὶ δὲν εἶναι οὔτε Πατὴρ οὔτε Υἱός.

Ἡ ἐνότης τῆς Θεότητος σημαίνει ἐπίσης, ὅτι εἰς ὁ-
τιδήποτε ἐνεργεῖ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἁγίον
Πνεῦμα εὐρίσκονται μετ' Αὐτοῦ. Εἰς ὁτιδήποτε
ἐνεργεῖ ὁ Υἱός, ὁ Πατὴρ καὶ τὸ Ἁγίον Πνεῦμα παρί-
στανται μετ' Αὐτοῦ. Καὶ εἰς ὁτιδήποτε ἐνεργεῖ τὸ
Ἁγίον Πνεῦμα, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς παρίστανται μετ'
Αὐτοῦ. Ὁ Πατὴρ π.χ. δημιουργεῖ τὸν κόσμον διὰ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τὸν τελειοποιεῖ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι. Πάλιν,

Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ νέος Πατριάρχης τῆς Αἰθιοπίας κ. κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ὁ Πατήρ λυτρώνει τὸν κόσμον διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ ὁλοκληρώνει τὴν λύτρωσιν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁμολογῶ, ἐπίσης, ὅτι ὁ εἷς τῆς Τριάδος, δηλαδή ὁ Θεὸς Υἱός, διὰ τοῦ Ὁποίου τὰ πάντα ἔλαβον τὴν ὑπαρξιν, δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατέβη ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἔγινε πραγματικῶς καὶ τελείως ἄνθρωπος ἐκ τῆς Μαρίας τῆς Παρθένου, τῆς Θεομήτορος. Οὗτος ἦνωσεν εἰς ἑαυτὸν τὸ σῶμα, ὅπερ ἔλαβεν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οὕτως, ὁ Ὡν αἰωνίως Θεὸς Υἱός, ὁμοούσιος μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Θεοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος, ὁμοούσιος μεθ' ἡμῶν, ἀτρέπτως καὶ ἀχωρίστως, ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως. Ὁ Θεὸς Υἱός ἦνωσεν εἰς ἑαυτὸν ὑπόστατικῶς τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ληφθεῖσαν παρὰ τῆς ἁγίας Παρθένου, ἣτις ἦτο πεποικισμένη μετὰ λογικῆς ψυχῆς. Αἱ δύο φύσεις τῆς Θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἠνώθησαν οὕτως ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ σεσαρκωμένῳ Υἱῷ, ὥστε, μετὰ τῶν ἰδίων ιδιοτήτων, συνεχίζουσιν νὰ ὑπάρχουν δυναμικῶς ἐν Αὐτῷ. Οὕτως, ὁ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι τέλειος Θεός, Ὡν ἐπίσης ὁ Αὐτὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν, ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναμάρτητος.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ εἷς καὶ μόνος Υἱός, συνηρημοσμένων ἐν Αὐτῷ τῶν δύο φύσεων, αἰτνες συνεχίζουσιν ἐνυπάρχουν ἐν Αὐτῷ ἄνευ οὐδεμιᾶς μειώσεως ἢ διαιρέσεως. Εἶναι μία ὑπόστασις, ἐν πρόσωπον, καὶ μία φύσις τοῦ Θεοῦ Λόγου σεσαρκωμένη. Τὸ «ἐν» ἐνταῦθα ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνότητα καὶ οὐχὶ εἰς οἰανδήποτε μείωσιν, ὥς κατὰ καιροὺς ἐσφαλμένως ἡρμηνεύθη. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Αὐτός, ταυτοχρόνως, τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Ἀπασαί αἱ θεῖαι ιδιότητες ἀφ' ἐνὸς καὶ αἱ ἀνθρώπιναι ιδιότητες ἀφ' ἑτέρου ἐνυπάρχουσιν ἐν Αὐτῷ ἄνευ συγχύσεως ἢ διαιρέσεως. Ἐνεκα τούτου, ὅλοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησε καὶ ὅλα τὰ ἔργα, τὰ ὅποια ἐπραγματοποίησεν, ἦσαν ἐκφράσεις τοῦ ἐνὸς προσώπου Του, τοῦ ἀποτελεσμένου ἀπὸ τῆς ἑνώσεως τῆς Θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐν Αὐτῷ ἡ Θεότης καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἐφθασαν εἰς τὴν πλήρη ἐνότητα των, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐνότητι ζῇ αἰωνίως μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὡς ὁ μεσίτης μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Θεὸς ἔγινεν ἄνθρωπος, λέγει ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ἵνα θεοποιήσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τῆς οἰκονομίας Του, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπραγματοποίησε τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου ἅπαξ διὰ παντός. Ἡ σωτηρία συνίσταται, μετὰ μίαν λέξιν, εἰς τὸ ὅτι ἔφερε τὸν ἄνθρωπον εἰς μίαν ἀδιάσπαστον σχέσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος ἱκανοῦται νὰ πραγματοποιῇ τὴν θεῖαν νόθεσίαν καὶ νὰ ζῇ μίαν ζωὴν ἐμπιστοσύνης, εὐχρίνης καὶ ἀγάπης ἐδῶ, κατὰ τὸν παρόντα χρόνον, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ ἐλπίζῃ τὴν αἰωνίαν ζωὴν εἰς τὸν μέλλοντα κόσμον. Γεννηθεὶς ἐξ ἀνθρώπου μητρὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, διήλθεν ἐξ ὅλων τῶν ἐπιπέδων τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως, διατηρῶν πάντοτε τὴν ἀδιάσπαστον νόθεσίαν Του μετὰ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Οὗτος ἀπέθανεν

ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ἀντιμετωπίζων τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ. Ἀλλ' ἀνέστη πάλιν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, θριαμβεύων κατὰ τοῦ κακοῦ, τοῦ πάθους καὶ τοῦ θανάτου. Ἡ νίκη αὕτη ἐπραγματοποιήθη παρ' Αὐτοῦ χάριν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, πίστεως ἢ χρώματος.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς Χριστὸς ἐθεμελίωσε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τρόπον, ὥστε ἡ λύτρωσις, τὴν ὁποίαν Ἐκεῖνος ἐπραγματοποίησε, νὰ ἐνεργῇται ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ. Ὁ Χριστὸς εἶναι παρὼν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὁδηγεῖ αὐτὴν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς δραστηριοτήσιν αὐτῆς. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι Καθολικὴ, καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι μέρος τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον ἡπλωμένης Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Αἰθιοπίας ἐν τούτοις ἔχει τοὺς ἱστορικοὺς της δεσμοὺς μετὰ τῆς Κοπτικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοὺς ὁποίους θὰ διακρατήσω μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ ἱεροπρεπειας. Ἐπιπροσθέτως, θὰ κρατήσω ἐπίσης καὶ τοὺς ἀδελφικοὺς δεσμοὺς, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, δηλαδή τὴν Συριακὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἀνατολῆς, τὴν Ἀρμενικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Συριακὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῶν Ἰνδιῶν.

Ὡς Πατριάρχης τῆς Αἰθιοπίας, μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ θὰ κρατήσω τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν τῆς Ἐκκλησίας μας. Κατενώπιον Θεοῦ, ἐπικαλούμενος Αὐτὸν ὡς μάρτυρα, θὰ κάμω ἐμπροσθεν ὑμῶν ἐν ἱερὸν πλέγμα, ἀδελφοί μου, ὥστε νὰ διακρατήσω τὴν πίστιν μέχρι τέλους τῆς ζωῆς μου καὶ νὰ τὴν διακηρύξω, ὅση μοι δύναμις, πρὸς καθοδήγησιν καὶ σωτηρίαν τῶν ἄλλων. Θὰ ἐξαντλήσω ὅλην μου τὴν ἱκανότητα πρὸς καταπολέμησην οἰασδήποτε διδασκαλίας καὶ κινήσεως, δυναμένης νὰ ἀντιταχθῇ ἐν τοῖς καιροῖς μας πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας. Θὰ ἐπιμένω εἰς τοὺς νόμους τῆς Ἐκκλησίας, οἵτινες εἶναι ἐν ἰσχύει, καὶ θὰ βοηθήσω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, οἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς καλύτεραν διαφύλαξιν τῆς πίστεως, τῆς πειθαρχίας, τῆς λατρείας καὶ τῆς ἠθικῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Περαιτέρω, θὰ προσπαθήσω νὰ διατηρήσω στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τοὺς ἐπισκόπους, τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ κάμω πᾶν ὅ,τι δύναμαι πρὸς προαγωγὴν τῆς ἀδελφοσύνης τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἅπασαν τὴν Αἰθιοπίαν καὶ πέραν αὐτῆς. Θὰ προωθήσω τὴν ἐπικοινωνίαν ἐν τῷ Πνεύματι, τῷ ὁποίῳ ἔχει ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, μετὰ τῶν Κοπτικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ σώματος τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Διατηρῶν τοὺς πνευματικοὺς δεσμοὺς τῆς μετ' αὐτῶν συγγενείας, θὰ πράξω πᾶν ὅ,τι δύναμαι διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐνότητος καὶ τῆς συνεργασίας ἀφ' ἐνὸς μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῆς οἰκογενείας τῶν Ἑλληνορθοδόξων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ μετὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ κόσμῳ, συμπεριλαμβανομένων τῶν μελῶν

Ἐκκλησιῶν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς Παναφρικανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἐκκλησιῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἡγετῶν τῶν Ἀνατολικῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τὴν ληφθεῖσαν εἰς τὴν διάσκεψίν των, τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐν Ἀντίς Ἀμπέμπα, κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1965.

Ζῶμεν εἰς μίαν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, καθ' ἣν ἡ Χριστιανικὴ πίστις δέχεται τὴν προκλήσιν τῶν ποικίλων κοσμικῶν δυνάμεων. Ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῶν προσευχῶν σας καὶ τῆς συνεργασίας σας, θὰ τείνω τὰς χεῖρας εἰς τὴν παγκοσμίαν ἀδελφότητα τῶν Χριστιανῶν, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὰς προκλήσεις αὐτὰς κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης, θὰ ἐνεργήσω, ὅσον δύναμαι, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ κακοῦ καὶ διὰ τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν διακρίσεων μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου, φυλῆς καὶ φυλῆς, καὶ ἔθνους καὶ ἔθνους. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ εἰς αὐτὰς τὰς προσπάθειάς, εἰς τὰς ὁποίας ἀφιερῶ ἑμαυτόν.

Ἡμεῖς, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ, εἴμεθα πεπληρωμένοι ἐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, διότι μᾶς ἔδωκεν ἓνα αὐτοκράτορα, ὅστις εἶναι ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ. Ἡ βοήθεια καὶ ἡ ὑποστήριξις, τὰς ὁποίας ἡ Ἐκκλησία τῆς Αἰθιοπίας δέχεται παρὰ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος εἶναι πράγματι ποικίλοι. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἐμπιστεύομαι τὸν ἡγαπημένον μας Αὐτοκράτορα, τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν, τὸν Πρωθυπουργόν, τοὺς Ὑπουργούς, ὅλους τοὺς μετέχοντας εἰς τὴν διακυνβέρνησιν αὐτῆς τῆς Χώρας, καὶ ὅλον τὸν λαόν τῆς Αἰθιοπίας — προσωπικῶς καὶ συλλογικῶς — εἰς τὴν φροντίδα καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ καὶ προσεύχομαι, ἵνα ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἐπιδαφίλευσθ αὐτοῖς εἰρήνην καὶ γαλήνην εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσουν δικαιοσύνην καὶ νὰ προσφέρουν ἀσφάλειαν καὶ εὐημερίαν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαόν τῆς.

Ἐν συμπεράσματι, ἐμπιστεύομαι ἑμαυτόν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὰς συνεχεῖς προσευχὰς σας καὶ εἰς τὴν ἀπειριόριστον συνεργασίαν σας. Εἶθε ὁ Θεός, ἡ Ἁγία Τοιὰς νὰ σᾶς ἐδλογῇ καὶ νὰ σᾶς καθοδηγῇ καὶ εἶθε αἱ ἐδλογίαι Του καὶ τὸ ἔλεός Του νὰ παρέχονται εἰς ἐμὲ διὰ τῶν προσευχῶν τῆς Παρθένου Μαρίας, τῶν ἀγγέλων, τῶν ἀρχαγγέλων, τῶν προφητῶν, τῶν ἀποστόλων, τῶν μαρτύρων καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, νῦν καὶ αἰεὶ. Ἀμήν.

Βιογραφικὸν σημείωμα.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Αἰθιοπίας κ. Θεόφιλος ἐγεννήθη τὴν 24ην Ἀπριλίου τοῦ 1910 ἐν Ντέμπρε Ἡλίας τῆς Ἐπαρχίας Γκότζιαμ ἐκ γονέων εὐσεβῶν Γουῶλντε - Μάραν Γουῦπε καὶ Τσερετιχούν Ἀντελαχοῦ. Μετὰ τὴν ἐγκύκλιον μόρφωσιν, εἰσῆλθον εἰς τὸ περίφημον Μοναστήριον Τέκλε Χαῦμανῶτ ἐν Ντέμπρε Αἰβανος καὶ ἐκάθη μοναχὸς τὸ 1937.

Μετὰ τὴν ἤτταν τῶν φασιστικῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Αὐτοκράτορος Χαῖλὲ Σελασιέ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τὸ 1941, ὁ μοναχὸς Θεόφιλος ὑπῆρξεν εἰς τῶν εἴκοσι ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἐπελέγησαν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος, ἵνα ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Καθηγητοῦ Μπέτρε Τσαδίκ Κάσσα λάβωσιν εἰδικὴν σύγχρονον θρησκευτικὴν μόρφωσιν ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Παλατίου.

Τὸ 1943 ὁ Θεόφιλος δ'ωρίσθη προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ ἀργότερον, ὅτε ἐπετεύχθη συμφωνία μεταξὺ Κοπτικῆς καὶ Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας περὶ χειροτονίας Αἰθιοπῶν ἐπισκόπων, ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος τοῦ Χάρραρ τὸ 1948. Ἐτεροὶ τέσσαρες Αἰθιοπεῖς ἐπίσκοποι ἐχειροτονήθησαν συγχρόνως. Ὅτε ἀργότερον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Αἰθιοπίας προήχθη εἰς Πατρίαρχην, ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Χάρραρ Θεόφιλος προήχθη εἰς Ἀρχιεπίσκοπον καὶ δευτέρου τῇ τάξει εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱεραρχίαν. Ὅταν μετὰ τινα ἔτη ὁ Πατριάρχης Βασίλειος ἠσθένησεν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θεόφιλος δ'ωρίσθη Ἀναπληρωτὴς του, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του δ'ωρίσθη τοποτηρητὴς τοῦ Πατριάρχικοῦ Θρόνου τῆς Αἰθιοπίας.

Ὁ νέος Πατριάρχης τῆς Αἰθιοπίας εἶναι δακρυρμένος ἱεράρχης. Ἐκτὸς τῆς Ἀγιογραφικῆς ἐκπαίδευσέως του, ἔχει εἰδικευθῇ καὶ εἰς τὸ Φέθε Νεγκέστ - Νόμον τῶν Βασιλέων, ἔργον κανονικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου, στηριζόμενον εἰς Ἑλληνικὰς Βυζαντινὰς πηγὰς.

Ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος ὁμιλεῖ τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν καὶ ἐπέδειξε μεγάλην δραστηριότητα εἰς τὰς ἀφόρους θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρέτησεν, ἱδρυσεν ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἄλλα κέντρα, ἀνήγειρε Ναοὺς κ.ἄ.

Ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος εἶναι ἐκ τῶν γνωστοτέρων κληρικῶν εἰς τοὺς δεσφεῖς ἐκκλησιαστικοὺς κύκλους. Ἐλαβε μέρος, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ἱδρυσιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ ἀκολούθως εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις αὐτοῦ εἰς Ἐβανστον, Νέον Δελχὶ καὶ Οὐψάλαν. Ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς 1900ῆς ἐπετελῶ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως εἰς Ἑλλάδα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἐπεσκέφθη ἐπίσης δις τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἡ ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου Θεοφίλου ἐγένετο ὑπὸ κληρικολαϊκῆς Ἐπιτροπῆς μεταξὺ τριῶν ὑποψηφίων, οὓς ἐπρότε.νεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Αἰθιοπικοῦ Πατριαρχείου. Εἶναι ἡ πρώτη περίπτωσις, καθ' ἣν Πατριάρχης τῆς Αἰθιοπίας ἐξελέγη εἰς Αἰθιοπίαν ὑπὸ Αἰθιοπῶν, ἄνευ τῆς συμμετοχῆς ἡ ἀναμίξεως τῶν Κοπτῶν.

Ἡ ἐνθρόνισις προσέλαβεν ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν χαρακτήρα. Παρέστη ὁ Αὐτοκράτωρ, ὁ Διάδοχος, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ διπλωματικὸν Σῶμα καὶ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τοῦ Αἰθιοπικοῦ Ἐθνους.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΥ ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΙΛΛΕΜΠΡΑΝΤΣ

(17 - 20 ΜΑΪΟΥ 1971)

1. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου Ἰωάννου Βίλλεμπραντς εἰς Ἀθήνας εἶναι, ἀναμφιβόλως, ἱστορικὸν γεγονός. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν τόσον ἐπίσημος ἐκπρόσωπος τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐπισκέπτεται τὴν Ἐκκλησίαν μας ἐπισήμως.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου Φραγκίσκου Κάρπινο, Ἀρχιεπισκόπου τότε τοῦ Παλέρμο τῆς Σικελίας, παρ' ὅτι τόσον λαμπρά—μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Καρδινάλιου Κάρπινο εὐρίσκοντο ὁ ἐξοχώτατος κ. Μάριος Φασίνιο, Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως τῆς Σικελίας, ὁ ἐξοχώτατος κ. Ροζάριο Λάντσα, Πρόεδρος τῆς Σικελικῆς Βουλῆς, ἀμφότεροι μὲ ἀξίωμα Ὑπουργοῦ τοῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, μία δεκάς Ἐπισκόπων καὶ Ἀρχιεπισκόπων τῆς Σικελίας—πρέπει νὰ θεωρῇται ὡς αἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας». Πράγματι, ἦτο προσωπικὴ πρωτοβουλία τοῦ Ἐκλ. Καρδινάλιου κ. Φραγκίσκου Κάρπινο. Ἦτο συνδεδεμένη μὲ τὰς ἀναμνήσεις τῶν δεσμῶν αἱματος, οἱ ὅποιοι συνδέουν τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν Σικελίαν, οἷον προσκύνημα καὶ κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ Καρδινάλιου «Σταυροφορία ἀγάπης», ὅπως εἶχεν ὀνομάσει τὴν ἀδελφικὴν ἐπίσκεψίν του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Καρδινάλιου κ. Ἰωάννου Βίλλεμπραντς εἶναι ἐπίσημος. Ὁ Καρδινάλιος Βίλλεμπραντς μετέφερε προσωπικοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Ἀ. Ἀγιότητος τοῦ Πάπα Παύλου ΣΤ' πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔχει ὄντως ἰδιαίτεράν σημασίαν. Ὁ Καρδινάλιος Ἰωάννης Βίλλεμπραντς, ὡς γνωστόν, εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς περιφήμου Βατικανῆς «Γραμματείας ἐπὶ τῆς προωθήσεως τῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανῶν». Ἡ ἐδῶ λοιπὸν παρουσία του ἐφάνερων ἀφ' ἑαυτῆς τὸν σκοπὸν, καὶ προέδιδεν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν σοβαρότητα τῆς ἐπισκέψεως.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος Καρδινάλιος κ. Ἰωάννης Βίλλεμπραντς δὲν εἶναι τυχαία προσωπικότης. Ὅποιος παρακολουθεῖ τὴν λεγομένην Οἰκουμενικὴν Κίνησιν καὶ τὴν κίνησιν τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς προωθήσεως τῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανῶν, τὸν γνωρίζει ἀρκετὰ καλὰ, καὶ αὐτὸν καὶ τὸ τεράστιον αὐτὸ ἔργον, τὸ ὅποιον εἶναι ἀπ' ἀρχῆς συνδεδεμένον μὲ τὴν προσωπικότητά του, καθ' ὅσον εὐθὺς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐν λόγῳ Γραμματείας ὑπὸ τοῦ Πάπα Ἰωάννου ΚΓ', ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ αἰοίδιμου Καρδινάλιου Ἀύγουστίνου Μπέα, ὁ Καρδινάλιος Βίλλεμπραντς ἀπετέλει τὸ βασικώτατον τῶν στελε-

Ἐκ τῶν Ἑλασσόνων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν παρίστατο ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Κοπτικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου καὶ ἕτεροι τρεῖς Κόπται ἐπίσκοποι, καθὼς καὶ Ἀρμένιοι Ἀρχιερεῖς. Ὁμοίως ἀντιπρόσωπος τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Καντουαρίας.

Ἐκ τῶν ἡμετέρων παρίσταντο ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Νικόλαος, ὁ Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Ἰουστίνιανος μετὰ τῆς Ἀκολουθίας του. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀντιπροσωπεύθη διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Εὐγενίου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀρκαδίας Τιμοθέου. Ἀπὸ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων παρέστησαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου Βασίλειος καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος, ὁ Μητροπολίτης Λένινγκραντ Νικόδημος,

ἀπὸ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Περαιτέρω παρῆσαν ὁ Μητροπολίτης Λόβετς Μάξιμος, τοποτηρητὴς τοῦ Βουλγαρικοῦ Πατριαρχείου, ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικόδημος, ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος Καλλίνικος, οἱ Σέρβοι ἐπίσκοποι Δαλματίας Στέφανος καὶ Σουμαδίας Βαλεριανός, καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος.

Ἡ οὕτως γενομένη ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχου τῆς Αἰθιοπίας Θεοφίλου ὠλοκλήρωσε τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐνότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς Αἰθιοπικῆς Αὐτοκρατορίας. τῆς ὁποίας ἀρχιτέκτων ὑπῆρξεν ὁ Αὐτοκράτωρ Χαϊλέ Σελασιέ ὁ Α'.

† Ὁ Ἀξιώμης ΜΕΘΟΔΙΟΣ

χών τῆς ἐν λόγῳ Γραμματείας. Εἶχε διορισθῇ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς Γραμματεὺς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρδινάλιου Μπέα, ὁ Καρδινάλιος Βίλλεμπραντς διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Παύλου Πρόεδρος. Ἡ δραστηριότης, τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξεν, ὑπῆρξεν ὄντως ἐκπληκτικὴ. Εἶναι ὁ κύριος παράγων τῆς συστηματικοῦσας τῆς δραστηριότητος τῆς ἐν λόγῳ Γραμματείας, καὶ αἱ ἀπὸ οἰκουμενικῆς πλευρᾶς σημειωθεῖσαι ἐπιτυχίαι τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐν πολλοῖς ἔργον του. Ὁ Ἐκλ. κ. Βίλλεμπραντς, κάτοχος μεγάλης μορφώσεως καὶ γνώστης πολλῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, διακρίνεται διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν λεπτότητα τῶν τρόπων του.

2. Ὡς εἶχε προκαθορισθῇ, ἡ ἄφ' ἑξὺς τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου κ. Βίλλεμπραντς ἐπραγματοποιήθη τὴν 17ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ περὶ ὥραν 15.00.

Τὸν Ἐκλαμπρότατον Καρδινάλιον ὑπεδέχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος. Πρόεδρος τῆς Μονίμου Συνεδικῆς Ἐπιτροπῆς Ὑποθέσεων Ἐξωτερικοῦ, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Θεοφίλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀγελφου κ. Εὐθυμίου, πανσ.ολ. ἀρχιμ. κ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου, Δευθυντοῦ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, καὶ τοῦ σημειοῦντος τὰς γραμμάς ταύτας. Ὁ Σεβ. Μυτιλήνης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐκλαμπρότατον τὸ «ὡς εὐ παρέστηκε» ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ματ. Ἀρχιεπισκόπου.

Μετὰ τοῦτο ὁ ὑψηλὸς ξένος κατηνύθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Χίλτον, ἔπου καὶ κατέλυσε μετὰ τῆς ἀκολουθίας του, ἣτις ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς αἰδ. πατέρας Πέτρον Ντυπρέ καὶ Ἐλευθέριον Φορτίνου, μέλη τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς προσωθίσεως τῆς ἐνώσεως τῶν Χριστιανῶν, εἰδικὸς ἐπὶ τῶν

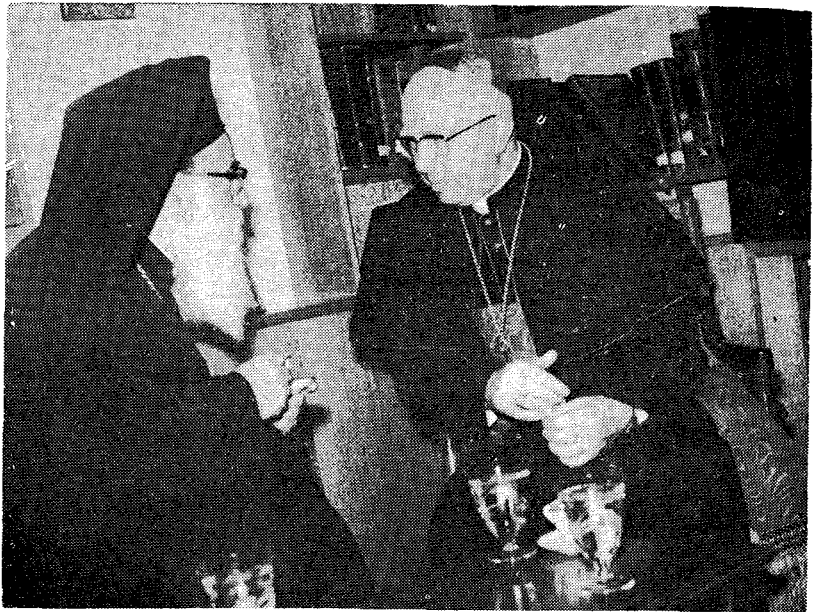
Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος συνομιλῶν μετὰ τοῦ ἐπισήμως ἐπισκεφθέντος τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου κ. Ἰωάννου Willebrands.

προβλημάτων τῶν 'Ανατολικῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν καὶ γνώστας ἀμφοτέρους τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης.

3. Μετὰ βραχεῖαν ἀνάπαυσιν ὁ 'Εκλαμπρότατος τὴν 17.30' ἐπεσκέφθη τὸν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπον κ. 'Ιερώνυμον εἰς τὴν 'Ιερὰν 'Αρχιεπισκοπὴν. 'Εκεῖ, ἐν μέσῳ θερμῆς ἀτμοσφαίρας ἀγάπης, ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος συνέστησεν εἰς τὸν 'Εκλαμπρότατον Καρδινάλιον τοὺς περιστοιχίζοντας αὐτὸν ἀξιωματοῦχους καὶ ὁφφικιοῦχους τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς καὶ ἐδέχθη τὰς διὰ τοῦ 'Εκλαμπροτάτου ἀδελφικὰς προσεγγίσεις τοῦ Πάπα Παύλου τοῦ ΣΤ'. 'Επηκολούθησε συζήτησις. 'Ο Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσεν, ὅτι εἶχε τυχαίως γνωρισθῇ μετὰ τὸν 'Εκλαμπρότατον Καρδινάλιον πρὸ 15ετίας περίπου, μετ' ἀποτελεσματὰ ἀλληλογραφοῦν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ νὰ διατηροῦν μίαν φιλικὴν ἐπικοινωνίαν. Ποῦ νὰ ἐφαντάζοντο τότε, ὅτι μετὰ δεκαπενταετίαν θὰ ἴστατο ὁ εἰς ἐνώπιον τοῦ ἄλλου τόσο ὑπεύθυνος.

4. Τὴν ἐπομένην 18ην Μαΐου, ὁ 'Εκλαμπρότατος μετὰ τῆς συνοδείας του καὶ τῶν ὀρισθέντων ξεναγῶν του Θεοφιλεστάτου 'Επισκόπου 'Αχελώου κ. Εὐθυμίου καὶ παν. ἀρχιμ. κ. 'Αναστασίου Γιαννουλάτου, ἐπεσκέφθη τὸν Καθεδρικὸν 'Ιερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸν Πανεπιστημικὸν 'Ιερὸν Ναὸν Εἰσοδείων τῆς Θεοτόκου («Καπνικαρέας»), τὸν 'Ιερὸν Ναὸν ἁγίου Διονυσίου τοῦ 'Αρεοπαγίτου, καὶ τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον.

Τὴν 11.00' π.μ. ἐγένετο εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον ἐπίσημος δεξίωσις πρὸς τιμὴν τοῦ 'Εκλαμπροτάτου, εἰς ἣν παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεώργιος, 'Αντιπρόεδρος τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνός, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Στυλιανός καὶ Νικαίας κ. Γεώργιος, Συνοδικοὶ Σύνοδροι, οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Τριφυλίας καὶ 'Ολυμπίας κ. Στέφανος, Σύρου, Τήνου κλπ. κ. Δωρόθεος, Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας κ. Θεόκλητος, 'Εδέσης καὶ Πέλλης κ. Καλλίνικος, 'Αττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Νικόδημος, Χαλκίδος κ. Νικόλαος, οἱ Θεοφλέστατοι βοηθοὶ 'Επίσκοποι τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου, οἱ Γραμματεῖς τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Μονίμων Συνοδικῶν 'Επιτροπῶν, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου κ.ἄ.

'Ο Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. 'Ιάκωβος, Πρόεδρος τῆς Μ. Σ. Ε. Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, συνομιλῶν μετὰ τοῦ 'Εκλαμπροτάτου Καρδινάλιου κ. 'Ιωάννου Willebrands.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν συνήθων εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐκατέρωθεν φιλοφρονήσεων, εἰσῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν αἴθουσαν διαλέξεων τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου. 'Εκεῖ ὁ Μακαριώτατος, προσφωνῶν τὸν 'Εκλαμπρότατον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

'Εκλαμπρότατε,

'Η κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν παρουσία τῆς 'Υμετέρας Θεοτιμήτου 'Εκλαμπρότητος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ γεγονὸς, διὰ τὸ ὅποιον εὐχαριστίαν βαθυτάτην καὶ εὐγνωμοσύνην πολλὴν ὀφείλομεν πρὸς τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ. Διότι νῦν τὸ πρῶτον, μετὰ τόσους αἰῶνας πικροχόλου ἀπ' ἀλλήλων ἀπομακρύνσεως, τείνονται χεῖρες οὐχὶ δι' ἄλλο τι, ἀλλὰ ἵνα μόνον χαιρετίσων φιλαδέλφως καὶ θεραπεύσων ἀδελφικῶς.

'Αλλ' ἡ παρουσία τῆς 'Υμετέρας 'Εκλαμπρότητος δύναται νὰ ἀποτελέσῃ γεγονὸς ἐπὶ σημαντικώτερον καὶ νὰ σημειωθῇ ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ τῶν δύο 'Εκκλησιῶν, ὡς ἀποφασιστικὴ καμπὴ εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις. Διότι, ἐρχομένη μετὰ τὰς ἐδλογημένας προσωπικὰς συναντήσεις τῶν δύο σεπτιῶν κορυφῶν τῶν καθ' ἡμᾶς 'Εκκλησιῶν, ὡς καὶ μετὰ τὰ αὐτὰς ἐπακολουθήσαντα, δύναται μεγάλως νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ νὰ διαποτισθοῦν ὑπὸ τοῦ ἐμπνεύσαντος αὐτὰς ἀδελφικοῦ ἐν Χριστῷ πνεύματος καὶ κατώτερα στρώματα τῆς πνευματικῆς τῶν 'Εκκλησιῶν πυραμίδος. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητον, ἵνα συμβῇ, καθότι τὰ ἀποφασιστικὰ ἐν τῇ 'Ιστορίᾳ τῆς 'Εκκλησίας βήματα ἐδράζονται ἐπὶ τῆς καθολικῆς τοῦ πληρώματος τῆς 'Εκκλησίας συνειδή-

σεως. 'Ως είναι γνωστόν εἰς τὴν 'Υμετέραν 'Εκλαμπρότητα, ἐν τῇ 'Εκκλησίᾳ τότε μόνον αἱ πράξεις τῶν ἡγουμένων αὐτῶν εὐλογοῦνται καὶ καρποφοροῦν, ὅταν αὐταὶ εἶναι ἀντανάκλασις τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς πίστεως τοῦ πληρώματος Αὐτῆς καὶ ὅταν αὐταὶ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς συμφωνίας πρὸς τὴν πίστιν τοῦ ἐπιδιώξεως τοῦ πιστοῦ τῆς 'Εκκλησίας Λαοῦ. Τοῦναντίον, ἐσπευσμένοι καὶ μὴ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν πίστιν τοῦ πληρώματος τῆς 'Εκκλησίας ἐνέργειαι τῶν ταγῶν Αὐτῆς μόνον βλάβην καὶ περαιτέρω ἀνταρραχὴν δύνανται νὰ προκαλέσωσι.

'Ιδιαίτερα ὁμως προσοχὴ ἀπαιτεῖται ἐκεῖ, ὅπου ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας τὸ πλήρωμα τῆς 'Εκκλησίας ἔχει θιγῇ εἰς ὅ,τι πολυτιμότερον εἶχε καὶ ἔχει μέχρι σήμερον διαφυλάξει: Δηλαδή, τὴν ἄδολον καὶ ἀνόθεντον πίστιν του. Καὶ μάλιστα εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκλήθη νὰ ἀπεμπολήσῃ τὸ πρῶτον σκέλος τῆς πρώτης καὶ μεγάλης ἐντολῆς, τάχα πρὸς χάριν ἐγκοσμίων ἐπιδιώξεων. 'Ως ἤδη ὑπὸ πολλῶν ἔχει σημειωθῇ, παραγνώρισις τῶν συνθηκῶν τούτων ἄγει οὐχὶ εἰς τὰ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα, ἀλλ' εἰς τὰ ἀκριβῶς ἀντίθετα.

'Εντεῦθεν καὶ ἡ ἐνταῦθα παρουσία τῆς 'Υμετέρας φίλης 'Εκλαμπρότητος, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἐν πνεύματι τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης προσωπικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ ἐκπροσώπων τόσοσιν τῆς 'Ιεραρχίας καὶ τῆς Θεολογικῆς ἐν 'Ελλάδι σκέψεως, ὅσον καὶ τοῦ εὐσεβοῦς 'Ορθοδόξου 'Ελληνικοῦ Λαοῦ, παρέχει τὴν δυνατότητα, ἵνα τὸ ἐν ταῖς ὑψίσταις κορυφαῖς ἀρξάμενον ἔργον, μεταλαμπαδεύμενον ἤδη εἰς χαμηλότερας κορυφάς, διαχυθῇ εἰς τὰ εὐρύτερα ἐτι στρώματα τῆς πνευματικῆς πυραμίδος.

'Ας ἐπιτρέψῃ ὁμως ἡ 'Υμετέρα 'Εκλαμπρότης τὴν ὑπόμνησιν, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο, ἰδίᾳ παρ' ἡμῖν, εἶναι καὶ δυσχερές, καὶ μακροχρόνιον. 'Ας συγχωρήσῃ δὲ εἰς τὸ πλήρωμα τῆς ἡμετέρας 'Εκκλησίας καὶ ποιᾶν τινα δυσπιστίαν, ἀφορώσαν ὅχι εἰς τὰ σήμερον ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα ἅπασι, ἀλλ' εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ γεγονότα. Τὸ πλήρωμα, δηλαδή, τῆς ἡμετέρας 'Εκκλησίας, εἰθισμένον ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας εἰς ἐνεργείας τῆς καθ' 'Υμᾶς 'Εκκλησίας νὰ διακρίνῃ προθέσεις πᾶν ἄλλο ἢ ἀδελφικὰς, κατὰ κανόνα δυσκολεύεται νὰ πεισθῇ, ὅτι αἱ καταβαλλόμεναι σήμερον ὑπὸ τῆς 'Αγίας 'Εδρας φιλότιμοι ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν προσπάθειαι δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένα τάσεων τοῦ παρελθόντος. 'Εντεῦθεν, εἰς τὸ ἡμέτερον πλήρωμα θὰ πρέπει νὰ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, ὥστε τοῦτο νὰ διαπιστώσῃ ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι αἱ τεινόμεναι νῦν χεῖρες εἶναι πράγματι ἀδελφικάι.

Παρακαλῶ τόσοσιν τὴν 'Υμετέραν 'Εκλαμπρότητα, ὅσον καὶ τὴν λοιπὴν ὁμήγυριν, ἵνα μοῦ συγχωρήσῃτε τὸ ὕψος τῆς παρουσίας προσφωνήσεως. 'Ισως μάλιστα κατηγορηθῶ ὑπὸ τινων ἐξ ἡμῶν, ὅτι ἡ εὐκαιρία τῆς ἀδελφικῆς ταύτης συναντήσεως, γινομένης ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐκδηλώσεων χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἐνταῦθα παρουσίᾳ τῆς 'Υμετέρας 'Εκλαμπρότητος, δὲν ἦτο ὁ κατάλληλος χρόνος πρὸς ἐμφάνισιν τῶν σκέψεων τούτων. 'Αλλ' ἐπραξα τοῦτο ἀκριβῶς, διότι

πιστεύω τόσοσιν εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς μεταξὺ τῶν δύο 'Εκκλησιῶν προσεγγίσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν προθέσεων τῆς κορυφῆς ἑκατέρας τῶν δύο 'Εκκλησιῶν. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ ἐπιταγὴ τῶν καιρῶν καὶ ἡ διακαὴς ἐπιθυμία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν» ἔχει ὁμιλήσει ἐντονώτερον εἰς τὴν καρδίαν των, τὰ δὲ γενόμενα ἤδη διαβήματά των ἀποσκοποῦν εἰς τὸ νὰ καταστῇ ἡ ἐπιθυμία αὕτη τοῦ κοινοῦ ἡμῶν Κυρίου κατὰ τὸ δυνατόν συντομώτερον ἀπὸ τὴν πραγματικότης. 'Ας μοῦ ἐπιτραπῇ δέ, ἵνα καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου, δι' ὅσα μέχρι σήμερον ἡ Α. 'Αγιότης «ὕπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως» εἰργάσατο. 'Ομοίως παρακαλῶ, ἵνα ἡ 'Υμετέρα 'Εξοχότης μετὰ τοῦ πρὸς Αὐτὴν «ὡς εὖ παρεστήτε» εἰς τὸν χώρον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος δεχθῇ, ἵνα διαβιβάσῃ πρὸς τὴν Αὐτοῦ 'Αγιότητα τὸν Μακαριώτατον Πάπαν καὶ Πατριάρχην τῆς 'Αρχαίας Ρώμης τὰς ἐν Κυρίῳ προσρήσεις τόσοσιν ἐμοῦ προσωπικῶς, ὅσον καὶ τῆς περὶ ἐμὲ χορείας τῶν Σεβασμιωτάτων 'Ιεραρχῶν, καὶ τὸν διαβεβαιώσῃ, ὅτι ἀφ' ἐνός μὲν ἐκτιμῶμεν βαθύτατα πᾶσαν προσπάθειαν, τείνουσαν ἵνα ἡ 'Εκκλησία καταστῇ καὶ πάλιν «μία ποίμνη» ὑπὸ τὸν ἕνα 'Αρχιεπίσκοπον τῶν προβάτων τὸν Μέγαν, τὸν κοινὸν πάντων ἡμῶν Σωτῆρα, τὸν Κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν Χριστόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν ὧσιν εἶναι δυνατόν νὰ γίνοντι πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην θὰ παραλείψωμεν, ἵνα πράξωμεν. Εὐχόμενοι δὲ ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως καὶ κατ' ἄμφω ὑγείας τῆς 'Υμετέρας 'Εκλαμπρότητος, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς ἡν τόσοσιν ἐπαξίως ἐκπροσωπεῖτε Αὐτοῦ 'Αγιότητος, πλουσίαν δὲ καρποφορίαν εἰς τὰ ἔργα 'Υμῶν, παρακαλοῦμεν, ἵνα συνενώσητε τὰς 'Υμετέρας εὐχὰς μετὰ τῶν τῆς ἡμετέρας 'Εκκλησίας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἱεροῦ σκοποῦ καὶ δεχθῇτε τὰ μικρὰ ταῦτα δῶρα πρὸς ἀνάμνησιν τῆς παρ' ἡμῖν ἐπισκέψεως τῆς 'Υμετέρας ἀγαπητῆς ἐν Κυρίῳ 'Εκλαμπρότητος.

Περαιτῶν τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος παρεκάλεσε τὸν ἐπίσημον ἐπισκέπτην νὰ δεχθῇ μικρὸν δῶρον συμβολικόν, εἰκόνα παριστῶσαν τὸν ἅγιον 'Απόστολον Παῦλον, ἰδρυτὴν τῆς ἀγίας 'Αποστολικῆς 'Εκκλησίας τῶν 'Αθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν σπουδαιότερων 'Εκκλησιῶν ὁλοκλήρου τῆς 'Ελλάδος. 'Ο 'Εκλαμπρότατος Καρδινάλιος ἡσπάσθη τὴν ἁγίαν εἰκόνα μετὰ κατανύξεως καὶ ἠὺχαρίστησε δι' ὀλίγων. 'Ο Μακαριώτατος προσέφερεν ἀκόμη καὶ ἄλλα δῶρα τόσοσιν εἰς τὸν 'Εκλαμπρότατον, ὅσον καὶ τοὺς συνοδούς του.

Εὐθὺς μετὰ ταῦτα ὁ 'Υψηλὸς ξένος προσελθὼν ἀνέγνωσε γαλλιστὶ τὴν ἐξῆς προσφώνησιν αὐτοῦ, ἧς τὸ 'Ελληνικὸν κείμενον φιλοπονηθὲν ἐν Ρώμῃ καταχωρίζεται κατωτέρω.

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

'Οποία χαρὰ πληροῖ τὴν καρδίαν μου σήμερον ἐπὶ τῷ γεγονότι τῆς ἐπισκέψεώς μου πρὸς 'Υμᾶς, τὸν

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τοὺς σεβασμίους Μητροπολίτας τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου. Βεβαίως, τὸ ὄνομα τῆς Χώρας καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ταύτης, ἡ ὁποία τυγχάνει πρωτεύουσα, ἀνακαλοῦν εἰς τὴν μνήμην μου τὴν πραγματικότητα ἐνὸς πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ πηγή τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ τοιοῦτον, τῶν ἐπιστημῶν, τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ ὅλων ἐκείνων, ἅτινα ἀπετέλεσαν τὴν βάση τῆς μορφώσεως ἡμῶν. Δι' ἡμᾶς ὅμως, τοὺς χριστιανούς Ἱερεῖς καὶ Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας, αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἡ πόλις, ἐνθα ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος ἐξεφώνησε τὸν μέγαν αὐτοῦ πρὸς τὸν εἰδωδολατρικὸν κόσμον λόγον, οὗτινος ἐπιτομή παρεδόθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Λουκᾶ ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων. Τὸ κήρυγμα τοῦτο τοῦ Ἀποστόλου, λόγῳ τῆς καινότητος αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, λόγῳ τῶν περιστάσεων, ὡς ἐκφωνηθὲν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ λόγῳ τοῦ βᾶθους αὐτοῦ, ὡς ἐξαγγέλλον τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς μίαν ἐπιστολήν.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῶν σεβασμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, συναντῶ καὶ χαιρετῶ ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τοσοῦτον πλουσίαν εἰς ἀναμνήσεις τῶν Ἀποστόλων, τῶν μαθητῶν αὐτῶν καὶ τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Δεχθῆτε τὴν ἐκφρασιν τῆς συγκινήσεως ἐνὸς Ἐπισκόπου, προερχομένου ἐκ Ρώμης. Ὅποσαι μαρτυρίαι τῶν ἀποστολικῶν χρόνων εἶναι κοιναὶ εἰς ἡμᾶς! Ὁ Ἅγιος Παῦλος δὲν ἀπύθνηε πρὸς τοὺς Ρωμαίους μίαν ἀπὸ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐπιστολάς; Δὲν ἐκήρυξε προσωπικῶς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰς Ρώμην (Πράξ. 28,30), ὡς ἐπράξε τοῦτο εἰς Ἀθήνας; Δὲν ἐδέχθη ἐν Ρώμῃ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κατόπιν μακροῦς φυλακίσεως ἐν αὐτῇ; Μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων, ὁ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, παρὰ τοῖς ὁποίοις ὁ Ἀπόστολος εὗρε κατάλυμα καὶ ἐργασίαν εἰς Κόρινθον, δὲν προήρχοντο ἐκ Ρώμης; Εἰς τοὺς ἀποστολικούς χρόνους ἀνάγεται καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πάπα Κλήμεντος, ἥτις ἄρχεται διὰ τῶν γνωστῶν λόγων:

«Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἡ παροικοῦσα Ρώμην, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ παροικοῦσῃ Κόρινθον...».

Ἰδοὺ ὥρισμα παραδείγματα ἐκ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, μαρτυροῦντα τὸ κοινὸν τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, ἥς ἀκρογωνιαίος λίθος εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἰησοῦς Χριστός. (Ἐφεσ. 2,20).

Οἱ λόγοι διὰ τῶν ὁποίων αἱ Ἐκκλησίαι ἀντήλλασσον τὸν χαιρετισμὸν, εἶχον πάντοτε τὸ αὐτὸ νόημα καὶ τὸ αὐτὸ περιεχόμενον, καὶ ἵνα παραθέσω διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὸν ἅγιον Κλήμεντα, «χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ παντοκράτορος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Δὲν ἐκφράζουν αἱ δύο αὗται λέξεις «χάρις καὶ εἰρήνη», αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶνται ἀναποσπαστῶς συνδεδεμέναι ἐν τοῖς ἀρχαίοις χαρετισμοῖς τῶν Πανελίων ἐπιστολῶν, ὁλόκληρον τὸν πλοῦτον τοῦ χριστιανικοῦ μυστηρίου; Ἡ χάρις εἶναι ἡ κοινὴ ζωὴ, ἡ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ χορη-

γηθεῖσα, εἶναι τὸ δῶρον, τὸ ἐμπεριέχον πάντα τὰ ἄλλα. Ἡ χάρις εἶναι συγχρόνως τὸ παραχωρηθὲν δῶρον, ἡ εὐδοκία καὶ μεγαλοψυχία τοῦ δίδοντος, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ δώρου αὐτοῦ μεταβάλλει τὸν λαμβάνοντα εἰς ἀντικείμενον τῆς πληρότητος αὐτοῦ. Ὅθεν, ἡ χάρις δημιουργεῖ τὴν ἔνωσιν μεταξὺ τοῦ δίδοντος Θεοῦ καὶ τοῦ δεχομένου ἀνθρώπου, ἡ ἀναδημιουργοῦσα ἡμᾶς κατ' εἰκόνα Θεοῦ. Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ ἐκδηλοῦται πλήρως διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, τοῦ χαρισμένου ἡμῖν σὺν αὐτῷ πᾶσαν δωρεάν. (Ρωμ. 8,32). Ἐν αὐτῷ «ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις» (Τιτ. 2,11). Ἡ Χάρις αὕτη, δι' ἧς ὁ Θεὸς ἐνοῦται μεθ' ἡμῶν καὶ ἡμεῖς μετ' Αὐτοῦ, εἶναι προσέτι τὸ δῶρον, τὸ ἐνοῦν δι' ἐνὸς ἀκαταλήπτου τρόπου πάντας, τοὺς δι' αὐτῆς ἀναγεννηθέντας. Ἀποτελεῖ τὴν ἀστείρευτον πηγὴν τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν χριστιανῶν κοινωνίας, ἡνωμένων ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τῷ Πνεύματι Αὐτοῦ, ὅπερ εἶναι (αὐτὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος) (Ἐβρ. 10,29). Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀγίου Παύλου ἄρχονται συνήθως διὰ τῆς εὐχῆς τῆς χάριτος, ἥτις ἐκφράζει τὸν πόθον τῆς ἐνότητος μετὰ τοῦ Πατρὸς δι' Υἱοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἐνότητα τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἐντὸς τῆς χριστιανικῆς ταύτης εὐχῆς, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μετὰ τῆς εἰρήνης. Ἡ εἰρήνη, ἥτις ἐκηρύχθη διὰ τῶν προφητῶν ὡς ἡ μεγάλη προσδοκία, ἐπληρώθη ἐν τῷ Χριστῷ, «τῷ ἄρχοντι τῆς εἰρήνης» (Ἡσ. 9,5) ὅστις θὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν εἰρήνην, τῆς ὁποίας «οὐκ ἔστιν ὄριον». (Ἡσ. 9,7). Ὡς «παῖς πάσχων» καὶ διὰ τῆς θυσίας Αὐτοῦ ἐπραγμάτωσεν ἐν ἑαυτῷ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἄνερ τέλους καθολικὴν ταύτην εἰρήνην (Ἡσ. 5,35).

Ὁ Ἅγιος Παῦλος ἐπαναλαμβάνει τὸ θέμα τῆς εἰρήνης εἰς πολλὰς τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ. Παραθέτω τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν αὐτοῦ. «Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ... ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ» (Ἐφ. 2,14-16). Γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ὁ Ἀπόστολος ὁμιλεῖ περὶ «τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι» (Ἐφ. 2,15). Αὐτὸς ὁ νόμος, ὅστις ἀπετέλει μίαν ὁδὸν ἄγουσαν πρὸς τὸν Θεόν, ἀπεμάκρυνε πράγματι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν περιεῖχεν ἐν ἑαυτῷ τοιαύτην δύναμιν, ἥτις θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, καὶ συγχρόνως ἀπεμάκρυνε τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν. Ὅθεν καὶ ἡ εἰρήνη ἐδόθη ἡμῖν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ «ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἐγένετο» (Ἰωάν. 1,27). Ἡ εἰρήνη μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων πάντων τῶν ἐθνῶν. Ἡ εἰρήνη, ἥτοι, ἐνταῦθα, ἡ κοινωνία καὶ ἡ ἐνότης.

Ὁ χαιρετισμὸς «χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη», ὃν ἀνευρίσκομεν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, δὲν ἀπετέλει συμβατικὸν ἢ κενὸν σχῆμα λόγου διὰ τὸν Ἅγιον Παῦλον. Ἀντλεῖ ἀπαντα τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑποσχέσεων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν

αὐτῶν ἐκ Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπιθυμῶ, ὅπως θίξω ἐν στοιχείῳ βασικῶν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, ὅπερ κατ' ἀνάγκην τρόπον παρουσιάζεται ἡμῖν ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ περὶ τοῦ «πάσχοντος παιδός», καὶ τοῦ Ἀγίου Παύλου, ὁμιλοῦντος περὶ τῆς διὰ τοῦ «σταυροῦ καταλλαγῆς». Ἡ ἀνθρωπίνη ὑπαρξίς ἔχει στιγματισθῇ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἥτις ἐκφράζει τὴν φιλοστοργίαν Αὐτοῦ, τὴν πιστότητα Αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ, ἀποκαλύπτεται εἰσέτι μεγαλυτέρα ἐξ αἰτίας τῶν συνθηκῶν, εἰς ἃς ὁ ἄνθρωπος ἐδρίσκειται, ὅταν αὐτὴ ἐπενεργῇ. Ἐπιδαριεύεται εἰς ἓνα ἁμαρτωλὸν ἐχθρὸν τοῦ Θεοῦ. «Ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, πολλῶ ὁδὴν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ» (Ρωμ. 5,8-10). «Οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις» (Ρωμ. 5,20).

Τὰ λεχθέντα δὲν ἀποτελοῦν μόνον παρελθόν. Ὅταν ἡ ἁμαρτία δὲν ἀποθάνῃ, ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῇ τὸν χωρισμὸν μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Ἡ εἰρήνη παραμένει πάντοτε μία πραγματικότης, ἥτις δέον νὰ ἀποκατασταθῇ καὶ ἐνισχυθῇ, ἕως οὗ ὁ Κύριος ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἡ ἁμαρτία, ἥτις προκαλεῖ τὴν ἀποξένωσιν μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς, προκαλοῦν τὴν διαίρεσιν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Οὕτως ἡ Βαβέλ ἐγένετο τὸ σῶμα τῆς συγχύσεως καὶ τῆς διαιρέσεως. Ὅμως ἔμπροσθεν τῆς Βαβέλ ἐγείρεται ἡ πόλις τῆς Ἱερουσαλὴμ, πόλις τοῦ Θεοῦ, πόλις τῆς Θεοφανείας τῆς Πεντηκοστῆς δι' ἀνέμου καὶ πυρός. Τὸ δῶρον τοῦ Πνεύματος εἶναι ἡ χάρις, δι' ἧς ἡ προξενηθεῖσα ἐν Βαβέλ διαίρεσις ἐδρίσκει τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὸ τέλος αὐτῆς. «Ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἀγίου καὶ ἠρξάντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι» (Πράξ. 2,4) καὶ ὅλα τὰ παριστάμενα μετὰ τῶν παρενρισκομένων ἔθνη, ἠρόνησαν τὸν λόγον αὐτόν, δι' οὗ ἐξεφράζετο τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Οἱ Ἀπόστολοι ἐδέχθησαν τὸ Πνεῦμα, ἵνα κηρύξωσιν τὸ εὐαγγέλιον «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1,8), «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος» (Μτθ. 28,20).

Εἶναι μία σκέψις συνήθως διατυπωθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Πατέρων, καὶ χρησιμοποιηθεῖσα ὑπὸ τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, ὅτι εἰς τὸ γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς «προετυπώθη ἡ ἔνωσις τῶν λαῶν ἐν τῇ καθολικότητι τῆς πίστεως διὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Νέας Διαθήκης, ἥτις ὁμιλεῖ πάσας τὰς γλώσσας, κατανοεῖ καὶ ἐναγκαλίζεται ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῆς ὅλας τὰς γλώσσας καὶ θριαμβεῖ ἐναντι τῆς διαιρέσεως τῆς Βαβέλ». (Σύνταγμα τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου ἐπὶ τῆς ἱεραποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀρ. 4).

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἐὰν ὑπάρχουν διαιρέσεις μεταξὺ ἡμῶν, αὗται ὑπερθυμίζουσιν ὅχι τὸ Πνεῦμα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ περισσότερο τὸ σημεῖον τῆς Βαβέλ. Ἡ δευτέρα Βατικανὴ Σύνοδος, ἀναγνωρίζουσα τὸ γεγονός τοῦτο καὶ

αἰσθανομένη τὸν πόνον ἔμπροσθεν τῆς διαιρέσεως μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, ὁμίλησεν μὲ λόγους μετανοίας, καὶ ὡς Σύνοδος, μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, οἵτινες ἦσαν παρόντες, ἐπεκαλέσθη τὸ Πνεῦμα, πηγὴν τῆς ἐνότητος, ὅπερ καθαίρει ἡμᾶς ἐντὸς τοῦ πυρός τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς σωτηρίας τὸ σημεῖον τῆς Βαβέλ δὲν παρέμεινεν ἀναπάντητον.

Ἐπεθύμησα νὰ συλλογισθῶ καὶ νὰ μελετήσω μετ' Ὑμῶν τὴν σημασίαν τῶν λόγων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Ἀπόστολοι, καὶ ἰδιαίτερος ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ κοινὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ρώμης Ἀπόστολος, ἀπηνθύνοντο πρὸς τὰς Ἐκκλησίας, ἵνα ἀνακαλέσωμεν εἰς τὸ πνεῦμα ἡμῶν τὸ πλούσιον περιεχόμενον τῶν λόγων αὐτῶν, οἵτινες ἐκφράζουν τὴν μεγαλοθυμίαν, τὴν φιλοστοργίαν, τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, τὸ μεγαλεῖον τοῦ δώρου, ὅπερ ἐνεπιστεύθη εἰς ἡμᾶς, καὶ τὴν εὐδοκίαν Αὐτοῦ εἰς τοὺς προσδεχομένους τὰ δῶρα Αὐτοῦ.

Ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἐλάνθμενος, ἔρχομαι πρὸς Ὑμᾶς μετὰ τῆς εὐχῆς ταύτης τῆς χάριτος καὶ τῆς εἰρήνης δι' Ὑμᾶς, καὶ τὴν Ὑμετέραν Ἐκκλησίαν. Εἴθε ὁ χαιρετισμὸς «χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», ὅστις ἐπλήρου τὴν καρδίαν τῶν πρώτων χριστιανῶν, νὰ εὕρῃ ἀπήχησιν σήμερον μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν.

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ κατακλείσω τὴν σύντομον ταύτην προσλαλιὰν δι' ἐνὸς λόγου τοῦ Ἀγίου Παύλου πρὸς Ρωμαίους: «Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους» (Ρωμ. 14,19).

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὥς ἄνω προσφωνήσεώς του ὁ Ἐκλ. Καρδινάλιος Βίλλεμπραντς, ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Μακαριώτατον, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ δεχθῇ τὰ δι' αὐτοῦ πεμπόμενα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἀγιωτάτου Πάπα Παύλου ΣΤ' διάφορα ἀναμνηστικὰ μετὰλλια, ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν ἀρχιερατείαν καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ Ἐπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Ὁ Μακαριώτατος δεχθεὶς τὰ δῶρα ηὐχαρίστησε τὸν Ἐκλαμπρότατον «διὰ τε τὰ δῶρα καθ' ἑαυτά, καὶ διὰ τὸν ἀποστείλαντα, καὶ τὸν κομίσαντα». Ἀνάλογα μὲν, ἀλλὰ μικρότερα μετὰλλια ἔδωκεν ὁ Ἐκλαμπρότατος καὶ εἰς τοὺς συμπαρόντας Σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς.

Μετὰ τοῦτο προσεφέρθη προχείρως ἀναψυκτικόν τι καὶ ὁ Ἐκλαμπρότατος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πεντέλης, ὅπου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν του. Παρεκάθησαν, ἐκτὸς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰερωνύμου καὶ τοῦ Ἐκλ. Καρδινάλιου κ. Ἰωάννου Βίλλεμπραντς καὶ τῆς συνοδίας του, οἱ ἐξῆς: Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ.

Γεώργιος, Μυτιλήνης κ. 'Ιάκωβος, Ναυπακτίας και Εύρυτανίας κ. Δαμασκηνός, Νιπόλεως και Πρεβέζης κ. Στυλιανός, Νικαίας κ. Γεώργιος, Τριφυλίας και 'Ολυμπίας κ. Στέφανος, Σύρου, Τήνου κ.λ.π. κ. Δωρόθεος, 'Αττικής και Μεγαρίδος κ. Νικόδημος, Χαλκίδος κ. Νικόλαος, οί Θεοφιλέστατοι 'Επίσκοποι Εύριπου κ. Βασίλειος και 'Αχελώου κ. Εὐθύμιος, ὁ παν. ἀρχιεπίσκοπος τεύων τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης, ὁ 'Ακαδημαϊκὸς Καθηγητὴς κ. Παν. Μπρατσιώτης, ὁ κ. Κωνστ. Κούρκουλας, Γεν. Διευθυντὴς Ὁρησκευμάτων τοῦ 'Υπουργείου 'Εθν. Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, οἱ Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου κ. κ. 'Ιωάννης Καρμίρης, Κων. Μπόνης, Μᾶρκος Σιώτης, Εὐάγγελος Θεοδώρου, Σάββας 'Αγουρίδης, 'Ηλίας Οἰκονόμου, ὁ ἡγούμενος τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Πεντέλης παν. ἀρχιμ. κ. Θεόκλητος Φεφές, οἱ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. κ. Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης, Μελέτιος Καλαμαράς, 'Αντώνιος Ρωμαῖος καὶ 'Αναστάσιος Γιαννουλάτος, ὁ αἰδεσιμολογιώτατος πρεσβ. κ. Στέφανος 'Αβραμίδης, καὶ ὁ κ. Ζευκίλης τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ Μακαριώτατος ἐγερθεὶς προσεφώνησε τὸν 'Εκλαμπρότατον Καρδινάλιον ὡς ἑξῆς:

'Εκλαμπρότατε,

Μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, ἀπευθύνω κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην τὸν λόγον πρὸς τὴν 'Υμετέραν 'Εκλαμπρότητα, ἐξ ὀνόματος τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς. Συνεκεντρώθημεν περὶ τὴν τράπεζαν ταύτην τῆς ἱερᾶς μοναστικῆς 'Αδελφότητος μιᾶς παλαιφάτου Μονῆς, εἰς ἀνάμνησιν τῶν παλαιῶν ἐκείνων 'Αγαπῶν τῆς ἀδαιρέτου 'Εκκλησίας τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων τῶν 'Αγίων Μαρτύρων τῆς 'Εκκλησίας, τῶν κοινῶν ἡμῶν καὶ εὐκλεῶν ἐν τῇ πίστει προγόνων.

Προϊστάμενος τῆς Βατικανῆς Γραμματείας ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν, ἀνελάβετε τὸ κατ' ἀν-

Ὁ Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. Γερώνυμος μετὰ τοῦ 'Εκλαμπρότατου κ. I. Willebrands κατέρχονται τὴν κλίμακα τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν Σεβ. Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεωργίου καὶ Μυτιλήνης κ. 'Ιακώβου.

τίστροφον φορὰν ταξίδιον τῶν κορυφαίων 'Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐπισκεπτόμενος τὴν 'Αποστολικὴν 'Εκκλησίαν τῆς 'Ελλάδος καὶ τὴν τῆς Κρητικῆς Μεγαλονήσου, καὶ κομίζων τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν τῆς προκαθημένης τῆς 'Αγάπης, ἵνα κατὰ τὴν ἀποστολικοπατερικὴν ἐκφρασιν ὀνομάσωμεν τὴν ἐπίσκεψιν τῆς 'Υμετέρας 'Εκλαμπρότητος. Οἱ κορυφαῖοι 'Απόστολοι, πορευόμενοι πρὸς τὴν Δύσιν, ἐκόμενον τὸ μῆνυμα τῆς ἐν Χριστῷ καταλλαγῆς Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ μεσοτοιχοῦ, τὸ ὅποιον ἐχώριζε ψυχὰς καὶ λαούς. Ἡ 'Υμετέρα 'Εκλαμπρότης, ἐρχομένη πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς 'Ανατολὴν καὶ τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας κρατοῦσα εἰς τὰς τιμίας Αὐτῆς χεῖρας, κομίζει ἡμῖν εἰρήνην καὶ συμβάλλει εἰς τὴν ἐν Χριστῷ τῷ ἡμῶν Κυρίῳ ἐνότητα, ἀποτελοῦσαν διακαῇ πόθον πάντων ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἐπικαλουμένων τὸν πανάγαθον καὶ πανοικτίρμονα κοινὸν πάντων Πατέρα.

'Εκφράζων τὰ αἰσθήματα ταῦτα ἐξ ὀνόματος τῆς καθ' ἡμᾶς 'Εκκλησίας πρὸς τὴν 'Υμετέραν 'Εκλαμπρότητα καὶ εὐχόμενος, ὅπως αἱ ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ 'Αγιότη-

τος, τοῦ κλείζοντος τὸν θρόνον τῆς παλαιᾶς Ρώμης, καὶ Ὑμῶν καταβαλλόμενοι φιλότιμοι καὶ γενναίοφρονες προσπάθειαι ὑπὲρ τῆς ἐνότητος πάντων τῶν Χριστιανῶν καρποφορήσωσιν ἑκατονταπλασίως, παρακαλῶ, ἵνα μοι ἐπιτραπῇ, ὅπως ὑψώσω τὸ ποτήριον τοῦτο ὑπὲρ τῆς κατ' ἅμφω ὑγείας καὶ μακροημερευσεως τὸσον τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος, τὸν ὅποιον τὸσον ἐπαξίως ἐκπροσωπεῖτε, ὅσον καὶ τῆς Ὑμετέρας περικλεοῦς Ἐκλαμπρότητος.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶν ὁ Ἐκλ. Καρδινάλιος εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Κύριε Γεν. Διευθυντὰ τοῦ Ὑπουργείου,
Ἑλλόγιοι κύριοι Καθηγηταί,

Ἡ φιλοξενία θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ὡς μία τῶν ἀπαιτουμένων ἀρετῶν τοῦ Ἐπισκόπου (Τίτ. 1,8. Α' Τιμ. 3,2) καὶ ὁ Ἅγιος Πέτρος παραινεῖ πάντας τοὺς χριστιανούς, ὅπως εἶναι «φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους» (Α' Πέτρ. 4,9). Εἶναι μία βαθεῖα μορφὴ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, εἰς ἐκ τῶν πλέον ἐκφραστικῶν τρόπων, οὓς ἔχομεν, ἵνα ἐπιδείξωμεν, ὅτι θεωροῦμεν ὡς ἀδελφὸν τὸν ἐπισκεπτόμενον ἡμᾶς, ὅτι δὲν εἴμεθα ξένοι πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τέκνα τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, «οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 2,19). Τὸ ἀπὸ κοινοῦ γεῦμα εἶναι ἐκ τῶν πλέον λαμπρῶν ἐκδηλώσεων τῆς φιλοξενίας. Δημιουργεῖ μεταξὺ τῶν συνδαιτυμόνων νέους δεσμούς. Ὁ ἄρτος καὶ τὸ ἅλας μεριζόμενα ἐδημιουργοῦν διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Π. Διαθήκης δεσμούς τινας συγγενείας. Καὶ γνωρίζομεν, πῶς ὁ Κύριος ἐχρησιμοποίησεν τὸν συμβολισμόν τοῦ ἀπὸ κοινοῦ γεύματος, μετασχηματίζων αὐτὸ κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

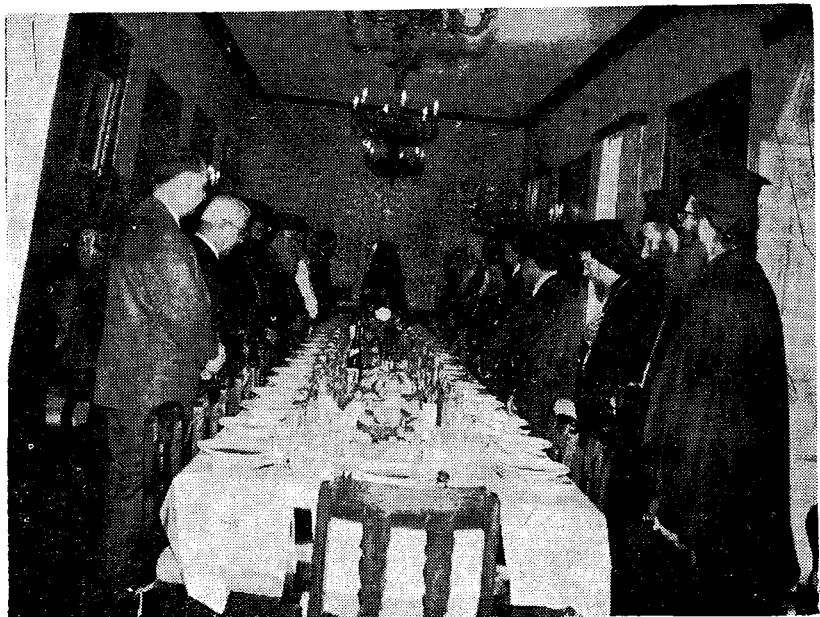
Τὴν ἐμπειρίαν ταύτην τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τὴν ζῶ μεθ' ὑμῶν ἐκ νέου αὐτὰς τὰς ἡμέρας, κατὰ τὸ γεῦμα τοῦτο, ὅπερ συνάγει ἡμᾶς. Τὸ ἐκφράζον τὰς προθέσεις τοῦ Κυρίου μήνυμα τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου ἠκούσθη, ἐπραγματοποιήθη καὶ ἐβιώθη ἐντόνως ἐν τῇ ὑμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ. Ἀνταπεκρίνεται εἰς ὀρισμένα ἐκ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων προτεσημάτων τοῦ λαοῦ ὑμῶν. Προτέρημα τῆς ἐπαφῆς, τῆς ἀνταλλαγῆς, τῆς ἐνότητος, τῆς εὐχερείας εἰς τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις. Αἱ ιδιότητες αὐταί, μεταξὺ ἄλλων, προδιέθεσαν αὐτόν, ὥστε ἀπαξ καὶ

ἐγένετο Χριστιανός, νὰ διαδραματίσῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ τὸν μέγα ῥόλον, ὅστις ἦτο καὶ εἶναι ἰδικός του.

Συγχρόνως, προσεκόμιζεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς πνευματικῆς καὶ διανοητικῆς αὐτοῦ παραδόσεως. Εἶχε τὴν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος ἱκανήν, ἵνα διακρίνῃ τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαφόρων μορφῶν καὶ πραγματοποιήσῃ, δι' ὧν δέον ὅπως περιβληθῇ μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν, οἵτινες ἐν τῇ οἰκουμένῃ καὶ ἐν τῇ ζωῇ τῆς ἱστορίας ἐδέχθησαν καὶ θὰ δεχθοῦν πρὸς βίωσιν τὸ αὐτὸ Ἐδαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ μεταβιβάζει ἡμῖν ἡ Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς νὰ μὴ παραθέσω ἐνταῦθα ἐν παραδείγματι τοὺς δύο ἀδελφούς τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν Κύριλλον καὶ τὸν Μεθόδιον, καὶ τὴν ὑπὲρλαμπρον ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, ἣτις ἐμπνέεται ἀπὸ μίαν ἀκοίμητον συνείδησιν, ὅπως ἀπαραιτήτως ἐνσαρκωθῇ ἡ ἀναγκαία καθολικότης ἐν τῇ ἰδιαίτερᾳ προσωπικότητι τοῦ κάθε λαοῦ καὶ κάθε πολιτισμοῦ;

Τὸ ὅτι ἔχομεν ὡς κτῆμα τὴν ἔννοιαν τῆς ἀναγκαίας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ κοινωνίας ἐν τῷ σεβασμῷ, τῇ κατανοήσει καὶ τῇ ἐκτιμῇ τῶν νομίμων ποικιλιῶν, ὅχι ὀλιγώτερον ἀναγκαίων, δὲν εἶναι τοῦτο ἡ διάστασις, τὴν ὅποιαν προσφέρει ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὸ κλασσικὸν δαιμόνιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑμῶν, ἣτις προθύμως καὶ φιλοφρόνως ἐδέχθη τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, θὰ ἤθελα ν' ἀναγνωρίσω αὐτὸ τὸ προτέρημα τοῦ ὑμετέρου λαοῦ καὶ ὅτι προσέφερε εἰς τὴν Χριστιανικὴν Παράδοσιν. Θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω αὐτὸ διαρκούντος τοῦ γεύματος τούτου, παρατιθεμένου ὑφ' ὑμῶν, Μακαριώτατε καὶ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου κ. I. Willebrands εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Πεντέλης.

Σεβασμιώτατοι, ὅπερ μοι ἐπιτρέπει τὴν συνάντησιν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, καὶ τῶν Ἑλλογίμων Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Διὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην καὶ τὸ ἀδελφικὸν τοῦτο γεῦμα ἐκφράζω τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην καὶ ὑπὸ τὸ κύπελλόν μου ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τῆς Ἀγίας Συνόδου καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρουσία τοῦ Ἐκλ. Καρδ.ναλίου καὶ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐγένετο ἔκτακτος συνεδρία τῆς Μ.Σ.Ε. Ὑποθέσεων Ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πεντέλης. Κατ' αὐτὴν ἐχαιρετίσθη ἡ παρουσία τοῦ Καρδινάλιου ἐν Ἀθήναις, ὡς εὐτυχὲς γεγονός, διότι δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ διαβιβασθῶν κατὰ τρόπον ἐπίσημον πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας αἱ προϋποθέσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ προώθησις τοῦ διαλόγου μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὡς τοιαῦται προϋποθέσεις ἐθεωρήθησαν α) ἡ πλήρης ἄρσις τῆς οὐσίας, β) ἡ ἀποφυγὴ τοῦ προσηλυτισμοῦ κ.ἄ. Κατὰ κύριον λόγον αἱ συνομιλίας ἐστράφησαν περὶ τὴν πρώτην προϋπόθεσιν. Ὁ Ἐκλαμπρότατος ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν Α. Ἀγ.ότητα τὸν Πάπαν τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς διευπλώθησαν κατὰ τὴν ὥς ἄνω σύσκεψιν.

6. Κατὰ τὰς δύο ἐπομένους ἡμέρας 19ην καὶ 20ὴν Μαΐου ὁ Ἐκλαμπρότατος Καρδινάλιος ἦλθεν εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ἑλλογιμωτάτων Καθηγητῶν κ. κ. Παν. Τρεμπέλα, Κων. Μουρατίδου, Σάββα Ἀγουρίδου, Εὐαγγέλου Θεοδώρου, Ἀνδρέου Θεοδώρου καὶ Κων. Μπόνῃ, οἱ ὅποιοι καὶ ἐξέθεσαν τὰς ἀπόψεις αὐτῶν περὶ τῶν ἐπαφῶν μετὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Σημειωτέον, ὅτι αἱ μετὰ τῶν ὡς ἄνω Καθηγητῶν καὶ τοῦ Ἐκλ. Καρδ.ναλίου συνομιλίας ὠφείλοντο εἰς ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως παρασχεθῇ εἰς τὸν Ἐκλαμπρότατον ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ τὰς περὶ τοῦ οἰκουμενισμοῦ ἀπόψεις τῶν κυριωτέρων ἐκπροσώπων τῆς συγχρόνου Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Θεολογίας.

7. Τὴν 19ην Μαΐου καὶ περὶ ὥραν 11ην π.μ. πρὸς τιμὴν τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου ἐγένετο δεξίωσις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου. Κατ' αὐτὴν, ἐκτὸς τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολ. Σχολῆς Ἑλλογιμωτάτου

κ. Ἀθανασίου Χαστούπη, καὶ τῶν Καθηγητῶν αὐτῆς, παρέστη καὶ ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἑλλογιμώτατος κ. Καῖσαρ Ἀλεξόπουλος κ.ἄ.

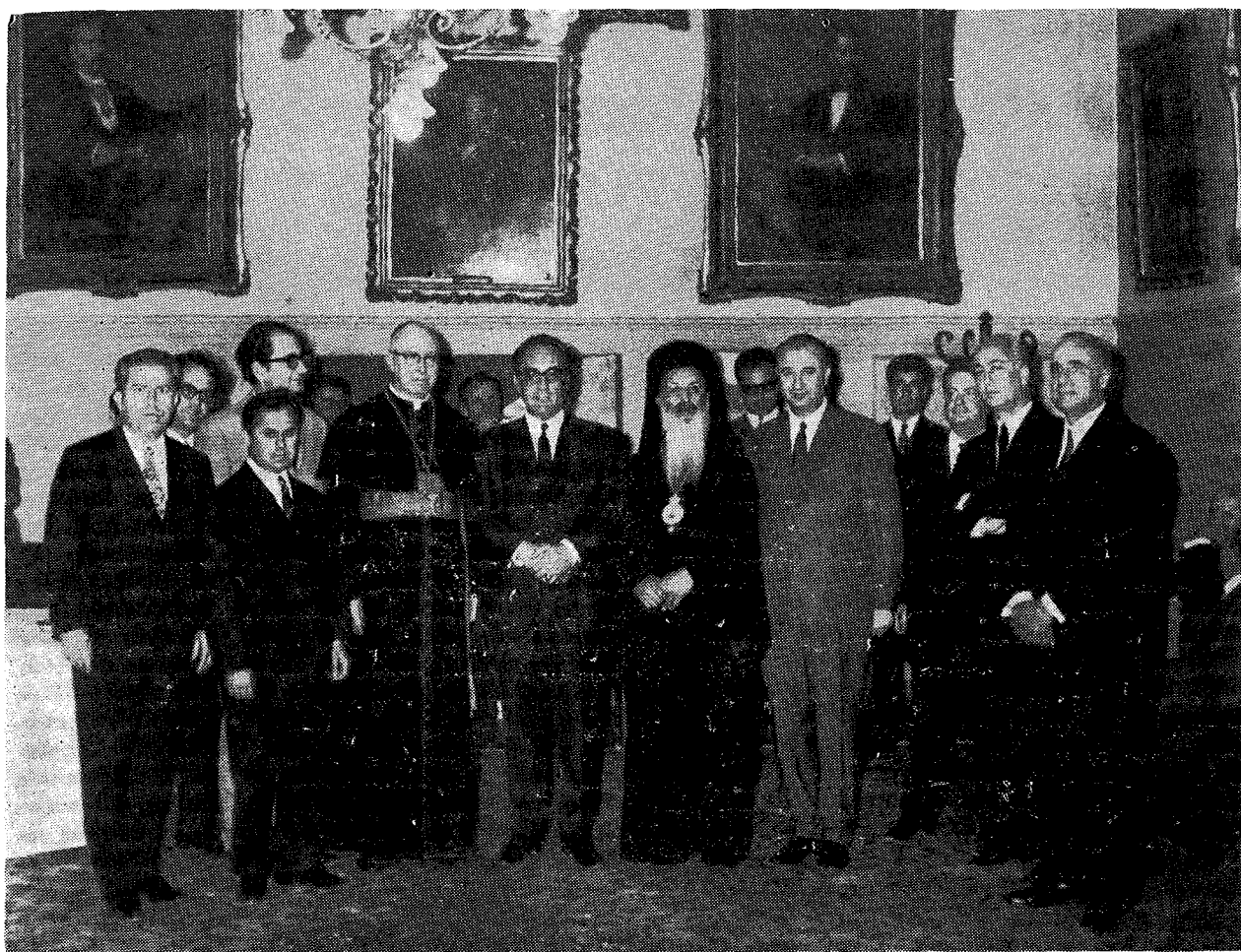
Κατὰ τὴν ὥς ἄνω δεξίωσιν δὲν ἐγένοντο προσφωνήσεις. Περὶ τὸ τέλος αὐτῆς ὅμως μετὰ τοῦ κ. Πρυτάνεως καὶ τοῦ Ἐκλαμπροτάτου ἀντηλλάγησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα.

8. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 19ης Μαΐου ὁ Ἐκλαμπρότατος συνοδευόμενος, ὡς πάντοτε, ὑπὸ τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀχελφού κ. Εὐθυμίου καὶ παν. ἀρχιμ. κ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου ἐπεσκέφθη τὸν ἱερὸν Ναὸν ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν, ἐξαίσιον δεῖγμα τῆς νέας Βυζαντινῆς ἀγιογραφίσεως, τὸ «Σπίτι Γαλήνης» τῆς ἐνορίας ἀγίου Ἰωάννου Μαδύτου, ἔπου ἡ Κοινωνικὴ Λειτουργὸς δις Νούτσου ἐξέθεσε μὲ πολλὴν παραστατικότητα καὶ δύναμιν τὴν ἀποστολὴν καὶ σπουδαιότητα τῶν «Σπιτιῶν Γαλήνης», καὶ τὸ ὑποδειγματικὸν Ὁρφανοτροφεῖον τῆς ἀδελφότητος τὰ «Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου», τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ ἱερομόναχος κ. Νήφων Θωμαδάκης.

9. Τὴν 20ὴν Μαΐου ἡμέραν Πέμπτην καὶ περὶ ὥραν 11.30' ἐγένετο ἐπίσημος ἀποχαιρετιστήριος δεξίωσις εἰς Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν, εἰς ἣν παρέστη καὶ ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων κ. Νικητὰς Σιώρης. Ὡσαύτως παρέστησαν, πλὴν τῶν ἀξιοματούχων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, οἱ αἰδεσιμολ. ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι Ἀθηνῶν, οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Μ.Σ. Ἐπιτροπῶν, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, Διευθύνται Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων, Ἐκπρόσωποι Ἱεραποστολικῶν Ἀδελφοτήτων κ.ἄ.

Κατὰ τὴν ὥς ἄνω δεξίωσιν συνετάγη καὶ ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον κοινὸν ἀνακοινωθέν:

Εἰς τὸν Ἐκλαμπρότατον Καρδινάλιον Willebrands, κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπίσημον ἐπίσκεψίν του, παρεσχέθη ἡ δυνατότης ἐντὸς ἐγκαρδίου καὶ ἀδελφικῆς ἀτμοσφαιρας, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου, τῆς Μονίμου Συνδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων, μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων Θεολόγων, ὡς καὶ ἐκπροσώπων Ὁρησκευτικῶν Ὁργανώσεων. Οὕτως, ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ χριστιανικῇ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος καὶ ὁ Ἐκλαμπρότατος Καρδινάλιος κ. I. Willebrands μετὰ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἀθ. Χαστούπη καὶ Καθηγητῶν αὐτῆς, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου.

ἀγάπη διεπιστώθησαν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν αἱ δυνατότητες τῆς ἐκτάσεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν σχέσεων καὶ τῶν περαιτέρω ἐκατέρωθεν ἐπαφῶν.

10. Τὴν 3ην μ.μ. ὁ Ἐκλαμπρότατος ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς διὰ Κρήτην, προπεμπόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, περιστοιχομένου ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὡς καὶ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν, κληρικῶν.

Οὕτως ἔληξεν ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐπίσκεψις Καρδινάλιου τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐχαρακτηρίσαμεν ὡς «ἱστορικὴν». Εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς. Εὐχόμεθα νὰ ἀποβῇ καὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ συνεπειῶν τῆς, βάσει τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας ἔθεσαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν δεξαχθεσῶν συνομιλιῶν.

Ἀρχιμ. ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ 150ΕΤΗΡΙΔΟΣ*

ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΩΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΥ

(1 - 11 ΜΑΪΟΥ 1971)

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοδημιουργηθέντος Διορθοδόξου Κέντρου Ἀθηνῶν, ἅτινα ἐτελέσθησαν εἰς τὰς 6 μ.μ. τῆς 3-5-71, ἀπετέλεσαν σημαντικὸν γεγονός διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Παρῆσαν, πλὴν τῶν ἐκπροσωποῦντων τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας Ἀρχιερέων, οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Σύνοδροι, πολλοὶ ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ μέγας ἀριθμὸς κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Παρέστησαν ὡσαύτως ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν κ. Στυλ. Παττακός, οἱ Ὑπουργοὶ Ἐθν. Παιδείας κ. Ν. Σιῶρης καὶ Κοιν. Ὑψηρεσιῶν κ. Γ. Δουβαλόπουλος, οἱ Ὑφυπουργοὶ Ἐθν. Παιδείας κ. Σ. Δημητράκος, Προεδρίας κ. Δ. Τσάκωνας, Ἑξωτερικῶν κ. Χ. Ξανθόπουλος-Παλαμᾶς καὶ Γεωργίας κ. Παπαπαναγιώτου, ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι κ.ἄ.

Τὸν ἀγίασμόν ἐτέλεσεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος, ἐνῶ χορωδία ἐκ μαθητῶν τῆς Ριζαρίου ἔψαλε τοῦς σχετικούς ὕμνους. Ἀκολούθως, προσεφώνησε τοὺς παρισταμένους ὁ Μακαριώτατος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Πρέπει νὰ εἶμαι πολὺ ἐγγνώμων εἰς τὸν Θεόν, διότι ὑπὸ ἄλλην πλέον σήμερον ιδιότητα, τὴν τοῦ ἐπιχωρίου ἐπισκόπου, ἔχω καὶ πάλιν τὸ προνόμιον, ἵνα ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου καὶ τὴν ἰδιαίτεράν ἐγνωμοσύνην τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, διότι παρέχετε εἰς Ἀδτὴν τὴν εὐλογίαν τῆς ἐνταῦθα παρουσίας ὑμῶν, καὶ μάλιστα εἰς τὸν ἱερόν χώρον τῆς παλαιφάτου ταύτης Μονῆς. Προκειμένου ὅμως νὰ συντάξω τὴν παροῦσαν προσφώνησιν, διηρωτήθην, ἂν θὰ εἶχον καὶ τὸ δικαίωμα νὰ προσφωνήσω ὑμᾶς ὡς «ξένους καὶ παρεπιδήμους» εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον, δεδομένου ὅτι οὗτος, ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς του, εἶναι Διορθόδοξος, καὶ ἐπομένως ἤδη ἐκ τοῦ προορισμοῦ του ἀνήκει εἰς πάντας τοὺς Ὁρθοδόξους. Εἶναι καὶ ἰδικός σας ὁ Οἶκος, τὸ Κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὀλαὶ αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι εἶναι ὅχι μόνον ὁποτεδήποτε εὐπρόσδεκτοι, ἀλλὰ πρέπει νὰ αἰσθάνωνται ἀπολύτως ὅπως εἰς τὸ σπῆτι των.

Τὰ περὶ τοῦ εἰδικωτέρου σκοποῦ καὶ τῶν συναφῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Διορθοδόξου

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 255 τοῦ προηγούμενου τεύχους.

Κέντρον θὰ ἀκούσητε μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κέντρον Παν. Ἀρχιμ. κ. Ἀναστάσιον Γιαννουλάτον. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατόν αὐτὴν τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν μετ' τὴν εὐλογημένην παρουσίαν ἐκλεκτῶν ἐκπροσώπων πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν των, ὡς ἐπίσης διακεκριμένων ἐκπροσώπων ὅχι μόνον τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς καθόλου πνευματικῆς τῆς Χώρας ἡμῶν Ἠγείας, ἐγκαινιάζεται ὁ Οἶκος οὗτος, νὰ μὴ ὑπενθυμίσω, ὅτι δι' αὐτοῦ καθίσταται ἐναργεστέρως (ἢ ἐνότης τῆς πίστεως, ὁ δεσμός τῆς μετ' ἀλλήλων ἀγάπης, καὶ ἡ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι κοινωνία, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης), τὰ ὁποῖα εἶχον τεθῆ ὡς στόχος διὰ τὰς μετὰ τοῦ σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τὰς μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σχέσεις, πρὸ τετραετίας ἐν τῷ Ἐνθρονιστηρίῳ Λόγῳ τῆς ἡμετέρας μετριότητος. Ἐπίσης, δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ τὸ γεγονός, ὅτι διὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Δ.Κ. θὰ πραγματοποιηθῶν πολλὰ ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὡς πρὸς τὴν μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν μετὰ τῶν ἑτεροδόξων ἐπικοινωνίαν συνοπτικῶς ἐν τῷ Ἐνθρονιστηρίῳ ἡμῶν Λόγῳ ἐξετέθησαν καὶ κατόπιν ἐν τῷ Ὑπομνήματί μου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περὶ ἀναδιοργανώσεώς της πλατύτερον ἀνεπτύχθησαν. Διότι αἱ ἐν τῷ Οἴκῳ τούτῳ παρεχόμεναι δυνατότητες τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον συμβιώσεως μελῶν τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐντὸς μιᾶς Χώρας ἀμικρῶς Ὁρθοδόξων, ἐπὶ τοῦ ὅρους τὸ ὁποῖον διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἀπ' αἰώνων Ἡσυχαστηρίων καὶ Μονῶν εἶχεν ὀνομασθῇ ὅρος τῶν Ἀμόμων καὶ ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος μιᾶς Ὁρθοδόξου Μονῆς, συμπληρούσης ἐντὸς ἑπταετίας τὸν τέταρτον αἰῶνα τῆς ζωῆς της, ἢ ἐπίτευξις πολλῶν ἐκ τῶν προγραμματισθέντων ἐν τῷ Ἐνθρονιστηρίῳ καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Ὑπομνήματι τοῦ ὁμιλοῦντος θὰ καταστῇ εὐχερεστέρα.

Ἐπικαλούμεθα πρὸς τοῦτο τὴν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν πασῶν τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν των. Διότι τὸ Δ.Κ. ὅχι μόνον ὡς νεοπαγὲς, ἀλλὰ καὶ ὡς καινοφανὲς ἐν τῷ Ὁρθοδόξῳ χώρῳ καί, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, καὶ ἐν τῷ καθόλου χριστιανικῷ κόσμῳ, ἔχει ἀνάγκην τῶν προσευχῶν, τῆς στοργῆς, τῆς μερίμνης καὶ τοῦ μόχθου ὅλων τῶν δυναμένων νὰ βοηθήσωσιν. Ἡ ἐπι-

τυχία τοῦ Δ.Κ. θὰ ἀποτελῇ ἐπίτευγμα κοινὸν καὶ οἱ καρποὶ τῆς λειτουργίας του θὰ εἶναι κοινὸν πασῶν τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν κτῆμα.

Τοιοτοτρόπως, ὁ "Όσιος αὐτῆς κτίτωρ, ὁ "Άγιος Τιμόθεος, θὰ ἀγάλλεται σήμερον ἐν οὐρανοῖς, διότι ἡ Μονή του ἐπανασυνδέει τοὺς δεσμοὺς αὐτῆς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τοῦ ὁποίου ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ζωῆς της μέχρι τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως τοῦ 1821 ὑπῆρξε Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον, πολλὰ προσενεγκὸν εἰς τὴν αἰγλήν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας. Δηλαδή, διὰ τοῦ σήμερον ἐγκαινιάζομένου ἔργου ἡ αἰωνόβιος αὕτη Μονή, ἐπανενδύσκει τοὺς παλαιούς της δεσμοὺς μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλὰ καὶ τιθεμένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀπασῶν τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν, ἀπὸ ἀπόψεως ἀποστολῆς, διασπᾷ πλέον οὐ μόνον τὰ ὅρια τῆς 'Ι. 'Αρχιεπισκοπῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, εἰσερχομένη εἰς τὸν πανορθόδοξον ᾠκῶρον.

'Αφ' ἑτέρου, διὰ τῆς ἐνταῦθα παραλλήλου λειτουργίας Κέντρων Εἰδικῶν Μελετῶν, ὅπως τὸ 'Αποφάσει τῆς 'Ιεραῆς Συνόδου ἰδρυθὲν καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν καὶ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Διονυσίου ἀρξάμενον ἤδη νὰ λειτουργῇ «Κέντρον Βυζαντινῶν Μουσικῶν Μελετῶν», ἡ Μονή αὕτη θὰ συμβάλῃ καὶ εἰς ἔργα, διὰ τὰ ὅποια ἔχει ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν ἐκδηλωθῇ ὄχι μόνον ζωηρόν, ἀλλὰ καὶ εὐρύτατον καὶ πέραν τῶν χριστιανικῶν ἢ θρησκευτικῶν κῶκλων ἐκτεινόμενον ἐνδιαφέρον, κατὰ πολὺν ἐπομένως ὑπερβαῖνον τὰ πλαίσια τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας.

Προτοῦ τελειώσω τὴν σύντομον ταύτην πρὸς ὑμᾶς προσφώνησίν μου, θὰ παρεκάλουν νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ πρῶτον μὲν νὰ εὐχαριστήσω καὶ πάλιν πάντας τοὺς ἐδωρεσθηθέντας νὰ ἀνταποκριθῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς 'Ιεραῆς ἡμῶν Συνόδου ἐκπροσώπων τῶν ἀδελφῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν καὶ τῆς 'Εθνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ δεύτερον, νὰ ζητήσω τὴν ἐπιείκειαν τῶν ἐνταῦθα φιλοξενουμένων διὰ τὰς ἐλλείψεις, τὰς ὁποίας ἀκόμη παρουσιάζει τὸ νέον ἡμῶν κτίριον. Δὲν ὀφείλονται εἰς ἀμέλειαν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον εἰς ὄχι καλὰς προθέσεις. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐλλείψεις ὀφείλονται εἰς τὴν στενότητα τοῦ χρόνου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἤρχισε πραγματικῶς ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου. Διότι, καὶ μὲν ὁ θεμέλιός του λίθος ἐτέθη πρὸ διετίας, πλὴν ὅμως διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας τὸ ἔργον τῆς ἀναγέρσεως ἤρχισε μόλις πρὸ δεκαμήνου· ἀποτελεῖ δὲ ὄντως κατόρθωμα τὸ ἐντὸς τόσον βραχείου χρονικοῦ διαστήματος ἐπιτελεσθῆναι. Ἐντεῦθεν, ἐπιθυμῶ καὶ δημοσίᾳ κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην στιγμήν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὸν ἔπαινον τῆς 'Εκκλησίας πρὸς τοὺς πολυαγαθὸν συνεργάτας, οἱ ὅποιοι συνέβαλαν εἰς τὸ νὰ εἶναι σήμερον δυνατόν νὰ φιλοξενούμεθα εἰς τὸν ᾠκῶρον τοῦτον. 'Ιδιαίτερος ὅμως πρέπει νὰ ἐξάσῃ τὴν συμβολὴν τοῦ Πανοσιολ. Ἡγουμένου τῆς 'Ιεραῆς ταύτης Μονῆς, 'Αρχιμ. Θεοκλήτου, ἄνευ τῆς ἀκαμάτου δραστηριότητος τοῦ ὁποίου, ὡς καὶ τῶν στενοτέρων

συνεργατῶν του, δὲν θὰ εἶχεν ἐπιτευχθῇ ὁ ἀληθινὸς οὗτος ᾠκῶς.

'Επικαλούμενος καὶ πάλιν τὰς θεομὰς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὑπὲρ τῆς εὐδωσέως τοῦ ἔργου τοῦ Δ.Κ. προσευχάς σας, παρακαλῶ τὴν Α. Μακαριότητα τὸν σεπτὸν καὶ ἀγαπητὸν Προκαθήμενον τῆς ἀδελφῆς Ρουμανικῆς 'Εκκλησίας νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

'Ακολούθως, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. 'Ιουστινιανός, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται, Μέλη τῆς 'Αγίας καὶ 'Ιεραῆς Συνόδου,

'Αγαπητὰ Μέλη τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος,

'Εξ ὀνόματός μου καὶ τῆς 'Αγίας καὶ 'Ιεραῆς Συνόδου τῆς 'Ορθοδόξου Ρουμανικῆς 'Εκκλησίας χαιρετῶ ἀδελφικῶς τοὺς 'Ιεράρχας, τὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν τῆς θεοφυλάκτου καὶ πεφιλημένης ὑφ' ἡμῶν 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

'Επατήσαμεν μετ' ἀφάτου χαρᾶς εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένους τούτους τόπους, τοὺς ὁποίους διήρχοντο ποτε οἱ πόδες τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων καὶ ὅπου ἐφύτρωσε τόση εὐσέβεια καὶ τόση χριστιανικὴ ἀρετὴ κατὰ τοὺς πεφωτισμένους αἰῶνας τῆς Βυζαντινῆς ἀνθήσεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ πένθιμα ἔτη τῆς ξένης κατακτήσεως. Γνωρίζοντες καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, ἰδιαίτερος δὲ ζῶντες τὰς σημερινὰς ἀνθηρὰς περιστάσεις, ἃς εἵπωμεν μετὰ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν».

Αἱ τρεῖς ἡμέραι, τὰς ὁποίας διήλθομεν ἤδη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς 'Ελλάδος, ἔδωσαν εἰς ἡμᾶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον πολλαπλὰς φιλανθρωπικὰς ἐκδηλώσεις τῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ἀσθενῶν. 'Ιδιαίτερος ὅμως ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐφειλικύσθη ὑπὸ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, τὸ ὁποῖον διωργανώθη εἰς τὴν 'Ιεράν Μονὴν Πεντέλης, ὑπὸ τοῦ Κέντρου τούτου, τοῦ προσωρισμένου νὰ γίνῃ τόπος συναντήσεως τῶν ἀπανταχοῦ Κληρικῶν καὶ Θεολόγων, ὡς ἀληθοῦς Οἴκου ὅλης τῆς 'Ορθοδοξίας.

¶ Γνωρίζομεν ἔτι ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἐκτιμῶμεν δεόντως τὸν ζῆλον, ὁ ὁποῖος καταφλέγει διὰ τὴν δόξαν τῆς 'Ορθοδοξίας τὴν καρδίαν τοῦ περισπουδάστου ἡμῶν 'Αδελφοῦ καὶ Συλλειτουργοῦ τῆς ἡμετέρας μετριοτήτος, Μακαριωτάτου κ. 'Ιερωνύμου, τοῦ Προκαθιμένου τῆς 'Αδελφῆς 'Ελληνικῆς 'Εκκλησίας. Ἐνώπιον τοσούτων γεγονότων, τὰ ὁποῖα πραγματοποιοῦνται ἐκ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος καὶ τῶν 'Αγίων 'Αδελφῶν, τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν περὶ Αὐτὴν 'Αγίαν καὶ 'Ιεράν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, ἡ ἡμετέρα χαρὰ εἶναι ἀπεριόριστος.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐνθυμηθῶμεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, τὴν ἀδελφικὴν βοήθειαν, τὴν προσφερθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν δοκιμασθέντα Ρουμανικὸν λαόν, κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς βαθείας αὐτοῦ θλίψεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅταν τὰ τρία τέταρτα τοῦ Ρουμανικοῦ ἐδάφους εὐρίσκοντο ὑπὸ τὰ ὕδατα ἐξ αἰτίας πρωτοφανῶν πλημμυρῶν.

Αἱ προσφοραὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλήρου καὶ λαοῦ παρηγόρησαν τὰ μέγιστα τοὺς τεθλιμμένους Ρουμάνους ἀγρότας καὶ πολίτας, οἱ ὅποιοι εἶχον χάσει εἰς τὰ κύματα τῆς πλημμύρας ὅλην αὐτῶν τὴν περιουσίαν.

Ἐξ ὀνόματος ὅλων τούτων τῶν τεθλιμμένων ἀνθρώπων καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζω Ὑμῖν ὅλας τὰς εὐχαριστίας, ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ὅλας τὰς εὐλογίας διὰ τὴν ἀδελφικὴν αὐτὴν καὶ τόσο μεγάλην βοήθειαν.

Μακαριώτατε,

Σήμερον, ὅτε πολλοὶ ἄνθρωποι ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἀπαντήσεων εἰς τὰς ἐκκλήσεις, τὰς ὁποίας ὁ κόσμος ἀπευθύνει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὁρθοδοξία καλεῖται νὰ προσφέρει τὴν συνεισφορὰν αὐτῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ πηγάξῃ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν πεῖραν τῶν σημερινῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὁλόκληρον τὸν θησαυρόν, τὸν ὁποῖον παρέδωσαν εἰς ἡμᾶς οἱ ἱεροὶ Πατέρες κατὰ τὰς δύο σχεδὸν χιλιετηρίδας χριστιανικοῦ βίου. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐρωτᾶται ἢ Ὁρθοδοξία δὲν δύναται νὰ σιγήσῃ.

Ἐκάστη Ὁρθόδοξος Ἐθνικὴ Ἐκκλησία — μέλο· τοῦ μεγάλου Σώματος τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας — συνεισφέρει κατ' εἰδικὸν τρόπον εἰς τὴν μαρτυρίαν τῆς μιᾶς ἀληθείας τῆς πίστεως. Ἐκάστη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, κληρονόμος τοῦ εὐαγγελικοῦ θησαυροῦ, κτίζει κατ' ἴσον τρόπον καὶ ἴσῃ ἐνθύνῃ εἰς τὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἀνεγείρομεν εἰς τὸν Κύριον καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Οὐδὲν Ὁρθόδοξον τμήμα δέον νὰ ἀμελῇται· οὐδεμία συνεισφορὰ πρέπει νὰ παραγνωρίζεται. Ὅλοι ὁμοῦ καλούμεθα νὰ εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἐνθρόνισιν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας εἰς τὸν κόσμον, νὰ συμβάλωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἁγίου Πνεύματος διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἐνότητα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀποστολικὸν ἔργον ὅλοι εἴμεθα ἐν, διὰ νὰ πιστεῖσῃ ὁ κόσμος ὅτι ἡ ἀλήθεια ἡμῶν παρέχεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι εἴμεθα ἐν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν ἔργον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ δικαίου καὶ τῆς εὐρύνης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ κληθῶμεν ἀξίως (οἱοὶ τοῦ Θεοῦ).

Εἰς ἐκάστην περίοδον τῆς ἱστορίας ἡ ἀνθρωπότης θέτει διάφορα ἐρωτήματα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Σήμερον ἡ πρωτίστη κλήσις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ διακονία. Ὑπηρετοῦντες τὸν Θεὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς πλέον εὐγενεῖς ἐφάσεις αὐτοῦ πρὸς τὸ καλόν, θὰ ἐκκληρώσωμεν τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἀποστολήν. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι κεκλεισμένη

ἐν ἑαυτῇ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἀνοιγμα πρὸς τὸν κόσμον. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ γίνῃ τὰ πάντα εἰς πάντας, καθὼς λέγει ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως πάντας κερδίσῃ διὰ τὸν Θεόν. Οὕτως ὑπηρετοῦντες τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ὁ Σωτὴρ Χριστός, ὁ πέμψας ἡμῖν τὸν Παράκλητον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, διὰ νὰ διδάξῃ ἡμᾶς πάντα, δὲν θὰ ἀφίσῃ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, τὸ Μυστικὸν Αὐτοῦ Σῶμα, ἅμοιον τῆς διηνεκοῦς Αὐτοῦ προστασίας, καθ' ὅσον ὁ ἴδιος εἶπεν: «Ἴδού ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος», καὶ διεβεβαίωσεν ἡμᾶς περὶ τῆς διαρκείας τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, τῆς βασιζομένης ἐπὶ τῆς πέτρας τῆς πίστεως εἰς τὴν Θεότητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου.

Ἡ εὐλογία Κυρίου εἴη καὶ διαμένοι ἐπὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, πάτερ Ἱερώνυμε, ἐπὶ τῶν Ὑμετέρων Σεβασμιότητων, Σεβασμιώτατοι Ἱερόρχαι, ἐφ' ὅλον τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ ἐλλαβοῦς λαοῦ τῆς Ἀγιοπάτης Ἐκκλησίας τῆς ἀγαπητῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Ρουμάνου Πατριάρχου ἐνεποίησαν βαθυτάτην ἐντύπωσιν διὰ τε τὴν ἀπλότητα καὶ πληρότητα αὐτῶν. Ἐν συνεχείᾳ, ἡ πολυμελὲς χορωδία τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν «Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τελοῦσα τοῦ κ. Ἀντων. Μπελούση ἐψάλεν ἄριστα Βυζαντινοὺς ὕμνους.

Μετὰ ταῦτα ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου Ἀθηνῶν (Δ.Κ.Α.) Πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἀναστ. Γιαννουλάττον, ὅστις ὡμίλησε περὶ τῶν προοπτικῶν καὶ τῶν θεολογικῶν προϋποθέσεων τοῦ Δ.Κ.Α. διαγράψας τὸν διττὸν σκοπὸν αὐτοῦ, συνοψιζόμενον α) εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ β) εἰς τὴν ἀφύπνισιν τῆς ἐν Ἑλλάδι Πανορθοδόξου συνειδήσεως πρὸς διορθόδοξον συνεργασίαν. Ἀκολούθως ὁ ὁμιλητὴς ἀνέφερεν, ὅτι τὸ Δ.Κ.Α. διανύει νῦν μίαν δοκιμαστικὴν περίοδον, ἥτις βάσει καὶ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἀποκτηθισομένης πείρας, ἐλπίζεται ὅτι θὰ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν υἱοθέτησιν τοῦ κλυτέρου συστήματος λειτουργίας αὐτοῦ. Τὸ Δ.Κ.Α. δὲν ἀποτελεῖ σῶμα ἐλευθέρων ἀκαδημαϊκῶν συζητήσεων, ἀλλὰ βασικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀναγκαιότητα, εἰς τὴν ἱκανοποιήσιν τῆς ὁποίας ἀποβλέπουν αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς θὰ προσφέρῃ.

Τὸ τριόροφον οἰκοδόμημα τοῦ Δ.Κ.Α. ἀνεγερθὲν ἐντὸς 10μήνου, διαθέτει ἀρτιώτατον μηχανολογικὸν καὶ τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἅπαντα τὰ σύγχρονα μέσα διὰ τὴν ὁργάνωσιν συνεδρίων καὶ συζητήσεων, καὶ διὰ τὴν ἄνετον φιλοξενίαν τῶν συνέδρων, εἶναι δὲ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του καθ' ἅπασαν τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πανοσιολ. Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης ἀρχιμ. κ. Θεόκλητος Φεφές ἔκαμεν εἰσήγησιν περὶ τοῦ «Κρυφοῦ Σχολείου», ὅπερ ἀνευρέθη εἰς τὸν ὑπόγειον χώρον τῆς Ἱ. Μονῆς, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, συνοδευόμενος ὑπὸ

των 11 μαρτύρων Πατριαρχῶν ἐθανατώθησαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς πικρᾶς δουλείας, κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω τρόπους, πεντήκοντα περίπου Ἐπίσκοποι, δέκα χιλιάδες Ἱερεῖς καὶ Μοναχοὶ καὶ ἑξ χιλιάδες κληρικοὶ παντὸς βαθμοῦ, οἱ τελευταῖοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως.

Αὐτοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἱστορικοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας γεγονότος τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον ἐορτάζομεν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δικαιοματικῶς μετέχει εἰς τὰς ἐορτάς, διότι ἀπλούστατα ἐπρωτοστάτησεν εἰς τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Γένους, χαίρει δὲ καὶ κανχᾶται ἐν Κυρίῳ, διότι ἡξιώθη νὰ ἀγωνισθῇ μετ' ὅλην τὴν ἔντασιν ὑπὲρ τοῦ ὑπερτάτου τούτου ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας, διότι ὄντως ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ πολυτιμότερον ἀγαθόν, ποὺ ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἀπ. Παῦλος φωνάζει διὰ μέσου τῶν αἰώνων· «ὡμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί» (Γαλ. 5,13). Καὶ ἀλλαχοῦ τονίζει· «τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ὑμᾶς ἡλευθέρωσε, στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. 5,1). Ἀλλως τε ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ «οὐκ ἐσμὲν παιδίσκῃς, ἀλλὰ ἐλευθέραις τέκναι» (Γαλ. 4,31).

Κατόπιν τούτων ἐξηγεῖται, διατὶ ἡ γνωστὴ ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔγινε τόσον ἔντονος, ὥστε ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας, ὅσον διήρκεσε ἡ μαύρη σκλαβιά, ἔστω καὶ χωρὶς ἐλπίδα, νὰ πάρουν εἰς τὰς χεῖράς των τὰ ὅπλα μετ' ὁπλίσματα «ἐλευθερία ἢ θάνατος» καὶ νὰ πολεμοῦν διὰ τὰ δύο πολύτιμα ἰδανικά, «γὰρ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν» καὶ νὰ τραγουδᾶνε περιπαθῶς «στὴ στεριά δὲν ζῇ τὸ ψάρι καὶ ὁ ἄνθρωπος στὴν ἀμμονιδιὰ καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν ζοῦν δίχως τὴν ἐλευθερίαν».

Ἄς δοξάσωμεν τὸν Ἀναστάνα Κύριον. Αὐτῷ καὶ τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ ἃς ἀναγοράφωμεν τὰ εὐχαριστήρια, διότι «ὡς ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ μετηνέχθη ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπηγγελμένης γῆς, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς διέβησεν ἐπινίκιον ἄδοντα».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! Ἡ Ἐκκλησία μας δὲν ἤθελε νὰ καλῶνται ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς λήθης τὸ γεγονὸς τοῦτο. Ἀλλως τε εἶναι συμφέρον δι' ὅλους, ὅπως κάθε λαὸς καὶ κάθε κοινωνία ἀποκαλύπτῃ δημοσίᾳ καὶ τιμᾷ καὶ γεραίρῃ πανδήμως ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ. Δὲν ἠθέλησε, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ἐορτάσῃ τὸ γεγονός τοῦτο μόνῃ καὶ κατὰ μόναν. Δι' αὐτό, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποστολικὸν «τὸ χαίρειν μετὰ χαιρόντων» καὶ τὸ ἕτερον «... εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος συγκαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α' Κορ. 12,26) παρεκάλεσε τὰς ἀδελφὰς ὁμοδόξους Ἐκκλησίας, μετὰ τὰς ὁποίας εὐρίσκεται ἡνωμένη καὶ ἀδιάσπαστος εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν ἕνα Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, νὰ ἀποστείλωσιν τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Χώραν ἡμῶν, διὰ νὰ γίνουν μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς χαρᾶς ἡμῶν, νὰ συνευφρανθοῦν καὶ νὰ δο-

ξάσων μετ' ἡμῶν «ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς» τὸν Ἀναστάνα Κύριον, τὸν Ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ τυράννου.

Καὶ ἔσπευσαν νὰ ἀνταποκριθοῦν μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης αἱ ἀδελφαὶ Ἐκκλησίαι εἰς τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἦλθον εἰς τὴν Χώραν μας ἀγαλλομένῳ ποδί» οἱ ἐκπρόσωποι αὐτῶν, διὰ νὰ μετᾶσχον εἰς τὴν χαρὰν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν των.

Ἀδελφοί! Κατ' εὐτυχίαν συγκυρίαν μέσα εἰς τὰ ἐορταστικά πλαίσια τελοῦνται σήμερον τὰ ἐγκαίνια τοῦ πνευματικοῦ Ἰδρύματος, τοῦ ἐπικαλουμένου «Διορθόδοξον Κέντρον». Μέσα εἰς αὐτὰς τὰς δύο λέξεις περιλαμβάνονται πολλὰ πράγματα, ἰδίᾳ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη, ἡ ὁποία πρέπει νὰ συνέχῃ ὅλας τὰς ἐπὶ γῆς ἀδελφὰς ὁμοδόξους Ἐκκλησίας, αἵτινες συγκροτοῦν τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν, Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ἐδῶ θὰ εἶναι ὁ Οἶκος τοῦ Ὁρθοδόξου κληρικοῦ, τοῦ Ὁρθοδόξου θεολόγου. Εἰς αὐτὸ τὸ Ἰδρυμα θὰ καλλιεργῆται καὶ θὰ προάγῃται ἡ Ὁρθόδοξος Θεολογία. Ἐδῶ, οἱ ἱεροὶ δεσμοὶ θὰ γίνωνται ἱερώτεροι, οἱ χαλαρωμένοι θὰ συσφίγγωνται, τὰ χάσματα, ποὺ δημιουργοῦνται πολλάκις συνεπείᾳ τῶν ἐθνικῶν διαφορῶν, θὰ γεφυρώνωνται, τὰ ψυχικὰ τραύματα, ποὺ ἐφιστάμεθα ἐνίοτε ὡς ἄνθρωποι, θὰ ἐπουλῶννται, τὰ μίσῃ, ποὺ δὲν λείπουν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον, θὰ συγχωροῦνται καὶ θὰ «βασίλευῃ ἐν πᾶσι Χριστός».

Εὐτυχῶς ὑπάρχουν καὶ ἄλλα παρόμοια πνευματικὰ Ἰδρύματα εἰς τινὰς Χώρας τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, ἅπανα τὴν αὐτὴν ἀποστολὴν ἐπιτελοῦσι. Ἐὰν δὲ ὅλαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀποκτήσουν παρόμοια Ἰδρύματα, τότε θὰ γίνωνται πικνότεραι αἱ συναντήσεις καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν θὰ ἀποβῇ σιδηροῦς καὶ ἀσθηκτός καὶ καμμία δύναμις θὰ δυνηθῇ νὰ τὸν διασπάσῃ.

Ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, ἐπίσκοπος Λουγδούνων, ταῦτα ἔχων ὑπ' ὄψιν ἔγραφε: «Τοῦτο τὸ κήρυγμα παρελήφθη καὶ ταύτην τὴν πίστιν ἡ Ἐκκλησία καίπερ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ διεσπασμένη, ἐπιμελῶς φυλάσσει ὡς ἕνα οἶκον οἰκοῦσα καὶ ὁμοίως πιστεύει τούτοις ὡς μίαν ψυχὴν, καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσαν καρδίαν, καὶ συμφώνως ταῦτα κηρύσσει καὶ διδάσκει καὶ παραδίδωσιν ὡς ἐν στόμα κεκτημένη».

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος γράφων πρὸς τοὺς Ἀγίους Πατέρας τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἔλεγεν: «Οἱ Ὁρθόδοξοι ἀδελφικὴν καὶ ὁμόφρονα ὀφείλουν ἔχειν ὁμοψυχίαν καὶ μὴ ἀποδιεστάναι ἀλλήλων... καὶ τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς ἄλλοτριῶς ἔχουσιν τὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτης θεησεύσεως ταύτης, πρόφασιν χλεύης διδόναι».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν. Εἴθε νὰ μᾶς φωτίσῃ καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰς σκέψεις, τοὺς λόγους, τὰς πράξεις πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἀγίας, Μίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ἔχομεν τὸ μέγα προνόμιον νὰ ἀνήκωμεν, καὶ εἴθε νὰ καλέσῃ ὅλους τοὺς Χριστιανούς

τοῦ κόσμου εἰς ἐνότητα, ὅλον ἐν βαθυτέραν, στερεωτέραν καὶ πλέον ἄθρανστον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λένινγκραντ κ. Νικολάι, ὁμιλήσας ἐξ ὀνόματος τῶν φιλοξενουμένων, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι, Ἐξοχώτατοι, ἄγιοι ἀδελφοί,

Ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ μεγάλην χαρὰν καὶ τιμὴν τὸ νὰ συγχαρῶ ἐκ μέρους ὅλων, ὅσοι μετέχουν τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου, τὸν Μακαριώτατον. Μετ' ἐγκαρδιότητος χαιρετῶ ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Πρὸ 150 ἐτῶν ἡ ἡρωικὴ προσπάθεια τοῦ λαοῦ τούτου ἐχώρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ὁ λαὸς ἀπορρίψας τὸν ζυγὸν τῆς ξένης δουλείας, ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἐμπλουτίσῃ τὴν κληρονομίαν τῶν προγόνων του. Ἡ ἀπόκτησις τῆς ἀνεξαρτησίας ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῆς πολυπλεύρου ἀναπτύξεως τοῦ ἔθνους. Διὰ τοῦ μόχθου του καὶ τῆς αὐταπαρνήσεώς του ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ ἔλαβε τότε τὴν μορφήν τοῦ Αὐτοκεφάλου. Τὸ γινώσκον τῶν τοπικῶν ἀνατολικῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι ὁ πατρισταρχάτος σύνδεσμος αὐτῶν μὲ τὸν λαόν καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωὴν. Λαμπρὸν πρὸς τοῦτο παράδειγμα εἶναι ἡ δοῦσις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Χώραν σας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἰσχυρὰ δύναμις ἐνθουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ. Ἡ δὲ ἐμπιστοσύνη, μεθ' ἧς περιέβαλον τὴν Ἐκκλησίαν τῶν οἱ υἱοὶ τῆς πατρίδος σας, μαρτυρεῖ περὶ τῆς διεισδύσεως τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, πὺν εἶδαν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς σύμβολον τῆς ἐλευθερίας των. Βεβαίως, ἡ νῦν τῆς δουλείας ἦτο ἀτελείωτος, ἀλλ' ἡ λαμπὰς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως δὲν ἐσβέσθη καὶ ἀνιήθη ὡς φλόγα. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία μὲ μητρικὴν ἀγάπην ἔσχυρε πρὸς τὰ τέκνα τῆς ἐντὸς τῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς καὶ ἐστήριξε τὴν πίστιν των εἰς τὴν ἔλευσιν τῆς ἐλευθερίας. Κατὰ δὲ τὰ δύσκολα ἔτη τοῦ ἀγῶνος, ἡ Ἐκκλησία ἐξεπλήρωσε τὸν ὕψιλόν της προορισμόν. Ἡ λαμπρὰ εἰκὼν τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' ὑπῆρξεν ἡ ζωσα προσωποποίησις τῆς θυσίας. Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος Ε' εἶναι λαμπρὸν παράδειγμα πατριώτου Ἱεράρχου, πὺν ἔζησε τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ καὶ μαζὶ μὲ τὸν λαόν ἐδοκίμασε τὰς πικρίας τῆς ζωῆς. Εἶναι παράδειγμα τοῦ χριστιανοῦ Ἐπισκόπου, πὺν μένει πιστὸς εἰς τὸ Ποίμνιον μέχρι θανάτου. Καὶ ὅχι μόνον ἐκεῖνος ἐθυσιάσθη διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ποιμένες ἐτήρησαν πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν βασανισμένην Πατρίδα. Διὸ καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὅλοι, ὅσοι ἐξεπλήρωσαν τὴν ἀποστολήν των, τώρα ἀγállονται ὡς δίκαιοι εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἡ δὲ μνήμη των θὰ παραμείνῃ αἰωνία.

Ὡς Ρῶσος Μητροπολίτης καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας θεωρῶ καθήκον μου

νὰ σημειώσω, ὅτι ἡ Χώρα μου καὶ ὁ λαὸς μου συνέδραμον εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὴν Χώραν μου, τὴν ὁμόθησκον Ρωσίαν, καὶ εἰς τὴν Ὀδησσὸν ἐπιτυχῶς ἀνέπτυξε τὴν δοῦσιν τῆς ἡ πατριωτικῆς ὁργάνωσις «Φιλικὴ Ἐταιρεία», πὺν ὠργάνωσε τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς δουλείας. Αἱ Ἐκκλησίαι εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ὁ Ρωσικὸς λαὸς μὲ διαφόρους τρόπους ἐβοήθησαν τὴν ὁργάνωσιν αὐτήν. Καὶ καθ' ἡν στιγμήν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διεξῆγε τὸν ἀγῶνα του, οἱ Ρῶσοι ἀδελφοὶ του ἔχυνον τὸ αἷμα των εἰς πολέμους ἐναντίον τῶν κατακτητῶν τῆς Ἑλλάδος. Αἱ πολεμικαὶ ἐξ ἄλλου ἐπιχειρήσεις τῆς Ρωσίας κατὰ τῶν Τούρκων, ἡμπόδισαν τούτους ἀπὸ τοῦ νὰ στραφοῦν ἀμέσως κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ σήμερον, ἐγκαρδίως συγχαίρω τοὺς Ὀρθοδόξους ἀδελφούς μας καὶ εὐχομαι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν ἀνεξαρτησίαν, εὐημερίαν καὶ εἰρηνικὴν ζωὴν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Χώρας του καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Ζῶμεν ἐντὸς τοῦ κόσμου, ὅπου ἐγείρονται πολλὰ προβλήματα, ἐκ τῆς λύσεως τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐπιτελοῦμεν τὸ χρέος ἡμῶν, ὅταν συνεισφέρωμεν τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Διότι τί εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι καλύτερον ἀπὸ τὴν ἀναζήτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης; Ἡμεῖς οἱ διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ φυλάζωμεν ἐπίσης τὸν θησαυρὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐνότητι ἡμῶν. Χαιρετῶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Ἱερώνυμον, τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, τοὺς κληρικούς, τοὺς ἐδσεβεῖς λαϊκούς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν πὺν διεφύλαξε καὶ διαφυλάττει ἀδελφικὰς σχέσεις μὲ τὴν Ὀρθόδοξον Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Εἴθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ εὐλογῇ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀγαπητὴν Ἐκκλησίαν τῆς καὶ ὅλον τὸν λαόν της».

Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, τὴν πρωτὰν τῆς Τρίτης 4-5-71 ἔλαβε χώραν εἰς τὴν περιόχην Ἀγίας Βαρβάρας Δαφνίου ἡ τελετὴ τῆς θεμελιώσεως τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας, παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Μακαριωτάτου, μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐτέρων Ἱεραρχῶν, τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος κ.ἄ.

Τὸν ἀγριασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Ἀντώνιος, Πρόεδρος τῆς Μ.Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅστις καὶ ἀκολούθως ὁμίλησεν εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι, τίμιον πρεσβυτέριον, κυρίαί καὶ κύριοι,

Αἶνον καὶ δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Χορηγῷ παντός ἀγαθοῦ καὶ Πατρὶ τῶν φώτων, καταξιώσαντι ἡμᾶς,

ὅπως σήμερον ἐν τῇ ἐπίσημῳ ταύτῃ τελετῇ, θεμελιώσωμεν τὸ ἱερὸν τοῦτο καθίδρυμα.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς φιλόστοργος μήτηρ, ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῆς διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα, καὶ ἰδίᾳ τὴν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐρχομένην εἰς Ἀθήνας, προκειμένου νὰ φοιτήσῃ εἰς Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, συνέστησε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 τὸν Οἶκον φοιτητρίας, συστεγαζόμενον μετὰ τῆς Σχολῆς Διακονιστῶν.

Οὕτως, αἱ ἐν αὐτῷ ἐνδιαυγόμεναι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν τῶν, ἔζησαν ἐντὸς Ὁρθοδόξου χριστιανικοῦ περιβάλλοντος, ὥστε ἐκτὸς τῆς στέγης καὶ τῆς διατροφῆς, νὰ ἀντλῶσι καὶ τὰ ἀπαραίτητα πνευματικὰ ἐφόδια διὰ τὸν ἡθικὸν αὐτῶν ἐξοπλισμὸν, ἵνα οὕτω δύνανται νὰ ἀντιμετωπίζωσιν ἐπιτυχῶς τοὺς κινδύνους, τοὺς προερχομένους ἐκ τῆς ὁσμῆς αὐξανομένης ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν καὶ τοῦ ὑλιστικοῦ πνεύματος.

Τῇ ἐπιστασίᾳ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐλειτούργησεν εὐρύθμως ὁ Οἶκος φοιτητρίας ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1957 μέχρι σήμερον καὶ ἐξυπηρέτησεν ἐν συνόλῳ 900 περίπου φοιτητρίας διαφόρων ἐπιστημονικῶν κλάδων.

Ἡδὴ χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου οἰκοδομεῖται ἐκ βάθρων κτιριακὸν συγκρότημα μὲ ὅλας τὰς συγχρόνους ἀνέσεις, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ἀποκλειστικῶς ὡς Οἶκος φοιτητρίας.

Πιστεύομεν ἀπολύτως ὅτι τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ τῆς Χώρας ἡμῶν εἰδικώτερον, ἐξαρτᾶται, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπὸ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀκλόνητον πνευματικὴν θεμελίωσιν τῆς ζωῆς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου, καὶ δὴ τοῦ ἐπιστήμονος, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ μόνον εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἀληθινὸς πολιτισμός. Τοιαύτῃ θεμελίωσιν δὲν εἶναι δυνατόν, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν χρησιμοποιοῦσιν τὸν θησαυρὸν τῶν ἀξιών, τὰς ὁποίας τοῦ προσφέρει ἡ εἰς Χριστὸν πίστις.

Ἡ ἀγωγή τοῦ ἀτόμου, ἰδίως δὲ ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ μόρφωσις τῆς νεότητος, ἐφ' ὅσον δὲν στηρίζεται εἰς τὸν πληρὴ σεβασμὸν τῶν χριστιανικῶν ἀξιών, ὁδηγεῖ κατ' ἀνάγκην εἰς ἀποτυχίαν, εἰς πνευματικὸν ὑποσιτισμὸν καὶ εἰς ἡθικὴν ἀναπηρίαν.

Ἀντιθέτως, τὸ χριστιανικὸν μορφωτικὸν ἰδεῶδες θὰ δώσῃ βάσιν καὶ ἐλπίδα ἐπιτυχίας εἰς πᾶσαν ἀληθῶς προοδευτικὴν προσπάθειαν, διὰ νὰ εὕρῃ οὕτω λύσιν τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Ὅθεν, σὺν τῷ θεμελίῳ τῆς οἰκοδομῆς, ἃς εὐχρηθώμεν, ὅπως τεθῶσι καὶ τὰ ἀοραγὰ θεμέλια τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος, ὥστε νὰ καταστῇ φάρος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκτινοβολία θὰ καταγάγῃ τὰς ψυχὰς τῶν νέων ἐπιστημόνων, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐργάται τοῦ πνεύματος, θὰ μεταλαμπαδεύωσι εἰς τὸ οἰκογενειακὸν καὶ κοινωνικὸν αὐτῶν περιβάλλον τὰ δόγματα τῆς πίστεως καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς πατρίδος.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου κτιρίου, πάντων εὐχρηθέντων ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ. Ἀκολούθως οἱ φιλοξενούμενοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἱερὰν Μονὴν Δαφνίου, ἀποθαυμάσαντες τὰ σφριζόμενα μωσαϊκὰ αὐτῆς.

Εἰς Κορινθίους

Μετὰ ταῦτα ἐπιβάντες ἅπαντες πολυτελῶν πούλων ἀνεχώρησαν διὰ Κόρινθον, ὅπου ἀφίχθησαν περὶ τὴν 12ην μεσημβρινήν, κατευθυνθέντες εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ἐνθα ὑπεδέχθη τοὺς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Παντελεήμων, ὅστις καὶ συνώδυσεν αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πρωτοχριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς βασιλικῆς τοῦ ἁγίου Λεωνίδου εἰς Λέχαιον. Ἐν συνεχείᾳ, ἐπανῆλθον ἅπαντες εἰς Κόρινθον προσκυνησάντες εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀπ. Παύλου, ἐνθα εἶχε συγκεντρωθῇ ὁ ἱερός κλήρος καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς, προκειμένου νὰ ἐκφράσῃ τὰ διακατέχοντα τὴν καρδίαν τοῦ αἰσθημάτων ἀπείρου σεβασμοῦ πρὸς τοὺς Ὁρθοδόξους Ποιμενάρχας.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ἐν ἀρχαίᾳ Κόρινθῳ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κορινθίας ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν φιλοξενουμένων, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου κ. Χ. Παπαδοπούλου, τοῦ Στρατ. Διοικητοῦ κ. Γ. Κουτουμάνου, τοῦ Δ/τοῦ Χωρ/κῆς κ. Ἰ. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁ φιλοξενῶν Ἀρχιερεὺς εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι,

Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοὶ Πατέρες,

Ἀγαπητοὶ Κύριοι,

Ὁ εὐσεβὴς Ὁρθόδοξος λαὸς τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου διὰ τῶν Ἀρχῶν καὶ διὰ τῆς ἐμῆς Ταπεινότητος εἶναι πανευτυχής, διότι ὑποδέχεται σήμερον πάντας Ὑμᾶς, τοὺς Ποιμένας καὶ Ἐκπροσώπους τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδοξίας.

Καλῶς ἤλθετε εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Κόρινθον ἀπὸ τὰς Χώρας ὑμῶν καὶ ἀπὸ τὰς ἑδρας, ὅπου διαποικίνατε καὶ ποδηγετεῖτε τὸ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν Πλήρωμα.

Ἡ χαρὰ ἡμῶν εἶναι ὑπερβάλλουσα, διότι βλέπομεν ὅλους Ὑμᾶς εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Χώραν ἡμῶν κατ' αὐτὰς, ἐλθόντας μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 150ετηρίδος ἐκ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821 καὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἱεραποστόλων Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου.

Βλέπομεν Ὑμᾶς μὲ τόσῃν χαρᾷ, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Πασχαλινὴν ταύτην καὶ ἐαρινὴν περίοδον, ὅσῃν ἡσθάνθη καὶ ὁ ὕμνωδός τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος ἀγαλλόμενος ὕμνει ψάλλον «Θεοφειγείς ὡς φωστῆρας» τὰ τέκνα τῆς Νέας Σιών, τὰ ὁποῖα ἤρχοντο «ἐκ Δυσμῶν καὶ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης καὶ Ἑώας».

Με παρόμοια συναισθήματα χαράς, εὐφροσύνης, ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ πνευματικῆς ἀγαλλιάσεως βλέπομεν Ὑμᾶς καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον χάρον καὶ εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Κόρινθον.

Θεωροῦμεν Ὑμᾶς ὅπως εἴσθε, ἡ ἐκπροσώπησις μιᾶς πνευματικῆς συνισταμένης θρησκευτικῆς δυνάμεως, πρὸς τὴν ὁποίαν σήμερον στρέφονται τὰ καταπεπονημένα βλέμματα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀπογοητευθῇ ἀπὸ τὴν νοθείαν τοῦ Χριστιανικοῦ Πνεύματος, ἥτις ἐγένετο διὰ μέσον τῶν αἰώνων. Πάντες ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι, μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ἡμῶν, μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον πράξιν, μετὰ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν Παράδοσιν καὶ εἰς τὰ πάτρια, μετὰ τὰ σχεδὸν παλαιο-χριστιανικὰ ἔθιμα, μετὰ τὴν συλλογικὴν δημοκρατικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Διοίκησιν, μετὰ τὸ πανάρχαιον τελετουργικὸν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων, μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγωνιστικότητος, τὸ ὁποῖον παραμένει ζωντανὸν λόγῳ τῶν συνεχῶν ἀγώνων, τοὺς ὁποίους σχεδὸν ἀκαταπαύστως ἡ Ὁρθοδοξία γενικῶς ὑποχρεοῦται νὰ διενεργῇ, καὶ πρὸ παντὸς μετὰ καθαρά δόγματα τῆς μέσης βασιλικῆς ὁδοῦ, τὰ ὁποῖα, ὅπως ἠθέλησαν ὁ Κύριος, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἱκανοποιῦν τὰς ἐσωτερικὰς πνευματικὰς ἀνάγκας, τὰ πνευματικὰ σκιρτήματα καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνόρθωσιν, σωτηρίαν καὶ θέωσιν τοῦ χριστιανοῦ, μετὰ πᾶσας αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις συγκεντρῶνομεν ἐφ' ἡμῶν τὰ βλέμματα, τὰς πνευματικὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐλπίδας ἀπειραρίθμων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι βλέπουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν τὴν βᾶσιν καὶ τὴν γέφυραν, ὅχι μόνον τῆς ἐπανενώσεως καὶ ἐπανασυνδέσεως ὅλων τῶν χριστιανῶν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ ἀκραίφνης Χριστιανικὸν Πνεῦμα, τοῦ ὁποῖου ὑπέροπτε ἡ ἅλλοτε ἔχει ἀνάγκη ὅχι μόνον ἡ χριστιανική, ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης σήμερον, καθ' ἐποχὴν ἔνθα πολ-λαὶ ιδέαι καὶ ἀξίαι τῆς ἡτόνισαν ἢ ἀπεχρωματίσθησαν ἢ ἐγκατελείφθησαν καὶ εὐρίσκεται εἰς ἀγωνιώδη ἀναζήτησιν βάθρων καὶ στηριγμάτων, διὰ νὰ ἀποσοβῇσιν ὁλοκληρωτικὴν καταστροφὴν.

Ἅγιοι Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες,

Εἴμεθα βαθύτατα συγκεκινημένοι, διότι ἐδόθη πρὸς ἡμᾶς ἡ μεγίστη τιμὴ νὰ ὑποδεχθῶμεν Ὑμᾶς, νὰ ἴδωμεν Ὑμᾶς, νὰ φιλοξενήσωμεν Ὑμᾶς, ἔστω καὶ πτω-χικῶς, καὶ θεωροῦμεν Ὑμᾶς ὡς ἀγγέλους, φορεῖς τοῦ μηνύματος τοῦ πραγματικοῦ Χριστιανικοῦ Πνεύματος, τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία, καὶ ἐν Κυρίῳ φιλοδοξοῦμεν, ὅτι θὰ γίνῃ ἡ ζύμη ἢ ἀναγεννητικὴ τοῦ κόσμου, τοῦ ταλαιπώρου πλανήτου μας.

Ὡς ἐκ τούτου, παρακαλῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, ἵνα ἐγείρωμεν τὰ ποτήρια καὶ πῖωμεν διὰ τὴν ἐν Χριστῷ δόξαν, τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν, τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδοξίας.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀπήντησεν ἐκ μέ-ρους πάντων ὁ Μακ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας κ. Β α - σ ί λ ε ρ σ, εὐχαριστήσας ἐκ μέρους πάντων δ' αὐτὴν θερ-

μὴν ὑποδοχῇ καὶ ἐκφράσας τὴν συγκίνησιν τοῦ δ' αὐτοῦ γεγονὸς ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόριν-θον, ἔνθα ἐδίδαξεν, ἔζησεν ἐπὶ ἐν καὶ ἡμῖς ἔτος καὶ ἔδρασεν ὁ Ἀπ. Παῦλος, καθ' ὃν χρόνον εἰς τὰς Χώ-ρας τῶν ἐπεκράτει ὅχι ἀπλῶς εἰδωλολατρία, ἀλλὰ καὶ παντοειδὲς σκότος.

Ἡ ἱερὰ πομπὴ ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.

Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον King George παρετέθη τὴν 9 μ.μ. ἐπίσημον δεῖπνον ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθη-ναίων. Εἰς τοῦτο ἔλαβον μέρος ἅπαντες οἱ φιλοξε-νούμενοι, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν μετὰ μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Τὸν ἀπουσιάζοντα εἰς Μαδρίτην Δήμαρχον Ἀθη-ναίων ἐξεπροσώπησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-βουλίου κ. Μιλτιάδης Κορωνόπουλος, ὅστις προσφωνῶν τοὺς Σεβασμίους Ἱεράρχας, εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ σημερινὴ συγκέντρωσίς σας γίνεται ἐπὶ τῇ 150ετηρίδι τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, ἥτις ὑπῆρ-ξε καρπὸς τῶν ἀτόντων πόνων τοῦ ἱεροῦ μας κλήρου. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, ἡ ἐθνικὴ μας συνεί-δησις, ὁ ἐθνισμὸς μας, τὸ θρησκευτικὸν μας αἶσθημα διετηρήθησαν χάρις εἰς τοὺς κληρικούς μας, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἔπεσαν πιστοὶ εἰς τὸ καθῆκόν των».

Τελευτῶν ὁ κ. Πρόεδρος ὕψωσε τὸ ποτήριον εὐ-χρηθῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου ὑπὲρ τοῦ Ὁρθόδο-ξου κλήρου καὶ τῶν Μακαρ. Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀκολούθως, ἀπήντησεν ἐξ ὀνόματος πάντων ὁ Μα-καριώτατος Πράγας κ. Δ ω ρ θ ε ο ς, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος,

Μακαριώτατοι Προκαθημένοι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν,

Ἀξιότιμα Μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου,

Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Διανόομεν τὴν ἀναστάσιμον περιόδον, καθ' ἣν εορτάζομεν τὴν πνευματικὴν μας ἀπελευθέρωσιν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου. Ἀλλὰ ταῦτοχρόνως εορ-τάζομεν τὴν 150ετηρίδα τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλλά-δος ἐκ τῆς φυσικῆς δουλείας. Πόσον ἄμορφα ἔχουν συνδυασθῇ αἱ δύο ἀπελευθερώσεις!

Εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον προχθὲς τὸ βράδυ ἐξῆσαμεν ἐντονώτατα τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀπλὴ ἀναπαράστασις ὠρισμένων σκη-

νών πόσον μᾶς συνεκίνησε! Καὶ σκεπτόμεθα, πόσον υπέφερεν εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ λαὸς οὗτος. Εἰς τὸ Στάδιον ἐπίσης εἶδομεν τὴν συμβολὴν τοῦ κλήρου εἰς τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ. Καίτοι ἡ Ἐκκλησία προετοιμάζει τοὺς πιστοὺς διὰ τὴν αἰωνίαν πατρίδα, ἐν τούτοις δὲν ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ δεινὰ τοῦ ἀνθρώπου, προσέχει τὰ προβλήματα του, διότι πιστεύει ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον μεγαλότερα δύναμις ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Δι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἕλληνες κληρικοὶ μετέσχον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως. Τοῦτο συνέβη κατὰ καιροὺς καὶ εἰς ἄλλας Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας π.χ. τὴν Ρωσικὴν, Σερβικὴν, Βουλγαρικὴν. Καὶ ἡ ἰδική μας Ἐκκλησία τῆς Τσεχοσλοβακίας, καίτοι εἶναι μικρά, ἐν τούτοις ἐπραξε κατὰ τὴν διάδοχίαν τοῦ β' παγκοσμίου πολέμου ὅ,τι ἡδύνατο διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος. Ὁ Ὀρθόδοξος Ἱεράρχης ἐπεσεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

Τοῦτο γίνεται παντοῦ. Οἱ κληρικοὶ θυσιάζονται ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἐν τῇ περιόδῳ δὲ τῆς εἰρήνης συμβάλλουν εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόοδον. Καὶ διεπιστώσαμεν ἰδίως ὅμως τὴν πρόοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην καθοδήγησιν τοῦ Μακ. κ. Ἱερωνύμου.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν χαιρετῶ ὅλους σας μὲ τὸν πασχάλιον χαιρετισμὸν («Χριστὸς Ἀνέστη») καὶ εὐχομαι ὑπὲρ τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Τοὺς λόγους τοῦ Μακ. Πράγας ἐκάλυψαν τὰ χειροκροτήματα τῶν συνδαιτυμένων.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΝ Τῇ ΙΕΡᾷ ΣΥΝΟΔῳ

Τὴν πρωίαν τῆς Τετάρτης 5ης Μαΐου ἐτελέσθη ἐν τῷ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης ἀρχιερατικὴ Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Λαοδικεῖας κ. Ἰγνατίου, συνιερουργούντων τῶν Θεοφιλεστάτων Εὐρίπου κ. Βασιλείου καὶ Ἀχελφύου κ. Εὐθυμίου, τῶν λοιπῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν συμπροσευχομένων ἐν τῷ Σολέᾳ. Εἰς τὸ Κοινωνικὸν ἀνεγνώσθησαν ἀποσπάσματα ἐξ ὁμιλίας τοῦ Κων/νου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, χρηματίσαντος ἱεροκέρυκος τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας οἱ φιλοξενούμενοι Ἱεράρχαι μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐνθα ὑπεδέχθη τοὺς ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος κ. Ἱερώνυμος ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν, πλαισιούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Πανοσιολογ. Ἀρχιγραμματεῦντος καὶ Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ὑπαλλήλων. Ἐν συνεχείᾳ, οἱ Ὀρθόδοξοι Ἱεράρχαι ὡδήγηθησαν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν Συνελεύσεων, καταλλήλως ἡδρεπισμένην καὶ διερρυθμισμένην, ὅπου ἔλαβον ἀπαντες τὴν ὠρισμένην αὐτῶν θέσιν.

Ὡς βάσις τῆς συζητήσεως ἐτέθη εἰσήγησις τῆς Μ.Σ.Ε. Ὑποθέσεων Ἐξωτερικοῦ πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἔναντι τῆς Οἰκουμένης Κινήσεως. Ἡ εἰσήγησις εἶχεν ἐν μεταφράσει διανεμηθῇ προηγουμένως εἰς ἅπαντας τοὺς συνέδρους.

Ἐν ἀρχῇ ὁμιλῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μακαριώτατοι καὶ Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Αἰσθάνομαι βαθυτάτην ἐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, διότι ἡ Ἱ. Σ. τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὴν εὐλογίαν νὰ σᾶς ὑποδέχεται σήμερον εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον χώρον, τὸν προοριζόμενον διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως. Τὸ μὲν πρῶτον σῶμα εἶναι, ὡς γνωρίζετε, παλαιότατον, ὡς θεσμός, καὶ ἐπομένως δὲν χρειάζεται ἐπεξηγήσεις τις περὶ αὐτοῦ. Τὸ δεῦτερον σῶμα εἶναι, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τοῦλάχιστον, νεοπαγές. Ἀλλ' οὔτε τὸ πρῶτον οὔτε τὸ δεῦτερον συνῆλθον ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ. Διὸ καὶ θεωροῦμεν εὐλογίαν, ὅτι αὕτη ἐγκαινιάζεται ὑφ' ὅλων. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ εὐδοκήσῃ, ὥστε ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ διαπνέωνται αἱ ἀποφάσεις, αἵτινες θὰ λαμβάνωνται ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ.

Ἐπ'λαμβάνομαι καὶ αὖθις τῆς εὐκαιρίας, ἵνα σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν τόσον προθύμον συμμετοχὴν εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῶν 150 ἐτῶν τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, καὶ νὰ υπογραμμίσω καὶ πάλιν τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐφείσθητε κόπων, ἵνα ἔλθητε μακρόθεν διὰ νὰ παρακολουθήσητε τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ, ὅπερ πολλάκις ἦτο κοπιῶδες.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνάντησιν ἡμῶν ἐθεωρήθη σκόπιμον νὰ ἐκτεθῇ τὸ θέμα, ὅπερ ἀπασχολεῖ πάντας ἡμᾶς καὶ ὅπερ ἤδη γνωρίζετε ἐκ τοῦ κειμένου, τὸ ὁποῖον διενεμήθη εἰς ὑμᾶς. Πρόκειται διὰ τὸ θέμα τῆς Οἰκουμένης Κινήσεως. Δὲν πρόκειται βεβαίως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην νὰ λάβωμεν ἀποφάσεις, διότι οὔτε τὸν χρόνον ἔχομεν οὔτε τὴν δέουσαν προπαρασκευήν. Ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο πολλὴ σκέψις καὶ συζήτησις. Ἐφ' ὅσον ὁμως ὁ Θεὸς μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ ἔδει νὰ καταστήσωμεν ὑμᾶς κοινωνοὺς ὠρισμένων σκέψεων μας. Δὲν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως, ἀλλὰ περὶ εἰσηγήσεως τῆς ἀρμοδίας Μ.Σ.Ε. πρὸς τὴν Ἱ. Σ. Ἡ εἰσήγησις αὕτη, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐστάλη ἤδη εἰς ἅπαντας τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς Καθηγητὰς τῶν Θεολογικῶν ἡμῶν Σχολῶν, παρακληθέντας ὅπως ἐπιφέρωσι τὰς ἐπ' αὐτῆς κρίσεις αὐτῶν. Ἀφοῦ συλλεγώσιν αἱ κρίσεις, ἡ Ἱ. Σ. θὰ ἀποφασίσῃ τελικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰσηγήσεως καὶ τῶν διατυπωθησομένων κρίσεων.

Ἐφ' ὅσον ὁμως εἰς τὸ στάδιον τοῦτο ὁ Θεὸς παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐρίσκεσθε ἐνταῦθα, ἐθεωρήσαμεν χρέος μας νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, νὰ μᾶς εἴπητε τὰς σκέψεις, κρίσεις καὶ προτάσεις σας εἰς τρόπον, ὥστε ἡ ἀπόφασίς ἡμῶν νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ἐμπειριστατικὴ.

Φοβοῦμαι, ὅτι δὲν ἔχει δοθῇ ὁ ἐπαρκὴς χρόνος πρὸς μελέτην τῆς εἰσηγήσεως, ἀλλ' ἐάν τις ἤθελεν εἰπεῖ τι, εὐχαρίστως θὰ τὸ ἀκούσωμεν».

Πρώτος μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Μακκαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. 'Ιουστινιανός, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ πρόβλημα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τὸ ἔχουν μελετήσει πολὺ τὰ μέλη τῆς 'Ι.Σ. καὶ οἱ Θεολόγοι τῆς 'Εκκλησίας Ρουμανίας, ἰδιαίτερος τότε, ὅτε ἔλαβε σχετικὰς ἀποφάσεις ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ 'Εκκλησία. Αἱ ἀποφάσεις αὗται εἶχον τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ 'Εκκλησία ἀναμένει τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πεπλανημένων. Ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ 'Εκκλησία εἶπεν ἐπίσης ἐπὶ τῇ ἐνκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅτι δύναται νὰ διαφωτίσῃ καὶ τοὺς ἀδελφούς 'Ορθοδόξους ἐπὶ τῆς ἀληθείας. Ἡ 'Ι.Σ. τῆς 'Εκκλησίας τῆς Ρουμανίας, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἀπόψεις τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογίας, συμμετέσχεν εἰς τὴν Γ' Πανορθόδοξον Διάσκεψιν Ρόδου καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἕνας παγχριστιανικὸς Οἰκουμενισμὸς μόνον εἰς τὸ Π.Σ.Ε. δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ. Ὅμως πρέπει νὰ προφυλάξωμεν τὸ Π.Σ.Ε. ἵνα μὴ καταντήσῃ εἰς Παμπροτεσταντιισμόν, ὅπως συνέβη μὲ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν 'Εκκλησίαν, ποὺ ἤδη κατήντησεν εἰς τὸν Παγκαθολικισμόν. Οὔτε οἱ 'Ορθόδοξοι νὰ καταλήξουν εἰς τὸν Πανελληνισμόν, ἀλλὰ πρέπει ὅλοι νὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς Παγχριστιανικὸν Οἰκουμενισμόν. Διὰ τῆς θέσεως ταύτης εἶναι δυνατόν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα ἐν ποικιλίᾳ, ὅπου ὅλαι αἱ 'Εκκλησίαι εἶναι ἴσαι, μὲ τὰς παραδόσεις των, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ τάσις προσηλυτισμοῦ καὶ ἀναμείξεως εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ἄλλης. Ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν ἀπόφασιν ἐνάρεξως ἐπισήμουν διαλόγου μετὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς 'Εκκλησίας. Μάλιστα τοῦτο συνέβη πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου 'Αθηνάγρου εἰς τὸν Πάπαν. Ἐπ' ἐνκαιρίᾳ τῆς συναντήσεώς μας μὲ τοὺς καρδιναλίους Νταϊφνερ, Καϊνιχ καὶ Βίλλεμπραντς διευκρινήσαμεν τὴν θέσιν μας ταύτην. Ἐν κατακλείδι, ἡ 'Ι.Σ. ἡμῶν συμφωνεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἕνας Παγχριστιανικὸς Οἰκουμενισμὸς, ποὺ δύναται νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐνότητα».

Μακκαριώτατος:

Ἐδχαριστῶ τὸν Μακ. Πατριάρχην Ρουμανίας διὰ τὰς ἐποικοδομητικὰς του σκέψεις, καὶ τὸν παρακαλῶ, ὅπως ἀποστείλῃ εἰς ἡμᾶς, εἰ δυνατόν, τὸ γραπτὸν κείμενον τῶν ἀποφάσεων τούτων.

'Ακολούθως ὠμίλησεν ὁ Σ.β. Λένινγκραντ κ. Νικόδημος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι, 'Ι. Σύνοδος,

Μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον ἀνέγνωσα τὴν εἰσήγησιν καὶ ὡς 'Ορθόδοξος χριστιανὸς καὶ Ἐπίσκοπος καὶ ὡς ἀρμόδιος ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Ρωσικῆς 'Εκκλησίας νομίζω, ὅτι ἡ γνώμη τῆς 'Ορθοδόξου Ρωσικῆς 'Εκκλησίας θὰ ἐνδιαφέρῃ ὑμᾶς.

Δύο παρατηρήσεις μου ἐπιθυμῶ νὰ κάμω σήμερον, ἐφ' ὅσον ὁ Μακαριώτατος μᾶς ἔδωσε τὸ δικαίωμα τοῦτο.

1. Εἶναι ὀρθόν, ὅτι πρέπει ὅλαι αἱ 'Εκκλησίαι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νὰ ἐνεργοῦν ἀπὸ κοινοῦ. Ἀναμφιβόλως, κάθε 'Εκκλησία πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικὴ εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς. Συγχρόνως καὶ ὅλαι μαζί πρέπει νὰ εἶναι προσεκτικαὶ ὡς πρὸς τὰς ἐνεργείας καὶ πρωτοβουλίας των. Ὅμως καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ἀδελφῶν 'Εκκλησιῶν κρίσις τῶν ἐνεργειῶν μιᾶς 'Εκκλησίας πρέπει νὰ γίνεται μετὰ προσοχῆς, ἐν ὅφει πάντοτε τῶν ἐιδικῶν συνθηκῶν. Π.χ. πρὸ 100 ἐτῶν ἡ 'Ι.Σ. τῆς Κων/πόλεως ἀπεφάσισεν, εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου δὲν ὑπῆρχον Ἀρμενικαὶ 'Εκκλ. Ἀρχαί, νὰ παρέχῃ αὕτη τὰς θρησκευτικὰς ἐξυπηρετήσεις εἰς τοὺς Ἀρμενίους. Τότε ἡ 'Ορθόδοξος Θεολογία ἔβλεπε τὴν Ἀρμενικὴν 'Εκκλησίαν ὡς αἰρετικὴν (μονοφυσικὴν). Σήμερον, μετὰ τὰς τρεῖς ἀνεπισήμους συναντήσεις τῶν θεολόγων, ἡ στάσις τῆς 'Ορθοδόξου Θεολογίας ἐναντι τῶν Ἀρμενίων ἠλλάξε. Εἶναι φυσικὸν ὅτι πᾶσα 'Εκκλησία ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς ἄλλας ἀδελφὰς 'Εκκλησίας. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποφύγεται ἡ σπουδὴ τῆς ἐπικρίσεως τῶν ἀμφιβαλλομένων σημείων τῶν ἐνεργειῶν ἐκάστης, πρὶν τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν μας γραπτὰ στοιχεῖα. Πληροφορίαι τοῦ τούτου δὲν εἶναι ἀκριβεῖς.

2. Εἰς ἕν σημεῖον τῆς εἰσηγήσεως γίνεται λόγος περὶ τῆς συνεργασίας 'Ορθοδόξων μετ' ἑτεροδόξων, εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἀμοιβαίας συνεργασίας. Μοῦ φαίνεται ὅτι αὕτη ἡ διατύπωσις ἔχει στενὸν περιεχόμενον. Διότι ἡ συνεργασία αὕτη δὲν ἐξαντλεῖ τὸ πρόβλημα, καὶ ὅταν ἡμεῖς ὁμιλῶμεν περὶ τοιούτων ζητημάτων μετὰ τῶν ἑτεροδόξων, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Διότι τὰ προβλήματα εἶναι ποικίλα καὶ ἔχομεν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν χριστιανῶν. Ἐδῶ σήμερον πολλὰ λέγονται διὰ τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων. Ἐπὶ τοῦ θεμελίου τούτου πρέπει νὰ βασιζώσιν τὰς σχέσεις των αἱ κατὰ τόπους 'Εκκλησίαι καὶ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς 'Εκκλησίας. Ἡ ἐνότης τῶν ἐνεργειῶν τῶν 'Εκκλησιῶν εἶναι σπουδαία καὶ δύναται νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τοὺς ἑτεροδόξους. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅλην τὴν 'Ορθοδοξίαν.

Μακκαριώτατος:

Ἐδχαριστῶ· νομίζω ὅτι βοηθοῦν πολὺ αἱ σκέψεις αὗται. Δύο μόνον πράγματα ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω.

α) Ὅτι δὲν πρέπει νὰ σπεύδωμεν εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἐνότητα μετὰ τῶν ἑτεροδόξων. Διότι τὸ μέτρον, ὅπερ δέον νὰ ἐπικρατῇ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, εἶναι ὅτι ἡμεῖς, ἵνα ἔχωμεν τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα, θὰ πρέπει νὰ διαφυλάξωμεν πάσῃ θυσίᾳ τὴν ἐνότητα μεταξὺ τῶν 'Ορθοδόξων. Ἄλλως, καὶ τὸν σκοπὸν ἐκεῖνον θὰ χάσωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν θησαυρὸν τῆς ἐνότητος ἐν τῇ πίστει θὰ ἀπολέσωμεν.

β) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ὅσα εἶπε προηγουμένως ὁ Μακαριώτατος Ρουμανίας, νομίζω ὅτι θὰ πρέπει ἡμεῖς διακρατοῦντες τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεώς μας ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ἐνότητος μὲ τοὺς 'Ορθοδόξους, νὰ μὴ καταντή-

σωμεν εἰς εἰδός τι συγκροτισμοῦ τῆς πίστεως, ἀλλ' ἐναργεστέρως ἐμφανίσεως τῶν ἀληθειῶν, ἃς πιστεύομεν καὶ αἵτινες εἶναι ὅσαι ἀνέκαθεν ἐπίστευσεν ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας κ. Βασίλειος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἐκφράζω τὴν χαρὰν μου, διότι (σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγ. Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν), ἵνα συζητήσωμεν περὶ τῶν κοινῶν Ὁρθοδόξων προβλημάτων. Ἐπὶ τοῦ τεθέντος θέματος συμφωνῶ, ὅτι πρέπει ὅλοι μας ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐνεργῶμεν. Καὶ τώρα ἀκούσατε, παρακαλῶ, ὠριμένως σκέψαι μου περὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Πολωνίᾳ. Ὅταν οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ τῆς Πολωνίας λέγουν «Οἰκουμενισμόν», ἐννοοῦν ὑποταγὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κάτω ἀπὸ τὸ ὁμόφορον τῆς Ρώμης. Ὁ καρδινάλιος Βυσίνσκυ εἰς τὰς 11 Ἰανουαρίου 1971 ἐπισήμως εἰρωνεύθη τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ συγκεκριμένως ἐμέ, προκαλὼν εἰς συγκέντρωσιν φοιτητῶν τὸν χλευασμὸν των. Οἱ ὀνύται, ποὺ εἶναι περίπου 300.000, εἶναι ἐτοιμοὶ μαζί με τοὺς Ρωμαιοκαθολικοὺς νὰ κάμουν αὐτὸ ποὺ προηγουμένως ἔγινεν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ προστατευτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους, ὅπως δὴποτε θὰ εἴχομεν θρησκευτικὸν πόλεμον. Ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι παραμένομεν ἐπὶ τῆς πέτρας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχομεν ἀνάγκη τῆς ἠθικῆς βοηθείας ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μᾶς δώσουν ὅ,τι θέλομεν, ἀρκεῖ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν ὑπόπτους συμβιβασμούς. Ἡμεῖς δὲν θὰ πωλίσωμεν ἀντὶ πινακίου φακῆς τὰ πρωτοτόκια. Εὐρισκόμενος ἐδῶ με πονεμένην ψυχὴν διὰ τὰ δεινὰ τῆς Ἐκκλησίας μου, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, διότι ὁ Κύριός μας συνήγαγεν ἡμᾶς ἐδῶ, καὶ με μεγάλην συγκίνησιν εὐχομαι ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ εἰρήνην εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους, διότι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ μητέρα ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ ἥλιος ποὺ φωτίζει τὰ πάντα, ποὺ δίδει δύναμιν διὰ νὰ σηκώσωμεν τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ.

Εἶτα τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Ἰγνάτιος, ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι,

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς ἀποτελεῖ μίαν ἱστορικὴν πραγματικότητα. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀγνοήσωμεν, ἀλλὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ πρόβλημα τοῦτο. Παρατηρήσαμεν ὅτι οἱ ὀργανισμοί, ποὺ τώρα ὀνομάζονται Οἰκουμενικοί, δὲν βοηθοῦν τὴν οἰκουμενικὴν ἐργασίαν, εἰ μὴ μόνον κατὰ ἓν περιορισμένον μέτρον. Ἡμεῖς οἱ Ἀντιοχεῖς,

εὐρισκόμενοι εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ δόγματα καὶ θρησκείαι, πιστεύομεν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ μὴ ἀγνοήσωμεν τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀμφοτερομεροῦς διαλόγου, διότι ὁ μέγας κίνδυνος τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἶναι, ὅτι καθίσταται ἀπὸ διεκκλησιαστικὸς, περισσότερον κοινωνικὸς καὶ διοικητικὸς ὀργανισμὸς.

Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Πράγας κ. Δωρόθεος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι, Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου,

Εἴμεθα πολὺ ἐδγνώμονες πρὸς τὸν Μακ. Προκαθήμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι ὁμοῦ μετὰ τῶν Μελῶν τῆς Ἱ.Σ. ἔθιξε τὸ θέμα τοῦτο. Ζῶμεν εἰς πολὺ ὑπεύθυνον ἐποχὴν, ὅπου πᾶν βῆμα τῆς ζωῆς μας πρέπει νὰ γίνεταί με πολλὴν σκέψιν. Ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ἐδλογημένη. Συγχρόνως ὁμως ἡμεῖς, ποὺ φέρομεν μέχρι σήμερον τὴν σημαίαν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, δὲν δυνάμεθα τὸν θησανρὸν τῆς πίστεως νὰ προσαρμόσωμεν πρὸς οἰανδήποτε σκοπιμότητα τῆς ἐνώσεως. Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ συνητήθησαν διὰ νὰ συζητήσουν τὸ θέμα τῶν μικτῶν γάμων. Καὶ κατέληξαν εἰς συμπέρασμα ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, μὴ ὑποβοηθοῦν τὴν προσέγγισιν. Τὸ θέμα ἐξεκίνησε ἀπὸ δύο νέους, ποὺ ἐπεθύμουν νὰ νυμφευθοῦν. Ἐγκυρὸς ἀπεφασίσθη νὰ θεωρῆται ὁ γάμος μόνον, ὅταν ἱερολογηθῇ ἀπὸ ἱερέα τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Τὰ παιδιὰ ὅπως δὴποτε θὰ πρέπει νὰ γίνωνν καθολικά. Ἡμεῖς διερωτώμεθα διατὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία νὰ ἀσκή τόσην πίεσιν ἐπὶ τῶν Ὁρθοδόξων μελῶν; Ἐξ αὐτῆς τῆς στάσεως δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν πῶς οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ βλέπουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἐὰν ἀναγνωρίζουν τὰ μυστήριά μας, τότε διατὶ ἀσκοῦν τόσην βίαν εἰς τοὺς μικτοὺς γάμους; Τὸ θέμα εἶναι σοβαρὸν καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, διὰ νὰ γίνωνν ἐνδεχομένως διαβήματα εἰς τὸ Βατικανόν.

Ὁ Σεβ. Σεβαστείας κ. Γερμανός, ἐκπροσωπῶν τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, εἶπεν ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

Ἐξ ὅσων ἠνόησα, ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν Πανορθοδόξου Συνόδου ἀπλούστατα, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν ἐξέφρασαν τὰς προσωπικὰς των γνώμας. Τὸ θέμα εἶναι μέγα καὶ ἐδῶ καὶ ὁ χρόνος ὀλίγος καὶ ἀνεπαρκής. Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἐν σύνθημα, ποὺ κυκλοφορεῖ ἐντὸς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εἰς βάρος αὐτῆς. Διὰ τοῦτο θὰ ἀναφέρωμεν τὴν εἰσήγησιν αὐτὴν εἰς τὰς ἡμετέρας Συνόδους καὶ θὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ὅλη ἡ Ὁρθοδοξία λάβῃ ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν ἐκάστης Ἐκκλησίας.

Εἶτα ὁ Σεβ. Τοποτηρητῆς Βουλγαρίας, Μητροπολίτης Λοφτσού κ. Μάξιμος, εἶπε τὰ ἐξῆς:

«Εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατον, διότι ἔθεσε τὸ θέμα. Ὁρισμένας ἀπλᾶς σκέψεις μου θὰ εἶπω ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ διακοπὴ ἐπὶ πολὺ κατὰ τὸ παρελθὸν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τὰς ἀπεξένωσε ἀπ' ἀλλήλων καὶ τοῦτο δὲν ἦτο εὐχάριστον. Διὸ καὶ μὲ μεγάλην χαρὰν ὑπεδέχθημεν τὴν Ἀ' Πανορθόδοξον Διάσκεψιν Ρόδου καὶ ὅσοι μετέσχον αὐτῆς, ἐνθυμούμεθα μὲ πόσῃν ἑλλειψιν ἐμπιστοσύνης ὁ εἰς ἀντίκρουσε τὸν ἄλλον. Εἰς τὰς ἐπομένας Διασκέψεις ὁμῶς τὰ τελεῖται ἔπεσον καὶ τώρα βλέπομεν ἀλλήλους ὡς ἀδελφούς. Εἶθε νὰ εἶναι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τῆς ἐνότητος ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν ἄλλων. Οὐδεμία ἐπιτρέπεται ὑποχώρησις εἰς τὰ τῆς Πίστεως».

Ἀνακεφαλαιῶν τὰ λεχθέντα ὁ Μακαριώτατος εἶπε τὰ ἐξῆς:

«Νομίζω, ὅτι ἐκ τῆς προχείρου αὐτῆς συζητήσεως ἐδικαιώθη ἡ προσδοκία τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅτι θὰ εἶδει νὰ τεθῇ ὑπ' ὅψιν ἡμῶν ἡ περὶ Οἰκουμενισμοῦ εἰσήγησις. Ἡδὲ ἐκ τῆς συζητήσεως κατεφάνη, πόσον σοβαρὰ προβλήματα ἀνακύπτουν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, καὶ πόσον ἀναγκαῖα τυγχάνει ἡ μεταξὺ ἡμῶν συνεννόησις εἰς τρόπον, ὥστε νὰ διατηρήσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχομεν καὶ νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὸ εὐρύτερον πεδῖον τῆς ἐνώσεως. Ἀλλ' ἡ πρωτοβουλία διὰ τὰ περαιτέρω ἀνήκει εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, δηλ. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Ἡμεῖς θὰ πρέπει νὰ διατυπώσωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι ἀντιπροσωπευτικά, ὅσον τὸ δυνατόν ἐνδεέροισι ἀριθμοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐκάστη Ἐκκλησία ἐναντι τοῦ προβλήματος αὐτοῦ ἔχει τὰς ἰδικὰς τῆς δυσκολίας. Καὶ ταύτας ἡ σύνολος Ὁρθοδόξια ἀσφαλῶς θὰ λάβῃ ὑπ' ὅψιν τῆς, καὶ δὲν θὰ τὰς ἀγνοήσῃ. Τότε δὲ θὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ ὅσα ὁ Ἀπ. Παῦλος λέγει περὶ τοῦ ἐνὸς σώματος: «Εἴτε πάσχει ἐν μέλος συμπάσχει πάντα τὰ μέλη».

Εὐχαριστῶ πάντας διὰ τὴν συμβολὴν σας καὶ παρακαλῶ, ὅπως ἔχομεν καὶ γραπτῶς τὰς ἀπόψεις τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν».

Ἀκολουθῶς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Σ. καὶ ἐξ ὀνόματος αὐτῆς, ἀπένευμεν ἐν μέσῳ συγκινητικῆς ἀτμοσφαιρᾶς τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀπ. Παύλου εἰς τοὺς παρισταμένους Προκαθημένους Ἐκκλησιῶν, ἥτοι τὸν Πατριάρχην Ρουμανίας, τὸν Σεβ. Τοποτηρητὴν Βουλγαρίας καὶ τὸν Μακαρ. Βαρσοβίας, ὡς καὶ ἀνὰ δύο μεγάλους τόμους τοῦ Λευκώματος τοῦ 1821 καὶ ἀνὰ ἓν χρυσοῦν Εὐαγγέλιον μεγάλων διαστάσεων. Ὁ Μακαριώτατος Πράγας εἶχε λάβει τὸν Μεγαλόσταυρον κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσημον ἐπισκεψὶν του ἐνταῦθα. Εἰς τοὺς λοι-

ποὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἀπενεμήθη ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τοῦ Ἀπ. Παύλου καὶ ἐδόθησαν τὰ αὐτὰ δῶρα. Εἰς τοὺς ὑπολοίπους Ἀρχιερεῖς τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐδόθησαν ὡς δῶρον ἀνὰ δύο τόμοι τοῦ Λευκώματος μετὰ ἐνὸς μεγάλου Εὐαγγελίου, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κληρικούς, καὶ λαϊκοὺς τοὺς μετέχοντας τῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἀνὰ ἓν χρυσοῦν μικρὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακ. Πατριάρχης Ρουμανίας προσέφερεν εἰς τὸν Μακαριώτατον ὡς δῶρα ἓνα πολυτιμον σταυρὸν εὐλογίας, ἓνα χρυσοῦν ἐγκόλπιον, ἓν Λεύκωμα τῆς Ρουμανικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου μετὰ κανδήλας, καὶ ἐν σὲτ εἰδῶν ἐξοπλισμοῦ Γραφείου. Ὁ Σεβ. Τοποτηρητῆς Βουλγαρίας προσέφερεν ἐν ἐγκόλπιον μετὰ σταυροῦ, τραπεζομάνδηλον Βουλγαρικῆς τέχνης καὶ ῥοδέλαιον, παρασκευασθὲν ἐκ 2400 ῥόδων Βουλγαρίας, ὁ δὲ Σεβ. Βαρσοβίας δυὸ σταυροὺς εὐλογίας, ἓν θυμιατήριον, ἓν ἐγκόλπιον καὶ Λεύκωμα τῆς Χώρας του.

Τέλος, ἐπηκολούθησε προβολὴ κατατοπιστικῆς ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κινηματογραφικῆς ταινίας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΙΖΑΡΕΙΟΝ

Τὴν Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν ἐπεσκέφθησαν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἱεράρχαι καὶ τὰ μέλη τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν, τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 5ης Μαΐου, κατευθυνθέντες εἰς τὸ γραφικὸν παρεκκλήσιον αὐτῆς, ἐνθα ἐτελέσθη Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Λοφτσού κ. Μαξίμου, Τοποτηρητοῦ Βουλγαρίας. Ἀκολουθῶς, καὶ μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἔλαβε χώραν ἑόρτιος πανηγυρικὴ συγκέντρωσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τῆς Σχολῆς, ἐνθα Βυζαντινοὶ χοροὶ τῶν Ριζαρειῶν ἀπέδωκαν ὠραιότατα ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, ὡμίλησε δ' ἐπικαίρως ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Πανοσιολ. Αρχιμ. κ. Μάξιμος Δασκαλάκης, ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῆς Σχολῆς διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν τῆς ἐπισκέψεως καὶ παρουσίας ἐν αὐτῇ τόσων λαμπρῶν προσωπικοτήτων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶτα τὸ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς παρέθεσεν ἐπίσημον νηστίσιμον, λόγῳ τῆς ἡμέρας, δεῖπνον πρὸς τιμὴν τῶν φιλοξενουμένων, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἀθ. Σουρᾶς προσεφώνησε τοὺς διὰ προσλαλιᾶς ἐνθέρμου καὶ ἐπικαίρου.

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ἀπήντησεν ἐκ μέρους πάντων ὁ Σεβ. Λαοδικεῖας κ. Ἰγνάτιος, ἀναφερθεὶς εἰς τὸν προορισμόν, τὸν ὁποῖον αἱ Θεολογικαὶ καὶ Ἱερατικαὶ ἐν γένει Σχολαὶ ἐπιτελοῦν εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Ἐν τέλει, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀπένευμεν εἰς τοὺς φιλοξενουμένους τὸ μετάλλιον ἐπὶ τῇ 100ετηρίδι τῆς Ριζαρείου Σχολῆς.

Ἡ ἡμέρα ἔκλεισε μὲ συναυλίαν νεωτέρας ἐκκλησιᾶς μουσικῆς, λαβοῦσαν χώραν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Φοιτητικῆς Ἑστίας Ἀρρένων «Βασιλεὺς Παῦλος», καθ' ἣν αἱ πολυμελεῖς χορωδία α) τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὸν κ. Ἀ. Μπελούσην, β) τοῦ κ. Ἀπ. Βαλληνδρά, γ) τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ

τόν κ. Δημήτριεφ, δ) τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τὸν κ. Θρ. Κάββουραν, καὶ ε) τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὸν κ. Κ. Χαραλαμπίδην, ἐξετέλεσαν ἀλληλοδιαδόχως ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ ἐκκλησιαστικὰς συνθέσεις ἐπιτυχῶς, ἀποσπάσασαι τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μουσικοῦ μέρους, ὁ μουσικολόγος κ. Ἀπ. Βηλληνδρᾶς δι' ἐμπεριστατωμένης συντόμου εἰσαγωγῆς του ἀνεφέρθη εἰς τοὺς σταθμούς τῆς νεωτέρας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χώρον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Κατόπιν ἐνὸς ὡραιότατου θαλασσίου ταξιδίου, ἡ ἱερὰ ὁμήγουρις τῶν φιλοξενουμένων Ἱεραρχῶν, τῇ συνοδείᾳ μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἄλλων κληρικῶν, τοῦ κ. Νομάρχου Πειραιῶς, τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Διοικητοῦ, τοῦ Ἀνωτ. Δ/τοῦ Χωρ/κῆς, κ. ἄ. ἀφίκετο τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς 6-5-71 εἰς Αἴγινα, γενομένη ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ εἰς τὴν ἀποβάθραν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ. Ἐν ἐπισήμῳ τελετικῇ πομπῇ οἱ Ἱεράρχαι μετέβησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ἔνθα ἐτελέσθη πάνδημος Δοξολογία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λέωνγκραντ κ. Νικηδόμου. Εἰς τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας προσεφώνησε τοὺς ἐπ.φανεῖς ξένους ὁ Σεβ. Ὑδρας κ. Ἱερόθεος, ἐκφράσας τὴν χαρὰν αὐτοῦ διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐπ.σήμεου ταύτης ἐπισκέψεως καὶ ἐτόνισε τὴν μεγίστην αὐτῆς σημασίαν.

Ἀπαντῶν ὁ Σεβ. Λέωνγκραντ κ. Νικόδημος ἀπηύθυνεν ἑλληνιστὶ τὸν περχάλιον χαίρετισμὸν «Χριστὸς Ἀνέστη» καὶ συνεχίσας ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν γεγονός τῆς ἐλεύσεως ἐν Ἑλλάδι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κατὰ τόπους αὐτοκεφάλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, πρὸς εὐχαριστήριον συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς 150ετηρίδος. Καταλήγων δ' ὑψήθη εἰς ἅπαντας τὴν εὐλογίαν τῆς Ζωοποιοῦ Τριάδος καὶ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου.

Ἀκολούθως ἅπαντες, μετὰ μικρὰν δεξίωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Οἰκοτροφείου κατηύθυνθησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, προσευχηθέντες μετὰ κατανύξεως ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Ναῷ καὶ προσκυνήσαντες ἐν καταφανεῖ συγκινήσει τὴν τιμίαν χάραν τοῦ ἁγίου καὶ περ ελθόντες τὰ σωζόμενα ἐνδαιτήματα τούτου, ἔνθα διατrophοῦνται καὶ πολλὰ προσωπικά τοῦ ἁγίου ἀντικείμενα. Περὶ τὴν μεσημβρίαν οἱ ἐπιφανεῖς ἐπισκέπται παρεκάθισαν εἰς κοινὴν μοναστηριακὴν τράπεζαν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ Σεβ. Ὑδρας :: Ἱεροθέος ὡμίλησεν, ἀναφερθεὶς εἰς τὸν σεπτὸν Ἱδρυτὴν τῆς Ἱ. Μονῆς ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νεκταρίου, ὑψαρίστησε δὲ καὶ αὐτὸς τοὺς εὐλογητοὺς φιλοξενουμένους, ἐν μέρους τῶν ὁποίων ἀπήντησεν δι' ὀλίγων εὐχαριστῶν ὁ Μακ. Μητροπολίτης Πράγας κ. Δωρόθεος.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον πάντων εἰς Ἀθήνας, παρετέθη ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπίσημον δεῖπνον ὑπὸ τῆς Ἐθν. Κυβερνήσεως, εἰς ὃ παρεκάθισαν, πλὴν τῶν προσκεκλημένων Ἱεραρχῶν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος μετὰ μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἔτεροι Ἱεράρχαι, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθν. Παιδείας κ. Ν. Σιώρης, ὁ Ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Δ. Τσάκωνας, οἱ Γεν. Γραμματεῖς κ. κ. Ν. Γαλιδάκης καὶ Χρ. Μιχαλός, ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἀθ. Χαστούπης, ὁ Γεν. Δ/τῆς Ὁρησκευμάτων κ. Κ. Κούρκουλας, οἱ ἐν Ἀθήναις Πρέσβεις τῶν Χωρῶν, ἐξ ὧν προήρχοντο αἱ ἐπὶ μέρους ἀντιπροσωπεῖαι, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. ἄ.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Ν. Σιώρης προσφωνῶν τοὺς συνδαιτυμόνας εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι,
Σεβασμιώτατοι,
Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Θεωρῶ εὖνοιαν τῆς θείας Προνοίας ἰδιαίτεραν, τὸ ὅτι κατ' αὐτὴν ἡν στιγμήν ἔχω τὸ ἐξαιρετικὸν προνόμιον καὶ τὴν τιμὴν νὰ ἀπευθύνωμαι ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς μίαν ὁμήγουριν τόσοσιν σεβασμίαν, ὅσον φιλικὴν καὶ οἰκείαν. Διότι περὶ τὴν Τράπεζαν ταύτην συναντῶμεθα ἀπόψε ἀδελφοί. Εἴμεθα ὅλοι Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ἔχοντες τὴν αὐτὴν Πίστιν, τηροῦντες τὰς αὐτὰς ἱερὰς Παραδόσεις καὶ ἀποβλέποντες πρὸς τὴν Οἰκουμένην καὶ τὰ προβλήματα τῆς μετὰ τῆς αὐτῆς ἐλπίδος.

Δείγμα δὲ ἀπὸ τῆς ἐνότητός μας ταύτης εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὴν ἡν στιγμήν ἡ σκέψις ὅλων μας στρέφεται, εἶμαι βέβαιος περὶ τούτου, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Τὴν σεπτὴν Κορυφὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, ὁ ὁποῖος συμκαρτάτατι νοερώς μεθ' ἡμῶν βλέπων ὡς στελέχη κύκλω τῆς τραπέζης τὸν τὰ ἔκγονα του.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον συνηντήθημεν ἀπόψε ὅλοι ἐδῶ, παρὰ τὴν σιμὴν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τὸ «μυστήριον» τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἶναι, ὡς γνωστὸν, ἡ ἀνάμνησις δύο μεγάλων γεγονότων τῆς Ἰστορίας τῆς Ἀνθρωπότητος. Τῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεώς της, καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀποστολῆς τῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ Ναοῦ των ἐν τῇ γενετείᾳ των Θεσσαλονίκῃ.

Τὰ δύο ταῦτα κολοσσιαῖα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Ἀνθρωπότητος γεγονότα, ὅσον καὶ ἂν ἀπέχον μετὰ τὰς χρονικῶς, συναντῶνται ἐν τούτοις καὶ συμπορεύονται εἰς τοὺς μαϊνάνδρους τῆς ἱστορίας ὡς καρποὶ τῆς αὐτῆς ἑξέως, ἥτοι τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως.

Τῆς Πίστεως ἐκείνης, ἡ ὁποία δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ μεταβάλλῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς «χαρίεν ὄν» — ὡς

χαρίεν ἔστ' ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ»— ἀλλ' ἀγωνίζεται διὰ τὰ τὸν ἀνυψώση, τὸν ἀναβιβάσῃ καὶ τὸν καταστήσῃ Θεόν. «Θεὸς ἄνθρωπος γέγονεν, ἵνα τὸν ἄνθρωπον Θεὸν ἀπεργάσῃται».

Καὶ ὑψώνει πρὸς τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου κλίμακα οὐρανομήκη, τὴν κλίμακα τῶν ἀρετῶν, τὴν ὁποίαν ἀνῆλθον ἄνδρες ὀσίοι, ὡς ὁ Κ υ ρ ι λ λ ο ς καὶ ὁ Μ ε θ ὀ δ ῖ ο ς καὶ ἕτεροι, γενναῖοι, ὡς οἱ ἥρωες τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν παρατάξεων τούτων τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα τιμᾷ καὶ γεραίρει σήμερον οὐ μόνον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς μεθ' ἡμῶν. Διότι τὰ γεγονότα, ὡς καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα, δὲν ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Εἶναι γεγονότα καὶ πρόσωπα προέχοντα ἐν τῇ Ἱστορίᾳ καὶ ἀνήκοντα εἰς ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους λαούς. Ἡ καρδιά τῶν Ἱεραποστόλων Κ υ ρ ι λ λ ο υ καὶ Μ ε θ ὀ δ ῖ ο υ ἐσκίση μεν εἰς Ἑλληνικὸν χώρον, ἀλλ' ἐπαναπαύθη πλησίον σας. Καὶ πρὸ 150 ἐτῶν ὁ τόπος οὗτος, εἰς τὸν ὁποῖον φιλοξενεῖσθε, ὑπῆρξεν ὁ χώρος, ὅπου ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ 1821 ἔπαλλεν ἡ καρδιά ὅχι μόνον τῶν Ἑλλήνων,

ἀλλ' ἀπάντων τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων. Καὶ τοὺς παλμοὺς τούτους τοὺς ἡσθάνετο ἐντόνους εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς, ὅσονδήποτε ἀπομεμαζουσμένην, πᾶσα ψυχὴ Ὁρθοδόξων.

Διότι εἶναι τῆς Ὁρθοδοξίας μῆνυμα τὸ μῆνυμα τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ εἶναι τῆς Ὁρθοδοξίας ἐπιταγὴ αἱ χάριν τῆς Ἐλευθερίας θυσίαι. Τοὺς παλμοὺς δὲ τούτους τῶν Ὁρθοδόξων τοὺς συνελάμβανε μεγαλοφυῶς, τοὺς ἀπεκρυστογράφει καὶ τοὺς μετέπλαθεν εἰς ἄσμα γλυκὺ καὶ θοῦρον μάχης ὁ Ρ ή γ α ς ὁ Φ ε ρ α ῖ ο ς. Ὁ κοινὸς Ψάλτης καὶ ὁ κοινὸς Μάρτυς. Ἐψάλλε τὸ ἴδιον καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ Κ υ ρ ι λ λ ο υ καὶ Μ ε θ ὀ δ ῖ ο υ ἄσμα. Τὸ «καινὸν ἄσμα». Εἰς διαφορετικὴν ἀπλῶς ἐποχὴν καὶ εἰς διαφορετικὸν πεντάγραμμον. Κατὰ τὰ ἄλλα ἐτέλουν ἅπαντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἑξαρχὴν καὶ ἐνεπνέοντο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δραμα. Τὸ δρᾶμα τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ἐλευθερίας.

Ἦδη σήμερον, μετὰ 150 ἔτη ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἡ Χώρα αὐτὴ δὲν ἔχει ἄλλην ἐπι-

Οἱ προσκεκλημένοι Ἱεράρχαι μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἐπίσημον δεῖπνον, ὅπερ παρέθεσε πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἡ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις. Παρίστανται Ὑπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

θυμίαν, δὲν δύναται νὰ ἔχη ἱερωτέραν ἐπιθυμίαν, ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποβῇ καὶ πάλιν ὁ πιστὸς διάκονος τοῦ μεγάλου μηνύματος, τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἀπευθύνῃ ἡ Χριστιανικὴ Πίστις πρὸς τὸν σύγχρονον κόσμον, πρὸς τὴν Οἰκουμένην. Τὸ μήνυμα τῆς Ἀγάπης, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοσύνης.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ σὰς ὑποδέχεται ἀδελφικῶς καὶ ὑψώνει, δι' ἐμοῦ, τὸ ποτήριον τοῦτο ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς Ἑλληνικῆς ἀμπέλου, εἰς ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν Ὑμῶν προσωπικῶς καὶ τῶν λαῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστος Ὑμῶν προέρχεται.

Ἀπαντῶν ἐξ ὀνόματος τῶν παρισταμένων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ. Ἰουστινιανὸς ἡὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ τὰ ἔναντι αὐτῶν φιλόξενα αἰσθήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀγομένην ἐθνικὴν ἐπέτειον, ὡς καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗΝ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Παρασκευῆς 7-5-71 ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ φιλοξενούμενοι Ἱεράρχαι μετὰ τῶν συνοδῶν αὐτῶν ἐπιβαίνοντες εἰδικῶς ναυλωθέντος ἀεροσκάφους τῆς «Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας» διὰ Κοζάνην, πρῶτον σταθμὸν τῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα περιηγήσεως αὐτῶν εἰς διάφορα ἐκκλησιαστικὰ κέντρα τῆς Μακεδονίας. Τῆς περιηγήσεως δὲν μετέσχον οἱ Μακ. Πατρ. Ἀλεξανδρείας καὶ Ρουμανίας, ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς Βουλγαρίας καὶ ὁ Σεβ. Λένινγκραντ, ἀναχωρήσαντες τὴν ἰδίαν ἡμέραν δι' Ἀδδὶς-Ἀμπέμπα Αἰθιοπίας, προκειμένου ἵνα μετὰσχῶσι τῶν αὐτόθι τελετῶν ἐπὶ τῇ ἐνθρονίσει τοῦ νεοεκλεγέντος Πατριάρχου κ. Θεοφίλου.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Κοζάνης τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὑπεδέχθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Διονύσιος, συνοδούμενος ὑπὸ τῶν ἐκπροσωποῦντων τὴν Ἱ.Σ. Σεβ. Συνοδικῶν Ἰωαννίνων κ. Σεραφεῖμ καὶ Ναυπακτίας κ. Δαμασκηνοῦ, ὡς καὶ τοῦ Σεβ. Ἀκαρνανίας κ. Θεοκλήτου, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Νικοδήμου, Χίου κ. Χρυσόστομου καὶ Ἐλασσώνος κ. Σεβαστιανοῦ, πλαισιούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Πολυκάρπου, Θήρας κ. Γαβριήλ, Καστορίας κ. Δωροθέου, Γρεβενῶν κ. Χρυσόστομου, Σύρου κ. Δωροθέου, Φλωρίνης κ. Ἀυγουστίνου καὶ Βερροίας κ. Παύλου. Παρίσταντο ἐπίσης ὁ Νομάρχης κ. Γ. Κράγκαρης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ Ἀντ/γος κ. Α. Τζουβελέκης καὶ ὁ Δ/τῆς τῆς IX Μεραρχίας Ὑποστράτηγος κ. Π. Τσαντήλας. Ἀμα τῇ καθόδῳ ἐκ τοῦ ἀεροσκάφους τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν, ἀγκυρα στρατοῦ καὶ ἡ μουσικὴ ἀπέδωκε τὰς κεκανονισμένας τιμὰς, ἀκολούθως δὲ ἐσχηματίσθη πομπὴ ἐξ αὐτοκινήτων, ἥτις κατηυθύνθη εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς Κοζάνης,

ἐνθα ἀνέμενεν ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Πολυζούλης μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ μέγα πλῆθος λαοῦ, παντοιοτρόπως ἐκδηλοῦντος τὰ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς Ὁρθοδόξους Πρωθιεράρχας, οἵτινες κατελθόντες τῶν αὐτοκινήτων μετέβησαν ἀκολούθως ἐν ἐπισήμῳ πομπῇ, προπορευομένου τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον. Ἐκεῖθεν, μετὰ ὀλιγόλεπτον παραμονήν, ἀνεχώρησαν διὰ τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ ἁγ. Νικολάου, ἐνθα ἐτελέσθη Μέγας πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Ζίτσης κ. Βασιλείου.

Ἐν τέλει τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κοζάνης κ. Διονύσιος, προσεφώνησε τοὺς φιλοξενούμενους αὐτοῦ, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἐν ἀληθείᾳ λέγω, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν εὐρίσκομαι εἰς δύσκολον θέσιν· εἶμαι ἡναγκασμένος, ἀκολουθῶν τὴν κοινὴν συνήθειαν, νὰ ἐκφράσω διὰ λόγων τὴν εἰλικρινῆ χαρὰν, ἥτις διακατέχει ἐμὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου μου, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, τοὺς ὁποίους ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν μας. Χαίρομεν πάντες, ὅτι βλέπομεν ἐν μέσῳ ἡμῶν Ποιμένας καὶ Διδασκάλους τῶν ὁμοδόξων καὶ ἀδελφῶν ἐν τῇ πίστει Ἐκκλησιῶν.

Ἄλλ' ἐγὼ συστρέφομαι τὴν καρδίαν, ὅτι ἐπιτάσσομαι, ἵνα τὴν εὐγλωττον σιγὴν τῆς κατανύξεως διακόψω διὰ συνήθων καὶ τυπικῶν λόγων. Ὅθεν, ἐπιτρέψατέ μοι, ἵνα σιγήσω μᾶλλον ἢ λαλήσω.

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ λαλεῖ ὁ Θεὸς καὶ ὁμιλεῖ ὁ Κύριος, ἡμεῖς δὲ, φωτίζοντες τοῦ Πνεύματος, ἀκούομεν ἐν σιγῇ καὶ κατανύξει. Ἀκούομεν καὶ θεώμεθα, θεώμεθα καὶ μυσταγωγούμεθα. Ἀκούομεν, ὅσα οἱ Προφῆται, ὑπὸ Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι, προκατήγγειλαν· ὅσα, ἰδίᾳ ἐξουσία καὶ δυνάμει, ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Κύριος εἶπε καὶ ἔπραξεν· ὅσα οἱ Ἀπόστολοι, δυνάμει ἐνδυνάμενοι ἐξ ὕψους, ἐποίησαν καὶ ἐκήρυξαν. Ἀκούοντες δὲ, πιστεύομεν καὶ θεώμεθα τὸ κάλλος τῆς θείας ἀληθείας περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν· θεώμεθα τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς ἁγίας δόξης, δι' οὗ ἀνγάζονται αἱ ἔμφυτοι εἰκόνες τοῦ Θεοῦ — τὰ πρόσωπα τῶν Ἀγίων εἰς τὰ εἰκονίσματα, δι' οὗ φαιδρεύονται αἱ ὕψεις τῶν μετὰ τῶν ἱερέων συνευχομένων πιστῶν.

Ἄλλ' ἐν τῇ συνάξει τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀκούομεν οὐδὲ θεώμεθα μόνον, ἀλλὰ καὶ δεχόμεθα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὴν ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου καὶ ἀγόμεθα μυστικῶς εἰς κοινωνίαν καὶ μέθεξιν τῆς θείας φύσεως. Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τελουμένων, ὄντων ὑπὲρ λόγον, ἀνεπαρκῶς εἰς ταῦτα δύναται νὰ βοηθήσῃ ὁ λόγος, διότι «ὁ μὲν νοῦς τῶν πραγμάτων ἐλάσσων, ὁ δὲ λόγος τῶν νοουμένων καταδεέστερος».

"Οθεν και ἡμεῖς, κοινῇ σήμερον ἐορτάζοντες και χαίροντες, μυσταγωγηθῶμεν μᾶλλον και μὴ διαλεχθῶμεν. «'Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ἀλλήλους ἐν χαρᾷ θεασώμεθα και ἀλλήλους περιπτυνώμεθα. Εἰπόμεν και ἡμεῖς, μικρόν τι παραλλάσσοντες τὸ ὑπὸ τοῦ ὁσίου ἀσκητοῦ πρὸς τὸν ἄββαν 'Αντώνιον· 'Αρχεῖ εἰς ἡμᾶς μόνον ὅτι βλέπομεν ἀλλήλους, Πατέρες και 'Αδελφοί.

'Απαντῶν ὁ Σεβ. Ζίτσης κ. Β α σ ί λ ε ι ο ς, εἶπε τὰ ἑξῆς:

"Ἦδη ἐπὶ πολλάς ἡμέρας ἡμεῖς οἱ ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν 'Ορθοδόξων λαῶν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν 'Ιερὰν σας Χώραν, πρὸς ἐορτασμόν τῶν μεγάλων ἱστορικῶν σας γεγονότων. Διερχόμενος τὴν 'Ιερὰν Χώραν σας, ὡς νὰ ἀκούω τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Μωϋσῆν: «'Αὔσον τὸν ἱμᾶντα τοῦ ὑποδήματός σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας γῆ ἁγία ἐστίν». Καὶ ἡμεῖς βαδίζομεν ἐδῶ, και συνεχῶς ἀκούομεν τὴν φωνὴν αὐτήν. "Ενας μέγας διανοητής και κήρυξ τῆς Σερβικῆς 'Εκκλησίας λέγει: "Όταν μὲ φίλους μοιρασθῇ τις τὴν λύπην, αὕτη ὀλιγοστεύει. "Όταν μοιρασθῇ τὴν χαρὰν, αὕτη αὐξάνει. Καὶ τὸ 'Ελληνικὸν πνεῦμα λέγει: «Τὸ μὲν συλλυπεῖσθαι ἀνθρώπινον, τὸ δὲ συγχαίρειν ἀγγελικόν». "Ἦλθομεν ἐδῶ διὰ νὰ μοιρασθῶμεν μεθ' ὑμῶν τὴν χαρὰν και νὰ ὑψωθῶμεν οὕτω εἰς ἀγγελικὸν ἐπίπεδον.

Δὲν ἐπιθυμῶ ἐγὼ νὰ ὁμιλήσω. 'Αφήνω τὴν ἱστορίαν νὰ ὁμιλήσῃ. 'Αφ' ὅτου ἀπὸ τινων ἡμερῶν εὐρίσκομαι ἐνταῦθα ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Σερβικῆς 'Εκκλησίας, βλέπω εἰς τὰς εἰκόνας τοὺς ἥρωας τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ, και μετ' αὐτῶν τοὺς πνευματικὸς πατέρας του.

Καὶ ἡμεῖς οἱ 'Ορθόδοξοι Σέρβοι ἔχομεν τὰς αὐτὰς εἰκόνας ἐκ τῆς αὐτῆς περιόδου, ὅταν ὁ Καραγεώργης τῆς Σερβίας ἐπανεστάτησεν εἰς τὴν Χώραν μας ἐναντίον τῶν Τούρκων. Καὶ εἰς ἡμᾶς ὁ ἱερός κληρὸς τότε ἐπροωστᾶτο εἰς τὸν ἀγῶνα, και ἡ 'Εκκλησία ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ἐπαναστατημένου λαοῦ.

Οἱ κοινοὶ οὗτοι ἀγῶνες, τὰ αὐτὰ ἰδεώδη, ἡ αὕτη πίστις μᾶς ἐνώνουν Σέρβους και 'Ελλήνας. Προέρχομαι ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην τῆς Σερβίας, ὅπου ζῇ ὁ λαός μας, ὅστις τὸ 1821 συμμετέσχεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821».

Τελευτῶν ὁ Σεβ. Ζίτσης ἠυχήθη εἰς ἅπαντας νὰ παραμείνουν ἐν τῇ κτηθείσῃ ἐλευθερίᾳ, μὴ λησμονούντες τὰ ἀγαθὰ, ὑπὲρ ὧν ἐγένετο ὁ μέγας ἀγών: "Ἦτοι τὴν πίστιν, τὴν πνευματικὴν ἐνότητα και τὴν 'Ορθοδοξίαν.

'Εν συνεχείᾳ και μετὰ τὴν παρακολούθησιν ἐθνικῶν χορῶν ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ, ἐκτελεσθέντων ὑπὸ μαθητῶν και μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου ἐνδεδυμένων ἐθνικᾶς ἐνδυμασίας, οἱ φιλοξενούμενοι παρεκάθησαν εἰς ἐπίσημον νησιτίσιμον δεῖπνον, παρατεθὲν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Λέσχῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁμιλήσεν ὁ Σεβ. Κοζάνης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι Προκαθήμενοι,

Σεβασμιώτατοι 'Ιεράρχαι,

Πρεσβύτεροι και Διάκονοι, οἱ πάσης τιμῆς ἄξιοι,

'Εντιμότατοι 'Αρχοντες και λοιποὶ ἀδελφοί,

Δὲν διέλαθε βεβαίως τὴν προσοχὴν σας ὁ ἐν τῷ Ναῷ ὑπαυγισμός μου, ὅτι κοινῇ σήμερον ἐορτάζομεν και χαίρομεν αἱ 'Ορθόδοξοι 'Εκκλησίαι. Ἡ μεγάλη 'Επανάστασις τῶν 'Ελλήνων τὸ 1821, τὸ ἐνδοξότερον ἱστορικὸν γεγονός τοῦ 19' αἰῶνος, εἶναι κατόρθωμα κοινὸν και δόξα κοινὴ τοῦ γένους τῶν 'Ορθοδόξων. Ὁ Προτοπάλτης Ρήγας ἐκάλει εἰς ἐξέγερσιν ὄλους τοὺς 'Ορθοδόξους τῆς Βαλκανικῆς. Ὁ 'Αλέξανδρος Ὑψηλάντης ἐκήρυξε τὴν 'Επανάστασιν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Γρηγόριος ὁ Ε', τὸ ἱερώτατον σφάγιον τοῦ 'Αγῶνος, περιεβλήθη τὸν στέφανον τῆς ἀγχόνης, ὅχι μόνον χάριν τῶν 'Ελλήνων, ἀλλὰ και ὄλων τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν του δικαιοδοσίαν 'Ορθοδόξων λαῶν.

"Εν κοινὸν σημείον τῆς παραδόσεώς μας, εἰς τὸ ὁποῖον συναντῶνται αἱ κατὰ τόπους 'Ορθόδοξοι 'Εκκλησίαι, εἶναι οἱ κοινοὶ ἀγῶνες τῆς μιᾶς και ἀδιαιρέτου 'Ορθοδοξίας μεθ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν λαῶν τῆς, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν 'Αλεξανδρείᾳ, ἐν 'Αντιοχείᾳ, ἐν 'Ιεροσολύμοις, ἐν ταῖς Χώραις τῆς Βαλκανικῆς και τοῦ Βορρᾶ, ἐν Κύπρῳ, ἐν Κορίθῃ και ἅπαντα τοῦ γῆς, ὅπου παροικοῦσιν 'Ορθόδοξοι Χριστιανοί.

"Ἡ ἐκατοστὴ πεντηκοστὴ ἐπέτειος τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως εἶναι κοινὴ ἐορτὴ ὄλων τῶν 'Ορθοδόξων, διὰ τοῦτο ἐν ἐνὶ στόματι και μιᾷ καρδίᾳ, 'Ορθοδόξῳ τῇ πίστει και 'Ελληνίδι τῇ φωνῇ δοξάζομεν τὸν ποιῶντα ἐνδοξὰ τε μεγάλα και θαυμαστά, ἐπαναλαμβάνοντες τὸ Ψαλμικόν: «Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

'Ακολούθως, ἐψάλη ὑπὸ τῶν συνδαιτυμόνων εἰς θριαμβευτικὸν ὕψος τὸ Προκείμενον. «Τίς Θεὸς μέγας» και μετὰ ταῦτα ὁμιλήσεν ὁ Μακ. Πολωνίας κ. Β α σ ί λ ε ι ο ς, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Σὺ εἶ ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος!» 'Ιδὸν ἐν ἀκόμῃ θαῦμα σήμερον, τὸ νὰ εἴμεθα ἐδῶ ὅλοι παρόντες. "Όταν ἡ Κων/πολις ἔπεσε, και παρηκολουθοῦμεν ἐκ τῆς ἱστορίας τὰ δεινὰ τοῦ ὑποδοῦλου 'Ελληνισμοῦ, μία θλίψις ἐπίεξε τὰ στήθη μας, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ 'Ορθόδοξος λαός, ὁ ἀδελφός μας, ἔσθρε τὸν βαρὺν του σταυρόν. Ὁ Πολωνικός λαός ἐνίκησε τοὺς Τούρκους παρὰ τὴν Βιέννην, και τοὺς ἠνάγκασε νὰ ὑποχωρήσουν. Καὶ ὅταν ἐξεροῦγῃ ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν 'Ελλάδα, πολλοὶ Ρῶσοι και Πολωνοὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα.

Τώρα πλέον ὁ φόβος ἔφυγε και ἐπικρατεῖ χαρά. Καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, διότι μᾶς ἠξίωσε νὰ ἔλθωμεν ἐδῶ συμμεθεύοντες τῆς χαρᾶς ταύτης. Εἴμεθα ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, διότι ἀπὸ αἰῶνων τρεφό-

μεθα διὰ τῆς πνευματικῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει ἡ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία μας. Αὐτὴν τὴν πληρότητα τῆς χάριτος ὀφείλομεν νὰ τηρήσωμεν, θυσιάζοντες καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας. 'Εὰν αὐτὸ τηρήσωμεν, ὅλα τὰ ὑπόλοιπα θὰ μᾶς δώσῃ ὁ Θεός. 'Επικαλοῦμαι τὴν ἐδλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς ὑπερόχου 'Ελλάδος, τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, ἰδιαίτερος ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς νεότητος».

'Επηκολούθησεν ἐπιτυχῆς χορωδιακὴ ἀπόδοσις ὀρισμένων ὕμνων καὶ ᾠσμάτων ὑπὸ τῆς χορωδίας τοῦ Συλλόγου «Ἡ Πανδώρα», καὶ ἡ ἡμέρα ἐκλείσει μετ' ἀρίστου ἐντυπώσεως ἐκ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς καὶ τῆς ἀβραμιαίας ξενίας, καθὼς καὶ τῶν πλουσίων δώρων, τὰ ὅποια προσέφεραν εἰς τοὺς φιλοξενουμένους αὐτοῦ ὁ Σεβ. Κοζάνης κ. Διονύσιος.

ΕΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΝ ΚΑΙ ΓΡΕΒΕΝΑ

Μετὰ δίωρον ὠραιστάτην διαδρομὴν ἐν μέσῳ κατὰ φύτον τοπίου ἡ ἱερὰ πομπὴ τῶν φιλοξενουμένων καὶ τῶν τούτους τιμητικῶς συνοδευόντων 'Ελλήνων 'Ιεραρχῶν, ἔφθασε τὴν 10.30' π.μ. τοῦ Σαββάτου 8-5-71 εἰς τὴν γραφικὴν, παραλίμνιον, ἀμφιθεατρικὴν Καστορίαν. Εἰς τὰ ὅρια τῆς 'Ι. Μητροπόλεως ὑπεδέχθη τοὺς ἐπισήμους ὁ Σεβ. Καστορίας κ. Δωρόθεος. «Ἀμα τῇ ἀφίξει εἰς Καστορίαν, ἐτελέσθη Δοξολογία ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ Ναῶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν 'Αρχῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πράγας κ. Δωρόθεου.

Τοὺς ἐπιφανεῖς ἐπισκέπτας προσεφώνησεν ὁ Σεβ. Καστορίας κ. Δωρόθεος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Σεβασμιώτατοι 'Αγιοι Πατέρες,

«Τί γάρ ἂν γένοιτο χαριέστερον, ἢ τοὺς τοσούτω τῷ πλήθει τῶν τόπων διηρημένους τῇ διὰ τῆς ἀγάπης ἐνώσει καθορᾶν εἰς μίαν μελῶν ὁμονίαν ἐν σώματι Χριστοῦ δεδέσθαι;» διδάσκει ὁ Μέγας Βασίλειος ('Επιστ. Ο'). «Πολλὰ γάρ ἐστι τὰ χαρακτηρίζοντα τὸν Χριστιανισμόν, μᾶλλον δὲ πάντων καὶ κρείττον ἀπάντων ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη», βροντοφωνεῖ ὁ Θεῖος Χρυσόστομος (λγ' ὁμιλ. πρὸς 'Εβραίους).

'Εν συγκινήσει βαθεῖα καὶ χαρᾷ ἀνυποκρίτῳ, δεχόμεθα σήμερον τὴν σεπτὴν χορείαν τῶν Ταγῶν τῶν ἀδελφῶν 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν εἰς τὴν 'Ιερὰν Μητρόπολιν Καστορίας, ἣτις ὡς Βυζαντινὸν κειμήλιον ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἵσταται καὶ ὡς ἀειφειγγὴς φάρος ἐκπέμπει τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνάς της ἀνά τὴν ὁδὸν ἐν, ὑπομνησκουσα ἐντόνως τὴν ἀθανασίαν τοῦ 'Ελληνοχριστιανικοῦ καὶ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. 'Ἡ πόλις τῆς Καστορίας ἀποτελεῖ τὸ ἀστεῖρετον ὀπλοστάσιον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου οἱ Βυζαντινοὶ 'Αρχαιολόγοι καὶ σύμπας ὁ Θεολογικὸς Χριστιανικὸς κόσμος λαμβάνουν τὰ ἰσχυρὰ καὶ νικηφόρα ὅπλα καὶ διαλύουν τὰς πλάνας τῆς φθορᾶς, καὶ ἀποκρούουν τὰς ἀδίκους ἐπιθέσεις κατὰ τῆς φωτοδότου 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, καταβάλλοντες τὰς προσβολὰς καὶ ἐξαφανίζοντες τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀθείαν, κατανικῶντες τὰς ψευ-

δεῖς διδασκαλίας καὶ κατασυντερίβοντες τὴν δυσώδη κακίαν καὶ τὴν ἐπαίσχυντον σκωφαντίαν. Καὶ ὄντως μέχρι σήμερον καὶ ἔσσεῖ, ἡ Καστορία ἀποτελεῖ τὸ λαμπρὸν προπύργιον τοῦ 'Ελληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, κρατεῖ διὰ τῶν Μνημείων της τῶν Χριστιανικῶν, ἀκοίμητον τὸ φῶς τὸ μέγα καὶ ἄδυντον, τὸ φωτίζον καὶ καταναγάζον καὶ ἀγιάζον τοὺς πιστοὺς γενικῶς καὶ ὁδηγοῦν αὐτοὺς εἰς ἀρετὴν καὶ ἀσφαλῆ ὁδὸν σωτηρίας. 'Ἡ χαρὰ ἡμῶν εἶναι μεγάλη, διότι σήμερον οἱ Σεπτοὶ Ταγοὶ τῆς 'Ορθοδοξίας, οἱ διακεκριμένοι 'Επίσκοποι τοῦ 'Ορθοδόξου Χριστιανικοῦ Πνεύματος καὶ τῆς 'Ιερᾶς Παραδόσεως καὶ οἱ κορυφαῖοι ἐπιστήμονες τῆς Χριστιανικῆς 'Αρχαιολογίας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν 150 ἐτῶν τῆς 'Εθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας καὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ τῶν 'Ελλήνων 'Ιεραποστόλων καὶ Πατέρων Μεθοδίου καὶ Κωνσταντίνου, συνήλθομεν ἐπὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὸν 'Ιερόν τοῦτον χώρον ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ ἡνωμένοι καὶ συμπροσευχόμενοι πρὸς ἀλλήλους φθονοῦντες, ἀλλήλους μισοῦντες, ἀλλήλους προκαλοῦντες, καὶ ἀλλήλους δάκνοντες, κατὰ τὸν θεηγόρον Παῦλον, ἀλλὰ ἡνωμένοι τῇ πίστει, συνδεδεμένοι ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ προκόπτοντες ἐν τῇ ἀρετῇ καὶ διάγοντες ἐν εἰρήνῃ, ἵνα διὰ πάντων ἡμῶν τὸ 'Όνομα τοῦ Θεοῦ θαυμάζεται ἐν τῇ κτίσει, καὶ μεγαλύνηται, καὶ δοξάζεται ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ὅπου ἡ 'Ορθοδοξία καὶ ὁ Χριστιανισμὸς θριαμβεῖ, καταναγάζων τὰ σκότη τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀθείας, τῆς παραποιήσεως καὶ τῆς παρερμηνείας.

Εὐλαβῶς στρέφοντες τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν πρὸς τὴν 'Υψηλὴν Κεφαλὴν τῆς 'Ορθοδοξίας, τὸν Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἡμῶν 'Αθηνάργουραν τὸν Α', πρὸς τοὺς 'Ορθοδόξους 'Αδελφούς, τοὺς ἀπόντας ἐκ τῆς σημερινῆς ταύτης συνάξεως, ἐν βαθείᾳ συγκινήσει καὶ κατανύξει, δεόμεθα τοῦ 'Αναστάντος Θεοῦ τῆς 'Εκκλησίας Δομήτορος, ὅπως ὥσι μακρὰ τὰ ἔτη ἡμῶν πρὸς δόξαν τῆς 'Αγίας ἡμῶν 'Εκκλησίας. Τῶν 'Ορθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ 'Αρχιεπισκόπων καὶ σύμπαντος τοῦ Χριστεπωνόμου πληρώματος πολλὰ τὰ ἔτη. 'Αμήν.

'Απαντῶν εἰς ταῦτα ὁ Μακ. Πράγας κ. Δωρόθεος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡδόκησεν ὁ Θεός, ὅπως ἐπισκεφθῶμεν τὴν ἁγίαν γῆν τῆς 'Ελλάδος, τὴν ἁγιασθεῖσαν διὰ τῶν ποδῶν τοῦ ἀπ. Παύλου, καὶ πλημμυρίσουν αἱ καρδίαι μας ἀπὸ χαρᾶν, διότι ὅπου καὶ ἂν ἐσθῆθμεν, ἐτόχομεν ἐγκαρδίον καὶ ἀδελφικῆς ὑποδοχῆς. 'Αφίχθημεν κατὸ πιν προσκλήσεως τοῦ Μακαρ. 'Αρχιεπισκόπου 'Ιεροσολύμου, διὰ τὴν ναὶ μοιρασθῶμεν τὴν χαρὰν σας ἐπὶ τῇ 150ετηρίδι τῆς 'Εθνικῆς σας Παλιγγενεσίας. Αἰσθανόμεθα πόσον ἀγαπᾶτε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πατρίδα σας, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι στερεὰ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τῶν προγόνων σας. Παντοῦ τῆς 'Ελλάδος βλέπομεν δειγμάτων τοῦ 'Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἦλθε καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας. 'Ἡμεῖς μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας φυλάττομεν τὸν θησαυρόν, τὸν ὁποῖον μᾶς με-

τέδωσαν οί πρόγονοί σας, τὸν θρησκευτικὸν πολιτισμὸν, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐκκληροδότησαν. Χαιρόμεθα βλέποντες μετὰ πόσῃ ἐπιμονῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τηρεῖ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν του. Καὶ δι' ἡμᾶς τὸ μέλημα τοῦτο εἶναι πρῶτιστον».

Τελευτῶν ὁ Μακ. Πράγας ἡγαρίστησεν ἐκ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν φιλοξενουμένων τὸν Σεβ. Καστορίας διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀγάπην Του. Ἀκολουθῶς, ἐγένετο ἐπίσκεψις εἰς τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα τῆς πόλεως, καὶ μετὰ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Καστορίας παρατεθὲν γεῦμα, ἀνεχώρησαν ἅπαντες διὰ Καλαμπάκαν.

Κατὰ τὴν δέλευσιν τῆς πομπῆς ἐκ τῆς πόλεως τῶν Γρεβενῶν, ἐγένετο ὀλιγόλεπτος στάθμευσις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν Σεβ. Γρεβενῶν κ. Χρυσόστομον, ὅπως δεξιωθῇ ἐπ' ὀλίγον τοὺς Μακαριώτατους καὶ Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ αὐτοῦ Μεγάλῳ, πρὶν ἢ συνεχίσωσι τὴν πορείαν αὐτῶν πρὸς Τρίκαλα.

Εἰς Τρίκαλα καὶ Μετεῶρα

Περὶ λύχνων ἀφᾶς ἡ ἱερὰ πομπὴ ἔφθασεν εἰς Τρίκαλα, προὐπαντηθεῖσα ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Σεραφείμ. Εἰς τὴν κατὰ μεσσην κεντρικὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως ὁ Δήμαρχος κ. Ἱ. Μάττης προσεφώνησε τοὺς ἐπισκέπτας καταλλήλως, ἐνῶ ἐκ μέρους αὐτῶν ἀντεφώνησεν ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχ. Ἱεροσολύμων Σεβ. Σεβαστείας κ. Γερμανός, εὐχαριστήσας τὸν εὐσεβῆ λαὸν διὰ τὴν αὐθόρμητον ὑποδοχὴν, ἣν ἐπεφύλαξεν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἡγέτας.

Ἀκολουθῶς, ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀσφυνκτικῷ πεπληρωμένῳ Ἱ. Ναῷ τοῦ ἁγ. Νικολάου Δοξολογία, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Σεβαστείας κ. Γερμανοῦ. Προσφωνῶν τοὺς φιλοξενουμένους ὁ Σεβ. Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Σεραφείμ, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι καὶ Σεβασμιώτατοι ἄγιοι ἀδελφοί, ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν,

Σεβασμιώτατε ἐκπρόσωπε τῆς ἁγίας καὶ Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου,

Ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι τοῦ τόπου, Τίμιον Πρεσβυτέριον, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

«Σήμερον ὁ χορὸς τῶν ἁγίων ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν, καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι... Σήμερον ἡ Ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθόδοξων παγή-γυρις ἀγάλλεται...».

Μετὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν μεγίστην χαρὰν καὶ βαθύτατην συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν αὐτὴν τὴν στιγμήν δοκιμάζω, ὑποδεχόμενος Ὑμᾶς, τοὺς Σεβασμίους καὶ Σεπτοὺς Προκαθημένους καὶ ἐκπρόσωπους τῶν Ὁρθόδοξων Πατριαρχείων καὶ Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἱστορικῆς ταύτης Μητροπόλεως Τρίκκης καὶ Σταγῶν, εἰς τὸν Ἱερὸν

τοῦτον χώρον, ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐπαπαύεται.

Ὑπεβλήθητε εἰς τὸν κόπον νὰ ἔλθῃτε πλησίον ἡμῶν καὶ πλησίον τῆς Ἐκκλησίας μας, διὰ νὰ χαρῇτε μεθ' ἡμῶν καὶ νὰ ἐνώσητε τὰς προσευχὰς σας μετὰ τὰς εὐχαριστηρίους ἰδικὰς μας ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 150 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην ἡμέραν τοῦ 1821, καθ' ἣν τὸ ἐπὶ 400 ἔτη δοῦλον Γένος ἤρchiσε τὸν γιγάντιον ἀγῶνά του διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας του. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' αὐτό ἡ παρουσία σας, παρουσία ἀγάπης, χαρίζει μοναδικὰς στιγμὰς εἰς τὸν εὐλαβῆ λαὸν μας, πλήρεις Χριστιανικοῦ μεγαλείου καὶ πνευματικῆς τωνώσεως.

Εἰς τὰς σεβασμίας μορφὰς σας ἀτενίζομεν τὴν ἐν πορείᾳ καὶ ἀγωνίᾳ εὐρισκομένην Ὁρθοδοξίαν. Εἰς τὸ πρόσωπόν σας βλέπομεν τοὺς ἀδελφούς τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας ἐκπροσωπεῖτε, καὶ αἰσθανόμεθα δέος καὶ θαυμασμόν, διότι, καὶ αὐτοὶ ἑκατομμύρια Ὁρθόδοξοι, συναθλοῦν ἐν τῇ αὐτῇ πίστει καὶ στοιχοῦν ἐπακριβῶς ἐν τῇ Ἱερᾷ Παραδόσει.

Ἀτενίσате τὸ βλέμμα τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμήν σὰς περιβάλλει, καὶ θὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀγάπην του, τὸν σεβασμὸν του, τὴν ὑπακοήν του. Σὰς βλέπει ὡς πατέρας του ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὡς ἀδελφούς τοῦ Κυρίου, καθ' ὅσον ὅλοι ἔχομεν ἐν βάπτισμα, μίαν πίστιν, καὶ ἀνήκομεν εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Μᾶς ἐνώνει ἡ μία ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια, ἡ αὐθεντικὴ διδασκαλία τῶν Ἀγίων Πατέρων μας, τὸ Ἁγιον Ποτήριον, τὸ πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἡ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν παρουσία σας καταργεῖ τὰ ἀποστάσεις καὶ ἐνώνει τὰς καρδίας μας, ἀφαιρεῖ τὰ διαχωριστικὰ ὄρια, καὶ βοηθεῖ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ψυχῶν μας, φυγαδεύει τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν πόνον καὶ δημιουργεῖ «τὸν ἐπιστηριγμὸν τῶν καρδιῶν». Ὅλοι μας θεωροῦμεν τὸ γεγονός αὐτὸ τῆς παρουσίας σας ὡς ἐν θαυμαστὸν γεγονός τῆς Θείας Χάριτος, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς μίαν πλήρη, τελείαν, ἀρραγὴ καὶ ἀδιάσπαστον ἐνότητα τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, βαθεῖαν καὶ ὁλοκληρωμένην, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἐνότητος τῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος, καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν δόξαν τῆς Ὁρθόδοξίας κατὰ τοὺς κοσμογονικοὺς τούτους καιροὺς.

Ἡ ἐπαφὴ ὅλων Ὑμῶν μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατὰ τὰς στιγμὰς αὐτὰς τῶν ποικίλων ζυμώσεων καὶ ἐπαφῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ ἰδιαίτερος τῆς προετοιμασίας τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν εἰς μίαν ζωὴν συμπορεύσεως, ἐνότητος καὶ ἀγάπης ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ γενικῶς ὅλοι αἱ Διορθόδοξοι ἐπαφαί, πὺλ λαμβάνουν καθημερινῶς χώραν, θὰ βοηθήσουν τὰ μέγιστα εἰς μίαν ἀμοιβαίαν γνωριμίαν προσώπων καὶ καταστάσεων, ἰδεῶν καὶ κινήσεων, διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ βαθύτερον καὶ πρακτικώτερον ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης, διὰ τῆς πνευματικῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ συμπαρά-

κλήσεως, και θα επιτευχθῇ μία οὐσιαστική συνεργασία εἰς πλείστον ὅσους τομεῖς και προσπάθειας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διὰ τῆς αξιοποιήσεως τῆς ἐμπειρίας μᾶς ἐκάστης ἐξ αὐτῶν.

Ἡμεῖς ὡς μίαν τοιαύτην πολύτιμον εὐκαιρίαν βλέπομεν τὴν εἰς τὴν Χώραν μας παρουσίαν σας, και προσευχόμεθα εἰς τὸν Κύριον, ὁ Ὅποιος μετ' ἐπιμονῆς ἐζητεῖ, «ἵνα πάντες ἐν ᾧ σιν», διὰ τὴν ἐπιτυχίαν και πραγματοποίησιν αὐτῶν τῶν σκοπῶν. Θέλομεν και πάλιν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν, διότι ἤλθετε πλησίον ἡμῶν, νὰ εὐχηθῶμεν ἐκ μέσης καρδίας νὰ διέλθῃτε ἐν χαρᾷ και πολλῇ εὐχαριστήσῃ τὸν ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Μητροπόλει, και νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν θερμῶς νὰ μεταφέρετε τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς τοὺς πιστοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν σας, διαβεβαιοῦντες αὐτοὺς ὅτι πάντοτε θὰ προσευχόμεθα εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ἐκτενῶς, ἵνα «ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες και αὐξανόμενοι... ἐν πᾶσι δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν και μακροθυμίαν» (Κολ. α, 10-11), συντελεῖτε εἰς τὴν στερέωσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἱερός Κλήρος, οἱ Ἀρχόντες ἡμῶν και ὁ λαὸς τῆς πόλεως και Ἐπαρχίας ταύτης σᾶς εὐχονται τὸ «καλῶς ἔλθετε» ἐν ἀγάπῃ πολλῇ τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀντεφώνησεν ὁ Σεβ. Σεβαστείας, εὐχαριστήσας καταλλήλως τὸν Σεβ. Τρίκκης και τὸν λαὸν τῆς πόλεως διὰ τὰς θερμὰς ἐκδηλώσεις του ὑπὲρ τῶν ἀφιχθέντων ἐπισήμων.

Τὸ ἐσπέρας ὁ κ. Δήμαρχος Τρικκάλων παρέθεσεν ἐπίσημον δεῖπνον, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως και τοῦ Νομοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ Σεβ. Λαοδικείας κ. Ἰγνατίος, ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Δημάρχου, ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν και ἀκολούθως ἀνεμνήσθη τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς 150ετηρίδος, ἥτις φέρει εἰς τὴν μνήμην ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ἀγαθὸν τῆς ἐλευθερίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὀρθὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας ἐν Χριστῷ.

Τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐν Καλαμπάκᾳ νεοδημητῶν και περικαλλεῖ Ἱ. Ναῷ τοῦ ἁγ. Βησσαρίωνος πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία, ἱεουργοῦντων τῶν Σεβ. Ἐπιφανείας κ. Ἀθανασίου, Πρέσβ. κ. Νικολάου και Τρίκκης και Σταγῶν κ. Σεραφεῖμ ἐν μεγίστῃ συρροῇ λαοῦ. Εἰς τὸ Κοινωνικὸν ὁ Σεβ. Τρίκκης παρεκάλει τὸν Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειον, ὅπως ἀπευθύνῃ λόγους οἰκοδομῆς πρὸς τὸν λαόν. Ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ θρόνου ὁ Μακαριώτατος εἶπε:

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

Ἦλθομεν ἐδῶ ἀπὸ διαφόρους Χώρας διὰ νὰ μοιρασθῶμεν μαζί σας τὴν χαρὰν σας. Ὅπως κάποτε ὁ Κύριος ἀνέστησε τὸν παραλυτικὸν λέγων πρὸς αὐτόν: Θέλεις ὕγιος γενέσθαι; τὸ αὐτὸ ἔκαμε και διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ἐβοήθησε νὰ ὀρθοποδήσῃ. Καὶ

ἡμεῖς διὰ τῶν προγόνων μας ἐκλαίμεν διὰ τὰ δεινά σας. Σήμερον ὁμως χαίρομεθα μαζί σας. Ἐρχόμενος ἐδῶ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Μακ. Ἀθηναίων κ. Ἱερωνύμου, βλέπομεν τὴν εὐσέβειαν και τὴν ἀγάπην σας, βλέπομεν τὸν λαὸν ποὺ ἀνεγείρει και ὑπερπληροῖ τοὺς Ναοὺς, ποὺ ἐνγνωμονεῖ τὸν Θεὸν διὰ τὰς ἐδεργείας Του. Ἡμεῖς σήμερον προσευχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ, σᾶς εὐχόμεθα ὅλας τὰς χάριτας τοῦ Θεοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς Ὁρθοδόξου μας πίστεως. Καὶ ἡμεῖς ἀπὸ σᾶς ζητοῦμε νὰ διατηρήσετε τὴν πίστιν σας αὐτὴν. Τώρα ποὺ εἰσθε εὐτυχεῖς, παραδόσατε τὴν ζωὴν σας εἰς τὸν Κύριον, δοξάζοντες τὴν Παναγίαν Μητέρα Του. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν γῆν αὐτὴν, τὸν εὐσεβῆ λαόν, τὴν νεολαίαν, και τοὺς πνευματικὸς σας ποιμένας, οἱ ὁποῖοι κάποτε μὲ χρυσὰ γράμματα ἔγραψαν τὴν ἱστορίαν. Καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου ἀναφωνῶ: Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι ἀλληλουδία.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἄπαντες οἱ φιλοξενούμενοι ἐπεσκέφθησαν ἀρχικῶς μὲν τὸν ἀρχαῖο-τατον Ναὸν τῆς Καλαμπάκας, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ τὸν ἄμβωνα, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀλληλοδιαδόχως ἐν Μετεώροις Ἱ. Μονὰς τοῦ ἁγ. Στεφάνου, τῆς Μεταμορφώσεως και τοῦ Βαρλαάμ. Εἰς τὰς ἱεράς ταύτας Μονὰς οἱ Ἱεράρχαι ἐγένοντο μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ δεκτοὶ ὑπὸ τῶν μοναχῶν, ξεναγηθέντες ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ ὠραιότατα μνημεῖα τοῦ Ὁρθοδόξου ἀνατολικοῦ μοναχισμοῦ. Τὸ μοναδικὸν θέαμα τῶν ἐπιβλητικῶν βράχων τῶν Μετεώρων, ἡ ἐπίσκεψις τῶν θαυμαστῶν Μονῶν, αἵτινες ὡς στέμματα κοσμοῦν τὰς κορυφὰς τῶν θεοκτίστων βράχων, και ἡ ὅλη κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς ἱερᾶς ταύτης θεωρίας, ἐδημιούργησαν ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν και μεγαλειώδη θαυμασμόν εἰς τὰς καρδίας τῶν ξένων, οἵτινες δὲν ἀπέκρυπτον τὰ πλημμυρίζοντα τὰς ψυχὰς των αἰσθήματα.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβ. Τρίκκης κ. Σεραφεῖμ παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ πολυτελὲς «Μοτέλ Διβάνη» ἐν Καλαμπάκᾳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κ. κ. Δημάρχων Τρικκάλων και Καλαμπάκας, και ἄλλων ἐπισήμων, ἐν τέλει τοῦ ὁποίου προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς φιλοξενομένους αὐτοῦ, τονίσας τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις αὐτῶν ἀποδεικνύει τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας, και εὐχθεὶς ὅπως ἡ Θεία Χάρις κατευθύνῃ τὰ διαβήματα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἀπαντῶν ὁ Σεβ. Νευροκοπίου κ. Ποιμὴν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Χριστὸς Ἀνέστη»!

Μὲ τὰς λέξεις ταύτας ἀρχίζω, διότι εἶναι αἱ λέξεις τῆς χαρᾶς και τῆς εἰρήνης. Πάντες οἱ ἐνταῦθα συγκεντρωθέντες πιστεύομεν εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Σεβ. Τρίκκης εἶναι ἐκεῖνη ποὺ μᾶς συγκινεῖ. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐορτάζωμεν

ἐπὶ 40ήμερον τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου. Ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ δύναμις τῆς Ἀναστάσεως καταφαίνεται καὶ εἰς τὰ διάφορα Μοναστήρια καὶ μνημεῖα τῆς Ἱ. ταύτης Μητροπόλεως, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας».

Τελευτῶν ὁ Σεβ. Ποιμὴν ὑψοῦσε διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλοξενίαν καὶ διαβεβαίωσεν, ὅτι ὅλοι θὰ διατηρήσουν ἀγαθωτάτην ἀνάμνησιν ἐκ τῶν ἀδελφικῶν αἰσθημάτων τοῦ Σεβ. Σεραφεῖμ καὶ τῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τοῦ λαοῦ τῆς Ἱ. αὐτοῦ Μητροπόλεως.

Ἀκολούθως, οἱ φιλοξενούμενοι Ἱεράρχαι μετέβησαν εἰς Τρίκαλα, ἐπισκεφθέντες τὸν Μητροπολιτικὸν Οἶκον, ἐνθα ὁ Σεβ. Τρίκκης προσέφερεν εἰς αὐτοὺς τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης του, καὶ οὕτως ἐληξεν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Τρίκκης καὶ Σταγῶν.

ΕΙΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΝ

Ἐπὶ ἀπαστράπτοντα ἥλιον καὶ διὰ μέσου ζωηράς φύσεως ἡ πομπὴ τῶν ἐπισήμων συνέχισε τὴν πορείαν της καί, διελθούσα ἐκ Λαρίσης, ἔφθασεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους, ἐνθα ὑπεδέχθη τοὺς Μακαριωτάτους καὶ Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας ὁ Σεβ. Κίτρους κ. Βαρνάβας μετὰ τοῦ Νομάρχου Πιερίας κ. Ἀρ. Καραμπέρη, τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Συντ/ρχου κ. Ἡλ. Διαμαντῆ, τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωρ/κῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας Συντ/ρχου κ. Ἀθ. Ἀλειφεροπούλου, τοῦ Διοικητοῦ Χωρ/κῆς Πιερίας κ. Γ. Νταουντάκη, τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Καθηγητοῦ κ. Ἰω. Καλογήρου καὶ πλήθους λαοῦ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. Ἐκεῖθεν, μετὰ βραχείαν διαδρομὴν, ἡ ἱερὰ πομπὴ ἀφίκετο εἰς τὴν σημαιοστόλιστον πόλιν τῆς Κατερίνης, τὴν παλλομένην ἐκ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ λοιπῶν ζωηρῶν ἐκδηλώσεων ἐκκλησιαστικῆς παλλαϊκῆς συγκεντρώσεως χιλιάδων λαοῦ καὶ νεολαίας. Ἀγῆμα Στρατοῦ καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου ἀπέδωκε τιμὰς. Παρὰ τὴν κεντρικὴν Πλατεῖαν καὶ πρὸ ἐπὶ τούτῳ ἐστημένης ἀψίδος ὁ Δήμαρχος Κατερίνης κ. Χρ. Τσαλίδης, πλαισιούμενος ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων τοπικῶν Ἀρχῶν, προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς ἀφιχθέντας, εὐχηθεὶς εἰς αὐτοὺς τὸ «ὡς εὖ παρέστητε».

Εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Δημάρχου ἀπήντησεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου κ. Γρηγόριος, ὅστις εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι λίαν συγκεκινημένος, διότι ἔρχομαι καὶ πάλιν εἰς τὴν πόλιν σας, τὴν τόσον συνδεδεμένην πρὸς τὴν Ἱ. Μοῆν τοῦ Θεοβαδίστου Ὁρους Σινᾶ. Δὲν ἤλθον ὅμως μόνος, ὅπως ἄλλοτε. Ἠλθομεν ὁμοῦ Πρόεδροι καὶ ἀντιπρόσωποι Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συμμετέχοντες εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῆς Ἑθνικῆς Πα-

λιγγενεσίας, ἵνα δείξωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησίν μας πρὸς τὸν ἀγαπητὸν Ποιμενάρχην σας καὶ πρὸς σᾶς».

Συνεχίζων ὁ Σεβ. Σιναίου, ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἀρετὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ κλήρου εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολούθως, ὑπὸ τὰς θερμότητας καὶ πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ κατακλύσαντος τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ πέριξ λαοῦ, ἡ ἱερὰ πομπὴ κατηθύνηθη πρὸς τὸν Μητροπολιτικὸν Νάον, ἐνθα ἐτελέσθη Δέησις, εἰδικῶς ἐπὶ τῇ περιστάσει συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους κ. Βαρνάβα, καθ' ἣν ἐχοροστάτησεν ἀπὸ τοῦ Θρόνου ὁ Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειος, φέρων μανδύαν, τοῦ Σεβ. Κίτρους ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, περιστοιχουμένου ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων, τελέσαντος τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος Ἀκολουθίαν καὶ ἀναγνώσαντος τὴν κατωτέρω παρατιθεμένην εὐχὴν, ἐπίσης ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτοῦ συντεθεῖσαν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς Ἐκκλησίας Δομητορ καὶ Κεφαλῇ, ὅτι ἐχαρίσω ἡμῖν σήμερον τὴν ἐνταῦθα ἱερὰν ταύτην σύναξιν τῶν κατὰ τὸ θέλημά σου ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς ἐορτῆς συνδραμόντων ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ποιμεναρχῶν, σεβασμίων πατέρων καὶ Θεοκηρύκων διδασκάλων, καὶ κατηξίωσας ἡμᾶς ἐν τῷδε τῷ κατοικητηρίῳ τῆς δόξης σου ἐμνήσαι ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδίᾳ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς τὸ πανάγιον Ὄνομά σου εἰς δόξαλογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ. Καὶ νῦν, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐκτενῶς δεομένων σου καὶ μνησθητι πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, ἐπιδαφιλεύων αὐταῖς πᾶσαν εὐλογίαν, εἰς τὸ εἶναι τὴν Ἐκκλησίαν σου ὁδηγὸν τοῖς ἐν ἀγνωσίᾳ ἢ πλάνῃ ἢ ἁμαρτίᾳ πορευομένοις, ἀκύμαντον λιμένα σωτηρίας· τήρησον ἡμᾶς πάντας ἐν τῇ ἀγάπῃ σου καὶ ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, ὅτι, κατὰ τὸν ἀπόστολόν σου, «ἐν Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν... καὶ εἰς ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν»· δὸς ἡμῖν, ἵνα πάντοτε «τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶμεν... Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη»· ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱὸς φωτός, ὁδοτομοῦντας τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ κόσμου συναθροῦντας, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησιμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ θείου σου σώματος· κράτυνον τῇ πανσθενεῖ Χάριτί σου τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι, εἰς αἰωνίαν δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὄνοματός σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα, ἀπαγγελθέντων τῶν Ὁρθοδόξων Διπτύχων, ὁ χορὸς ἐξ ἱεροσπουδαστῶν τοῦ Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου ἔψαλε πανηγυρικῶς τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη» Ἑλληνιστὶ καὶ Σλαβονιστὶ, πρὸς γενικὴν εὐχάριστον ἑκπλήξιν πάντων τῶν παρισταμένων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀκολουθίας, ὁ Σεβ. Κίτρους κ. Β α ρ ν ά β α ς προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς τοὺς Μακαριωτάτους καὶ Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας:

Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι

καὶ Ἑλλογιμώτατοι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί·

Ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς ἐπιθυμῶ, μετὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστήριον ἡμῶν ἀναφορὰν, ἀπευθυνόμενος πρὸς ὑμᾶς, νὰ χαιρετίσω τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τῶν ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην ἐκπροσώπων τῶν ἀδελφῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ προσωπικοὶ δεσμοὶ μὲ συνδέουν, διὰ τῆς περιεκτικῆς Γραφικῆς ῥήσεως: «ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰσέρηνη, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ» (Ρωμ. ια' 15). Κατὰ τὴν ὄντως λαμπρὰν ταύτην τοῦ χρόνου περίοδον, καθ' ἣν ἡ φύσις, περιβεβλημένη τὴν ἑαρινὴν στολὴν τῆς, διαχέει εὐωδίαν καὶ χάριν, καὶ πᾶσα Ὁρθόδοξος χριστιανικὴ καρδιά, λονομένη εἰς τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ὡς «καινὴ κτίσις», «συνγχορεύει οὐρανοῖς», ἤλθετε «ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης καὶ ἐσῶς» εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν Πατρίδα, διὰ νὰ συμμετάσχετε εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 150ῆς ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας, εἰς ἣν πρωτοστάτης καὶ αἰμοδότης ἀνεξάντλητος ὑπῆρξεν ἡ Ἐκκλησία, ἐπιβεβαιούντες τὸ τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι ἐν τῷ ἐνιαίῳ τῆς Ἐκκλησίας σώματι, δοξαζομένου ἐνὸς μέλους, «συνχαίρει πάντα τὰ μέλη» (Α' Κορ. ιβ' 26), ἀλλὰ καὶ νὰ συγκοινωνήσετε μεθ' ἡμῶν ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος. Μνησθεὶς Κυρίου τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ὑμῶν.

Ἀδιαμφισβήτητος προβάλλει, σεβαστοὶ καὶ ἀγαπῆτοι Ἀδελφοί, ἰδίᾳ ἐν τῷ παρόντι, ἡ ἀνάγκη πνευματικῆς τῶν παντὸς χαρακτῆρος ἀδελφικῶν ἐπαφῶν μεταξὺ τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐπὶ μᾶλλον συσφίγγεως τῶν μετ' ἀλλήλων σχέσεων ὡς μελῶν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος, τουτέστι τῆς Μῆδος, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο, φρονοῦμεν, ἀποτελεῖ καὶ βασικὴν προϋπόθεσιν πάσης πρὸς πᾶσαν ἄλλην κατεύθυνσιν ἐπικοινωνίας. Δεδομένης δὲ τῆς μεγίστης σημασίας τοῦ ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, θὰ πρόπη ἀσφαλῶς νὰ συνειδητοποιηθῇ καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἑκτασιν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, κατέχουσα ἀνόθευτον καὶ ἀπαραχάρακτον τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος, ἀντιμετωπίζει σήμερον θέμα τεραστίας ἐθνήτης. Εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δὲ ἡ ὥρα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία, ὑπερνικῶσα πάντα πειρασμὸν, καλεῖται σήμερον ἐν μέσῳ μῆδος νοσταλγούσης τὴν Ὁρθοδοξίαν διεσπασμένης Χριστιανοσύνης, ἡνωμένη, νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ πράξει ὑπὸ ποικίλης μορφᾶς ἐκδηλουμένην θρη-

σκευτικὴν ἀγνωσίαν καὶ ἀποστασίαν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὁρθοῦ κατὰ πᾶσαν ἐννοίαν παρέκκλινιν, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματικῆς λυτρώσεως καθοδηγοῦσα, ἵνα «πᾶν τὸ σῶμα... αὔξῃ τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ» (Κολ. γ' 19), εἰς δικαίωσιν τῆς διακηρύξεως τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καθ' ἣν «αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν».

Ὑπὸ τὸ πρῶμα τοιαύτης ἐθνήτης γίνεται ἐναργεστέρᾳ ἡ ἀνάγκη τῆς μετ' ἀλλήλων κοινωνίας καὶ συνεργασίας ἐν πλήρει ἐνότητι, διαφυλασσομένων, ὡς εἰκός, τῶν κανονικῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θερόνου προνομίων, εἰς πραγμάτων, κατὰ θεῖαν εὐδοκίαν, ὑψίστης ἀποστολῆς. Ἡ Ὁρθοδοξία, θεματοφύλαξ ἱερωτάτου θησαυροῦ, ἐπιβαλοῦσα σταθερῶς «τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον», ἐν συναισθήσει ὑπερτάτου χρέους ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, δέον, πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐκδήλως πάντοτε νὰ παρέχῃ τὴν μαρτυρίαν, ὅτι εἶναι, κατὰ τὴν ἀποκαλυπτικὴν ὁμῶν τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως τοῦ Ποιμένου τοῦ Ἑρμᾶ, «ἐν σῶμα, μία φρόνησις, εἰς νοῦς, μία πίστις, μία ἀγάπη» (Ἑρμᾶ Ποιμῆν, Παραβολή Θ' 18). Ἀποτελεῖ δ' ἀσφαλῶς μεγίστην ἱκανοποίησιν πᾶσα εἰς τοῦτο συμβολή.

Σεβαστοὶ καὶ ἀγαπῆτοι Ἀδελφοί·

Ὡς Ποιμενάρχης τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεως Κίτρους, ἐξ ὀνόματος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, εὐχαριστῶ θερμῶς, διότι εὐηρεστήθητε νὰ ἔλθῃτε σήμερον ἐνταῦθα καὶ νὰ προσφέρετε εἰς ἡμᾶς τὴν μεγάλην χαρὰν τῆς παρουσίας Σας καὶ τὴν πολύτιμον ἐνίσχυσιν τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν Σας. Ἡ Μητροπολιτικὴ αὕτη περιφέρεια, περιβαλλομένη ἀπὸ τὸν περιορῶντον Ὀλύμπον, τὰ Πιέρια ὄρη καὶ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον, ὅστις διὰ τῶν κυμάτων του φέρει μέχρις ἡμῶν ἱερὰ ἐκ τοῦ κατέναντι Ἀγίου Ὅρους μηνύματα, τελοῦσα ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν σκέπην τοῦ Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης, ἥς καὶ τίμιον Λείψανον ἀπὸ Σινᾶ ἐν τῇ πρωτενοῦσῃ πόλει αὐτῆς τεθησαύριται, τμήμα τῆς ἀνέκαθεν Ἑλληνικῆς Μακεδονίας, διετήρησε καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς σκληρᾶς δουλείας, παρὰ πᾶσαν πίεσιν, ἀνόθευτον τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἃς τινὰς καὶ διατηρεῖ πάντοτε ἐν ἐξάρσει ἐν μέσῳ οὐχὶ εὐκαταφρονήτων δυσχερειῶν. Ἡ ἐνταῦθα παρουσία ὑμῶν γίνεται δωροπάροχος πηγὴ εὐλογίας, ἐνισχύει δὲ πάντας, Ποιμένα καὶ Ποίμνιον, Ἀρχοντας καὶ Λαὸν εἰς πληρεστέραν ἐπιτέλεσιν τοῦ χρέους ὡς ἐστρατευμένων μελῶν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ Μῆδος, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὥστε ἔναυλος νὰ ἤχῃ εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν ἡ θεία ἐπιταγή: «κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου» (Ἀποκ. γ' 11). Παρακαλῶ, δεήθητε τοῦ Κυρίου, ἵνα ἐν ἡμῖν πᾶσι πολυπλασιάζηται τὸ τῆς πίστεως χάρισμα, ἐπανξάνῃ τὸ τῆς ἀγάπης πλεόνασμα καὶ προάγῃται τῆς σφωδρόσης ἐλπίδος ἡ οἰκοδομὴ εἰς δόξαν τοῦ Ἀγίου Ὁνόματός Του.

'Απαντῶν ἐκ μέρους πάντων ὁ Μακ. Βαρσοβίας κ. Β α σ ί λ ε ι ο ς εἶπεν ἐν συνόψει τὰ ἐξῆς:

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα καὶ ἀγαπητέ μου 'Αδελφέ κ. Βαρνάβα,

Ἡ πρό τιμος χρόνου παρουσία σας εἰς τὴν Χώραν μας, τὴν Πολωνίαν, μᾶς ἔκαμεν ἰδιαίτερον ἐντύπωσιν. Σᾶς ἠγάπησαν ὅλοι. Τὸ ἅγιον ὄνομά σας, ποῦ σημαίνει «υἱὸς παρακλησεως», καὶ ἡ προσωπικότης σας μᾶς ἔφερε μεγάλην χαράν. Καὶ ἐγὼ σᾶς φέρω ἀπὸ τὴν πατρίδα μου τὰς εὐχαριστίας μας. Συγχρόνως εὐχαριστῶ καὶ τὸν Μακ. κ. Ἱερώνυμον, διότι μᾶς προσεκάλεσεν ἐδῶ. Εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν διὰ τὴν ἀγάπην των. Ὅταν ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν δουλείαν, δὲν εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ δοξάσῃ τὸν Θεόν, ὅπως τώρα. Δι' αὐτὸ καὶ δεδικαιολογημένως τώρα ἐφορᾶζομεν ὅλοι μαζί τὸ μέγα γεγονός τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία εἶναι γνωστὴ ὡς θεματοφύλαξ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Διατηρεῖ τὴν πίστιν της, ὡς τὴν παρέλαβεν ἀπὸ τὸν Ἀπ. Παῦλον. Ἡ πίστις αὐτὴ θεμελιούται ἐπὶ τῆς πέτρας, ὅχι ἐπὶ τοῦ Πέτρου, ἐπὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ Πέτρου, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ὁ λαὸς σας, ἔτσι καὶ ὁ λαὸς μας, ὁμολογεῖ πίστιν εἰς τὴν Ἀγίαν Τριάδα καὶ τιμᾷ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ὅλοι ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Δι' αὐτὴν τὴν Ἐκκλησίαν εἶπεν ὁ Κύριος, «καὶ πῦλα ἔδω οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Δι' αὐτὴν προσευχόμεθα σήμερον ἐνταῦθα, ἵνα ὁ Κύριος δώσῃ εἰς αὐτὴν τὴν εἰρήνην Του καὶ τὴν ἀγάπην Του, ἵνα πάντοτε «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μᾶ καρδίᾳ δοξάζηται» τὸ πάντιμον ὄνομα Αὐτοῦ καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Πιστεύω, ὅτι ἡ Θεοτόκος ἔσωσε τὸν Ἕλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν δουλείαν. Ἐκεῖνη περιεπάτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, συνέλεγε τὰ δάκρυα τοῦ λαοῦ της καὶ ἐμεσίτευεν εἰς τὸν Υἱόν της ὑπὲρ αὐτοῦ. Εἴθε ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ σκέπῃ τὸν Ἕλληνικὸν λαὸν πάντοτε».

Ἀκολούθως, παρετέθη δεῖπνον εἰς τὸ πολυτελές ξενοδοχεῖον «Λητώ», εἰδικῶς διὰ τὴν φιλοξενίαν τῶν ἐν λόγῳ ἱερῶν προσώπων διεσκευασμένον, εἰς ὃ παρεκάθησαν καὶ οἱ κ. κ. Νομάρχης, Στρατιωτικὸς Διοικητής, Δήμαρχοι Κατερίνης, Λιτοχώρου, Αἰγινίου καὶ Κολινδρουῦ κ.ἄ. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὁ Σεβ. Κίτρος, προσφωνήσας καταλλήλως τοὺς φιλοξενουμένους, διένειμεν εἰς πάντας ὡς δῶρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ἀνὰ δύο καλλιτεχνικὰ κηροπήγια, ὡς καὶ εἰδικὸν Ἀναμνηστικὸν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ καλλιτεχνηθέν, εἰκονίζον τὴν πολιούχον τῆς πόλεως Ἀγίαν Αἰκατερίνην μετὰ εἰδικῆς ἐπιγραφῆς, ἐντὸς πλαισίου.

'Απαντῶν ὁ Σεβ. Σεβαστείας κ. Γερμανὸς ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκ-

προσώπων διὰ τὴν θερμὴν καὶ ἐξόχως ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν, ἣν ἐπεφύλαξεν εἰς τοὺτους ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῆς Κατερίνης, καὶ διὰ τὰς παρασχεθείσας εὐκαιρίας πρὸς προβολὴν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

«Τὰ σημερινὰ γεγονότα ἀπέδειξαν — κατέληξεν ὁ Σεβ. Σεβαστείας — ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἐνθρονισμένος εἰς τὴν Κατερίνην καὶ ὁ Δεσπότης εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων της».

Ἐν συνεχείᾳ, ὠμίλησεν ὡσαύτως ὁ Σεβ. Ζίτσης κ. Β α σ ί λ ε ι ο ς, ὅστις, ἀφοῦ ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ φιλοξενούντος Ἱεράρχου, ὡς λίαν γνωστοῦ εἰς τὸν Διορθόδοξον καὶ Παγχρυστιανικὸν κόσμον, ἐξέφρασε καὶ οὗτος θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν θαυμαστήν ὑποδοχὴν, ἣ ὁποία ἐνταῦθα ἐπεφυλάχθη εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι μὲ τὸ ἀποτελεσματικὸν ὄπλον τῆς ἀγάπης ἡ Ὁρθόδοξία, ἡνωμένη, θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἱεράν αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν.

Τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης οἱ φιλοξενούμενοι μετὰ τοῦ Σεβ. Κίτρος κ. Β α ρ ν ᾶ β α, συνοδευόμενοι ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, ἐπεσκέφθησαν τὸ Λιτόχωρον, γενόμενοι ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐν τῇ κεντρικῇ Πλατείᾳ, τοῦ κ. Δημάρχου προσφωνήσαντος διὰ θερμοτάτων λόγων αὐτοὺς καὶ ὑπογραμμίσαντος τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του.

Ἀκολούθως, μαθήτρια τοῦ Γυμνασίου ἀπήγγειλεν ἔμμετρον λογίδριον, ἀναφερόμενον εἰς τὸ μέγα γεγονός τῆς ἐπισκέψεως τῶν Προκαθημένων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἐλευθερουπόλεως κ. Χ ρ ὺ σ α ν θ ο ς, ἀπαντῶν ἐξ ὀνόματος πάντων ἡγχαρίστησε τοὺς κατόικους διὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης των, τὰ τόσον ἐναργῶς ἐκδηλωθέντα.

Μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ προσεκύνησαν τὰ τίμια Λείψανα τοῦ Ἀγίου. Ἐν συνεχείᾳ, κατηνύθησαν εἰς Κατερίνην, ἐπισκεφθέντες ἀρχικῶς τὸν Μητροπολιτικὸν Οἶκον, ἐνθα, κατὰ τὴν δεξιῶσιν, προσεφέρθησαν πρὸς τὸν Σεβ. Κίτρος παρ' ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν δῶρα, μεθ' ὃ ὁ Σεβ. Ἰωαννῖνων κ. Σ ε ρ α φ ε ῖ μ, ἐξ ὀνόματος πάντων, ἐξέφρασε τὰ διακατέχοντα τὰς καρδίας αὐτῶν ζωηρὰ αἰσθήματα ἐκ τῆς πανορθόδοξου παρουσίας καὶ τῆς ἐπιδαψιλευθείσης ἀβραμ'αίας φιλοξενίας. Ἀκολούθως, ἅπαντες ἐπεσκέφθησαν διάφορα Ἱδρύματα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως. Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐπισκέψεις ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν λαόν, ὅπως ὑποδεχθῇ καὶ τιμήσῃ πρεπόντως τοὺς ὑψηλοὺς ξένους, πληρῶν ἱκανοποιήσεως καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας αὐτῶν.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κίτρος κ. Β α ρ ν ᾶ β α ἐπίσημον γεῦμα ἐν Κατερίνῃ, εἰς ὃ παρεκάθησαν αἱ πολιτικαί, στρατιωτικαὶ καὶ λοιπαὶ Ἀρχαί, ὃ τῇ πρωΐᾳ ἀφίχθεις εἰς Κατερίνην Σεβ. Μυτιλή-

νης κ. 'Ιάκωβος, ὡς καὶ ὁ κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. 'Ι. Φουντούλης, καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια προσεφώνησε τοὺς παρισταμένους ὁ Σεβ. Κίτρους, ἀπευθύνοντας θερμοὺς ἀποχαιρετιστηρίους λόγους πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς φιλοξενουμένους αὐτοῦ καὶ διατυπώσας τὴν εὐχὴν ἐπαναλήψεως τῆς τοιαύτης ἀδελφικῆς συναντήσεως ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος. Τοὺς ἐπ'σκέπτας ἀπεχαιρέτησε μετὰ ταῦτα δὲ καταλλήλου προσφωνήσεως καὶ ὁ Νομάρχης Πιερίας κ. 'Αριστ. Καραμπέρης. 'Απαντῶν ὁ Μακ. Πράγας κ. Δωρόθεος, ἐξέφρασε τὴν μεγάλην χαρὰν του, ὅτι τὸ δεύτερον ἤδη εὐρίσκεται ἐν Κατερίνῃ ἐν μέσῳ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς πόλεως αὐτῆς, ἀνεφέρθη δὲ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἄμεσον σχέσιν μεταξὺ τῆς χαρᾶς τῆς 'Αναστάσεως καὶ τῆς χαρᾶς τῶν 'Ελληνικῶν ἐλευθερίων, καθὼς καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ 'Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τῶν μεσογειακῶν καὶ τῶν βορείων λαῶν.

Μετὰ τὸ γεῦμα οἱ φιλοξενούμενοι, συνοδευόμενοι τιμητικῶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Κίτρους κ. Βαρνάβα, ἀνεχώρησαν ἐκ Κατερίνης, διελθόντες δὲ ἐξ Αἰγινίου, ἐνθα ἐπεφυλάχθη εἰς αὐτοὺς ἐπίσης παλλαϊκὴ ὑποδοχή, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Δήμαρχον κ. Παντ. Δημητριάδην, ἀνταλλαγεῖσιν ἑκατέρωθεν ἐγκαρδίων προσφωνήσεων, κατηυθύνθησαν πρὸς Θεσσαλονίκην.

Εἰς Θεσσαλονικὴν

Εἰς τὰ ὅρια τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τὴν ἱερὰν συνοδείαν ὑπήντησεν ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδα, πλαισιούμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. 'Ιερισσοῦ κ. Παύλου καὶ 'Αλεξανδρουπόλεως κ. Κωνσταντίνου, τῶν κ. κ. Νομάρχου καὶ Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ.α. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ξένων εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐπ' ὀλίγον ἀνάπαυσιν αὐτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, οὗτοι κατηυθύνθησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Οἶκον, ἐνθα ὑπεδέχθησαν τούτους ἐγκαρδιώτατα ὁ ἐν τῷ μεταξὺ ἀφίχθεις ἀεροπορικῶς ἐξ 'Αθηνῶν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος κ. κ. 'Ιερώνυμος μετὰ τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδα, καὶ τοῦ Βοηθοῦ 'Επισκόπου Ταλαντίου κ. Στεφάνου, ὁδηγήσαντες τούτους εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τελετῶν, ἐνθα εἶχον προσέλθει μετὰ πολλῶν ἄλλων καὶ οἱ Σεβ. Φιλίππων κ. 'Αλέξανδρος, Σιδηροκάστρου κ. 'Ιωάννης, Δημητριάδος κ. 'Ηλίας, 'Εδέσσης κ. Καλλίνικος, Βερροίας κ. Παῦλος, Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἱερὸς κληρὸς τῆς 'Ι. Μητροπόλεως. Μετὰ ὀλιγόλεπτον παραμονὴν καὶ ἀνάπαυσιν μετέβησαν ἅπαντες ἐν πομπῇ εἰς τὸν παρακείμενον 'Ι. Ναὸν τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, προσκυνήσαντες ἐν καταφανεῖ συγκινήσει τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ προμάχου τούτου τῆς 'Ορθοδοξίας. 'Ακολουθῶς, σχηματισθείσης ἐκ νέου τῆς ἱερᾶς πομπῆς, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου κατηυθύνθησαν ἅπαντες εἰς τὸν 'Ι. Ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ὅπου ἐτελέσθη 'Εσπερινὸς

ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἁγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Πράγας κ. Δωρόθεου, τοῦ Μακαριωτάτου 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Θεσσαλονίκης καταλαβόντων τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ θρόνου παραθρόνια. Εἰς τὸν 'Εσπερινὸν παρέστησαν ὁ 'Εξοχώτατος 'Υπουργὸς Βορ. 'Ελλάδος κ. Λουκᾶς Πατράς, ὁ 'Υποστράτηγος Δ/τῆς τῆς 'Ανωτέρας Σχολῆς Πολέμου μετὰ τῶν στρατιωτικῶν 'Αρχῶν, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου, 'Ιεράρχαι κ. α. Τοὺς ὕμνους τοῦ 'Εσπερινοῦ ἀπέδωσαν ἄριστα πολυμελεῖς Βυζαντινοὶ χοροί, ἐνῶ τὸ κατακλῦσαν τὸν Ναὸν εὐσεβὲς πλήρωμα ἐν πρωτοφανεῖ συναγεμῶ παρηκολούθησε μέχρι τέλους τὴν ἱερὰν 'Ακολουθίαν.

Εἰς τὴν 'Απόλυσιν προσεφώνησε τοὺς ἐπιφανεῖς φιλοξενουμένους αὐτοῦ ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Παῦλος καὶ Σιλωνανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ 'Εκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ καὶ Κυρίῳ 'Ιησοῦ Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου 'Ιησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν μνηεῖαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν, ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, εἰδότες, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν. Πάντοτε χαίρετε. 'Αδιαλείπτως προσεύχεσθε. 'Εν παντὶ εὐχαριστεῖτε. 'Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. 'Αμήν».

Αὐτοὺς τοὺς θεοπνεύστους λόγους ἀπευθύνει πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τὴν πρώτην πρὸς αὐτὴν ἐπιστολὴν του ὁ ἰδρυτὴς τῆς 'Εκκλησίας αὐτῆς 'Απόστολος Παῦλος.

Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀγαλλομένη καὶ καταχαίρουσα ἡ 'Αποστολικὴ 'Εκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης ὑποδέχεται ὑμᾶς, τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ προεβεντάς τοῦ Κυρίου, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ συλλειτουργοὶ καὶ σύνδουλοι Χριστοῦ, Μακαριώτατοι 'Αρχιεπίσκοποι καὶ Σεβασμώτατοι 'Ιεράρχαι, ἀρχηγοὶ καὶ ἐπρόσωποι τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν καὶ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι Θεολογικῶν Σχολῶν καὶ πνευματικῶν 'Ιδρυμάτων.

'Υποδέχεται ὑμᾶς, τοὺς θεηγόρους ὁπλίτας τῆς παρατάξεως Κυρίου, ἡ 'Εκκλησία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, τοῦ καὶ πολιούχου τῆς πόλεως ἡμῶν, τοῦ γενναίου αὐτοῦ ἀθλητοῦ, τοῦ βαπτισθέντος εἰς τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου, τοῦ ὁποῖον τὸ Μαρτύριον πρόκειται εἰς προσκυνήσιν εἰς τὸν φερώνυμον Ναὸν εἰς πᾶσαν εὐσεβῆ καὶ φιλόχριστον ψυχὴν.

'Υποδέχεται ὑμᾶς, τὰ στόματα τοῦ ζῶντος Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ φῶς τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἅλας τῆς γῆς, ἡ 'Εκκλησία τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν 'Αρχιεπι-

σκόπου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ φωστήρος αὐτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ στηρίγματος αὐτοῦ καὶ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ὑπερμάχου τῆς εὐσεβείας καὶ ἀντιπάλου τῆς ἀσεβείας, τοῦ ὁποίου τὸ ἱερὸν λείψανον ξενίζεται εἰς τὸν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἡμῶν ὁμώνυμον Ναόν.

Ὑποδέχεται ἡμᾶς, τοὺς ποιμένας καὶ διδασκάλους, τοὺς παιδαγωγοὺς καὶ πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Ἱσαποστόλων καὶ φοιτιστῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ὡς καὶ πλειάδος ἄλλης ἁγίων ἐπισκόπων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν καὶ ἐγκρατευτῶν.

Δοξάζομεν τὸν Θεὸν καὶ εὐχαριστοῦμεν τὸν δωρεοδότην Κύριον διὰ τὴν εὐκαιρίαν ταύτην τῆς συμπροσευχῆς καὶ συμπαρακλήσεως, καθὼς καὶ τοῦ συνοροτασμοῦ τῆς μνήμης τῶν ἁγίων Θεσσαλονικέων ἀποστόλων ἀδελφῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν ὑμῶν εἰς τὴν ἱερὰν τελετὴν τῆς καταθέσεως θεμελίου λίθου δι' ἀνέγερσιν Ναοῦ πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν δύο τούτων τῆς Θεσσαλονίκης βλαστῶν καὶ θεηγόρων ἀδελφῶν.

Σᾶς καλωσορίζομεν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἀπαντῶν ὁ Μακ. Πράγας εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ διὰ τὰ συγκινητικὰ σας λόγια. Ἐκάματε μνηστὴν τοῦ ἁγ. Ἀπ. Παύλου, ὅστις δὲν ἠγίασε μόνον τὴν πόλιν αὐτὴν, ἀλλ' ὅλον τὸν κόσμον. Δι' ἡμᾶς εἶναι πολὺ εὐχάριστον τὸ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν γῆν αὐτὴν, καὶ εἴμεθα πολὺ ὑπερήφανοι, διότι ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐξεκίνησαν οἱ δύο Ἱεραποστολὶ Κυρίλλος καὶ Μεθόδιος διὰ νὰ μᾶς ἀγιάσουν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εὐδόκιμοι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς μεταφέρω τοὺς θεομὸν χαίρετισμους τοῦ Ὁρθοδόξου Τσεχοσλοβακικοῦ λαοῦ. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Τσεχοσλοβακίας δὲν εἶναι μεγάλη. Αἰτία εἶναι οἱ λατῖνοι ἱερεῖς, οἵτινες ὥρμησαν ὡς ἀετοὶ ἐναντίον τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ, μὲ ἀπόφασιν νὰ ἐξαφανίσουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς Μοραβίας. Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ σώζωνται διὰ τῆς φυγῆς. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀδικήσωμεν κανένα· ἀλλὰ τὰ γεγονότα τῆς ἱστορίας μὴ μόνον ὁμιλοῦν. Οἱ λατῖνοι ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς ἐφνυλάκισαν τὸν Μεθόδιον. Παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ λάμψις τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν διατηρεῖται μέχρι σήμερον, διότι «ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι συνεχίζομεν τὰς παραδόσεις τοῦ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Εἶμαι εὐτυχής, διότι μετέχω εἰς τὰς ἐορτὰς τῆς Θεσσαλονίκης, διότι ἔχω τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν λαὸν τῆς. Ἡμεῖς σᾶς διαβεβαιούμεν, ὅτι θὰ τηρήσωμεν τὴν γνησιότητα τῆς πίστεως τοῦ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Καὶ εὐχόμεθα καὶ σεῖς νὰ ἔχητε πάντοτε ὑψωμένην τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας. Καὶ ἡ ἁγία Θεοτόκος εἴθε νὰ σᾶς ἐδλογῇ καὶ σᾶς σκέπη μὲ τὸ ὁμόφορον τῆς».

Ἀκολούθως, οἱ Ἱεράρχαι ἀπεχώρησαν τοῦ Ναοῦ κατὰ τάξιν ἐν μέσῳ εὐλαβικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους.

Ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ἐπ. σήμερις φιλοξενίας τῶν ξένων προσκεκλημένων, ἡ ἡμέρα τῆς μνήμης τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Ἱεραποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἡ 11η Μαΐου, ἀνέτειλε λαμπρὰ καὶ πανεπίσημος ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἀπὸ ἐνωρίς πλήθη λαοῦ εἶχον κατακλύσει τὸν μεγαλοπρεπῆ Ναὸν τοῦ ἁγ. Δημητρίου, διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν Διορθόδοξον Θ. Λειτουργίαν. Οἱ Μακαριώτατοι καὶ Σεβασμιώτατοι ξένοι Ἱεράρχαι, εἰς οὓς προστετέθησαν καὶ οἱ ἐπανελθόντες ἐξ Αἰθιοπίας Σεβ. Τοποτηρητῆς Βουλγαρίας κ. Μάξιμος καὶ Σεβ. Λένινγκραντ κ. Νικόδημος, ἀφίκοντο εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν ἐν σώματι, προσκυνήσαντες κατ' ἀρχὰς τὴν κρύπτην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου. Ἀκολούθως ἀνελθόντες εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν κατέλαβον τὰς ἐν αὐτῷ κεκατονισμένας αὐτῶν θέσεις, κατέναντι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων Σεβ. Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Ἰωαννίνων κ. Σεραφείμ, Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνόυ καὶ Κίτρους κ. Βαρνάβα καὶ τῶν λοιπῶν Σεβ/των Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Εἰς τὸν Ναὸν παρευρίσκοντο ὡσαύτως οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ Β. Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ Θεσσαλονίκης, Καθηγηταὶ Πανεπιστημίου κ.ἄ.

Τὴν πανηγυρικὴν Θ. Λειτουργίαν ἐτέλεσαν οἱ Σεβ. Λοφτοῦ κ. Μάξιμος, Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειος, Πράγας κ. Δωρόθεος, Σεβ. Ἐπιφανείας κ. Ἀθανάσιος, Λένινγκραντ κ. Νικόδημος, Σλαβονίας κ. Αἰμιλιανός, καὶ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Νικόδημος. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ αἰδεσιμολογ. πρωτοπρ. Ἰωάννης Ρωμανίδης, Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀναφερθεὶς κυρίως εἰς τὸ μέγα ἱεραποστολικὸν ἔργον τῶν ἁγίων Ἱσαποστόλων ἀδελφῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν μετέβησαν ἅπαντες εἰς τὸν χῶρον θεμελιώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, παρὰ τὸ Καυταντζόγλειον Στάδιον, ἐνθα προσήλθε καὶ ὁ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀφίχθεις ἐξ Ἀθηνῶν ἐξοχ. Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐξοχ. Ὑπουργῶν Παιδείας, Β. Ἑλλάδος, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Δικαιοσύνης, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Δημοσίων Ἔργων, Ἐργασίας, καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Παιδείας, τοῦ Διοικητοῦ Γ' Σωματος Στρατοῦ, καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ ἰδιαίτερου Γραφείου του κ. Χ. Παπαδοπούλου.

Τὸν ἁγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδας, ὅστις καὶ ὠμίλησεν εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ θεοπνεύστου βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, εἶχε σταθμεύσει ὁ πνευμα-

τοκίνητος και μεγαλόπνοος Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν και τῆς Ἑλλάδος, ὁ Παῦλος, εἰς τὴν Τρωάδα. Ἐκεῖ κατήρτιζε σχέδιον τῆς νέας ἀποστολικῆς του ἐξορμήσεως, ὅταν ὕδραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· ἀνὴρ τις ἦν Μακεδὼν ἐσθῶς, παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων· διαβάς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν». Ἦτο μία ἐκκλησις τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλλάδος τῆς παρακμῆς τότε, πρὸς τὸν μεγαλόπνοον Ἀπόστολον. Ἦτο ἐκκλησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου, ἡ ὁποία ἐσήπετο εἰς τὸ σκότος τὸ πνευματικόν, εἰς τὴν εἰλωλοταρίαν καὶ τὴν βαρβαρότητα. Πρωτίστως ἦτο πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας Ἀπόστολος ἀπαντᾷ μὲ ἐν ναὶ εἰς τὸ προσκλητήριο τοῦτο. Καὶ χωρὶς ἀναβολῆς, μὲ ἐν θαλάσσιον ἄλλα ἀποβιβάζεται εἰς τὴν Καβάλαν, φθάνει ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς Φιλίππους, κατόπιν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Βέροιαν, τὰς Ἀθήνας, τὴν Κόρινθον. Μὲ μοναδικὸν ὄπλον τὴν φωτιστικὴν, ἁγιαστικὴν καὶ λυτρωτικὴν δύναμιν τοῦ Ἐσταυρωμένου καὶ Ἀναστάντος Κυρίου σαρώνει εἰδωλα, κορημνίζει ψευδεῖς θεότητες, διαλύει σκότη, ἐγκαθιστᾷ τὴν θρησκείαν τῆς ἀγάπης, τῆς καλωσύνης καὶ τῆς λυτρώσεως. Καταθέτει τὰ θεμέλια τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ὅμως τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ ἔπρεπε, κύριε Πρωθυπουργέ, νὰ ολοκληρωθῇ. Καὶ ἰδοὺ, μετὰ ὀκτὼ αἰῶνας καταφθάνει μία ἐκκλησις συγκινητικὴ, ἡ ὁποία καλύπτει μίαν ἀπὸ τὰς ὀραιότερας καὶ συγκινητικωτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Πρεσβεία τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μοραβίας Ρατισλάβ ἀφικνεῖται εἰς τὴν Βασιλεύουσαν καὶ κομίζει προσωπικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Μιχαὴλ τὸν Γ'. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ λαὸς ἡμῶν ἀπέβαλε τὸν παγανισμόν καὶ φροντίζει νὰ ἐφαρμόξῃ τὸν θεῖον Νόμον. Χρειάζεται ὁμοῦ παιδαγωγὸν καὶ διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος νὰ διδάξῃ ἡμᾶς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν. Ἐνδεχομένως θὰ μιμηθοῦν ἡμᾶς καὶ ἄλλοι λαοί. Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, κύριε, ἀποστείλατε τοιοῦτον διδάσκαλον, διότι ἀφ' ὧν τῶν Ἑλλήνων διαδίδεται ὁ ἀγαθὸς νόμος εἰς ὅλα τὰ Ἑθνη». Καταφατικῇ εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην. Συγκαλεῖ ἀμέσως συμβούλιον μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ λογίου τότε Πατριάρχου Μεγάλου Φωτῖου καὶ ἀποφασίζεται ἡ ἀνάθεσις τοῦ ἔργου τούτου εἰς δύο μεγάλα, πανύψηλα πνευματικὰ ἀναστήματα, γεννήματα καὶ θερέμματα τῆς Θεσσαλονικῆς μας, τοὺς ἀδελφούς Ἱεραποστόλους Κύριλλον καὶ Μεθοδίον. Ἀναλαμβάνουν οἱ δύο ἀδελφοὶ τὸ τιτάνειον αὐτὸ ἔργον καὶ ἀμέσως, χωρὶς ἀναβολῆς, «διαβαίνουν» εἰς τὴν Μοραβίαν. Καὶ αἰρόντες στάντορον θλίψεων καὶ διωγμῶν καὶ κακώσεων οἱ δύο αὐτοὶ Ἱεραπόστολοι, οἱ φλεγόμενοι ἀπὸ πίστιν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον, μεταλαμπαδεύουν τὸ ἱερὸν φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὰς Χώρας ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι ἔζων ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου. Δημιουργοὺν ἐπὶ πλέον μίαν πολιτιστικὴν κίνησιν ἀξιόλογον, διὰ ν' ἀνοίξουν τὸν δρόμον, νὰ περάσουν οἱ Σλαβικοὶ λαοὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Χριστιανικῶν πεπολιτισμένων λαῶν. Δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἀνεδείχθησαν

ἥρωες μιᾶς ἱεραποστολικῆς ἐποποιίας ἐκ τῶν ὀλίγων, τὰς ὁποίας σημειώνει ἡ παγκόσμιος ἱστορία. Καὶ ἐπὶ πλέον, κύριε Πρωθυπουργέ, ἀνεκδοιάστως δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ θεοκίνητοι Θεσσαλονικεῖς Ἱεραπόστολοι χαράσσουν τὴν πορείαν τῆς ἀποστολῆς καὶ ἡμῶν τῶν ποιμένων τῆς συγκρονοῦν Ἐκκλησίας καὶ προσδιορίζουν τὴν γραμμὴν πλεύσεως τοῦ σκάφους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Μετὰ τὸν θάνατόν των καταλαμβάνουν ἀμέσως θέσεις εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Τιμῶνται ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς Ὁρθοδόξους Σλαβικὸς λαούς, τιμῶνται ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξον ἡμῶν Γένος, τιμῶνται ἰδιαίτερος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν μας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν ἐκλεκτοὶ βλαστοί.

Ὅμως ἔμενεν ἐν χρέος ἀνεξόφλητον: Ν' ἀνεγεροθῇ Ἱερὸς Ναὸς πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἁγίων μεγάλων Ἱεραποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, τῶν ἀταδέλφων Θεσσαλονικέων ἐδῶ εἰς τὴν γενέτειράν των. Εἰς ἡμᾶς, κύριε Πρωθυπουργέ, ἐπεφύλαξεν ἡ Θεία Πρόνοια τὴν τιμὴν αὐτὴν τὴν μεγάλην. Ἐξησφαλίσате τὴν οἰκοπεδικὴν ταύτην ἔκτασιν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ προσφέρετε οὕτω Ναὸν εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον διὰ τὰς λατρευτικὰς ἀνάγκας τῶν πανεπιστημιακῶν διδασκάλων καὶ τῶν 30.000 φοιτητῶν αὐτοῦ.

Καὶ τώρα, κύριε Πρωθυπουργέ, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ ἄξιε τῆς Πατρίδος μας, ὑπὸ τὰς ἐδολογίας τῶν Ἀρχιεπισκόπων καὶ λοιπῶν ἀρχιερέων, τῶν ἐκπροσωποῦντων τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, μέσα εἰς μίαν πασχάλιν ἡμέραν, πλημμυρισμένην ἀπὸ τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ μας, παρακαλῶ, νὰ εὐαρεστηθῇτε κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ μεγάλην ταύτην στιγμὴν, νὰ προσέλθητε καὶ καταθέσῃτε τὸν θεμέλιον λίθον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπαδόπουλος, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς τοῦ λαοῦ λαβὼν ἀνὰ χειρὸς τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα κατέθεσεν ἐπὶ τοῦ θεμελίου αὐτὴν, ἀναγγέλλας ὅτι διαθέτει ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ 8 ἐκ. δρχ. εἰς 4 ἔτη, ἀνὰ 2 ἐκ. καθ' ἕκαστον ἔτος, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Μετὰ τὴν θεμελίωσιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς χαιρετίσας διὰ χειρὸς ἑνὸς ἐκαστοῦ τῶν παρισταμένων ξένων Ἱεραρχῶν, μετέβη μετ' αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐνθα ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων κτιριακῶν αὐτοῦ ἐγκαταστάσεων, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Σεβ. Θεσσαλονικῆς κ. Λεωνίδας παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν φιλοξενουμένων αὐτοῦ, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, Συνοδικοὶ καὶ λοιποὶ Ἱεράρχαι, ὁ Ὑπουργὸς Β. Ἑλλάδος, αἱ πολιτικά, στρατιωτικά καὶ πανεπιστημιακά Ἀρχαὶ τῆς πόλεως κ. ἄ. Εἰς τὰ ἐπιδόρπια ὁ φιλοξενῶν Ἱεράρχης προσεφώνησε δι' ὀλίγων τοὺς παρισταμένους, παρακαλέσας τὸν ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Β. Ἑλλάδος κ. Α. Πάτραν, ὅπως ἀπευθύνῃ ὀλίγους λόγους πρὸς αὐτούς.

Λαβὼν ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου, τὴν χαρὰν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν παρουσίαν τόσων ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Ἑλλάδα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τὴν παρουσίαν αὐτὴν ἐξεδήλωσε τὰ θεομὰ αἰσθήματά του. Ἀπλῶς ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω, ὅτι τὴν Πανορθόδοξον ταύτην σύναξιν θεωροῦμεν ὡς εὐλογία δι' ἅπαντας τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Εἰς μίαν ἐποχὴν συγκρούσεων, δυναμισμῶν, ἰδεολογιῶν, συμφερόντων, ἡ πανορθόδοξος αὕτη σύναξις ἀποτελεῖ μέγα μῆνυμα διὰ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐποχὴν μας. Ἀποδεικνύει, ὅτι ὑπάρχει λύσις διὰ τὰ δεινὰ, ἅτινα μαστίζουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸν κόσμον. Καὶ ἡ λύσις αὕτη εἶναι ἡ λύσις τῆς Ὁρθοδοξίας. Μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς ὑψῶν τοῦ κύπελλον εἰς εὐημερίαν τῶν λαῶν, οὗς ἕκαστος ὑμῶν ἐκπροσωπεῖ, καὶ εἰς τὴν προσωπικὴν ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν ὅλων τῶν παρισταμένων».

Τέλος, ἐξ ὀνόματος πάντων ἡδχαρίστησεν ὁ Σεβ. Τοποτηρητῆς Βουλγαρίας κ. Μάξιμος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατοι,
Σεβασμιώτατοι,
Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,
Σεβάσμιοι Ἑλληνες Ἀντιπρόσωποι τοῦ κόσμου τῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας,
Αἰδεσιμώτατοι Πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως καὶ σεβασμοῦ ἤλθομεν εἰς τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον διὰ νὰ τελειώσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων ἀδελφῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, τῶν Ἱσαποστόλων, καὶ διὰ νὰ συμμετέσχωμεν ἐν τῇ προσευχῇ εἰς τὴν θεμελίωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τοὺς ἐνδόξους Θεσσαλονικεῖς Ἀδελφούς. Δι' ἡμᾶς ἦτο μεγάλη χαρὰ νὰ παραστῶμεν εἰς τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Θεσσαλονίκης. Αἱ ἀναμνηστικαὶ τελεταὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες διεξήχθησαν κατὰ τέλειον τρόπον ἐν ἀτμοσφαίρᾳ χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ ἐνότητος, ἡρμόξεν, ὅπως λάβουν τέλος ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τῶν ἐνδόξων καὶ Ἱσαποστόλων ἀδελφῶν, ἀκαμάτων κομιστῶν τοῦ Εὐαγγελίου, ἰδρυτῶν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς Σλαβοβουλγαρικῆς παιδείας, διδασκάλων ἐν τῇ Ὁρθόδοξῳ σκέψει καὶ τῇ ἐνότητι τοῦ πνεύματος, φορέων τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀδελφοσύνης μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν.

Ἰδιαιτέρα χαρὰ πληροῖ τὰς καρδίας ἡμῶν, διότι προσέτι σήμερον συμμετέσχωμεν εἰς μίαν ἐορτὴν, ἣτις ἐνώγει πνευματικῶς τὰς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς λαοὺς ἡμῶν, μεταφέρει ἡμᾶς νοερώς εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν διὰ νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ πρέπον δίδαγμα, μᾶς προσανα-

τολίζει ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας καὶ εἰς τὸ πολλὰ ὑποσχόμενον μέλλον τῆς συνεργασίας.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει: «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἑκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμῆσθε τὴν πίστιν». (Ἐβρ. 13,7). Ἀπευθύνεται ὡσαύτως εἰς τοὺς χριστιανούς τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τῶν κάτωθι: «Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προύσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ νοουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγείσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσῶς ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Εἰσηγνέετε ἐν ἑαυτοῖς» (Α' Θεσσ. 5,12-13).

Πόσον ἡ ἐντολὴ αὕτη εἶναι ἀρμόζουσα διὰ τὴν τελειὴν τῆς ἡμέρας ταύτης πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων Θεσσαλονικέων ἀδελφῶν! Ἀσύγκριτον λόγῳ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας του ὡς πρὸς τὴν ἁγίαν Ὁρθόδοξίαν καὶ τὰς διαφορούς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, τὸ ἔργον αὐτῶν εἶναι ἰδιαίτερος ἀγαπητὸν εἰς ἡμᾶς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἡ μαρτυρία τῆς ἀναμνήσεως ταύτης μεταδίδεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Οἱ ἅγιοι ἀδελφοί Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου παρέσχον εἰς ἡμᾶς ἄπειρα καὶ ἀνεκτίμητα πνευματικὰ ἀγαθὰ: Τὸ Ἀλφάβητον, τὴν λογίαν γλῶσσαν, τὴν λογοτεχνίαν, τὸ Σχολεῖον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Αἱ ζωπάροχοι πηγαὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν συνώδευσαν ἀμετακλήτως ἐπὶ αἰῶνας τὰς τύχας τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ. Καθώρισαν διὰ τῆς σφραγίδος αὐτῶν ἅπαντα τὰ κρίσιμα βήματα, τοὺς βασικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰς ἀποφασιστικὰς στιγμὰς τῆς ἱστορικῆς πορείας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Κράτους ἡμῶν. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ Μεσαίωνα ἡ φλόγα τοῦ ἀνακαινιστικοῦ πνεύματος τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἤραπτε ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς λαϊκῆς ψυχῆς. Πολυάριθμα εἶναι τὰ λογοτεχνικὰ ἡμῶν συγγράμματα, τὰ ὁποῖα δοξάζουν τὸν ἀθάνατον αὐτῶν ἄθλον.

Κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἐποχὴν τῆς δουλείας, τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς καὶ οἱ καρποὶ τοῦ ἔργου αὐτῶν παρέμειναν ὡς ἐν φρούριον τῆς πίστεως τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καὶ τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως. Τὸ φωτεινὸν καὶ ἐνδοξον πνεῦμα τῶν Ἱσαποστόλων ἁγίων ἀδελφῶν ἦτο βαθέως ἐροζωμένον εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς Βουλγαρικῆς ἀφυπνίσεως. Ἡ Κυριλλομεθοδιανὴ παράδοσις ἀντιπροσώπευε κυρίως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὡς καὶ ἰσχυρὰν κινητήριον δύναμιν. Διὰ τοῦτο ὡρισμένοι εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἔσχον τὴν ἰδέαν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1860, νὰ συλλέξουν δωρεὰς διὰ νὰ ἀνοικοδομήσουν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἕνα ἀναμνηστικὸν Ναὸν πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων Ἀδελφῶν. Ἡ ἰδέα αὕτη πραγματοποιεῖται σήμερον, χάρις εἰς τὴν προνοιακὴν μέριμναν, εἰς τὸν ἐδλαβῆ ἔζηλον τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ κυρίως τοῦ ἐπιφανοῦς Προκαθημένου, τοῦ Μακαριώτατου Ἱερογυνώμου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὡς καὶ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδου. Οὕτως ἡ τελετὴ τῆς ἡμέρας ταύτης λαμβάνει χαρακτῆρα χριστιανικῆς ἐορτῆς, ἡ

ὅποια εἶναι κοινή εἰς ὅλους ἡμᾶς, καὶ κυρίως ἡμέρας Πανορθόδοξου ἐνότητος.

Εὐφρανθέντες πνευματικῶς ἀναφωνοῦμεν αὐτορμήτως μετὰ τοῦ Ψαλμοῦ: «Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τεροπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό» (Ψαλμ. 132,1). Ὡς παραμείνωμεν εἰς ταύτην τὴν εὐλογημένην ἐνότητα διὰ τοῦ ἔργου τῶν ἐνδόξων καὶ Ἱσαποστόλων ἀδελφῶν, τὴν ἐνότητα, ἣν διέδωσε τὴν χάριν, τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν κοινωνίαν μεταξὺ ὅλων σχεδὸν τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως! Ἐν ὀνόματι αὐτῶν, ὡς συνεισφέρωμεν ὁλοὴν καὶ περισσότερον ὑπὲρ τῆς ἀδελφικῆς προσεγγίσεως καὶ συνεργασίας. Ὡς ἀποδώσωμεν εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν, ὁ Ὅποιος ἡγείρεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν τόσον μεγάλους προφήτας καὶ ἐπεσκέφθη τὸν λαὸν Αὐτοῦ (Λουκ. 7,16). Ὡς ἀπευθυνθῶμεν ἐν τῇ προσευχῇ πρὸς τοὺς ἁγίους ἀδελφούς Κύριλλον καὶ Μεθόδιον, χρησιμοποιοῦντες τοὺς λόγους τροπαρίου αὐτῶν, ἵνα προστατεύουν τὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ τοὺς λαοὺς ἡμῶν, στερεώνοντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν ἐνότητα τῆς σκέψεως εἰς τὴν εἰρήνην, τὴν καλὴν γειτνίασιν καὶ τὴν συνέχισιν τῶν κοινῶν προσπαθειῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς προόδου, καὶ ἵνα ἱκετεύωσιν εἰς τὸν Παντοδύναμον ἔλεος διὰ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν!

Ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἀντιπροσωπεύων τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἀπευθόνομεν εἰς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, καὶ Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν καὶ τὴν ἀδελφικὴν φιλοξενίαν, ὣν ἐτύχομεν ἐνταῦθα, ὡς καὶ εἰς ὅλας τὰς Ἱ. Μητροπόλεις, ἐξ ὧν διήλθομεν. Ἐπιτρέψατε δὲ εἰς ἡμᾶς, ὅπως εὐχρηθῶμεν εἰς ἅπαντας ἔτη πολλὰ, μεστὰ πνευματικῶν ἀγαθῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Ἐν τέλει, ἐψάλη σλαυονιστὶ τὸ ἐπαναληπτικὸν «Μυόγαγια λίετα», «εἰς πολλὰ ἔτη» καὶ ἡ ἀπὸ 1-11 Μαΐου ἐπίσημος φιλοξενία τῶν Μακ. Προκαθημένων καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἁγιωτάτων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἔληξε διὰ τῆς ἐπ' στροφῆς αὐτῶν ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας.

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝΟΝ

Πρωτοβουλία τοῦ Μακ. Ἀρχ/που Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου διοργανώθη πρὸς χάριν τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐπ' σήμερον ἐκδηλώσεων τυχόν ἐπιθυμούντων, ὅπως παρατείνωσι τὴν παραμονὴν των ἐν Ἑλλάδι: προσκεκλημένων, διήμερον προσκυνηματικὸν ταξίδιον εἰς Τῆνον, διὰ τῆς θαλαμηγοῦ, ἣν παρακληθεὶς διέθεσεν εὐγενῶς ὁ ἐφοπλιστὴς κ. Ἀπ. Φραγκίστας. Κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ξένων εἰς Τῆνον, ὧν ἡγεῖτο ὁ Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειος, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Μεγαλόχαρης, ἀκολουθῶς δ' ἐπεσκέφθησαν ἅπαντες συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Μακαρ. Ἀρχ/που καὶ τοῦ Σεβ. Σύρου τὴν Θεομητορικὴν Ἐκθεσιν καὶ τὸ Ἀνώτερον Ἱερατικὸν Φροντιστήριον, παρακαθήσαντες εἰς κοινήν μετὰ τῶν

ιεροσπουδαστῶν νησισίμων τράπεζαν. Προσφωνῶν τοὺς ἐπ' σκέπτας ὁ Δ/ντὴς τοῦ Φροντιστηρίου πανοσ. ἀρχιμ. κ. Ἡλίας Μαστρογ. ἀννόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐχομεν μεγάλην χαρὰν, διότι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Πανορθόδοξον οἰκογένειάν μας. Δι' αὐτὸ ἀνοίγει ὁ δριζὼν τῆς ψυχῆς μας. Πλησιάζομεν τὴν καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας. Αἰσθανόμεθα πολὺ τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας, ἥτις τόσους διωγμούς ὑπέμεινεν. Εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην νῆσον, ὅπου εὐρισκόμεθα, ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας ἐφανερώθη πολλάκις καὶ θαυματουργήσῃ. Καὶ αὐτὸ εἶναι ποὺ μᾶς δίδει χαρὰν, καθὼς καὶ τὸ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Ἀναστάσιμον περίοδον. Πάντοτε πρέπει νὰ βαδίζωμεν πρὸς τὴν Ἀνάστασιν, διότι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι βαπτισμένη εἰς τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Εἶθε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ζῇ πάντοτε τὴν Ἀνάστασιν. Εἶθε ὅλοι μας νὰ εἴμεθα νικηταὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει».

Ἀπαντῶν ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειος εἶπεν:

«Ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἴδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ἡγίασεν διὰ τοῦ αἵματός Του καὶ ἔφε-
ρεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Ὁταν ὁ Κύριος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἤρασαν αἱ καρδίαι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ αἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὅχημα αὐτῶν».

Τοὺς εἶπεν ὁ Κύριος: «Τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε». Κι' ἐκεῖνοι ἤπιαν τὸ ποτήριον τῶν διωγμῶν. Διὰ τὸν εὐαγγελισμόν, τὸν ὅποιον ἔκαμον, ὁ Θεὸς τοὺς ἐχάρισε τὴν αἰωνίαν ζωὴν. Καὶ τώρα ποὺ ἐπισκεπτόμεθα τὴν εὐλογημένην Ἑλλάδα, αἰσθανόμεθα ὅτι πατοῦμεν ἐπὶ ἁγίας γῆς, ἣν ἡγίασαν οἱ πόδες τοῦ Ἀπ. Παύλου. Ὅταν βλέπομεν ἄνθη, θαυμάζομεν τὴν ὠραιότητά των. Κι' ἐμεῖς τιμῶμεν ὡς ἄνθη τοὺς ἁγίους μας. Ἀπόψε ἐνθυμούμεθα τὰ μαθητικά μας ἔτη, τοὺς καθηγητάς μας, οἱ ὅποιοι μᾶς ὑπεδείκνυν τὸ μεγαλεῖον τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Τοὺς ἐγγνωμοῦμεν. Εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν ἱερεῖς πολὺ μορφωμένοι. Ἀπαράτητον ὅμως εἶναι νὰ ἔχουν ἐκεῖνο ποὺ ζητεῖ ἐξ αὐτῶν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δηλ. τὸ ἅγιον πῦρ τῆς κλήσεως. Ὅταν ὁ ἱερεὺς ἔχη τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, θὰ ὑποφέρει ὅλους τοὺς πόνους καὶ θὰ γίνῃ ἅγιος διὰ τῆς Θ. Χάριτος.

Ἀγαπητοί μου νέοι,

Σεῖς ἀσφαλῶς ἤλλατε ἐδῶ, διότι αἰσθάνεσθε τὴν κλήσιν τοῦ Θεοῦ. Ἡ Θ. Χάρις σᾶς ἐκάλεσε. Καὶ παρακαλῶ, τὴν Χάριν αὐτὴν νὰ φυλάσσετε καὶ μετ' ἀγάπης καὶ πίστεως νὰ μαθαίνετε, ὅσα διδάσκεσθε, ὅπως ἡ Μαρία, ἥτις τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, καὶ ἤκουε τοὺς λόγους τῆς αἰωνίας ζωῆς. Ἡ ἀποφινὴ τράπεζα εἶναι πνευματικὴ συνάντησις ἡμῶν μετ' ὑμῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δεχθήτε από τούς ιεροσπουδαστάς και φοιτητάς μας ἐγκάρδιον χαιρετισμόν και τὴν εὐχὴν νὰ γίνετε καλοὶ ἐργάται εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου. Δεχθήτε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας τὴν εὐλογίαν και εἴθε τίποτε νὰ μὴ διαταράξῃ τὴν πνευματικὴν σας ἰσορροπίαν. Ἀγωνισθῆτε ἐναντίον τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ κακοῦ. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι Πάσχα. Ζῶμεν τὴν ὀγδόην ἡμέραν. Ἀκόμη δὲν ἔδυσεν ὁ ἥλιος τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Εἴμεθα πεπληρωμένοι ἐκ τοῦ φωτός τῆς Ἀναστάσεως. Εἴθε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ φυλάττῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας παρέχων ἡμῖν λόγους ζωῆς αἰωνίου.

Τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης ἐτελέσθη Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐπὶ τῇ 4ῃ ἐπετείᾳ τῆς εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Γεωργίου, καθ' ἣν συνελειτούργησαν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειος και ὁ Σεβ. Σύρου κ. Δωρόθεος.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν προσεφώνησε τοὺς Μακαριωτάτους ὁ Σεβ. Σύρου κ. Δωρόθεος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατε,
Ἀδελφοὶ και Πατέρες,

Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγεν.

Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν.

Σήμερον ἡ Ἱερὰ και μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθόδοξων ὁμήγυρις ἀγάλλεται.

Μὲ τέτοια λόγια ἐστόλισαν και στολίζουν οἱ ἱεροὶ μας ὑμνογράφοι, εὐσεβεῖς συνθέται και μελωδοὶ τὰς ἱεράς μας τελετάς και Ἀκολουθίας. Τὴν ἱερὰν αὐτὴν λοιπὴν στιγμὴν ὅλοι μας πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ὅτι πράγματι ἔχουν τὴν θέσιν των αἱ εὐχαὶ αὐταὶ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου, διότι χαρὰ μεγάλη γίνεται και ἡ Ὁρθοδόξα δοξάζεται, ἀφοῦ ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ νησί αὐτὸ τὸ εὐλογημένον τῆς Μεγαλόχαρης ἐκπροσώποι τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς μας Παλληγενεσίας, κατόπιν τῆς τιμητικῆς προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Γεωργίου, ἵνα συμμετάσχουν τῶν πανηγυρικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων. Καὶ ἀπὸ ὅπου πράγματι διῆλθον οἱ ἐκπροσώποι, Ποιμένες και Ποίμνιον ἐπεφύλαξαν εἰς αὐτοὺς μεγαλοπροεστῆταιν ὑποδοχὴν και ἐξεδήλωσαν ἀκόμη μὴ φορὰ τὴν πίστιν τους και τὴν προσήλωσίν τους εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν μας.

Ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις συνεκάλεσεν σήμερον και ἡμᾶς πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν εἰς τὸν Ἱερὸν αὐτὸν και μεγαλοπροεπῆ Ναόν, ἵνα μαζὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου μας ἐορτάσωμεν και τὴν Ἀνάστασιν τοῦ ἔθνους μας, και ἀγαλλομένῳ ποδὶ Πάσχα κροτοῦμεν αἰώνιον. Καὶ καλοῦμεθα ν'

ἀναπέμφωμεν ἱκετηρίους δεήσεις εἰς τὸν Μεγάλον Θεόν, ὅπως Αὐτὸς κατευθύνῃ και εὐλογῇ τὰ ἔργα ὁμῶν και ἡμῶν εἰς ὁδοὺς και νομὰς σωτηρίους.

Σεβάσμιοι Πατέρες,

Συνεκάλεσεν Ὑμᾶς ὁ Κύριος ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης, ὑμᾶς τοὺς ἀστέρας τοὺς πολύφωτους, τῆς Οἰκουμένης και τῆς Ὁρθοδοξίας τοὺς προμάχους και τ' ἀγλαίσματα, και ἀφοῦ περιωδεύσατε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ὁραίας ἡμῶν Πατρίδος Ἑλλάδος και ἐγένεσθε ἀντικείμενον ἱερωτάτων ἐκδηλώσεων και συγκινήσεων σεβασμοῦ και ἀγάπης και εὐρισκόμενοι εἰς τὸ τέλος τῆς περιοδείας σας, ἔθεωρήσατε σκόπιμον νὰ τελειώσῃ ἡ προσκυνηματικὴ αὐτὴ περιοδεία μετὰ τὸ νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ νησί τῆς Μεγαλόχαρης και νὰ προσκυνήσετε τὴν Σεπτὴν και Ἀγίαν εἰκόνα τῆς και νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχὰς και τὰς εὐλογίας Τῆς, μεταφέροντες αὐτὴν τὴν εὐλογίαν και εἰς τὸ ποίμνιον Σας. Διότι εἰς τὸ πέρασμα τῶν 150 και πλέον ἐτῶν, ἀφ' ὅτου εὐρέθη ἡ χάρις Τῆς, πόσα θαύματα δὲν συνετελέσθησαν και πόσοι ἄνθρωποι δὲν εὐρέθηκαν εἰς αὐτὴν τὴν σωτηρίαν και τὴν λύτρωσιν. Πόσα δάκρυα, θλίψεις και ἀναστεναγμοὶ και πόσες καρδιᾶς δὲν ἐκκιδώνονται μπροστὰ τῆς; Οὐδέποτε θὰ παύσῃ ὁ εὐσεβὴς Χριστιανικὸς κόσμος νὰ ζητῇ τὴν προστασίαν Τῆς. Πρὸς αὐτὴν θὰ σπεύδουν και σήμερον και αὔριον και πάντοτε ὅλαι αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, και περισσότερον τὸ Γένος ἡμῶν, και ἀπὸ τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγὸν θὰ ζητῇ τὴν προστασίαν του.

Μακαριώτατε και Σεβασμιώτατε,

Εὐλογία Θεοῦ εἶναι ἡ ἐπίσκεψίς Σας εἰς τὸ Ἱερὸ αὐτὸ Νησί. Θὰ παραμείνῃ ὡς ἕνας μεγάλος ἱστορικὸς σταθμός. Θὰ διατρανῶνῃ και θὰ διαλαλῇ παντοῦ και πάντοτε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας μας εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι ἀπομακρονισμένοι τῶν παραδόσεων και τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν παραπαίουν. Αἱ νέαι θεωρίαι, τὸ ὑλιστικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὀσημέραι ὀγκοῦται και ἀδξάνει, οἱ ἐπὶ ἀνὴρ και ἀνὴρ ἐχθροὶ τῆς πίστεώς μας και τοῦ Ὁρθόδοξου γνησίου πνεύματος μᾶς ἐπιβάλλῃ κατ' ἐξοχὴν σήμερον νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐνότητα τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως και ἡμῶν ὡς ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν. Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι τὸ εἶπεν αὐτὸ ὁ Κύριος και τὸ ἄφησεν ὡς μίαν Ἱερὰν παρακαταθήκην ὀλίγον πρὸ τοῦ Στανουικοῦ θανάτου. «Πάτερ Ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς και ἡμεῖς ἐν ἐσμέν». Γένοιτο.

Μακαριώτατε,

Σὰς εὐχαριστοῦμεν, ὁ Λαὸς αὐτὸς μετὰ τὸν μέγαλον αὐτὸν θησαυρόν, μετὰ τὸν ὁποῖον ἡλέθη ἀπὸ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ μετὰ τὴν εὐρεσιν τῆς εἰκόνης τῆς Μεγαλόχαρης, μετὰ τὰς σεπτὰς Σας εὐλογίας, και μάλιστα σήμερον ποὺ ἐορτάζετε τὴν ἐπέτειον τῆς ἀν-

δον Σας εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδικῆς μας Ἐκκλησίας, εἰς τὸν ὁποῖον δικαίως καὶ λίαν ἐπαξίως ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ Σᾶς κατέστησεν, θὰ ἐνθυμῆται διὰ πολλὰ χρόνια τὴν ἡμέραν αὐτὴν καὶ θὰ τὴν προσθέσῃ εἰς τὰς τόσας ἄλλας καὶ θὰ διαλαλή καὶ θὰ ψάλλῃ ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μᾶ καρδίᾳ:

Τίς Θεὸς Μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ἀπαντῶν ὁ Μακ. Βαρσοβίας κ. Βασίλειος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ πρῶτον εὐχαριστοῦμεν θεομότατα τὸν Μακ. κ. Ἰερώνυμον διὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησίν του νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης τὸν Σεβ. Σύρου κ. Δωρόθεον, διότι μᾶς παρέσχε τὴν σημερινὴν εὐκαιρίαν. Ἡμεῖς ἐρχόμεθα ἀπὸ τὴν μακρινὴν Πολωνίαν καὶ σᾶς φέρομεν τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τοῦ ποιμνίου μας. Ἦλθομεν νὰ συμπροσενχηθῶμεν ἐδῶ καὶ εὐλογήσωμεν τὸν λαόν σας. Ὅταν ὑπεριπτάμεθα τῆς Χώρας σας, ἡσθανόμην δέος, πῶς νὰ περιπατήσω ἐπὶ τῆς Χώρας, ἣν ἡγίασαν οἱ πόδες τοῦ Ἀπ. Παύλου, τοῦ Μ. Βασιλείου κ.λ.π. Ἐνεθυμήθην τότε τοὺς λόγους, ὅτι θὰ πρέπει νὰ βγάλω τὰ ὑποδήματά μου, ὅτι ἅγιος εἶναι ὁ τόπος οὗτος. Ὅταν ἐταξιδεύαμεν διὰ τὸ νησί σας, ἐνεθυμήθην ὅτι τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης αὐτῆς ἦσαν εὐλογημένα παρὰ τοῦ Ἀπ. Παύλου, τῆς Παναγίας Θεοτόκου. Προσηυχήθην καὶ εἰς τὸν ἁγ. Νικόλαον, προστάτην τῶν ναυτικῶν, ἀγίασαντα τὴν Χώραν αὐτὴν διὰ τῶν προσευχῶν Του. Διὰ πάντα ταῦτα ἐγνωμονοῦμεν τὸν Κύριον, καθὼς καὶ διὰ τὸ ὅτι ἡξιώθημεν νὰ προσκονήσωμεν τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου εἰς τὸν πανίερον τοῦτον Ναόν. Ἡ Εὐαγγελιστρια εὐαγγελίζεται καὶ σήμερον τὴν ἀγάπην, τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν θεότητα τοῦ Υἱοῦ Της, ὅστις ἰδρυσεν τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Αὕτη θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τοῦ ἀραγοῦς βράχου μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὰ πολλὰ θαύματα τῆς Θεοτόκου. Ἡ Παναγία εἶναι μεσίτρια δι' ὅλους. Ἡ φωνὴ Της ἀκούεται ἰδιαιτέρως σήμερον ἐνταῦθα, διότι αὕτη ἔσωσε τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐκ τῆς δουλείας. Δι' αὐτὸ χαιρόμεθα μᾶζι σας, διότι ἡ χαρὰ σας εἶναι χαρὰ καὶ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Πολωνῶν. Ἡ Ἐκκλησία μας ἐπὶ 200 ἔτη δὲν εἶχεν Ἱεραρχίαν. Μόνον τρεῖς Ναοὶ ἐσώθησαν καὶ ἐντὸς αὐτῶν ὁ λαὸς διέσωσε τὴν πίστιν του. Δὲν ὑπῆρχον ἱερεῖς. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τοὺς Ὁρθοδόξους Ἑλληνας πὺν μᾶς ἐβοήθησαν. Διὰ χειρῶν τοῦ Μητροπολίτου Νεοφύτου τῷ 1577 μᾶς ἔδωσαν τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τὴν ἀχειροποίητον. Ταύτην καὶ σήμερον τιμοῦν ὅχι μόνον οἱ Ὁρθόδοξοι Πολωνοί, ἀλλὰ καὶ οἱ Ρῶσοι.

Διὰ τὴν χαράν σας ἐγκαρδίως σᾶς χαιρετοῦμεν. Αὐτὴν τὴν στιγμήν ἡ Θεοτόκος λέγει εἰς ὅλους μας: Χαίρετε. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ εὐλογῇ ὅλους διὰ νὰ ἔχωμεν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶναι ἡγιασμένος διὰ τῶν Ἀποστόλων, τῶν

Πατέρων καὶ τῆς Θεοτόκου. Ὅλοι τιμῶμεν τὴν Θεοτόκον ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἰδία εἶπεν: «Ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί». Ἐκφράζω τὴν ἐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Μακαριώτατον δι' ὅσα εἶδομεν. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς στείλῃ τὸν μέγαν ἄγγελον τῆς Ἐκκλησίας. Εἴθε νὰ ἔχητε ἀγάπην καὶ πίστιν εἰς τὸν Θεόν. Εὐχαριστοῦμεν ἰδιαιτέρως τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν ἰδρυσιν ἐν Ἀθήναις Διορθοδόξου Κέντρου ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦμεν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν μελλοντικὴν Σύνοδον. Εὐχαριστῶ καὶ τὸν Σεβ. Σύρου διὰ τὴν καλὴν του καρδίαν, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς παρόντας κληρικούς. Ἡ Ἐκκλησία σας διατηρεῖ τὴν καθαρότητα τῆς πίστεως καὶ ὁ λαὸς τῆς ἡμῶν τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Τὰ παιδιὰ σας ψάλλουν χαρμόσυνα τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ὑψῶνω τὰς χεῖρας μου πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ ἀναφωνῶ: «Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, φέλατε τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμον, ὅλους τοὺς Μητροπολίτας, τοὺς κληρικούς καὶ ὅλον τὸν λαὸν ἀπὸ θλίψεως καὶ δοκιμασίας. Αἰτούμεθα παρὰ σοῦ, Δέσποινα Θεοτόκε, τὴν μεσιτείαν Σου».

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰερώνυμος ἀπὸ τοῦ θρόνου εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εὐχαριστῶ τόσον τὸν Σεβ. Σύρον πάντοτε προθύμως παραχωροῦντα εἰς ἐμὲ τὴν θέσιν ταύτην, ὅσον καὶ τὸν Μακ. Βαρσοβίας δι' ὅσα εἶπε. Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ συνεχίσῃ νὰ προσεῖχεται ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοῦ λαοῦ μας. Ὅσον μεγαλύτεροι εἶναι αἱ πρὸς ἡμᾶς δωρεαὶ τοῦ Θεοῦ, τόσον βαρύτεραι καὶ αἱ εὐθύναι μας. Εἴθε ὁ Κύριος δι' ἐχθρῶν τῆς Θεομήτορος νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ ἐπιτελῶμεν τὸ καθήκον μας».

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐγένετο ἐπίσκεψις εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Κεχροβουνίου, καὶ τὴν μεσημβρίαν ἡ Διοικοῦσα Ἐπ.προπῇ τοῦ Ἱ. Ἰδρύματος παρέθεσεν ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου, ἐπὶ τῇ ἐπετελίῳ τῆς ἐνθρονίσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν ξένων Ἱεραρχῶν. Προσφωνῶν τοὺς παρισταμένους ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. κ. Παμφίλος Ἀλαβάνος ἡνύχθη εἰς αὐτοὺς τὸ «ὡς εὖ παρέστητε», ὁμοίως δὲ καὶ ὁ κ. Δήμαρχος Τήνου. Ἀπαντῶν μετὰ ταῦτα ὁ Μακ. Βαρσοβίας ἐξέφρασε δ' αὖ μίαν εἰσέτι φορὰν τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν φιλοξενίαν καὶ τὸν θαυμασμὸν του διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος Λιουμπλν κ. Ἀλέξιος ὠμίλησε δι' ὀλίγων περὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν θλίψεων αὐτῆς, χαρρακτῆρισας ταύτας ὡς τὸ μικροβιοφόρον ἐμβόλιον, ὅπερ εἰσέρχεται εἰς τὸν ὑγῆ ὁργανισμὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ δοκιμάζει τὴν ἀντοχὴν αὐτοῦ. Τέλος, ἐψάλλῃ ὑπὸ πάντων εἰς ὕφος θριαμβευτικὸν τὸ σλαβονικὸν «Μυόγαγα λιάτα» πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, καὶ τὸ σύντομον προσκύνημα εἰς Τῆνον ἔληξε

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΠΑΥΛΟΥ ΣΤ' ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

Τὸ τελευταῖον μῆνυμα τοῦ Πάπα Παύλου ΣΤ' πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. 'Αθηνάγοραν ἔδωσεν εὐκαιρίαν εὐρείας συζητήσεως καὶ σχολίων. Μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν τὰ ἐδιάβασα εἰς τὸ ἐγκυρότατον Περιοδικὸν «'Εκκλησία», τὸ ὁποῖον μὲ τόσῃ προσοχῇ καὶ σοφίᾳ χειρίζεται τὸ πρᾶγματι λεπτότατον θρησκευτικὸν θέμα. Καὶ διεπίστωσα ὅχι ἀπλῶς ὁμοφωνίαν, ἀλλὰ καὶ εὐλογον συγκίνησιν ἐκ μέρους κορυφαίων ἡγετῶν τῆς 'Εκκλησίας, τῆς ὁποίας ὁ 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. 'Ιερώνυμος εἰς σχετικὴν δήλωσίν του χαρακτηρίζει τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Πάπα ὡς «σημαντικὴν καὶ φιλάδελφον χειρονομίαν τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς Δυτικῆς 'Εκκλησίας, δυναμένην νὰ ἔχη σοβαρὰς συνεπειάς, ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν 'Εκκλησιῶν, ἐὰν συντρέξουν ὀρισμένα προϋποθέσεις». Περαιτέρω δὲ ὁ 'Αρχιεπίσκοπος υπογραμμίζει: «'Αποτελεῖ καὶ ἓν ἐπὶ πλέον δεῖγμα τῶν μεγάλων ἐπιτευγμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ κορυφὴ τῆς 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας ἔχει ἐγγράψει εἰς τὸ ἐνεργητικόν της, κατορθώσασα δι' αποφασιστικῶν βημάτων νὰ φέρῃ τὴν 'Ορθοδόξιν εἰς τὸ προσκίνητον τοῦ παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος καὶ

νὰ τὴν ἀναβιβάσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ ὑψηλὸν πνευματικὸν βᾶθρον, τὸ ὁποῖον δικαιοματικῶς τῆς ἀνήκει».

Ὦντως, σκέπτεται κανεὶς τὴν πελωρίαν προσφορὰν τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς 'Ορθοδοξίας. Προσφορὰν, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὰ πλαίσια τῆς συνήθους καὶ σημειώνει σταθμόν. Καὶ μὲ αὐτὸν ἔχει συνδεθῇ ἀπολύτως ἡ ἀκτινοβόλος μορφή τοῦ Πατριάρχου. Ὁ πλούσιος νοῦς, ὁ σφραγισμένος ἀπὸ σοφίαν, ἀπὸ θρησκευτικὴν γνῶσιν, ἀπὸ φιλοσοφικὴν διάθεσιν καὶ ἡ γενναία ψυχὴ, ἡ ταυτισμένη μὲ τὸ Χριστιανικὸν ἰδεῶδες, εἰς τὴν ἀπόλυτον γνησιότητα καὶ εἰς ὅλας τὰς μορφὰς καὶ ἐκδηλώσεις του, ἔχουν συνθέσει προσωπικότητα σπανίου δ αμετρήματος, ἡ ὁποία καὶ εἰς τὰς συλλήψεις, καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἰδεῶν ἀκολουθεῖ μεγάλῃν γραμμῇ, ἐπιβάλλουσιν τοποθέτησιν παραπλεύρως τῶν ἱστορικῶν κορυφῶν τῆς 'Ορθοδοξίας. Καὶ ἀποτελεῖ, ἀσφαλῶς, ἐπίτευγμα πελώριον ἢ προσέγγις τῶν δύο 'Εκκλησιῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐνότητος ὁλοκλήρου τοῦ Χριστιανικοῦ Κόσμου. Καθίσταται δὲ ἐπὶ μᾶλλον βαρυσήμαντος ἡ προσπάθεια εἰς τοὺς καιροὺς μας, οἱ ὁποῖοι προχωροῦν κατάφορτοι ἀντιθέσεων.

διὰ τῆς ἐπιστροφῆς πάντων εἰς 'Αθήνας τὰς ἐσπερινὰς ὥρας τῆς Πέμπτης 13-5-71.

Ἡ 10ήμερος ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις ἐπὶ τῆς εὐλογημένης 'Ελληνικῆς γῆς τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων καὶ λοιπῶν Σεβ/των ἐκπροσώπων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἀγιωτάτων 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως γεγονὸς ἄξιον ἐξάρσεως. Καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὰς πανηγυρικὰς ἐπὶ τῇ 150 ετηρίδι ἐκδηλώσεις καὶ εἰς τὴν θεμελίωσιν τοῦ Ναοῦ τῶν ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου μίαν τιμητικὴν προσφορὰν πρὸς τὸ 'Ελληνικὸν Ἔθνος καὶ τὴν 'Εκκλησίαν του. Πέραν ὅμως τῶν σχημάτων τούτων, αἱ Πανορθόδοξοι συνάξεις ἐκπέμπουν πολυσήμαντα μηνύματα, διότι σφυρηλατοῦν τὴν ὁργανικὴν ἐκείνην μεταξὺ τῶν 'Ορθοδόξων ἐνότητα, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιτακτικῶς σήμερον οἱ καιροὶ ἐπιζητοῦν ἐν μέσῳ τῆς μεγαλυτέρας καὶ πλέον δραματικῆς κυοφορίας, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισαν οἱ αἰῶνες.

'Απὸ τῆς σκοπιᾶς δὲ αὐτῆς ἡ ἐνταῦθα ἄφιξις τῶν ἐπιφανῶν 'Ορθοδόξων Ἱεραρχῶν, ἡ ἐν κοινωνίᾳ ἀγάπης ἀναστροφή αὐτῶν καὶ ἡ μετὰ τῆς ἐν γένει ζωῆς καὶ δραστηριότητος τῆς 'Εκκλησίας ἡμῶν ἄμεσος αὐτῶν ἐπαφὴ δὲν εἶναι ἀπλῶς καρποὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς γνώσεως. Ἰπῆρξε μία ψυχικὴ ἀνάγκη. Διότι ὅσον καὶ ἂν προβάλλεται θαυμαστὴ τοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς γνώσεως ἡ καρποφορία, θαυμαστοτέρα ὑποβάλλεται τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος ἡ ἀνθοφορία. Ἰσχυρότερα θὰ εἶναι πάντοτε τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων τὰ σκιρτήματα ἢ οἱ σεισμοὶ τοῦ στοχασμοῦ των. Ἡ Πανορθόδοξος οἰκογένειά μας εἶναι τὸ φυσικὸν κλῆμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου αἰσθανόμεθα ἐν ψυχικῇ ἀνέσει τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. Δι' αὐτὸ καὶ θὰ διατηρήσωμεν ἀνάμνησιν ἀγαθὴν καὶ νοσταλγικὴν ὅλων, ὅσα μὲ ὑποδειγματικὴν τάξιν, εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα διεξήχθησαν ἐνταῦθα κατὰ τὸ δεκάημερον ἀπὸ 1-11 Μαΐου 1971.

'Αρχιμ. ΧΡΙΣΤΟΔ. Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙΔΗΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

'Αριθ. { Πρωτ. 3194
Διεκπ. 1611

'Αθήνησι τῇ 17-5-1971

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1834

Π ρ ό ς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους 'Ιεράρχας
τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος

'Η Διαρκὴς 'Ιερά Σύνοδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκάστοτε ἐκδηλουμένην ἐπιθυμίαν τοῦ Χριστεπωνόμου λαοῦ ὅπως διατηρῇ ὡς εὐλογίαν τὸ ἱερὸν σκῆνος τῶν 'Ιεραρχῶν, οἵτινες διεποίμανον αὐτοὺς ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι Αὐτῆς ὅπως διατηρῇται ἀδιάσπαστος ὁ ἄρρηκτος δεσμός, ὅστις συνδέει τὸν 'Ιεράρχην πρὸς τὴν λαοῦσαν αὐτῷ θεόσωστον παροικίαν, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς οἱ ἀποβιοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ Σεβ. 'Ιεράρχαι κηδεύονται καὶ ἐνταφιάζονται εἰς τὰς 'Ιεράς αὐτῶν Μητροπόλεις, οἱ δὲ σχολάζοντες Σεβ. 'Ιεράρχαι ἐν τῇ 'Ιερᾷ Μητροπόλει, ἐξ ἧς ἀπεχώρησαν τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας.

† 'Ο 'Αθηνῶν 'Ιε ρ ώ ν ν ο ς, Πρόεδρος
† 'Ο Καλαβρῶτων καὶ Αἰγιαλείας Γ ε ώ ρ γ ι ο ς
† 'Ο Μυτιληνῆς 'Ι ά κ ω β ο ς
† 'Ο 'Ιωαννίνων Σ ε ρ α φ ε ἰ μ
† 'Ο Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Δ α μ α σ κ η ν ό ς
† 'Ο Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Σ τ υ λ ι α ν ό ς
† 'Ο Κίτρους Β α ρ ν ά β α ς

† 'Ο Ξάνθης 'Α ν τ ώ ν ι ο ς
† 'Ο Διδυμοτείχου καὶ 'Ορεστιάδος Κ ω ν | τ ῖ ν ο ς
† 'Ο Νικαίας Γ ε ώ ρ γ ι ο ς

'Ο 'Αρχιεπισκοπάρχης

'Αρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

'Αριθ. { Πρωτ. 3131
Διεκπ. 1621

'Αθήνησι τῇ 17-5-1971

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1836

Π ρ ό ς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους 'Ιεράρχας
τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος

'Αναφερόμενοι εἰς τὸ ἀπευθυνθὲν ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 43306/4-5-71 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θεησκευμάτων, Γενικῆς Διευθύνσεως Θεησκευμάτων, περὶ τοῦ καθορισμοῦ νέου τύπου βιβλίων Βαπτίσεων, Συνοδικῇ ἐξουσιοδοτήσῃ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως προέλθητε εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν πιστὴν συμμόρφωσιν τοῦ ὑφ' ὑμᾶς 'Εφημεριακοῦ Κλήρου πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 21203/29-3-1971 ἀπόφασιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, περὶ τοῦ τύπου τοῦ παρ' ἐκάστῳ 'Ιερῷ Ναῷ τηρουμένου βιβλίου Βαπτίσεων.

† 'Ο 'Αθηνῶν 'Ιε ρ ώ ν ν ο ς, Πρόεδρος

'Ο 'Αρχιεπισκοπάρχης

'Αρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

'Επικαὶ καταφάσεις πολιτισμοῦ καὶ φοβερὰ ἀρνήσεις, ἀθλήματα πνεύματος καὶ ψυχικαὶ καθιζήσεις, ἀνοδοὶ καὶ ταυτοχρόνως πτώσεις δημιουργοῦν τὴν αἵσθησιν ἐνὸς ἄγχους, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς δοκιμασίαν τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐν μέσῳ τόσης συγχύσεως ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ ἄνθρωπος ποικίλας ἐπιρροὰς καταλυτικῆς ὑφῆς, ἐπιρροὰς ὕλισμοῦ, αἱ ὁποῖαι κινοῦνται καὶ ἀναπτύσσονται μετὰ καταχθόνιον ἐπιτηδεϊότητα, ἀποσκοποῦσαι προεισαγωγικῶς εἰς τὴν ἡθικὴν κάμψιν καὶ εἰς τὴν χαλάρωσιν τῆς ψυχικῆς ἀντιστάσεως. Ὑπὸ αὐτὰς, λοιπόν, τὰς συνθήκας, ἡ ἄμυνα ἔγκειται εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ Χριστιανικοῦ Κόσμου καὶ εἰς τὴν τόνωσιν τῶν ἀρχῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ὁ 'Ιησοῦς ὡς κληρονομίαν 'Ιερὰν καὶ ὡς ὁδηγίαν σωτηρίας.

Καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Πάπα Παύλου ΣΤ' πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην

κ. 'Αθηνᾶγόραν εἶναι εὐγλώττως χαρακτηριστικὴ. Ἀποτελεῖ ἱστορικὸν κείμενον, συντεταγμένον μετὰ ἐξοχὸν σκέψιν καὶ πρὸ παντὸς διαπεποτισμένον μετὰ τὴν ἔφεσιν εἰλικρινοῦς συμπράξεως εἰς τὸν μεγάλον σκοπὸν τῆς ἐνότητος. Καὶ εἶναι ἀληθῶς ἐνθαρρυντικὸν νὰ σκέπτεται κανεὶς, ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν κρίσιν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν πρὸς πολλὰς συγχρόνως κατευθύνσεις ἔχουν ἀποσφραγισθῇ οἱ ἄσκοι τοῦ Αἰόλου, μετὰ ἀποτέλεσμα τρομακτικὰς ἀπειλᾶς, ἡ ὑπόθεσις τῆς Χριστιανοσύνης κατευθύνεται ἀπὸ δύο φωτεινὰ πνεύματα, ἀφιερωμένα κυριολεκτικῶς εἰς τὴν οὐσιαστικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ προσπάθεια διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗ ΛΗ

«'Εντὸς ἐγκαρδίου καὶ ἀδελφικῆς
ἀτμοσφαίρας».

Σχέδια προτύπου ἐνοριακοῦ
πνευματικοῦ κέντρου.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄλλαις σελίδι τῆς («'Εκκλησίας») λεπτομερῶς ἐκτιθέμενα, ἢ ὑπὸ τοῦ ἐκλαμπροτάτου καρδιναλίου 'Ιωάννου Willebrands, Προέδρου τῆς Γραμματείας τοῦ Βατικανοῦ ἐπὶ τῆς προωθήσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος, ἐπίσημος ἐπίσκεψις τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἀποτελεῖ ἀξιόλογον σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς 'Ορθοδόξου καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς 'Εκκλησίας.

Κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπίσκεψιν, ὡς ἐτονίσθη εἰς τὸ κοινὸν ἀνακοινωθέν, εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον καρδιναλίον καὶ τὴν συνοδείαν αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν φιλοξενοῦμενοι τῆς 'Ι. Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, (παρεσχέθη ἡ δυνατότης ἐντὸς ἐγκαρδίου καὶ ἀδελφικῆς ἀτμοσφαίρας) νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. 'Ιερωνύμου, μελῶν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τῆς καθ' ὅλον 'Ιεραρχίας, τῆς Μονίμου Συνδικῆς 'Επιτροπῆς 'Εξωτερικῶν 'Υποθέσεων, τοῦ Κοσμήτορος καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν καὶ ἄλλων Θεολόγων, ὡς καὶ ἐκπροσώπων θρησκευτικῶν 'Οργανώσεων. «Οὕτως ἐν εὐκρινείᾳ καὶ χριστιανικῇ ἀγάπῃ διεπιστώθησαν ὑπ' ἀμοιρέτων τῶν πλευρῶν αἱ δυνατότητες τῆς ἐκτάσεως τῶν μεταξὺ τῶν δύο 'Εκκλησιῶν σχέσεων καὶ τῶν περαιτέρω ἐκατέρωθεν ἐπαφῶν». Ἀνάλογα ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλοξενίας τῶν διακεκριμένων ξένων καὶ ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν λοιπῶν 'Ι. Μητροπόλεων τῆς Κορίθης, ἐν αἷς οὗτοι ἦλθον εἰς ἐγκάρδιον ἐπαφὴν μετὰ τοῦ 'Ι. Κλήρου, τῶν Μοναχῶν, τῶν Θεολόγων καὶ τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Μεγαλονήσου.

Ὡς εἶναι προφανές, αἱ ἐν κλίματι ἐγκαρδιότητος ἐκδηλώσεις αὗται ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐπὶ αἰῶνας κεχωρισμένων ἀπ' ἀλλήλων δύο 'Εκκλησιῶν εἶναι εἰς τῶν καρπῶν τῶν ὑπὸ τῆς Α. 'Αγιότητος τοῦ Πάπα Παύλου ΣΤ' καὶ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριάρχου καταβαλλομένων συγκινητικῶν προσπαθειῶν πρὸς δημιουργίαν τῶν καταλλήλων προϋποθέσεων τῆς ἄρσεως τῶν ἐπιπροσθούτων εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐνότητος ἐμποδίων. Ὅθεν γενικῇ εἶναι ἡ εὐχή, ὅπως αἱ ἐκδηλώσεις αὗται, συνεχιζόμεναι καὶ πληθυνόμεναι ἐν πνεύματι ἀγάπης, εὐκρινείας καὶ ἀνιδιοτελείας, ὁδηγήσουν εἰς τὸν συστηματικὸν διάλογον τῆς τε ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας καὶ εἰς τὴν μετ' αὐτὸν πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν σχέσεων κοινῶς μεταξὺ τῶν δύο 'Εκκλησιῶν.

Τὰ ὑπὸ τῆς ἐδικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐνορίας τοῦ 'Ι. Ν. 'Αγ. Στυλιανοῦ Γκύζη ἐτοιμασθέντα σχέδια ἀνεγέρσεως 'Ενοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου καὶ Κέντρου Νεότητος θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσουν ὡς πρότυπον τῶν παρομοίων προσπαθειῶν, αἵτινες γίνονται εἰς πολλὰς ἐνορίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

Συμφώνως πρὸς τὰ σχέδια ταῦτα, ἐν ἰδιοκτῆτῳ οἰκοπέδῳ θὰ ἀνεγερθῇ τριώροφον κτίριον, ὅπερ θὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς πνευματικὰς, μορφωτικὰς, φιланθρωπικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς ἀνάγκας παιδιῶν, νέων, ἡλικιωμένων καὶ γερόντων. Συμφώνως πρὸς τὰ ἐξαγγελλόμενα ἐν καλλιτεχνικωτάτῳ φυλλαδίῳ, ἐκτυπωθέντι ὑπὸ τῆς μνημονευθείσης ἐνοριακῆς ἐπιτροπῆς, «εἰς τὸ ἰσόγειον θὰ ὑπάρχουν τρεῖς ἰδιαίτεροι χώροι. Μία αἴθουσα, στὴν ὁποία θὰ προσφέρεται δωρεὰν τὸ πρῶτόν τῶν παιδιῶν, ποὺ θὰ στέλλουν οἱ γονεῖς των. Ἐπίσης δωρεὰν τὸ γεῦμα, ὁ καφές, τὸ τσάϊ ἢ τὸ ἀναψυκτικὸ τῶν γερόντων, ποὺ βοηθοῦνται ἀπὸ τὸ Φιλ. 'Ενοριακὸν Ταμεῖον, καὶ γενικῶς ἐκεῖ θὰ γίνεται κάθε φιλανθρωπικὴ ἐκδήλωσις. Ὁ δεῦτερος χώρος θὰ εἶναι ἐν κέντρῳ δι' ἡλικιωμένους, ποὺ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς καφεναικὴν ἀτμόσφαιραν, καὶ ὁ τρίτος θὰ περιλαμβάνῃ λουτρά διὰ τὴν καθαρίσθητα τῶν πτωχῶν ἐνοριτῶν. Εἰς τὸν Α' ὄροφον θὰ γίνῃ μεγάλη αἴθουσα 25×10 μέτρων δι' ὁμιλίας, προβολὰς, παραστάσεις, ἐορτὰς κ.λ.π. ὡς καὶ ἐντενκτήριον διὰ νέους. Εἰς τὸν Β' ὄροφον θὰ ὑπάρχῃ Βιβλιοθήκη—'Αναγνωστήριον, αἴθουσα ἐπιτραπέζιων παιγνιδιῶν καὶ ἄλλη μουσικῆς μὲ πιάνο, ἀρμόνιον, ἀκκορντεόν, κιθάρα κ.λ.π. ὡς καὶ ἐντενκτήριον νεανίδων. Εἰς τὸν Γ' ὄροφον θὰ ὁργανωθῇ ἐργαστήριον πλεκτομηχανῶν, ῥαπτομηχανῶν, ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦνται δωρεὰν ἀπὸ ἀπόρους γυναικας, ὁμοίως θὰ γίνον μικρὸς φιλικὸς ξενών, τὰ Γραφεῖα τοῦ κτιρίου καὶ ἡ «ἡσυχῇ αἴθουσα τῆς ἐνορίας», ὅπου θὰ καταφεύγουν ὅσοι εὐρίσκονται εἰς νευρικὴν ὑπερέντασιν καὶ θέλουν νὰ ἡρεμήσουν καὶ ὅπου δὲν θὰ γίνεται καμμιὰ συζήτησις. Εἰς τὴν ταράτσαν τὸν μὲν χειμῶνα θὰ παίζον τὰ παιδιὰ, τὸ δὲ καλοκαίρι, θὰ γίνονται προβολαὶ μορφωτικῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ Slides. Καὶ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ κτιρίου θὰ γίνῃ μία πλήρης καὶ ἐλευθέρη «παιδικὴ χορὰ».

Ἄς εὐχηθῶμεν, ὅπως τὰ σχέδια ταῦτα γίνον τὰ-χιστα πραγματικότης καὶ δώσουν ὥθησιν πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς ἰδέας τῆς δημιουργίας ἐκκλησιαστικῶν πνευματικῶν κέντρων εἰς πάσας τὰς μεγάλας ἐνορίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 60 ἐτῶν.

Ἡ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 60 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη διοργανώσεως ὑπὸ τῆς νομαρχίας Μαγνησίας εἰδικῶν καλλιτεχνικῶν ἐορτῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Παπαδιαμάντεια 1971» εἶναι κατὰ πάντα ἀξιέπαινος, διότι διὰ τῆς πρωτοβουλίας ταύτης προβάλλεται ὁ μέγιστος τῶν νεοελλήνων διηγηματογράφων, ὅστις ἀναμφιβόλως ἐνεπνέετο ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου χριστιανικῆς παραδόσεως.

Ἀληθῶς! Ὁ Παπαδιαμάντης οὐ μόνον ἐξεφράζετο πολλάκις διὰ βιβλικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐκφράσεων, ἀλλ' ἔζη καὶ ἐκινεῖτο ἐντὸς τῆς μυστικῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἡ πρὸς τὴν ὁποίαν ἀφοσίωσίς του ὑπῆρξε βαθεῖα. Μάλιστα τὴν πρὸς αὐτὴν πίστιν του ἐπεδίωκε μὲ ὅλην τὴν θερμὴν τῆς ψυχῆς του νὰ μεταδώσῃ καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἔργον του ἔχει πολλάκις ἀληθῆ ἱεραποστολικὸν χαρακτήρα. Μάλιστα ὅπως ἀποκαλυπτικὴ ἦτο ἡ διακήρυξις τοῦ κορυφαίου τῶν νεοελλήνων διηγηματογράφων: «Ἐν ὅσῳ ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δὲν θὰ παύσω πάντοτε νὰ ὑμνῶ μετὰ λατρείας τὸν Χριστόν μου».

Κατὰ τρόπον σύμμετρον.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν προσφάτων ἐπιτυχιῶν γνωστῆς ποδοσφαιρικῆς ομάδος τῶν Ἀθηνῶν κατέστη εὐρέως γνωστὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων πολιτειακῶν καὶ πολλῶν κοινωνικῶν παραγόντων τόσο πρὸς προαγωγὴν τοῦ καθ' ὅλου Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅσον καὶ πρὸς ἠθικὴν καὶ ἀληθῶς ἡγεμονικὴν ὕλικὴν ἀμοιβὴν τῶν ποδοσφαιριστῶν, οἵτινες συγκροτοῦν τὴν μνημονευθεῖσαν ομάδα.

Ἀσφαλῶς, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο εἶναι δεδικοαιολογημένον καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ αἶτημα, καθ' ὃ δεόν νὰ ἀναπτυχθῇ τὸ γνήσιον καὶ ὑγιὲς ἀθλητικὸν πνεῦμα, ὅπερ συμβάλλεται εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς πειθαρχίας, εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ θάρρους, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς εὐγενοῦς ἀτομικῆς καὶ ὁμαδικῆς ἀμίλλης, εἰς τὴν ἰσχυροποίησιν τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν κ.τ.τ.

Ἀλλ' ὅμως τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὑπερτροφικὸν καὶ εἰς βάρος τῶν λοιπῶν, ἀνωτέρων πνευματικῶν ἀξιῶν καὶ τομέων τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐὰν εἶναι ὁρθὸν νὰ τυγχάνουν τιμητικῶν διακρίσεων καὶ ὕλικῆς ἐνισχύσεως οἱ διαπρέποντες εἰς τὸ ποδόσφαιρον, ἐξ ἴσου—ἂν μὴ πολὺ περισσότερον—θὰ ἔπρεπε νὰ προβάλλωνται καὶ νὰ τυγχάνουν παντοειδοῦς προστασίας αἱ διαπρέποντες λ.χ. εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας καὶ οἱ προβάλλοντες διεθνῶς τὴν πατρίδα μας ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἢ καλλιτεχνικοῦ ἢ ἐκπαιδευτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ ἢ συγγραφικοῦ ἢ ἀνθρωπιστικοῦ καὶ φιλάνθρωπικοῦ τομέως. Πρέπει πρὸ πάντων νὰ κατανοήσουν οἱ νέοι μας, ὅτι ἡ ἐπιβαλλομένη προβολὴ καὶ κατάφασις πασῶν ἀνεξαιρέτως τῶν ἀξιῶν πρέπει πάντοτε νὰ γίνηται κατὰ τρόπον σύμμετρον πρὸς τὴν ἀντικειμενικὴν ἱεραρχικὴν κλιμάκωσιν καὶ διαβάθμισιν αὐτῶν.

«Δοῦλοι τῆς φθορᾶς».

Καθ' ἃ ἀνεγράφη εἰς τὸν Τύπον, Ἀγγλος βουλευτής, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπεστήριξε τὴν νομικὴν κατοχύρωσιν τῆς ἠθικῆς ἀσυδοσίας, ἀντιληφθεὶς τὰς φοβερὰς ἐπιπτώσεις καὶ τὰ φθοροποιὰ ἀποτελέσματα ταύτης, μετέβαλεν ἀπόψεις καὶ εὐθαρσῶς διεκήρυξε προσφάτως εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον, ὅτι «ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἄρσις τῆς λογοκρισίας εἰς τὰ πορνογραφήματα θὰ ἐπιφέρῃ πρωτοφανὴ καταπίεσιν εἰς τὴν προσωπικότητα τῶν ἀτόμων». Καὶ προσέθεσεν: «Οἱ φιλελεύθεροι νομοθέται πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι ὁ κυριώτερος ἐχθρὸς μας σήμερον δὲν εἶναι ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθέρως ἐκφράσεως, ἀλλὰ μιὰ πορνογραφία, ἥτις τείνει νὰ ἐπιβληθῇ φασιστικῶς, ὑπονομεύουσα αὐτὴν ταύτην τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐκφράσεως, τὴν ὁποίαν ὑπερασπιζόμεθα».

Πράγματι! Διὰ τοὺς παντὸς εἶδους ὑπερασπιστὰς τῆς ἠθικῆς ἀσυδοσίας καὶ τῆς ἀχαλινώτου καὶ ἀνηθίκου λογοτεχνίας ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας ἰσχύει πάντοτε ὁ λόγος τοῦ Ἀπ. Πέτρου, καθ' ὃν οὗτοι παρουσιάζονται «ἐλευθερίαν ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς» (Β' Πέτρ. β', 19). Ἄς προφυλάξωμεν λοιπὸν τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, κρατοῦντες ταύτην μακρὰν τῆς δουλείας καὶ φθορᾶς ταύτης!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ιερά Σύνοδος

'Αποφάσει τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν 3ην 'Ιανουαρίου εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν 'Αθηνῶν Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος κ. 'Ιερωνύμου καὶ παρουσίας τοῦ 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, πολλῶν 'Υπουργῶν, Καθηγητῶν, ἄλλων ἐπιστῆμων καὶ πλῆθους πιστῶν. Κατὰ τὴν Λειτουργίαν ταύτην, ἥτις ἀπετέλεσε τὴν ἐπίσημον ἑναρξιν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 150ετηρίδος τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως τοῦ 1821, ἀνεγνώσθη ἐγκύκλιος τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν 'Ελληνικὸν Λαόν, μεταδοθεῖσα καὶ ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου, ἐν ἣ, μεταξύ ἄλλων, τονίζονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἱερωτάτη ἔννοια τῆς ἐλευθερίας, ὅχι ὡς ἰδεολογικοῦ πλάσματος, ἀλλ' ὡς ὀντολογικῆς πραγματικότητος, εὔρε τὴν πλήρη ἑκφρασιν αὐτῆς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῶν 'Ορθόδοξων 'Ελλήνων, ὅστις ἀκολουθῶνς ἔχει τὴν δικαίωσιν καὶ τὴν καταξίωσιν του εἰς τὴν θρησκευτικὴν πίστιν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων καὶ γενναίων ἀγωνιστῶν. Εἶναι δὲ αὐτοί, ὅχι μόνον ὅσοι ἐπολέμησαν καὶ ἔπασαν κατὰ τὴν πολυύμνητον ἐκείνην ὀκταετίαν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπώ- νυμοι καὶ ἀνώνυμοι, ἐκ τοῦ κλήρου καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ, ἔφαγον τὸν πικρὸν ἄρτον τῆς δουλείας, ἔζησαν μὲ τὸ γλυκὺ ὄραμα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους, καί, καθ' ἡμέραν θανατούμενοι, ἔνεκα τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, προπαρεσκεύασαν τὸν ἑνδοξον ἔθνικόν ξεσηκωμόν...» Ἡ 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία, ὡς συγκεκρι- τημένη πνευματικὴ ἀρχὴ καὶ ἐξουσία, τηρεῖ ἀπέναντι τῶν ἐκπροσώπων τῆς Πολιτείας, τὴν στάσιν, ἥτις ὀρίζεται εἰς τοὺς λόγους τοῦ θείου αὐτῆς 'Ιδρυτοῦ: «ἀπόδοτε τὰ τοῦ καί- σαρος τῷ καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ», ἃν καὶ τοῦτο ἐλέχθη περὶ καίσαρος, ὄντος ἐκτὸς τῆς 'Εκκλησίας. Ἡ θέσις καὶ ἡ ἐξουσία, μᾶλλον δὲ ἡ διακονία τῆς 'Εκκλησίας—ἐνοού- μεν δὲ πάντοτε τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν 'Εκκλησίαν, ἥτοι τὴν 'Ορθοδοξίαν—ἡ θέσις λοιπὸν καὶ δια- κονία τῆς 'Εκκλησίας ὑπάρχει θείῳ δικαίῳ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ἔργον τῆς 'Εκκλησίας εἶναι κατ' ἐξοχὴν πνευματικόν καὶ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἐγκόσμιον αὐτῆς δρᾶσιν ὀρίζουν ἀρχαὶ καὶ κανόνες, οἵτινες ἀρῶνται τὸ κύρος αὐτῶν ἐξωθεν καὶ δὴ καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως. Τοῦτο κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ ἀγνοήσῃ ἡ 'Εκκλησία, μεταβάλλουσα ἑαυτὴν εἰς κρατικὸν ὀργα- νισμόν, εἰς ἡθικοκοινωνικὴν ὀργάνωσιν. Καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ σκοποὶ τῆς 'Εκκλησίας, καίτοι ζῆ καὶ δρᾶ ἐν τῷ κόσμῳ, εἶναι ἐξωκόσμιοι. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἐν ἐπὶ πλέον οὐσιώδεις στοιχεῖον καὶ γνώρισμα τῆς 'Εκκλησίας, ὅτι δηλαδὴ αὕτη πιστεύει ἰσχυρῶς εἰς τὴν παροδικότητα τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, σκοπεῖ δὲ τὰ ὑπερκόσμια καὶ αἰώνια».

Ἡ 'Ιερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς σειράν συνεδριῶν ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι καὶ τῆς 22ας 'Ιανουαρίου καὶ ἡσχολήθη μὲ θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς. 'Ενεκρίθη μετ' ἐπεξεργασίαν ἡ δημο- σίεσις τοῦ Κανονισμοῦ «Περὶ 'Εκκλησιαστικοῦ Μουσείου», τῆς Κανονιστικῆς Διατάξεως «Περὶ ἐκποιήσεως τιμαλφῶν», καὶ τοῦ Κανονισμοῦ «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 8/1970 Κανονισμοῦ» περὶ τοῦ 'Ιεροῦ 'Ιδρυμάτος Τήνου.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Πρόεδροι τῶν Μονίμων Συνοδικῶν 'Επιτροπῶν ἔθεσαν ὑπ' ὄψιν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τοὺς ἐπι- δικατέους στόχους τῶν ἐπιτροπῶν τῶν κατὰ τὸ 1971, μὲ βάσιν τὰς ἐνεστῶσας ἀνάγκας τῆς κατὰ τομεῖς ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος. Ἰσασύτως διεξήχθη διεξοδικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῖς θέμασι τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν πνευματικῶν προ- βλημάτων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ του- ριστικοῦ ρεύματος εἰς τὴν 'Ελλάδα.

Τὴν 5ην Φεβρουαρίου ἐψάλη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν 'Αθηνῶν πανηγυρικὸς 'Εσπερινὸς ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Με- γάλου Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, χορο-

στατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου κ. 'Ιερω- νύμου, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ πλῆθους πιστῶν. Κατὰ τὸν 'Εσπερινὸν ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ κα- θηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου μὲ θέμα: «'Ο Μέγας Φῶτιος ὡς φορεὺς τοῦ γνησίου 'Ορθόδοξου φρονήματος». Τὴν ἐπομένην 6ην Φεβρουαρίου εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Πεντέλης ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιε- πισκόπου κ. 'Ιερωνύμου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπο- λιτῶν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεωργίου καὶ 'Ιωαννί- νων κ. Σεραφεῖμ. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν ὁ ὑφηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς 'Αθηνῶν κ. Βλάσ. Φειδᾶς, ἀναφερθεὶς κυ- ρίως εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Φωτίου.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐπηκολούθησε σύσκεψις ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου 'Αρχιεπισκόπου καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν μελῶν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τῶν καθη- γητῶν καὶ τῶν ὑφηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανε- πιστημίου 'Αθηνῶν, καθ' ἣν ἡσχολήθησαν μὲ τὴν προπαρα- σκευὴν τῆς διοργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἀνεγειρομένου εἰς τὸν χώρον τῆς Μονῆς Πεντέλης Διορθόδοξου Κέντρου, τὸ ὁποῖον πρόκειται διὰ τοῦ προγράμματός του νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν πανορθόδοξον ἐνότητα. Ἀκολουθῶς παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν προσκεκλημένων, παρουσίᾳ τοῦ 'Υπουργοῦ Παιδείας κ. Νικήτα Σιώρη.

'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ὡς ἄνω ἐκηλῶσεων, ἡ 'Ιερά Σύνοδος ἀπέστειλε τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πά- τριάρχην κ. Ἀθηνάγορον: «'Ιερά Σύνοδος 'Εκκλησίας 'Ελλά-δος ἐν συμμετοχῇ Γεραρᾶς περισέμνου Θεολογικῆς Σχολῆς ἐορτάζουσα πανηγυρικῶς ἁγίαν μνήμην ἱσαποστόλου ὁμο- λογητοῦ Μεγάλου Φωτίου, ἀπὸ παλαιφάτου 'Ι. Μονῆς Πεν- τέλης στρέφουσα τὸ ὄμμα Σεπτῇ Κορυφῇ 'Ορθόδοξου 'Εκκλη- σίας, ἐξαιτεῖται τιμίας εὐχὰς Αὐτῆς ἐπὶ προωθίᾳ διοργα- νώσεως καὶ προσεχοῦς λειτουργίας ἐν 'Ιερᾷ ταύτῃ Μονῇ Δι- ορθόδοξου Κέντρου, σκοποῦντος προβολὴν ἐνότητος 'Ορθο- δοξίας ἐν καλλιέργειᾳ θεολογικῆς σκέψεως καὶ ἀσινῇ διαφυ- λάξει πατρώας εὐσεβείας κατὰ παραδοθὲν ἡμῖν πρότυπον ἑορταζομένου μεγάλου τῆς 'Εκκλησίας ἡμῶν Πατρός».

Ἡ 'Ιερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς σειράν συνεδριάσεων ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι καὶ τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου καὶ ἐξήτασε θέματα ἀρμοδιότητος τῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συνεδρίας τῆς 11ης Φεβρουαρίου ἐξε- δόθη τὸ ἑξῆς ἀνακοινωθέν: «Ἡ Διαρκὴς 'Ιερά Σύνοδος συνελ- θούσα εἰς τὴν πρώτην ἐκ τῶν συνεδριῶν αὐτῆς τοῦ τρέχοντος μηνὸς Φεβρουαρίου αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προβῇ εἰς τὰς ἑξῆς ἀνακοινώσεις:

Π ρ ὠ τ ο ν: 'Εκφράζει τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν αὐτῆς, διότι διὰ τῆς οἰας καὶ ὑπ' αὐτῆς ἀνεμένετο ἀπαντήσεως τοῦ κ. Αὐλάρχου τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως ἐτέθη τέρμα εἰς τὸ δη- μιουργηθὲν ζήτημα περὶ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείσεως Μητρός.

Δ ε ὕ τ ε ρ ο ν: 'Εκφράζει, καὶ δημοσίᾳ τὴν λύπην αὐτῆς, διότι μέλη τινὰ τῆς ἱεραρχίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος συνεχίζοντα τακτικὴν, ἡ ὁποία εἰς οὐδὲν ἕτερον συλλογικὸν ὄργανον ἐμφανίζεται, ἄγουν εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπηρεσιακὰ θέματα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκαλῆται σκανδαλισμὸς τοῦ πλη- ρώματος τῆς 'Εκκλησίας, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν θε- μάτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ἅπαντα τὰ ἀπα- ραίτητα στοιχεῖα, διὰ νὰ κρίνῃ ὀρθῶς ἐπ' αὐτῶν. Δι' ὃ κατὰ καιροὺς ἡ 'Ι. Σύνοδος ἀπηγόρευσε δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς τὴν παρουσίαν ὑπηρεσιακῶν θεμάτων δημοσίᾳ.

Τ ρ ῖ τ ο ν: Ἀποκρούει τὴν κατὰ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἐκτο- ξευθεῖσαν κατηγορίαν, ὅτι τὰχα διοικεῖ μονοκρατικῶς τὴν

'Εκκλησίαν. Τούναντιόν, διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς 'Εκκλησίας ἡ διοίκησις αὐτῆς κατενεμήθη κατ' εἰδικότητα εἰς πολυμελεις Μονίμους Συνοδικὰς 'Επιτροπὰς, αἱ ὁποῖαι ἐξουσιάζουν ἅπαντα τὰ μέλλοντα ν' ἀπασχολήσουν τὴν 'Ι. Σύνοδον θέματα καὶ εἰσηγούνται ὑπευθύνως εἰς αὐτήν.

Τέταρτον: Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδριῶν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου κατὰ τὰ ἀμέσως πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἦτο ὁ ἐξῆς ἐπὶ παραδείγματι: Κατὰ τὸ 1961, 58 συνεδριάσεις. Κατὰ τὸ 1962, 59 συνεδριάσεις. Κατὰ τὸ 1963, 47 συνεδριάσεις. Κατὰ τὸ 1965, 67 συνεδριάσεις. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, ἦτοι ἀπὸ Μαρτίου 1969 μέχρι Μαρτίου 1970 ἐγένοντο 69 συνεδριάσεις τῆς 'Ι. Συνόδου. Κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦ Μαρτίου 1970 μέχρι Φεβρουαρίου 1971, 66 τοιαῦτα συνεδριάσεις. Ἐπομένως, ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεδριῶν οὐδαμῶς ἐμειώθη ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθόν.

Πέμπτον: Ἡ ἀναστολή τῆς συγκλήσεως τῶν συνελεύσεων τῆς 'Ιεραρχίας δὲν εἶναι τι τὸ καινοφανές. Ἡ παρούσα ἀναστολή ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ δοθῇ ὁ χρόνος καὶ ἡ δυνατότης εἰς τὴν Διαρκῆ 'Ι. Σύνοδον, ἵνα ἐτοιμάσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου προβλεπόμενον ὀγκῶδες νομοθετικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον διὰ συνεχούς καὶ ἐντατικῆς ἐργασίας ἐφέρειν αὐτὴ εἰς πέρας καὶ εἶναι πλέον ἐτοιμον σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ του. Τοῦτο θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτελεσθῇ, ἐὰν ἡ Διαρκὴς 'Ιερὰ Σύνοδος δὲν ἦτο ἀπερίσπαστος. Παρὰ δὲ τὸ γεγονός ὅτι αὕτη δὲν ἦτο ὑποχρεωμένη πρὸς τοῦτο, ἐφ' ἀπάσης τῆς νομοθετικῆς ὕλης ἐζήτησε τὰς γνώμας πάντων τῶν σεβασμιωτάτων 'Ιεραρχῶν. Οὕτω τὰ ὑπ' αὐτῆς θεσμοθετηθέντα διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος ἀποτελοῦν τὴν συνισταμένην τῆς γνώμης ἀπάσης τῆς 'Ελληνικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας».

Ὡσαύτως, μετὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 16ης Φεβρουαρίου ἐξεδόθη τὸ ἐξῆς ἀνακοινωθέν: «Ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν σημερινὴν τῆς συνεδρίασιν ἡσυχολήθη α) μετὰ τὸ θέμα τῆς συστηματικοποιήσεως τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῆς 'Εκκλησίας ὑποτροφῶν εἰς Ἑλληνας σπουδαστάς διὰ σπουδὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ εἰς ξένους σπουδαστάς διὰ σπουδὰς ἐν Ἑλλάδι, ἐψήφισε δὲ καὶ τὸν κανονισμὸν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ τρόπου χορηγήσεως ὑποτροφῶν.

Βάσει τούτου, τὸ ὕψος τῶν κατ' ἔτος διατιθεμένων ποσῶν διὰ τὰς ὑποτροφίας προϋπολογίζεται ὡς ἐξῆς:

- 1) Διὰ ξένους σπουδάζοντας ἐν Ἑλλάδι 1.177.000 δραχμῶν.
 - 2) Δι' Ἑλληνας σπουδάζοντας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 900.000.
 - 3) Δι' Ἑλληνας σπουδάζοντας ἐν Ἑλλάδι 1.190.000 δραχμῶν.
 - 4) Δι' ἱεραποστολικὰς ὑποτροφίας 1.108.000 δραχμῶν.
- Σύνολον 4.375.000 δραχμῶν.

β) Ἐνεκρίθη ἡ δημοσίευσις τοῦ κανονισμοῦ περὶ ὀργανώσεως τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως. Αὕτη προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ὑπὸ ἐκκλησιαστικῶν οἰκονομικῶν ὀργάνων ἐσκήσιν τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐν γένει χρήματος, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἤδη ἀσκούμενον ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας.

γ) Ἐλήφθη ἀπάντησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου εἰς τηλεγράφημα τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου περὶ διοργανώσεως εἰς Μοῦνην Πεντέλης τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου. Διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του ὁ Πατριάρχης εὐχεται εὐδωσῇ εἰς τὸ ἔργον τοῦ κέντρου καὶ ἐκφράζει τὴν χαρὰν τὸν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

δ) Ἐλήφθη πρόσκλησις τοῦ πατριαρχείου Μόσχας περὶ συμμετοχῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν εἰς τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις εἰς Μόσχαν ἀπὸ 30 Μαΐου ἕως 8ης 'Ιουνίου 1971, ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου πατριάρχου Μόσχας. Ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος, ἀποδεχθεῖσα τὴν πρόσκλησιν, συνεκρότησεν ὡς ἀκολούθως τὴν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θὰ μεταβῇ εἰς Ρωσίαν: Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἰερώνυμος καὶ ὁ Μητροπολίτης κ. Ἰάκωβος, καθὼς καὶ ἄλλοι κληρικοὶ τῆς συνοδείας.

ε) Τέλος, ὠρισμένοι συνοδικοὶ ἱεράρχαι εἰσηγήθησαν ἐπὶ διαφόρων θεμάτων ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

Ἡ 'Ιερὰ Σύνοδος ἀσχοληθεῖσα κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 19ης Φεβρουαρίου μετὰ τὸ ζήτημα τῆς αὐτοκηρυχθείσης ὡς αὐτοκεφαλῆς Ἑλληνορωσικῆς Ὀρθοδόξου 'Εκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ (Metropolis) ἔκρινε ταύτην ἀντικανονικὴν καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν Σεβ. Τοποτηρητὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Μόσχας γνωρίσῃ ἔκτενῶς τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν ἀναγνωρίζει ἡ 'Εκκλησία τῆς 'Ελλάδος τὸ αὐτοκέφαλον τοῦτο.

Ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου συνεκροτήθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου διὰ τὸν κατάρτισμόν τοῦ προγράμματος τῶν ἐορτῶν ἀπὸ 1ης μέχρι καὶ τῆς 11ης Μαΐου, εἰς τὰς ὁποίας θὰ συμμετάσχουν ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων 'Εκκλησιῶν. Αἱ ἐορταὶ διοργανοῦνται ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῶν 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ τῶν ἱεραποστολῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου εἰς Θεσσαλονικίην.

Εὐχαριστίαι τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι φιλοξενίαν.

Ἐπανελθόντες ἐν ὑγείᾳ εἰς Βουκουρέστιον ἐγὼ καὶ ἡ συνοδεία μου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι, καὶ δι' ὑμῶν εἰς τὰ μέλη τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, εἰς τὰς κρατικὰς Ἀρχάς, μετὰ τῶν ὁποίων ἤλθομεν εἰς ἐπαφὴν, εἰς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς 'Ελλάδος τὴν βοθείαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν φιλόφρονα φιλοξενίαν, αἵτινες ἐπεφυλάχθησαν ἡμῖν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀλησμονήτου ἐπισκέψεως ἡμῶν εἰς Ἀθήνας.

Ἐκφράζοντες καὶ πάλιν τὰς καλυτέρας ἡμῶν εὐχὰς διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς ἀδελφῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς ὡραίας ὑμῶν Χώρας, βεβαιοῦμεν ὑμᾶς περὶ τῶν θαυμασίων ἐντυπώσεων ἡμῶν καὶ ἀσπαζόμεθα ὑμᾶς ἐν φιλήματι ἀγίῳ ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ, Πατριάρχης Ρουμανίας

'Ιερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 7ης ἕως τῆς 28ης Μαΐου ἔ. ἔ.:

Ἐχοροστάτησε τὴν 16ην Μαΐου κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, εἰς τὸν χώρον τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ Ἑλληνικοῦ.

—Τὴν 21ην Μαΐου κατὰ τὴν ἐπίσημον Δοξολογίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ, ἐπὶ τοῖς ὀνομασθητοῖς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντίνου.

—Τὴν 23ην Μαΐου κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον Δέσιν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν πεσόντων κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀε-roπορίας.

Πρὸ ἐστὶ τὴν 7ην Μαΐου τῆς τελετῆς θεμελιώσεως τοῦ νέου Διδαστηρίου τῆς 'Ι. Μονῆς Θεομήτορος ἐν Ἡλιουπόλει

— Τὴν 9ην Μαΐου τῆς τελετῆς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς «Πλατυτέρας» ἐν τῷ 'Ιερῷ Ναῷ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς.

— Τὴν 16ην Μαΐου τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαίνιων τοῦ 'Ενοριακοῦ Κέντρου τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίου Στυλιανοῦ Γκύζη.

Πρὸ ἡ δρ ε υ σ ε τὴν 10ην Μαΐου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΔΕΠ.

— Τὴν 17ην Μαΐου εἰδικῆς συσκέψεως ἀρμοδίων παραγόντων τοῦ ΟΔΔΕΠ.

— Τὴν 18ην Μαΐου τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ΟΔΔΕΠ.

— Τὴν 24ην Μαΐου εἰδικῆς συσκέψεως τοῦ Διευθυντῶν τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν.

— Τὴν 26ην Μαΐου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΤΑΚΕ.

— Τὴν 28ην Μαΐου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Βαφειάδακειοῦ 'Ιδρύματος.

Παρ ἑ σ τ η τὴν 7ην Μαΐου κατὰ τὴν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν κ. 'Ηλία Οἰκονόμου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

— Τὴν 9ην Μαΐου εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Σπιτιοῦ Γαλήνης Χριστοῦ τοῦ Δήμου Καισαριανῆς.

— Τὴν 19ην Μαΐου κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἑορτασμοῦ τῆς 150ετηρίδος ἀπὸ τῆς 'Εθνικῆς Παλιγγενεσίας.

— Τὴν 22αν Μαΐου κατὰ τὴν τελετὴν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου 'Εθελοντῶν Διακονίας.

— Τὴν 23ην Μαΐου κατὰ τὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς 'Ιερᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν.

Κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐξετάσεων τοῦ Σχολείου τῆς 'Ι. Μονῆς Θεομήτορος.

Συ ν ε ι ρ γ ᾱ σ θ η τὴν 20ην Μαΐου μετὰ τοῦ 'Υπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. Νικ. Μακαρέζου καὶ τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων κ. Νικήτα Σιώρη.

'Ε δ ἔ χ θ η τὴν 7ην Μαΐου τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεώργιον καὶ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνόν, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους 'Αρχιμανδρίτας κ.κ. Μάξιμον Ψιλόπουλον καὶ 'Ανθιμον Ρούσαν.

— Τὴν 8ην Μαΐου τὸν καθολικὸν ἱερέα ἀββᾶ Durey ὡς καὶ τοὺς κ.κ. Θεοδόσιον Παπαθανασιάδην καὶ Χριστόφορον Κατσάμπαν.

— Τὴν 10ην Μαΐου τὸν κ. Λεωνίδα Μπουρνιδά.

— Τὴν 17ην Μαΐου τὸν 'Αρχιεπίσκοπον 'Ιεραπόλεως καὶ 'Αμάν κ. Διόδωρον, τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Καρπάθου κ. 'Απόστολον, καὶ τὸν Θεοφ. 'Επίσκοπον 'Αμαθοῦντος κ. Καλλίνικον.

— Τὴν 19ην καὶ 21ην Μαΐου τὸν Καθηγητὴν τοῦ Ε.Μ.Π. κ. Δημοσθ. Πίππαν.

— Τὴν 24ην Μαΐου τὸν ἐν 'Αθήναις πρεσβευτὴν τῆς Φιλανδίας κ. Bergmann, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Λαπωνίας κ. 'Ιωάννην, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Νέας Ζηλανδίας κ. Διονύσιον, τὸν Καθηγητὴν κ. Γκόσεβιτς καὶ τὸν κ. Baron von Blomberg.

— Τὴν 25ην Μαΐου τὸν 'Αρχιεπίσκοπον Σιναίου κ. Γρηγόριον, τὸν 'Αρχιμ. κ. 'Ανθιμον Ρούσαν καὶ τοὺς κ.κ. Γερ. Κωνσταντᾶτον, Νικ. Βόγκαν, Βασ. Παπαθανασόπουλον, Βασ. Χαραλαμπίδην, Γ. Καλλιαν, Σπ. Παμπούκην, Γεώργ. 'Αθανασόπουλον, κ. Εὐαγγ. Βαγιανόν.

— Τὴν 26ην Μαΐου τὸν 'Αρχιεπίσκοπον Νεαπόλεως κ. 'Αρτέμιον.

— Τὴν 27ην Μαΐου τοὺς αἰδεσιμωτάτους ἱερεῖς π. Κων/νον Φούσκαν καὶ π. 'Αντώνιον Ρεπανέλην, ὡς καὶ τοὺς κ.κ. Σύμβουλον 'Επιμορφωτικῶν Σχέσεων τῆς Γαλλίας Φώβ, Ν. Γαλούρη, 'Ορ. Φιντικάκη καὶ 'Αθ. Κάρλον.

— Τὴν 28ην Μαΐου τὸν Σεβ. πρ. 'Ηλείας κ. Γερμανόν, τὸν Σεβ. Παραμυθίας κ. Παῦλον, τοὺς κ. κ. 'Η. Δημητράν, Γ. Κωνσταντάραν, 'Ι. Πιέρρον, Σ. Παπασταμάτην, Ν. 'Ιωσηφίδην μετὰ μελῶν τῆς ἐν 'Αθήναις Ρωσικῆς Παροικίας καὶ τὸν κ. 'Ι. Λεοῦσην.

'Ο Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος 'Αχελώου κ. Εὐθύμιος, κατὰ τὸν μῆνα Μαΐον:

'Ε τ ἔ λ ε σ ε τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν 'Ι.Ν. 'Αγ. Γεωργίου, Ν. 'Ιωνίας, ὅπου καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν Διάκονον κ. 'Ηρακλῆ Δρίβαν, 'Αγ. Θεράποντος Ζωγράφου, Γ. Κωνσταντίνου Θεοτόκου, Καπνικαρέα, ὅπου καὶ ἐχειροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν Διάκονον κ. Δημήτριον Νίκου, 'Αγ. Κων/νου, 'Ηλιουπόλεως, ἐνθα καὶ ἔθεσε θεμέλιον λίθον ἐπεκτάσεως τοῦ 'Ι. Ναοῦ.

Συ μ μ ε τ ἔ σ χ ε ν εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν συλλεῖτον γον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ἁγίας Εἰρήνης, μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. 'Ιγνατίου καὶ τοῦ Θεοφιλέστατου Εὐρύπου κ. Βασιλείου παρουσίᾳ τῶν ἐκπροσώπων τῶν 'Ορθ. 'Εκκλησιῶν.

— Εἰς τὸν Πανελλήνιον ἑορτασμόν Νεότητος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, ὡς Πρόεδρος τῆς 'Οργανωτικῆς 'Επιτροπῆς.

— Εἰς τὸ ἐπίσημον Γεῦμα ἐν τῇ 'Ι. Μ. Πεντέλης, πρὸς τιμὴν τοῦ Καρδινελίου Βίλλεμπραντς.

— Εἰς συνεδριάσεις τῆς Μ.Σ.Ε. ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υποθέσεων.

'Ω ρ ί σ θ η ὡς ἐπίσημος ξεναγὸς τοῦ Καρδινελίου Βίλλεμπραντς.

Πρὸ ἡ δρ ε υ σ ε τῆς 'Εφορείας τοῦ 'Εκκλ. 'Ορφανοτροφείου Βουλιαγμένης.

'Ε δ ἔ χ θ η ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὸν Δήμαρχον Ζωγράφου καὶ ἐπεθεώρησε μετ' αὐτῆς χώρον πρὸς ἀνέγερσιν νέου 'Ι. Ναοῦ ἐν Ζωγράφῳ.

Τὴν 4ην Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸν 'Ιερόν Ναόν 'Αγίας Εἰρήνης 'Αθηνῶν γενικὴ σύναξις τῶν ἱερέων τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, καθ' ἣν ὁ Μακαριώτατος 'Αρχιεπίσκοπος κ. 'Ιερώνυμος προέβη εἰς ἀπολογισμὸν τοῦ προνοιακοῦ ἔργου τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς καὶ εἰδικώτερον τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἡμέρας ἀγάπης κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1970 καὶ τοῦ γενικοῦ ἔρανου ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ Πακιστάν. 'Ο Μακαριώτατος ἠυχάριστησε τοὺς ἐφημερίους διὰ τὴν συμβολὴν των εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ ἐκάλεσε τοὺς νὰ ἀνανεώσουν τὴν διάθεσιν των διὰ τοιαῦτα ἔργα, τὰ ὅποια ἀπολήγουν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν 'Αρχιεπισκοπὴν 'Αθηνῶν ἰδρύθη γραφεῖον «Ποιμαντικῆς μερίμνης τῶν ἐν φυλακαῖς».

Συνεχίζονται ὡσαύτως εἰς 'Αθήνας αἱ ἐξορμήσεις τοῦ «κινήματος ἀγάπης» κατὰ ἐνορίας. Συγκεντρῶνται τὰ πάσης φύσεως ἀχρηστα ἀντικείμενα, ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ὁποίων ἐνισχύεται τὸ προνοιακὸν ἔργον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς.

'Εδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ «Κέντρου συμπαράστασως οἰκογενείας» τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αθηνῶν κατὰ τὸ λήξον ἔτος 1970. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐτελέσθησαν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 16.682 γάμοι. 'Υπεβλήθησαν 3.340 αἰτήσεις διαζυγίου. 'Επὶ 2.000 τοιούτων αἰτήσεων δι' ἐνεργειῶν τοῦ «Κέντρου συμπαράστασως οἰκογενείας» ἐγένοντο 111 συμφιλιώσεις, 448 ἀποτυχίαι, διὰ 297 περιπτώσεις συνεχίζονται αἱ προσπάθειαι, 350 ἦσαν ἀγνωστοὶ εἰς τὰς δοθείσας διεθνήσεις, αἱ δὲ λοιπαὶ αἰτήσεις ἐκκρεμοῦν. 'Ὡσαύτως, δι' ἐνεργειῶν τοῦ «Κέντρου» ἐνομιμοποιήθησαν σχέσεις 12 παρανόμων συμβιώσεων.

Ἀποστολική Διακονία.

Τὸ Θεολογικὸν Φοιτητικὸν Οἰκοτροφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐγκατεστάθη εἰς νεόδμητον αὐτοτελὲς κτίριον εἰς τὴν περιοχὴν Ν. Φιλοθέης (τέρμα ὁδοῦ Μαρτινέγκου). Εἰς τοὺς φοιτητὰς-οἰκοτρόφους παρέχεται δωρεὰν ἡ διαμονή, σίτισις, καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐξυπηρετήσεις μέχρις οὗτου οὗτοι περατώσουν τὰς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν σπουδὰς τῶν.

Οἱ χῶροι τῆς ὁδοῦ Ἰω. Γενναδίου 14, ἐνθα ἐστεγάζεται μέχρι τούδε τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον, διαρρυθμίζονται καὶ ἐπισκευάζονται διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ Διαχειρίσεως καὶ Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Δ.Δ.Ε.Π.).

Ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐξετυπώθη καὶ ἐκυκλοφορήθη εἰς ἓνα τόμον τὸ πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ πασῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι θὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1971, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς 150ετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1821. Ὁ ἑόρτιος οὗτος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον «Δίπτυχα Νέου Ἑλληνισμοῦ» καὶ ὑπότιτλον «Ἐκκλησιαστικά Πρόσωπα καὶ γεγονότα» δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ Προγράμματος τῶν ἑορτῶν τοῦ ἔτους 1971, ἀλλὰ συμπαρέλαβεν ὑπομνηματισμὸν τῶν γεγονότων καὶ τῶν προσώπων, εἰς ᾧ ἀναφέρονται αἱ ἑορταί, διὰ τῆς παραθέσεως κειμένων δοκίμων συγγραφέων, παλαιῶν καὶ νέων, ἀποφάσεων συνελεύσεων καὶ ποιημάτων. Ὡσαύτως ὁ τόμος περιλαμβάνει εἰδικὸν Πρόλογον, τὴν Ἑγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 150ετηρίδος καὶ πίνακας προσώπων καὶ γεγονότων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἡ πανηγυρική καὶ πολυτελής αὕτη ἔκδοσις εἶναι ἀποτέλεσμα μόχθου καὶ ἐρευνῆς τῆς Μ.Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας, τῆς ὁποίας εἶναι Πρόεδρος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Διονύσιος. Τὰ «Δίπτυχα τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ» ἔτυχον εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἤδη, ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκτυποῦται εἰς Β' ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, προκειμένου νὰ τύχουν εὐρύτερας διαδόσεως.

Ἐξετυπώθη καὶ ἐκυκλοφορήθη ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας βιβλίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Νικοδήμου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑόρτια μηνύματα», εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται 100 κηρύγματα εἰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν Ἀγίων.

Ὡσαύτως, ἐκυκλοφορήθη ὁ 41ος τόμος τῆς σειρᾶς τῶν Ἑλλήνων Πατέρων καὶ ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων μετὰ ἔργα τῶν ἀσκητικῶν Ὁρσισίου, Παχωμίου καὶ Μακαρίου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος ἀπέστειλεν Ἑγκύκλιον πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ τὸν λαὸν τῆς περιοχῆς, διὰ τῆς ὁποίας, ἐξ αἰτίας διαπραχθείσης ὑπὸ τῶν χιλιαστῶν ἀσεβοῦς καὶ βδελυκτῆς πράξεως κατὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως τονίζει τὸν ἐκ τοῦ χιλιασμοῦ κίνδυνον καὶ τὴν ἀνάγκην πνευματικῆς ἐπαγρυπνήσεως ἐκ μέρους τῶν πιστῶν.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Μετὰ πάσης λαμπρότητος καὶ ἐν μέσῳ συγκινητικῆς ἀτμοσφαιρᾶς ἔλαβε χώραν τὴν Κυριακὴν 9ην Μαΐου εἰς τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τοῦ Ἀγίου Νικολάου Σπάτων Ἡλείας ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἡλείας κ.κ. Ἀθανασίου ἡ

χειροτονία εἰς πρεσβύτερον τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ τοῦ Γυμνασίου Βάρδας κ. Κωνσταντίνου Καπετανοπούλου.

Ὁ νέος Πρεσβύτερος, ἡλικίας 36 ἐτῶν, τυγχάνει πατὴρ δύο τέκνων καὶ θὰ διορισθῇ Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Τριάδος τῆς πόλεως Βάρδας, ὡς καὶ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς περιφερείας Βουπρασίας Ἡλείας.

Ἀποκαλυπτήρια προτομῆς Ἡρώος.

Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, διὰ τὰ 150 χρόνια ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγγενεσίας, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας διοργανώνει εἰς τὸ χωρίον Κούμανι - Λαμπεῖας, τὴν 7ην Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ Ἡρώος τῆς Ἐπαναστάσεως Κοσμά ΖΩΡΑ τοῦ Κουμανιώτη, ὅστις ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν φλογερῶν πατριωτῶν ἱερωμένων καὶ μαχητῶν τοῦ 1821, ὁπλαρχηγὸς τῆς Κάπελης καὶ ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ τελετὰς, τὴν προτομὴν τοῦ Ἡρώος, θὰ ἀποκαλύψῃ ὁ Νομάρχης Ἡλείας κ. Χρῆστος Μαυράκης ἐκ μέρους τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ὁμιλήσουν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἡλείας καὶ Ὁλάνης κ. Ἀθανασίος, ὡς καὶ ὁ Ἡλεῖος λογοτέχνης κ. Θεόδωρος Ζύδης.

Τὴν 26ην Μαΐου ἔλαβε χώραν εἰς τὴν ἐν Πύργῳ αἴθουσαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἑορταστικὴ ἐκδήλωσις πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποχωροῦντος τῆς ὑπηρεσίας Γυμνασιάρχου Γαστούνης κ. Μιχαήλ Μιχαλοπούλου. Κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην, καὶ μετὰ ἐπικάριον ὁμιλίαν τοῦ π. Κων. Καπετανοπούλου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Ἀθανασίος ἐπλέξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ τιμωμένου Γυμνασιάρχου διὰ τε τὸ διδακτικὸν αὐτοῦ ἔργον καὶ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, προσέφερεν δὲ πρὸς αὐτὸν εἰδικὸν δῖπλωμα.

— Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἡλείας προστίθενται εἰς τὰ ἤδη λειτουργοῦντα οἰκοτροφεῖα ὁρῶν μαθητῶν Πύργου καὶ Δίβρης καὶ τὰ ἐξῆς ἐκκλησιαστικὰ ἱδρύματα. 1) Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον Νεότητος Πύργου ἢ «Ἀγία Φιλοθέη». 2) Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Ἀμαλιάδος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. 3) Ὁρφανοτροφεῖον Βάρδα ὁ Ἅγιος Νικόλαος. 4) Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Πελοπίου ὁ Ἅγιος Ἰωάννης. 5) Ἰδρυμα Ἑργαζομένων Νέων Πύργου τὸ Ἀναστοπούλειον. 6) Πνευματικὸν Κέντρον Πύργου ἢ Ἀγία Παρασκευή.

Αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ λοιπαὶ προετοιμασίαι εἰς τὰ ὡς ἄνω ἱδρύματα συνεχίζονται μετὰ γοργὸν ῥυθμὸν.

Εἰς τὴν αὐτὴν Μητρόπολιν, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἀθανασίου εἰδικὴ τελετή, καθ' ἣν ἀπενεμήθη εἰδικὸς ἔπαινος καὶ ἀναμνηστικὸς Σταυρὸς εἰς ἐννέα ἱερεῖς, οἱ ὅποιοι συνεπλήρωσαν τεσσαράκοντα ἔτη ἱερατικῆς διακονίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορινθίας

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Παντελεήμων θὰ ἡγηθῇ ἀντιχιλιαστικῆς Ἑβδομάδος, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ τὴν Κυριακὴν 23ην Μαΐου καὶ θὰ λήξῃ τὴν Κυριακὴν 30ην Μαΐου.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὀκταήμερου ἀντιχιλιαστικῆς ἐξορμήσεως θὰ γίνουσι 180 ἀντιχιλιαστικὰ κηρύγματα εἰς τοὺς 150 Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἐπαρχίας Κορινθίας, καθὼς καὶ διαλέξεις εἰς διαφόρους αἰθούσας. Ὁμιληταὶ θὰ εἶναι ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας, 60 κηρύττοντες Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Θεολόγοι ἱεροκλήρυκες, οἱ Θεολόγοι τῶν Γυμνασίων καὶ τινες προσφερθέντες Δημοδιδάσκαλοι.

Εἰς εἰδικὰς ἐξορμήσεις θὰ διανεμηθοῦν δεκάδες χιλιάδες ἀντιχιλιαστικῶν ἐντύπων καὶ εἰδικὸν πολυσέλιδον τεύχος τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖον ἀναιρεῖ ὅλας τὰς πλάνας τῶν Χίλιαστών.

— 'Ο Σεβασμιώτατος Κορινθίας κ. Παντελεήμων ἀπέστειλεν 'Εγκύκλιον πρὸς τοὺς πιστοὺς τῆς Κορινθίας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους 1971, ἐν ᾗ ἰδιαίτερος ἀναφερόμενος εἰς τὸ κατ' αὐτὸ ἑορτασμὸν τῆς 150ετηρίδος τονίζει: «'Η προσφιλὴς ἡμῶν Κορινθία, ὡς γνωστὸν, ὑπῆρξε πεδῖον καὶ ἀγωνιστικὸν θέατρον πολλῶν ἐθνικῶν γεγονότων καὶ μαχῶν· διὰ τοῦτο κηρύττοντες σήμερον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν ἐναρξιν τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐν τῇ 'Αποστολικῇ 'Εκκλησίᾳ τῆς Κορινθίας διὰ τὸ ἔτος τῆς 'Εκατονταπενταετηρίδος, ἀπὸ τῆς ἐνάρεξος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἐθνεγερτικοῦ καὶ τρισευδόξου ἔτους 1821, ἐπικαλούμεθα τὴν συμπαράστασιν τῶν τε τοπικῶν 'Αρχῶν καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Χριστιανικοῦ πληρώματος τῆς Θεοσώστου 'Επαρχίας ἡμῶν, πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐκδηλώσεων καὶ πνευματικῶν κέρδους πάντων».

'Ιερὰ Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

'Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας κ. Θεόκλητος εἰς τὴν αἴθουσαν Νεότητος Σπάρτης, τῆς ὁποίας ἀποφάσει τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τυγχάνει Τοποτηρητῆς, ὠμίλησε μὲ θέμα «Αἱ παιδαγωγικαὶ γνῶμαι καὶ ἰδέαι τοῦ Μεγ. Βασιλείου καὶ τοῦ 'Ι. Χρυσόστομου.

'Ιερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας

'Εορτασμὸς ἐλευθερίων Κομοτηνῆς

Τὴν 14ην Μαΐου ἐ.ἔ. ἐωρτάσθη ἐν Κομοτηνῇ ἡ 51η ἐπέτειος τῶν 'Ελευθερίων αὐτῆς, διὰ λαμπρῶν ἐκδηλώσεων ἐθνικοθρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκδηλώσεων τοῦ ἑορτασμοῦ τούτου, ἔλαβον χώραν καὶ θρησκευτικαὶ τελεταὶ Βυζαντινῆς μεγαλοπρεπείας, εἰς ἀπότισιν τοῦ πρὸς τὴν Θεομήτορα καὶ πολιούχου τῆς Κομοτηνῆς ἐποφειλομένου φόρου σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, διὰ τὴν πρὸς τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος προστασίαν αὐτῆς. Τῶν ἐκδηλώσεων τούτων μετέσχον, λαμπρύναντες ταύτας διὰ τῆς παρουσίας των, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, πρ. Παραμυθίας κ. Τίτος, Φθιώτιδος κ. Δαμασκηνός, Τριφυλίας καὶ 'Ολυμπίας κ. Στέφανος, Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. 'Αλέξανδρος, Αἰτωλοακαρνανίας κ. Θεόκλητος, Δράμας κ. Διονύσιος, Κεφαλληνίας κ. Προκόπιος, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Νικόδημος καὶ Σιδηροκάστρου κ. 'Ιωάννης.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς, 13ην Μαΐου, ἀφίχθη εἰς Κομοτηνὴν ἐκ τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Φανερωμένης, ἡ σεπτὴ καὶ θαυματουργὸς Εἰκὼν τῆς 'Υπεραγίας Θεοτόκου, συνοδευομένη ὑπὸ ἀδελφῶν τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς, περιπολικοῦ τῆς 'Αστυνομίας, μοτοσυκλετιστῶν τῆς Τροχαίας καὶ αὐτοκινήτων τῆς Ε.Σ.Α.

Τὴν 'Ιερὰν Εἰκόνα ὑπεδέχθησαν ἐν κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ οἱ παριστάμενοι Σεβ. 'Αρχιερεῖς, ὁ 'Ιερὸς Κλῆρος, ἡμφιεσμένοι ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολήν, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν 'Αρχῶν, τοῦ Στρατοῦ, τμήμα τοῦ ὁποίου ἀπέδωσε καὶ τὰς νενομισμένας τιμὰς, αἱ φιλαρμονικαὶ τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Στρατοῦ, τὰ Σχολεῖα, ἐκπρόσωποι τῶν 'Οργανώσεων καὶ πληθὺς εὐσεβοῦς λαοῦ.

'Επηκολούθησε λιτάνευσις τῆς σεπτῆς Εἰκόνος μέχρι τῆς κεντρικῆς πλατείας τῆς πόλεως, ὅπου, ἐπὶ ἐξέδρας, ἐψάλη ὁ Μέγας 'Εσπερινὸς μετ' ἄρτοκλασίας, μετὰ τὸ πέραν τοῦ ὁποίου προσεφώνησε τοὺς Σεβ. 'Αρχιερεῖς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Τιμόθεος, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου ἀντιφωνήσαντος καταλλήλως.

Εἶτα, ἡ 'Ιερὰ Εἰκὼν μετεφέρθη ἐν πομπῇ εἰς τὸν 'Ιερὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν, ὅπου ἀπετέθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα ἐπὶ ὀκταήμερον.

Τὸ ἑσπέρας ἐπηκολούθησε δεξίωσις ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Ξενία» ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Κομητηναίου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ἐν τῷ 'Ιερῷ Ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας 'Αρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον, μεθ' ὃ ἐψάλη ἡ ἐπίσημος Δοξολογία, ἐπὶ παρουσίᾳ πασῶν τῶν τοπικῶν 'Αρχῶν, καὶ ἐξεφωνήθη ὁ Πανηγυρικός τῆς ἑορτῆς ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. 'Αντωνίου Μήττα.

'Επηκολούθησε κατὰθεσις στεφάνων ἐν τῷ 'Ηρώῳ τῆς πόλεως καὶ στρατιωτικῇ παρέλασις, μεθ' ἣν παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Ξενία» ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Ροδόπης.

'Η 'Ιερὰ Εἰκὼν τῆς Θεομήτορος μετεφέρθη εἰς τὴν 'Ιερὰν Μονὴν μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου, τῶν 'Αρχῶν τῆς πόλεως καὶ πλήθους πιστῶν, οἵτινες κατέκλυσαν τὸν Μητροπολιτικὸν 'Ι. Ναόν καὶ τὸν περίξ αὐτοῦ χώρον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προηγηθέντος 'Εσπερινοῦ καὶ τῆς 'Ιερᾶς Παρακλήσεως, πολλοὶ δὲ ἐκ τούτων συνώδευσαν δι' αὐτοκινήτων τὴν 'Ιερὰν πομπὴν ἀπὸ Κομοτηνῆς μέχρι τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς, ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς ὁποίας ἀνεπέμφθη Δέησις.

'Ιερὰ Μητρόπολις Παροναξίας

'Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. 'Επιφάνιος ἀπέστειλεν ἑγγραφον πρὸς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ, ὅπως αὐτὴ ἀγαθυνθῇ καὶ ἀνακηρύξῃ τὴν νῆσον Πάρον εἰς 'Ιερὰν Νῆσον, λόγῳ τοῦ ἐν αὐτῇ περιφύμου παλαιοχριστιανικοῦ μνημείου τῆς 'Εκατονταπυλιανῆς, τὸ ὁποῖον ἐθεμελιώθη κατὰ τὸν Δ' μ.Χ. αἰ. ὑπὸ τῆς 'Αγίας 'Ελένης, μητρὸς τοῦ αὐτοκράτορος 'Αγ. Κωνσταντίνου, καὶ ὠλοκληρώθη ἐπὶ 'Ιουστινιανοῦ (ΣΤ' αἰ.) Εἰς τὴν νῆσον Πάρον τιμῶνται ἰδιαίτερος ὡς καταγόμενοι ἐξ αὐτῆς ὁ ἅγιος 'Αρσένιος ὁ Θαυματουργός, ἡ 'Οσία Θεοκτίστη ἡ Λαοβρία καὶ ὁ ἱερὸς διδάσκαλος 'Αθανάσιος ὁ Πάριος.

Εἰς ἀπάσας τὰς 'Ιερὰς Μητροπόλεις συνεχίζονται αἱ τοπικαὶ ἑορταὶ τῆς 150ετηρίδος, αἱ ὁποῖαι ἔχουν σχέσιν μὲ γεγονότα τῆς 'Επαναστάσεως 1821, εἰς ἃ συμμετέσχον ἐνεργῶς ἡ 'Εκκλησία.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

'Αγιωτάτη 'Αρχιεπισκοπὴ

'Η Α.Θ. Παναγιότης, ὁ Πατριάρχης

'Εδέχθη μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἐπισήμων προσώπων καὶ τὸν Ἐντιμ. Γ. Πρόξενον τῆς 'Αμερικῆς ἐν Κων/πόλει κ. Τζέιμς Σπαῖν, κομίσαντα ἐπιστολὴν τῆς Α. 'Εξοχότητος τοῦ Προέδρου τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν 'Αμερικῆς κ. Ρ. Νίξον. Κατὰ τὴν ἀφίξιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν ἀπεδόθησαν αὐτῷ αἱ ὑπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου προβλεπόμεναι τιμαί.

'Εδέχθη ἐπίσης, τὸν αἰδεσιμολ. Δρα κ. Εὐγένιον Μπλάιηκ, Γ. Γραμματέα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν 'Εκκλησιῶν, ἀφίχθέντα ἐκ Σόφιας σιδηροδρομικῶς, τῇ Πέμπτῃ, 11ῃ μηνὸς Μαρτίου καὶ ὑπαντηθέντα ὑπὸ τοῦ Παν. Μ. 'Αρχιδιάκονου κ. Θεοκλήτου, καταλύσαντα δὲ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Χίλτον, ὡς φιλοξενούμενον τῶν Πατριαρχείων, μεθ' οὗ ὁ Πατριάρχης ἔσχε μακρὴν συνομιλίαν ἐπὶ διεκκλησιαστικῶν προβλημάτων καὶ τῆς ἐν γένει πορείας τοῦ Π.Σ.Ε.

Τὴν μεσημβρίαν ἐκράτησεν αὐτὸν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν τράπεζαν. Τὸ ἀπόγευμα, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐσωκατακόλου Κληρικοῦ, ὁ Δρ. κ. Εὐγένιος Μλαίηκ, διεκπεραιωθείς εἰς Καδήκιοι ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον τὸν Σεβ. Μητροπολίτην, Γέροντα Χαλκηδόνας κ. Μπελίτων, τυγχάνοντα ἑνα ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Π.Σ.Ε. μεθ' οὗ ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν ἐπὶ ὠρισμένων ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ.

Παρατώσας τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῦ ἀποστολήν, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρον Χαλκηδόνας κ. Μελίτων, ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν Πόλιν ἡμῶν τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς 26ην Φεβρουαρίου, ὑπαντηθεὶς ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκελλεύοντος Πανιερ. Μητροπολίτου Λύστρων κ. Καλλινίκου. Τὴν ἐπομένην προσελθὼν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐγένετο μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ ἐγκαρδιότητος δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, ἐκθέσας Αὐτῇ περὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνας κ. Μελίτωνος, διεξαχθεῖσαν ἐν πολλῇ ἐγκαρδιότητι, ἐδέχθη μῆνυμα περισπούδαστον τῆς Α. Ἀγιότητος τοῦ Πάπα Ρώμης Παύλου τοῦ ΣΤ' καὶ ἤκουσε περὶ τῆς ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα Συνελεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὰ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ παρὰ τῷ κατακειμένῳ ἐν κλινικῇ τοῦ Λονδίνου κ. Ἰχσάν Σαμπρῇ Τσαγγαλιανγκίλ.

Ἀγία καὶ Ἱερὰ Πατριαρχικὴ Σύνοδος.

Συνεδρία τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1971.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον, συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Θ. Παναγιότητος ἡ Ἀγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῆς συνεδρίας.

Κατ' αὐτὰς ἐθεωρήθησαν, ἐμελετήθησαν καὶ ἐλήφθησαν αἱ προσηκουσάαι ἀποφάσεις, ἐπὶ ζητημάτων, ἀναγομένων εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς δραστηριότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἥτοι Παγχριστιανικῶν, Διορθόδοξων, Κανονικῶν, διοικήσεως Ἐπαρχιῶν τοῦ Θρόνου, Ἀγίου Ὁρους, Ἱερῶν Πατριαρχικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν καὶ ἄλλων.

Εἴτ' ἀνεγνώσθησαν γράμματα, τηλεγραφήματα καὶ ἐκθέσεις:

Τῆς Α. Ἀγιότητος, τοῦ Πάπα Ρώμης Παύλου τοῦ ΣΤ', ἐκφράζοντος ἀπαντητικῶς αἰσθήματα ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος, ἅτινα ἐνοῦσι τὰς δύο Πρεσβυγενεῖς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας.

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Νικολάου, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῷ ἐπιδειχθέντι ἐνδιαφέροντι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἐν τῷ θέματι τῆς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ διενεργουμένης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς.

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Βενεδίκτου, εὐχαριστοῦντος διὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν Αὐτῷ συμπάθειαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ προσφάτῳ ἀσθενείᾳ Αὐτοῦ.

Τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τινος ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς.

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας κ. Ἀθηναγόρου, περὶ:

α) τῶν ἐκδηλώσεων, εἰς ὧς μετέσχεν ἡ κατ' αὐτὸν Ἀρχιεπισκοπὴ ἐπὶ τῇ ἑβδομαδί τῆς Χριστιανικῆς Ἑνότητος, καὶ

β) τῆς διαγραφόμενης κινήσεως, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἀποδέσμευσιν ταύτης ἀπὸ τῆς Πολιτείας.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Μελετίου, ὑποβάλλοντος ὅτι ἐτελέσθη ἡ εἰς Ἀρχιερέα χειροτονία τοῦ Βοηθοῦ αὐτοῦ Ἐπισκόπου Σασιμῶν κ. Ἱερεμίου καὶ ἐκφράζοντος θερμὰς εὐχαριστίας.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γερμανίας κ. Ἰακώβου, περὶ τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ὑπηρετούντων Ἀγιορειτῶν Κληρικῶν.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας κ. Τιμοθέου, αἰτουμένου τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσαετίας ἀπὸ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας αὐτοῦ.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας κ. Πολυεύκτου, περὶ τοῦ ἐν Τουρκῷ, τῆς Φιλανδίας προσεχῶς συνερχομένου Συνεδρίου Ὁρθόδοξων καὶ Λουθηρανῶν, μετὰ θέματος «Εὐχαριστία καὶ Οἰκουμένη».

Τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἑλισγίου κ. Ἰωάννου, καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου Βορείων Χωρῶν Δρος Λάρς Τούνμπεργκ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω θέματος.

Τοῦ Θεοφίλ. Ἐπισκόπου Τροπαίου κ. Γρηγορίου, ὑποβάλλοντος εὐγνώμονας εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ τῇ χειροτονίᾳ αὐτοῦ εἰς Ἐπίσκοπον.

Τῆς Ἀρχιγραμματείας ἐπὶ τινος ἀρθροῦ τοῦ Ἀρχιμ. Βαρθολομαίου Ἀνανίου, τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ρουμανικῆς Ἐπισκοπῆς, τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς εἰς «αὐτοκέφαλον» ἀνακηρυχθείσης Ὁρθοδόξου ἐν Νέα Ὑόρκη Ρωσικῆς Μητροπόλεως.

Τοῦ Αἰδεσιμολ. Δρος κ. Εὐγενίου Μπλαίηκ, Γ. Γραμματέως τοῦ Π.Σ. τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ἀντίς-Ἀμπέμπα συγκληθέντος συνεδρίου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ.

Συνεδρία 9ης Φεβρουαρίου 1971.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ πρακτικοῦ τῆς προγενομένης συνεδρίας, ἀνεγνώσθησαν γράμματα, τηλεγραφήματα καὶ ἐκθέσεις:

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Γερμανοῦ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ. Παναγιότητος.

Τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου, αἰτουμένου τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπὶ τῇ διοργανώσει καὶ προσεχεῖ λειτουργίᾳ Διορθόδοξου Κέντρου ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πεντέλης.

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λένινγκραντ καὶ Νοβογροδόου κ. Νικοδήμου, Προέδρου τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, ἐπὶ τινος Ἀγιορειτικοῦ ζητήματος.

Τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἀγίου Ὁρους, ὑποβαλλούσης ἑγγραφὸν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος, δι' οὗ ἀναγγέλλει τὴν τελευτὴν τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμ. Ἡλιανου, καὶ τὸν διορισμὸν ὡς Τοποτηρητοῦ αὐτῆς τοῦ Ὁσιολ. Ἱερομονάχου κ. Γαβριήλ.

Τοῦ Πανοσιολογ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσοστόμου Λαυριώτου, Σχολάρχου τῆς Ἀθωνιάδος Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, περὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐπιτελουμένου ἔργου.

Συνεδρία 23ης Φεβρουαρίου 1971.

Κατ' αὐτὴν ἀνεγνώσθησαν ὁμοίως γράμματα, τηλεγραφήματα καὶ ἐκθέσεις:

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἡλιοῦ, ἀγγέλλοντος τὴν ἱδρυσιν Ὁρθόδοξου Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Μονῇ τῆς Παναγίας Μπελεμεντίου ἐν Λιβάνῳ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, «Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ».

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κρουτίστης καὶ Κολόμνης κ. Ποιμένος, Τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Μόσχας:

α) Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀνακηρύξεως εἰς αὐτοκέφαλον τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθόδοξου Ρωσικῆς Μητροπόλεως, καὶ

β) Περί τῆς πραγματοποιηθείσης Γ' ἀνεπιστήμου Συνσέψεως μεταξύ Θεολόγων τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν μὴ-Χαλκιδονίων Ἐκκλησιῶν ἐν Γενεύῃ κατὰ μῆνα Αὐγούστου τοῦ π.έ.

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Γεωργίου ἐν Παρίσις, Διευθύνοντος τὰς ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ Ὁρθοδόξους Ρωσσικὰς Παροικίας τῆς πάλαι ποτὲ Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας:

α) Ὑποβάλλοντος εὐγνώμονας εὐχαριστίας, ἐπὶ τῇ κανονικῇ διευθετήσει τῆς θέσεως τῶν Παροικιῶν τούτων, καὶ

β) Ἐπὶ τοῦ θέματος ἐκλογῆς παρ' αὐτῷ νέων Βοηθῶν Ἐπισκόπων.

Συνεδρία 16ης Μαρτίου 1971.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ πρακτικοῦ τῆς προγενομένης συνεδρίας, ἀνεγνώσθησαν γράμματα, τηλεγραφήματα καὶ ἐκθέσεις:

Τῆς Α.Α. Μεγαλειότητος, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας Χαϊλέ Σελασιέ, εὐχαριστοῦντος ἐπὶ τῇ πραγματοποιηθείσῃ πρὸς Αὐτὸν ἐπισκέψει τῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου Βελιγραδίου κ. Γερμανοῦ, περὶ:

α) Τῆς Διορθόδοξου Προπαγανδαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ

β) Τῆς Διορθόδοξου Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ Διαλόγου μετὰ τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀντίγραφα τῶν εἰσηγητικῶν μελετῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀνέθηκεν αὐτῇ πρὸς μελέτην καὶ προετοιμασίαν ἡ Δ' Πανορθόδοξος Διάσκεψις.

Ἀντίγραφα δύο μελετῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Τσεχοσλοβακίας, περὶ τῶν «κωλυμάτων τοῦ γάμου» καὶ «Ἐκκλησιαστικῶν Νηστειῶν».

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ ΕΝ Η.Π.Α.

Ἡ «Συνέλευσις Καθολικῶν Ἐπισκόπων» τῆς Πολιτείας Illinois τῶν Η.Π.Α. ἐξέδωκεν Ἐγκύκλιον Γράμμα ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς τελευταίας δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὅτι ὁ νόμος τῆς ἐν λόγῳ Πολιτείας, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει τὰς ἐκτρώσεις, εἶναι ἀντισυνταγματικός.

Εἰς τὸ Γράμμα αὐτὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐκφράζεται ἡ κατὰ-πληξίς αὐτῶν, διὰ τὸ πόσον εὐκόλα τὸ κοινὸν ἀλλάζει σκέψιν διὰ τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς. Τονίζει, ὅτι τὸ σύνταγμα, ὁ ἀνώτατος νόμος τῆς Χώρας, ἐγγυᾶται εἰς κάθε ἄτομον τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς. Καὶ μάλιστα εἰς τοῦτο ἐγκτεται καὶ ἡ μεγίστη ἀξία τοῦ νόμου: Εἰς τὸ ὅτι προστατεύει τὰ βασικὰ δικαιώματα τῶν ἀθῶων, καὶ ἰδίως αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἄλλην προστασίαν πλὴν τοῦ νόμου.

Ἐκφράζουν τὴν πεποίθησίν των, ὅτι οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας ὀφείλουν νὰ προστατεύουν τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους ἡ κοινωνία κατὰ καιροὺς δύναται νὰ θεωρήσῃ ἀνεπιθυμήτους: Τὰ ἀγέννητα βρέφη, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ὑπερήλικας καὶ τοὺς μὴ δυναμένους νὰ προσφέρουν τι εἰς τὴν κοινωνίαν.

Πιστεύουν, ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως, ἡ ζωὴ πρέπει νὰ φυλάσσεται μετὰ τὴν μεγίστην δυνατὴν προσοχήν. Ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἀρχεται ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως, καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ ἔμβρυον ἔχει τὰ δικαιώματα κάθε ἀνθρωπίνης υπάρξεως, καὶ διὰ τὸ βασικόν του δικαίωμα νὰ ζήσῃ, δὲν δύναται νὰ παραγκωνισθῇ ἀπὸ τὰ δικαιώματα ἄλλων.

ΑΠΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 3.800 ἱερεῖς τῆς Ρ.Κ. Ἐκκλησίας ἐπιστήμως ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Ἐδραν τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς ἱερωσύνης, συμφώνως πρὸς πληροφορίας τοῦ Αἰδ. Francois Hourtart, Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Κοινωνικῶν καὶ Ὁρθοπεδικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Καθολικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λουβαίν. Κατὰ τὰ τελευταῖα ὀκτῶ ἔτη, ἄνω τῶν 14.000 Ρ.Κ. ἱερέων ἐπιστήμως ὑπέβαλλον τοιαύτας αἰτήσεις εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐδραν. Οἱ πλεῖστοι τῶν αἰτούντων εἶναι ἡλικίας 30-45 ἐτῶν. Ὁ π. Hourtart ὑπολογίζει, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν περίπου 25.000 ἱερεῖς παρητήθησαν τῆς ἱερωσύνης, ἄνευ αἰτήσεως ἀπαλλαγῆς.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

Ἡ Ἁγία Ἐδρα ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἀπέστειλεν Ἐγκύκλιον Γράμμα πρὸς σύγκλησιν Συνεδρίου τῶν Ἐπισκόπων ἐντὸς τοῦ 1971.

Ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων θὰ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου καὶ θὰ διαρκέσῃ περίπου ἓνα μῆνα. Κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ ἀσχοληθῇ μετὰ ἄλλων καὶ μετὰ θέματα τῆς ἱερατικῆς διακονίας (ἱερωσύνης) καὶ τῆς παγκοσμίου δικαιοσύνης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐκκλησιαστικὸν Συνοδικὸν Δικαστήριον

Κλησεις Κατηγορουμένου [2]

Πρὸς

τὸν Ἱερομόναχον Χρυσόστομον Χαρτᾶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιωτίδος
(ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε, ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ὡς ἄνω Ἐκκλησιαστικοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, ὁδὸς Ἰωάν. Γενναδίου 14, τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1971 ἡμέρᾳ Σαββάτῳ καὶ ὥρα 9 π.μ. ἵνα δικασθῇ ἐπὶ ἀποδιδομένῳ σοι κατηγοριῶν.

Προσπεριηλοῦμεν σοι ὅτι, ἐὰν δὲν ἐμφανισθῇς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, θέλεις δικασθῇ ἐρήμην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Μαΐου 1971

Ὁ Γραμματεὺς Ὁ Πρόεδρος
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Λαζαρίδης Ὁ Πατρὼν Κωνσταντῖνος

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Κλησεις Κατηγορουμένου [2]

Πρὸς

τὸν ἀρχιμανδρίτην Μάξιμον Βαλλιανάτον

Καλεῖσαι ὅπως ἐμφανισθῇς ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης τὴν 12ην Ἰουνίου

1971, ημέραν Σάββατον και ὥραν 9ην πρωϊνὴν, ἵνα ἀπολογηθῇς ἐπὶ ἀποδιδόμενων σοι κατηγοριῶν, δι' ἧς ἐνεργοῦνται ἔνορκοι ἀνακρίσεις συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθμ. 1375/23.3.71 ἐγγράφῳ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 740/3.4.71 παραγγελίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 28ῃ Ἀπριλίου 1971

Ὁ Ἀνακριτὴς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἱερεὺς Νικόλ. Βασιλέλλης

Ἱερεὺς Νικόλ. Κουρασαντζῆς

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Κλησὶς Κατηγορουμένου [1]

Πρὸς

τὸν Ἱερομόναχον Λαυρέντιον Μανιατάκη

Ἀγνώστου διαμονῆς

Ἐνεργοῦντες ἔνορκον τακτικὴν ἀνάκρισιν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1376/989/23-3-71 σεπτῆς ἐντολῆς τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 15-75/29-3-71 τοιαύτης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀθανασίου, καλουμένων, ὅπως ἐμφανισθῇς ἐνώπιον ἡμῶν τὴν 21ην Ἰουνίου 1971 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π.μ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Νικολάου Λαμπείας-Ἡλείας καὶ ἀπολογηθῇς δι' ὃ κατηγορεῖσαι ἀντικανονικὸν παράπτωμα.

Ἐν Λαμπείᾳ τῇ 18 Μαΐου 1971

Ὁ Ἀνακριτὴς

Ὁ Γραμματεὺς

Πρ. Ἀπόστολος Μιχαλόπουλος Ἱερομ. Ἀντ. Ἀθανασόπουλος

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Προκειμένου νὰ πληρωθῶσι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9/1970 Κανονισμοῦ «Περὶ Καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Κ.Ε.Υ.), διὰ μετακλητῶν Κληρικῶν δύο θέσεις (2) Κλάδου Ααβ Κληρικῶν Διοικητικῶν παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 178 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9/70 Κανονισμοῦ, καλοῦνται οἱ βουλόμενοι ὅπως καταλάβωσι τὰς ὡς ἄνω θέσεις καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9/70 Κανονισμοῦ ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν αὐτῶν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (Ἱω. Γενναδίου 14, τηλεφ. 712-839) ἐντὸς 20ῆμέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Μαΐου 1971

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 33 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/69 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱ. Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφη-

μερίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγ. Χαραλάμπους Ἱλισίων, καλουμένων τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν ἐφημεριακὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διακηρύξεως ἐν τῇ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν πάντα τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ πρότιστον ἔσται τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9/1970 Κανονισμοῦ «Περὶ Καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Κῶδιξ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων) καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καλουμένων τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα κληρικούς, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αὐτῶν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 27ῃ Μαρτίου 1971

† Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Βεροίας καὶ Ναούσης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 28 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9/1970 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως Πρωτοσυγκέλλου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καλουμένων τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα κληρικούς, ὅπως ὑποβάλωσι ἡμῖν πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τοῦ περιοδικοῦ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1971

† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Προκειμένου νὰ ἐνεργήσωμεν τὰ δέοντα διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Ἱεροκλήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κατόπιν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/7-9-1970 πράξεως τοῦ Ἀνωτέρου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας, καλουμένων πάντα ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἔχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα προσόντα ἄγαμον κληρικόν, ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν προβλεπομένων νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῇ 21ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱ. Ναῶν Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὰς κενὰς ὁργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν: 1. Γεννήσεως Θεοτόκου (Παναγοῦδας) Θεσσαλονίκης. 2. Ἁγίων Θεοδώρων Καλλιθέας. 3. Ἁγίου Δημητρίου Ροδοχωρίου. 4. Ἁγίου Κωνσταντίνου Ἡλιουπόλεως, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 6ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΛΕΩΝΙΔΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων. 1) Εἰσοδίων Θεοτόκου Λεβαδείας καὶ 2) Ἀγίας Τριάδος Μελισσοχωρίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς ἐφημεριακὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διακηρύξεως ἐν τῇ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 28ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/69 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ὑ. Θεοτόκου (Σπηλαιωτίσσης), Ἀγίας Θεοδώρας καὶ Ἀγίου Βλασίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν ἐφημεριακὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διακηρύξεως ἐν τῇ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ πρῶτιστον ἔσται τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 20ῇ Μαΐου 1971

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Στέρνας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους

καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῇ Δελτίῳ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καὶ πιστοποιητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καλαμάτᾳ τῇ 17ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προτιθέμενοι νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Ἐρεσσοῦ, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 33 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/69 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσιν τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐφημερίου Γ. Θεοτόκου Θεσπρωτικοῦ (προσόντα πτυχίον Θεολογικῆς Σχολῆς) ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 8ῃ Μαΐου 1971

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 33-35 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ προσόντα, ἵνα καταλάβωσι τὴν κενὴν ὁργανικὴν θέσιν Ἀγίου Νικολάου Ἀμπελιῶνος, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ τῶν ἔγγραφω ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὰ Γραφεῖα τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰακίου 1 (κτίριον Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκης).

Ἐκ τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

ΠΡΟΣΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΣ ΟΔΔΕΠ

Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 33/16-3-71 ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π., ληφθείσης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 124, παρ. 3 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῖς ἀρθροῖς 27, 34, 35, 177, 178B, παραγράφου Υἱ καὶ ΧΙ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 9/1970 Κανονισμοῦ περὶ Κ.Ε.Υ., ὡς καὶ τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 14/1971 Κανονισμοῦ, προσελήφθησαν εἰς τὸν Ο.Δ.Δ.Ε.Π. οἱ κάτωθι Τεχνικοὶ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ Δικαίου μετὰ τὴν ἐναντι ἐκάστου ἀναγραφομένην χρονικὴν διάρκειαν συμβάσεως:

Α' ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ Α' κατηγορίας.

ΑΘΗΝΩΝ

α. Γεώργιος Λυκουριώτης, 'Αρχιτέκτων-Μηχανικὸς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

β. Λουκιανὸς Παγώνης, 'Αρχιτέκτων-Μηχανικὸς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

γ. Κων/νος Δασκαλάκης, 'Αρχιτέκτων-Μηχανικὸς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

δ. Κων/νος Μπόγδανος Μηχανολόγος—'Ηλεκτρολόγος ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

ε. Δημήτριος Πετράκης, Τοπογράφος—'Αγρονόμος ἀπὸ 1-4-71 ἕως 21-12-73.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

α. Θεμιστοκλῆς Γούνης, 'Αρχιτέκτων-Μηχανικὸς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

Β' ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ Β' κατηγορίας

α. Νικόλαος Ταυρῆς, 'Υπομηχανικὸς-Μηχανολόγος ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

β. Αἰμίλιος Χριστοφίδης, 'Υπομηχανικὸς-Μηχανολόγος ἀπὸ 15-5-71 ἕως 31-12-73.

γ. Κων/νος Καρατζᾶς, 'Υπομηχανικὸς-Μηχανολόγος ἀπὸ 10-5-71 ἕως 31-12-73.

δ. Κων/νος Μαργέλλης, Διακοσμητὴς-Ζωγράφος ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

ε. Γεράσιμος Λυκουριώτης, Σχεδιαστὴς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

στ. Νικόλαος Βαφειάδης, Σχεδιαστὴς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

ζ. Θεόδωρος Γαλάνης Σχεδιαστὴς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73

η. Κασμᾶς Πρίντζης, Σχεδιαστὴς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73

θ. Θεόδωρος 'Ηλιοῦ, Σχεδιαστὴς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

ι. 'Αντώνιος Διονυσόπουλος, Σχεδιαστὴς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73.

ια. Κων/νος Τσενές, Σχεδιαστὴς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

ιβ. 'Ιωάννης Γκερέκος, 'Εργοδηγὸς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73

ιγ. Σπυρίδων Γούσης, 'Εργοδηγὸς ἀπὸ 17-3-71 ἕως 31-12-73

ιδ. 'Ιωάννης Γεωργιακάκης, 'Εργατ/της εἰδικῆς ἐμπειρίας ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

ιε. Δημήτριος Παπίας, 'Εργατ/της εἰδικῆς ἐμπειρίας ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

α. Δημήτριος Λασκαρούδης, Πολιτικὸς 'Υπομηχ/κὸς ἀπὸ 10-5-71 ἕως 31-12-73.

β. 'Ιωάννης Ζᾶρκος, 'Υπομ/κὸς-Μηχανολόγος ἀπὸ 10-5-71 ἕως 31-12-73.

γ. Γεώργιος Μαρινίδης, 'Εργοδηγὸς ἀπὸ 1-4-71 ἕως 31-12-73.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΦΩΤΙΟΣ Α. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† 'Ο 'Ιωαννίνων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

† 'Ο Σερβίων καὶ Κοζάνης ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Α) Ἐσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 200 ἑτησίως.

Β) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 9 ἑτησίως.

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»
δρχ. 6.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κωνστ. Γ. Μπόνη, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 'Η Ἐκκλησία ἐναντι τῶν Συγχρόνων Παγκοσμίων Προβλημάτων. (Δ').

'Εόρτια Γράμματα.

'Η Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ νέος Πατριάρχης τῆς Αἰθιοπίας κ. Θεόφιλος.

'Αρχιμ. Μελετίου Καλαμαρά, 'Η Ἐπίσκεψις τοῦ Ἐκλαμπροτάτου Καρδινάλιου Ἰωάννου Βίλλεμπραντς. (17-20 Μαΐου 1971).

'Αρχιμ. Χριστοδούλου Παρασκευαΐδου, Αἱ ἐορταὶ τῆς Ἐθνικῆς 150ετηρίδος καὶ ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἱεραποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου.

Χρήστου Γ. Εὐγγελάτου, Τὸ μήνυμα τοῦ Πάπα Παύλου ΣΤ' πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.

Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι.

Παρατηρήσεων στήλη.

'Εκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Κλητήριον Ἐπίκριμα.

Προκηρύξεις ἐκλογῆς ἱερέων κ.λ.π.

Συμβάσεις Ὑπαλλήλων τοῦ Ο. Δ. Δ. Ε. Π.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
'Αθῆναι, Ἰασίου 1 — Τηλέφ. 710.734.